

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

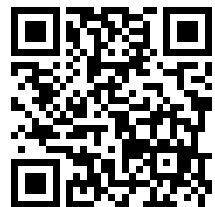
Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

<https://books.google.com>

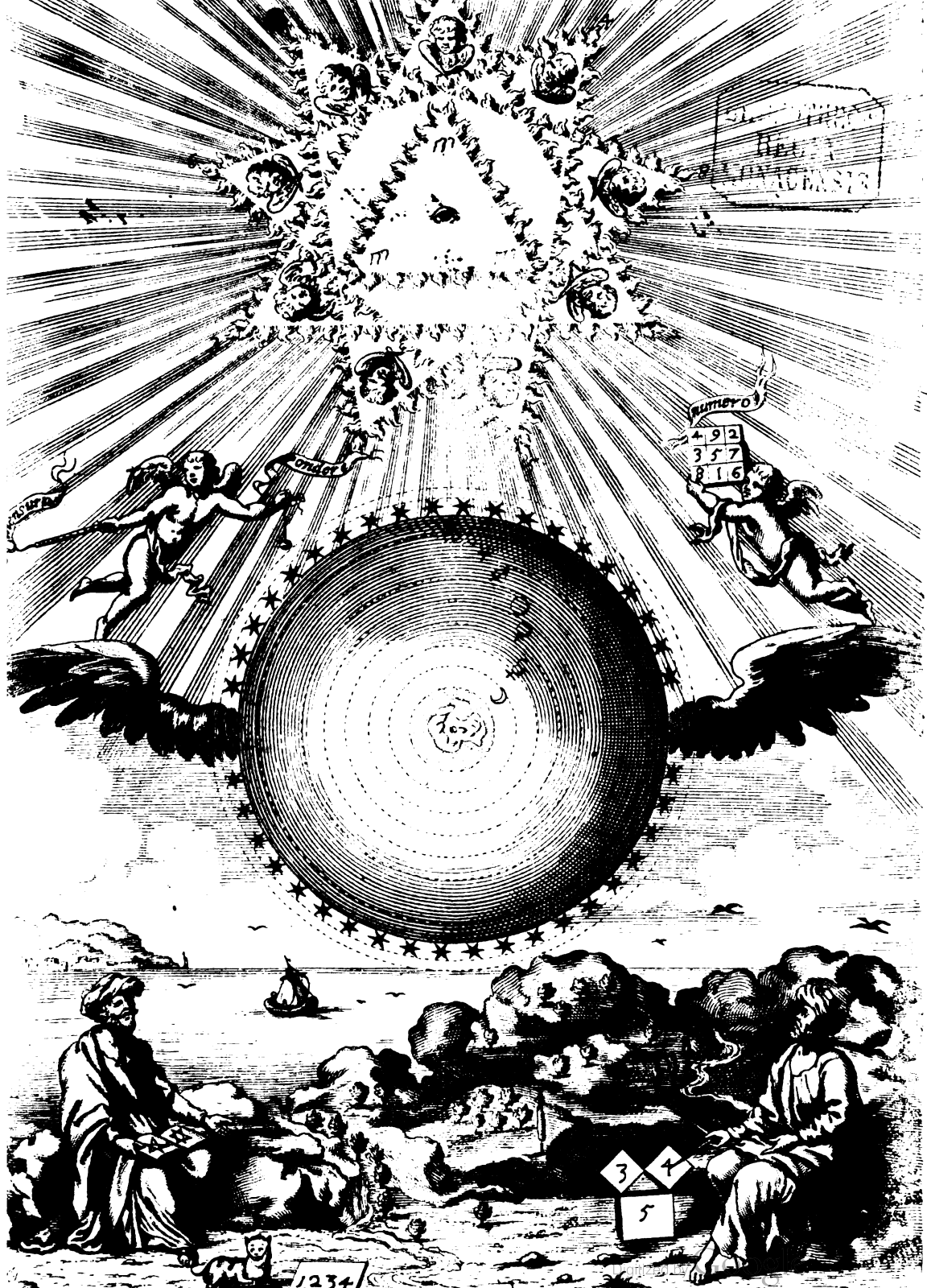
Math. P. 174

Kirchhoff

Fiche

Mash, 3042.

Mathesis pura. Arithmetica. Systemata
et methodi 196.

Collegij Societatis Iesv Monachij 1706.

ATHANASII KIRCHERI

E SOCIETATE IESV

Math. P. 114

ARITHMOLOGIA

S I V E

De abditis Numerorum mysterijs

Qua

**Origo, Antiquitas & fabrica Numerorum exponitur;
Abditæ eorundem proprietates demonstrantur;
Fontes superstitionum in Amuletorum fabrica aperiuntur;
Denique post Cabalistarum, Arabum, Gnosticorum,
aliorumque magicas impietates detectas, vera
& licita numerorum mystica significatio
ostenditur.**

ROMÆ, Ex Typographia Varēsij. MDCLXV.

SVPERIORVM PERMISSV.

FC

DN

BIBLIOTHECA
REGIA
NAGENSIS.

*En volucris generosa minas sub arundine spernis -
 Aspera dum fillo cortice tela fouent.
 Sic tibi securam iungis Nadasdic pacem,
 Solacui, armorum tristior umbra, quies.*

ILLVSTR.^{MO} ET EXCELLENT.^{MO} COMITI
AC DOMINO
D. FRANCISCO
DE NADASD
EQVITI AVRATO

Perpetuo Terræ Fogaras, ac Comitatus
Castriferrei supremo Comiti,
Sacrae Cælareæ Regiæque Maiestatis.
Confiliario & Cubiculario intimo,
necnon summo per Vngariam Curia Regiæ
Magistro & Iudici.

Athanasius Kircherus Fel. P.

PVS hoc, EXCELLENTISSIME
COMES, de abditis Num-
rorum mysterijs, lucem,
sub gloriosi Nominis Tui
splendore subiturum, vti,
ni fallor, haud incuriosis à
me argumentis est concinnatum; ita vel
hanc

hanc solam ob causam in Orbe Literario locum reperturum confido ; quod inuictæ mentis Tuæ vi & efficaciâ, pari cum magnificentia sit extortum . Opusculum qualecumque tandem illud sit, certè quot Numeris, tot Virtutum Tuarum radijs ; quot mysterijs , tot magnæ animæ Tuæ sublimium actionum ectypis conspicuum splendet : siquidem in Te colligata simul & conferta cernuntur omnia, quæ sparsim diffusèque apud alios inchoata sunt virtutum inter se catenatarum præsidia, vt quæ diuisa deprehenduntur in multis, ea vno eodemque pectore Tuo tanto rerum complexu absoluta perfectaque comprehendantur . Quis Tuum in Orthodoxæ fidei religione cultuque propagando zelum & sollicitudinem non admiretur ? Quis in euincendis difficultatibus animi robur & fortitudinem, Pacis & concordiæ studia non suspiciat ? Quid de præclaris animi Tui dotibus ? Tibi acre, perspicax, aptumque ad res omnes intelligendas ingenium, quod tum primùm mihi innotuit, cum Te hic

Ro-

Romæ de abditarum rerum argumentis peritissimè mecum differentem, cum stupore audiui, & cum tredecim Linguarum ac Nationum selectis in familiam Tuam, veluti Academicis quibusdam Affectis, Te hic spectavi. Quid Prosapiæ Tuæ siue antiquitatem siue splendorem memorem? Etenim ex peruetusta Pethenediorum Comitum domo rerum gestarum gloria celeberrima originem ducis. Item è Regia Bathoreorum familia per Elisabetham Bathoriam Francisci Nadaldi Aui Tui coniugem descendis, quam Stephanus Bathoreus primò in Principatus Transylvaniae, deindè in Regium Poloniae solium euectus, in adeò altum dignitatis gradum gestorum magnitudine euexit, vt vix illi quicquam addi possit.

Quid dicam de Paulo, Thoma, Francisco Nadaldijs, quorum illum grandibus officiorum titulis à Cæsare cumulatum, Terrorem Turcarum vniuersa celebrauit Hungaria. Hi, vti Hungariæ commemorant Historici, rara felicitate & incredibili

animi magnitudine victorijs inclyti, tantam sibi nominis famam, rerumque contra Turcas gestarum celebritatem compararunt, gestis vt suis aliquorum fidem excessisse videantur. A quibus minimè degener est Tuus ad magna & ardua semper intentus animus, tanto meritorum virtutumq; cumulo confertus, vt proindè vel iam Orbi thema dictes, in amplum Posteris virtutum Tuarum argumentum.

Suscipe itaque hoc literarium munusculum, tanquam perpetuum mei in Te affectus & obseruantiae symbolum: inuenies in eo dignissima capacissimæ mentis Tuæ pascua; amplissimos ingredieris no uorum argumentorum campos, queis summi ingenij Tui vires non tantum experiaris, sed & animum Tuum anagogica & mystica quadam numerorum ratione ad æternæ felicitatis arrham instruas. Vale omni virtutum genere Excellentissime Comes, grande Hungariæ decus & gloria.

E Coll. Rom Soc. Iesu. 17. Iulij 1665.

PRÆ.

PRÆFATIO AD LECTOREM.

Rithmologiam arcanarum rerum opulentiā confertam editurus, non longis verborum ambagibus, non mollibus numerosi ratiocinij lenocinijs, sed Laconum more, propositum mihi argumentum paucis breuibusque expediendum duxi. Non ignoro complures amplum hoc de mystica numerorum doctrina, thema affatim profecutos fuisse; ut proinde post illos, peractā iam messe, nihil aliud nisi vilium stipularum collectio, in qua explicanda, industriam meam collocem, relicta videatur. Quidquid sit, mearum partium erit abiecto cortice, medullam rimari: argumentum quod vti semper magni mihi momenti visum fuit, ita quoque ab alijs precium eius, aut ignorantibus, aut ignorantex despicientibus ad incudem reuocatum, eo splendore, ni fallor, illustrare conabor, ut ex eo non exiguum in Rempublicam Literariam, tum lumen, tum emolumentum resalutaturum confidam, ad hoc, tum grauisimorum authoritate virorum, quā literis, quā exhortatione instanter sollicitantium, tum zelo gloriae Dei ordiendum potissimum inductus: Cum enim iam dudum ex abdita numerorum doctrina perperam siue accepta, siue intellecta, portentosa superstitionum in malè feriatorum hominum audacia cōmenta in publicum emergere cognossem; magnum sane me operæ precium facturum existimaui, si prius abditis numerorum proprietatibus, iuxta apodicticam Geometrie amussim expositis, id deinde quod legi-

timum, sanum, innoxiumque foret selectum, ab illegitimis, spuris, ac perniciosis numerorum & sibus separatum, tum ad cautelam hominum plus equa curiosorum, tum ad stulta quorundam deliramenta, & vana mendacia, & insanias falsas, circa superstitiosos numerorum effectus extirpandas, serio & eo quo licuit studia animique contentione, mentem meam ad diuini Numinis gloriam apponerem. Quod hoc opuscula paucis exequi conatus sum. Ne verò a quibusdam in eo progredere-mur: Primò originem & Fabricam tradimus numerorum, in qua modum & rationem à primævis mundi incolis ad hæc usque tempora in numeratione rerum obseruatam: & deinde magis magisque, cum ab Hebrais, Chaldeis, Arabibusque, tum à Grecis ac Latinis excultam exhibemus. Quibus quidem ritè expositis, ad miras quasdam pronicatorum numerorum proprietates, in secunda Libri parte explicandas procedimus. Cum verò complures ex Arabum Schola, abditas horum numerorum rationes curiosius contemplantur, hinc certò aliquid humanis rebus sublimius sub ipsis recondi sibi amenter persuaserunt; unde prima magica Vanitatis rudimenta procliorum, dum huiusmodi numeros, quos veluti sacrosanctos, & prorsus diuinos venerabantur, Astrologia paranympha in fabricam amuletorum extollentes, numerorum cæteroquin infallibili arithmetice demonstrationis ratiocinia insistentium proprietates, turpi characterolatrias crimine contaminarunt. Quos nefandi Gnostici succensuriatores impuris perfide sua sectæ dogmatis unâ cum Aegyptiorum Dæmonolatria inseruerunt. Secuti fuerunt hosce stultum Cabalistarum vulgus, quod ex fanatica Hebraeorum numerica Cabala depromptis numerorum non mysterijs, sed deliramentis in diuinatoricæ artis usum assumpserunt: quod satanicum dogma adeò hinc innumeras mentes ex abominando
artis.

artis usu infatigatas peruertit, ut magnum quid se obtinuisse videantur, si à quopiam Sana ministro huiusmodi numerorum Sacramentum adepti fuerint: quorum quidem falsitates & grandes imposturas ex imis fundamentis in III, IV, & V Parte confutamus.

Hiscæ quoque pari methodo peractis, restat vera & realis numerorum mystagogia, quam in Ultima huius Libri parte tradimus: in qua mysticas numerorum rationes iuxta S. Patrum mentem, multiplici sensuum ratiocinio fultas explicamus: ut inde haud exiguum emolumentum in Lectoris animum emanaturum confidam. Mysticam exhibitionem vide in frontispicio libri: In quo Monas Tri-una sub triangulo æquilatèro comprehensa, in Angelicum nouem Chororum mundum intellectualem, in tres hierarchias, quæ per totidem idealia triangula æquilatèra sibi implexa notantur, dispersita influit: quin & per mundum intellectualem sive Angelicum, in Mundum Sidereum, & hinc in elementarem utrique miro & ineffabili modo se communicat. Vti enim conditrix sapientia, Tri-una in numero, pondere & mensura trina diuisione condidit omnia; ita quoque Veteres Sapientes Hebraei, Græci & Arabes mysterium subsolfacientes, Mundi tam intellectualis quam corporei constitutionem, non meliori modo, quam per abstractas huiusmodi numerorum rationes exponi posse existimarunt. Vidit & miram hanc mundialium rerum concatenationem Siracides in suo Ecclesiastico cap. 1. dum de Sapientia præfatus, diuinum hoc epiphonema prætulit. Disciplina Sapientia cui reuelata est & manifestata, & multiplicationem ingressus eius quis intellexit? vnus est altissimus, creator omnium omnipotens, & Rex potens & metuendus nimis, sedens supra thronum illius, & dominans Deus: ipse creauit

illum in Spiritu Sancto, & vidit, & dinumeravit, & mensus est, & effudit eum super omnia opera sua. Atque hæc sunt quæ Lectori curiosa paucis communicanda duxi. Vale, sapientiæque faue.

IOAN-

**IOANNES PAVLVS OLIVA SOCIETATIS IESV
Præpositus Generalis :**

Cum librum P. Athanasij Kitcheni nostræ Societatis Sacerdotis, de arcanis numerorum Mysterijs, tres eiusdem Societatis Theologi recognouerint, & in lucem edi posse probauerint, facultatem concedimus, vt typis mandetur, si ita ijs, ad quos pertinet, videbitur. In cuius rei fidem, &c.
Dat. Romæ 18. Nouembris 1664.

Ioan. Paulus Oliva.

Imprimatur, si videbitur Reuerendis. P. Mag. Sac. Palatii Apost.
O. Archiep. Patracom. Kiceſg.

Imprimatur,

**Fr. Hyacinthus Libellus Sacri Pal. Apost.
Mag.**

IN

INDEX CAPITVM

Quæ in hoc Libro continentur .

Præfatio ad Lectorem .

Pars I. De priscis Numerorum notis, earumque fabrica
& origine .

Cap. 1. De primæua Numerorum origine . fol. 1.

Cap. 2. De Græcorum veterum notis numericis, earum-
que fabrica . fol. 7.

Cap. 3. De *isodiametris* numerorum . fol. 12.

Cap. 4. De priscis Latinorum notis Arithmeti-
que origine & fabrica . fol. 18.

Cap. 5. Numerorum, quibus prisci Latini utebantur,
fabrica . fol. 22.

Cap. 6. De Agorithmo . De zyphrarum, siue hodierna
die vsitatorum numerorum origine & fabrica .
fol. 40.

Pars II. De arcanis numerorum quorundam, quos Proni-
cos vocant, proprietatibus .

Præfatio ad Lectorem . fol. 57.

Cap. 1. De miris numerorum effectibus . fol. 59.

Cap. 2. De mysterijs huiusmodi numerorum . fol. 64.

Cap. 3. De Mathematico fabricæ & constructionis di-
ctorum Sigillorum ratiocinio . fol. 73.

§. 1. Quadrati constructio, quod ex ternario in seip-
sum ducto constituitur, estque Sigillum Saturni .
fol. 74.

§. 2. Secundi quadrati quod ex 4. in se ductis emer-
git,

- git, constructio Mathematica, atque Sigillum Iouis
nuncupatur. fol. 83.
- §. 3. Quadrati tertij constructio Mathematica, quod
& Sigillum Martis dicitur. fol. 88.
- §. 4. De constructione Mathematica Quadrati quarti
Sigilli Solis. fol. 91.
- §. 5. Constructio Quadrata, seu Sigilli Veneris Ma-
thematica. fol. 96.
- §. 6. Constructio Sigilli Mercurij ex Quadrato. 64.
fol. 99.
- §. 7. Constructio Sigilli Lunæ Mathematica, siue
Quadrati 81. fol. 103.
- §. 8. De Quadratis Cubicis. fol. 106.
- Cap. 4. De alia & feci huiusmodi numerorum dispo-
sitione. fol. 110.
- Cap. 5. De numeris prout, eorumque in quadratis pa-
riam terminorum dispositione. fol. 123.
- Pars III. De Arabum Hebraeorumque numeris, & mysticis
Sigillis, quæ ex ijs conficiebant.**
- Cap. 1. De varijs modis, quibus Hebræi & Arabes Sigil-
la sua conficiebant. fol. 150.
- Pars IV. Arithmomantia Gnosticorum per iacobitas, siue,
de arcanis numerorum, quæ Gnostici Hæretici
primi seculi ad magicas operationes utebantur.**
fol. 169.
- Prefatio.**
- Cap. 1. De superstitione Gnosticorum sectæ origine,
modo, ratione. fol. 170.
- Cap. 2. Sigillorum Magicorum, seu Telestatorum eximis
Gnosticorum principijs veritas exponitur. fol. 177.
- Cap.

Cap. 3. Aliorum Sigillorum præcedentibus haud dissimilium interpretationes. fol. 187.

Pars V. De Magicis Amuletis.

Cap. 1. Explicatio nonnullorum Sigillorum. fol. 216.

Cap. 2. De Cabala PythagERICA. fol. 226.

Cap. 3. De Rota Vitæ & Mortis. fol. 233.

Pars VI. Myſtagogia Numerorum, ſive de Myſtica numerorum ſignificatione.

Præfatio. fol. 239.

Cap. 1. De Monade ſive vnitæte myſtica. fol. 241.

Cap. 2. Quomodo vnitætas ſeu Monas trina dici poſſit. fol. 247.

Cap. 3. De Myſterijs Tetradis ſeu quaternarij. fol. 259.

Cap. 4. De Quinario, Senario, Septenario, &c. vſque ad Denarium incluſivè. fol. 267.

Cap. 5. De Catenis rerum numeralium per numeros expreſſis. fol. 280.

Cap. 6. De myſticis numerorum catenis. fol. 283.

ARIT-

ARITHMOLOGIAE

PARS I.

De priscis Numerorum Notis earumque
origine & fabrica.

CAPVT I.

De prima Numerorum origine.

Ationalis fabricæ naturæ quoddam pul-
lulans principium numerus est ; mentis
enim expertia, vti bruta, non numerant ;
sed & hic ipse nihil aliud est, quàm ratio
explicata : idè enim numerus princi-
pium eorum, quæ ratione attinguntur, esse probatur,
vt eo sublato nihil omnium remanere, ratione conuin-
catur : siue enim ratiocineris, siue componas, siue diui-
das ; siue distinguas, siue denique quacunque tandem
ratione vnum cum altero conferas, aut vnum ab altero
separas, id vtique absque numero fieri non potest : vt
proindè Plato Neocli interroganti, cur homo sapientif-
simum animal definiatur, non incongruè responde-
rit ; *(ἄριθμῶν ἕνεκα)* : *quia numerare nouit*. Atque
ex hoc combinatricis mentis ratiocinio nascitur multi-
plex illa & fecundissima numerorum origo, quæ vti
ex vnitæ illa maxima & archetypa profluxit, ita hu-

Numerus, ra-
tio explicas
ta.

A

mano

2 Origo & Fabrica Numerorum.

mano intellectui insita, quidquid agit, per illam agit, donec in eam tandem, vnde profluxit, vnitatem triumphantem resoluatur. Quoniam verò homines ad manifestandos intimos animi conceptus sub eadem numerorum forma subsistentes, signum extrinsecum veluti iure quodam suo requirebant, quo numerosos huiusmodi in mente latentes conceptus manifestarent, hinc natæ sunt variæ illæ diuersarum gentium, quibus sese inuicem explicabant, notæ & symbola, quæ vel à primis nascentis Mundi incunabulis originem suam duxisse ad eò certum est, quàm certa sunt sacra Pentateuchi volumina, quibus iam viuente adhuc humani generis protoplasto, numerorum formandorum rationem viguisse, melioris notæ interpretes ex Sacra Geneseos Historia amplius ratiocinijs deducunt, vbi & Adamus primus omnium artium & scientiarum inuentor dicitur: & Suidas hisce

Inuentio numerorum.

verbis docet: *Adamus primus homo, Dei manu effectus, & ad imaginem & similitudinem Dei efformatus, iure primus Sapiens appellari potest: ἡ δὲ τῶν ἁπλῶν ὁ δὲ μαθητὰς ἕκαστα καὶ πᾶσι κατόνας, καὶ εὐθείας ἀκρίβειας καὶ ἕως αὐτῶν περὶ τὴν ἀναρμοζαμένην τέτην ἢ τέχνην, καὶ γράμματα, τέτην ἕκαστῃ λογικῇ καὶ ἀλογῇ: τέτην πᾶντα δὲ ῥήματα, διδᾶγματα, καὶ ὅσα καὶ τὸν βίον ἀναγκαίῃ χεῖρ καὶ διαταγή. Huius igitur sunt artes & literæ, huius scientiæ rationales & non rationales, id est, mechanicæ, huius omnes inuentiones: & quæcumque ad vitam necessaria sunt, πᾶν τὸν ἢ δὲ τῶν ἀπὸ τῆς φύσεως ὅσα. & ὅσα omnium eorum protoplastus inuentor fuit: Vnde Iuba Henochides ab eodem Adamo instructus, Arithmeticam & Musicam, quam didicerat, in humani generis vsum,*

pri-

Origo & Fabrica Numerorum: 3

primus educens, pater appellatus fuit cæmentium Cythæa & organo; uti quarto Genesis capite legitur. Cum itaque nec tantis, nec instrumentorum Musico- rum dispositio sine numeris, & sine certa numerorum notarumque singulis interuallis competentium propor- tione confici posset, utique eas, meliori quo in pri- mævis illis Mundi originibus, fieri poterat, modo ex- hibuit, legesque posteris suis ijs informandis præscripsit. Quales autem illæ fuerint, uti temporum immemora- bilis vetustas nobis inuidit, ita quoque nihil nobis, nisi coniecturæ ad eas cognoscendas, supersunt. Rabbini, & inter cæteros celebrior Rambam dictus, in suo Mo- re nebuchim, id est, perplexorum Doctore, putat hu- iusmodi notas numericas alias non fuisse, nisi puncta, aut lineolas, ex quibus veluti ex unitate assumpta, am- plissimas numerorum series educerent: verba eius ex hebraico deducta sunt:

Rambam do-
ctor perple-
xorum.

הראשונים בני אדם כמו מספר רבין זל מצאו חסמים
החשבונות ועודתם כעורת חיר חנקודה .

Primi filij Adam, quemadmodum Rabbini nostri, quo- rum memoria in benedictione, tradunt, inuenerunt signa computationum, eorumque figure non absimiles sicut Iod puncto; ex huius enim multiplicatione numeros exhibebant: hoc pacto per י Iod, unitatem exprimebant, bi- narium duobus יי notabant, ternarium tribus ייי quibus in Thargum Nomen Dei trium passim ex- pressum videmus; & sic de cæteris, uti ex primæ Abaci columnæ notis, ex Rabbiorum libris depromptis patet: atque hisce iisdem punctis hebraici Alphabeti literas

Ex Iod he-
braico velu-
ti unitate,
numeri reli-
qui compo-
nebantur.

A 2 forma-

4 Origo & Fabrica Numerorum.

formatas א ב ג &c. amplè Rab Kimchi, & Rab de Balmis in Dicduk siue in sua grammatica docet, quos consule. Atque adeò haud inuerisimile videatur, primæuos homines, huiusmodi punctorum multiplici additione, subductione ac multiplicatione singulas numerorum species exhibuisse, utpote quorum plerique *αιραλαβηται* literarumque expertes, nulla præuia arte, aut Magistrum instructione, solo rationis dictamine, per puncta aut lineolas, quod & hodierno æuo in rusticis vsu venire solet, expresserint, ut dum per vnã lineolam carbone aut creta depictam I. II. III. IIII. & sic de cæteris ordine naturæ pingere solent. Verùm cum succedentibus seculis, hominibus experientiã doctioribus, modus hic incommodior visus fuisset, quàm ut omnes numerorum species eo aptè exprimerentur, Hebræi paulatim neglecta punctorum coaceruatione, Alphabeti literis, loco numerorum vsi sunt, cuius artificij inuentorem Eusebius Nierembergicus Abramum non incongruè libro de origine Sacre Scripturæ literarumque facit. Quos deindè secuti Ægyptij ex Chami progenie nati, omnium primi, qui post Cataclismum scientiarum artiumque cultu, nec non Arithmeticæ inuentione, teste Iosepho, celebres in Mundo claruere; Hebræos Ægyptiosque secuti sunt Chaldæi, & successu temporum Syri, & ab hisce tandem Græci, à Græcis Romani, numerorum per Alphabeti literas exprimendorum modum mutuati desumpserunt; uti ex sequenti tabula patet. A primis autem Scriptoriæ artis exordijs, literas Alphabeti Hebraici in locum numerorum assumptas, pulchrè

osten-

Rusticorum
modus com-
putandi.

Litterarum
pro numeris
introducio.

Abacus Alphabetorum ebantur.

Prima numerorum signatio ex Rabinorum traditione.	II Numeri Alphabeti Hebraici.		I Numeri Alphabeti Sythaldaeici.	VIII Numeri Latini ordinarij.	Numeri Latini per abbreviat.
1	א	א	א	I	
2	ב	ב	ב	II	
3	ג	ג	ג	III	
4	ד	ד	ד	IV	IV
5	ה	ה	ה	V	
6	ו	ו	ו	VI	
7	ז	ז	ז	VII	
80	ח	ח	ח	D 500	
70	ז	ז	ז	DC 600	
80	ח	ח	ח	DCC 700	
	ט	ט	ט	DCCC 800	
	י	י	י	DCCCC 900	CM
	ק	ק	ק	M 1000	
& sic de ceteris.					

19, 1901

No.	Date	Particulars	Debit	Credit
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				
31				
32				
33				
34				
35				
36				
37				
38				
39				
40				
41				
42				
43				
44				
45				
46				
47				
48				
49				
50				
51				
52				
53				
54				
55				
56				
57				
58				
59				
60				
61				
62				
63				
64				
65				
66				
67				
68				
69				
70				
71				
72				
73				
74				
75				
76				
77				
78				
79				
80				
81				
82				
83				
84				
85				
86				
87				
88				
89				
90				
91				
92				
93				
94				
95				
96				
97				
98				
99				
100				

Origo & Fabrica Numerorum: 5

ostendunt nonnulla tum in Genesi, tum in psalmis potissimum threnisque obseruata numerica per literas paradigma: Inchoant enim, vel membra, vel hemistycha versuum, iuxta seriem literarum Alphabeti: hoc pacto distinguuntur psalmi 111. & 112, vel inchoant integros psalmorum versus, vti videre est, psalm. 25. 34. & 145. vel vt in psal. 37. Singulæ literæ duos versus simul, cum nonnulla tamen varietate, exordiuntur: In psalmo 119. singulæ literæ octonos versus ordine inchoant, vnde totidem octonarios is psalmus habet, quod apud Hebræos sunt literæ, nimirum 22. & ab Hebræis vocantur *ראשי תיבות*. *rasche theuoth*, id est, capita vocum, à Græcis *ἀρχοί* id est, id est, versusum initia. Inuenitur & hoc acrostichidum genus in threnis Jeremiæ, quæ ab interprete lamentationes redduntur: Nam in quatuor quidem capitibus primis literarum Alphabeti, *אבגדה* reperitur, vbi videlicet singulæ literæ versus ordine inchoant; in tertio verò capite eodem *אבגדה* est *הויהוה* eò quod singulæ literæ in tribus versibus ordine sint initiales. Maximè verò in hoc numerico scribendi genere claryerunt, quos Hebræi, *קבלות* vulgò Cabalistas, secretiorum in Sacra Scriptura occurrentium sensuum interpretes vocant, qui in hoc toti sunt, vt mysteria sub sacris paginis abdita per numeros sub literis Hebraicis, *קבלות*, eruant. Verùm de hisce multis varijsque modis exemplisque demonstrata, vberrimè profert Tom. II. Oedipi. Syntagm. de Hebræorum Cabala. Quid verò & quales sint hi numeri *קבלות*, postea dicetur. Nos igitur ad

Numerus psalmorum per literas Hebraicas indicatur.

Cabalistarum numerandi ratio.

in-

6 Origo & Fabrica Numerorum .

Dispositio
numerorum
iuxta Al-
phabeta .

institutum nostrum reuertamur. Primò itaque, Hebræorum cæterorumque Orientalium mos fuit, vniuersas numerorum series, nouenaria distributione, veluti in classes quasdam disponere, quarum prima quidem *irra's mu'ad'aw*, id est nouenaria unitatum, & primas nouem literas continet, modo non Hebræis tantum, sed & Chaldeis, Syris, Arabibus, Coptis, Græcis, Æthiopicis, Armenisque vsitato, vt in epilogetico numerorum omnium diuersis gentibus & nationibus vsitatorum Abaco *Κωνσταντῆς* patet. Altera Classis nouenaria est denariorum, siue *irra's ḥō' d'ad'aw*. Tertia Classis est, nouenaria centenariorum, & est *irra's ḥ' c'ad'aw*. Quarta est *irra's mu'ad'aw*, id est nouenariorum classis millenariorum; atque hisce omnes numerorum series exprimere solent.

irra's I. mu'ad'aw. siue Nouenaria unitatum.

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40

irra's II. d'ad'aw. siue Nouenaria denariorum.

נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	מ
50	60	70	80	90	100	200	300	400	500	600

irra's III. c'ad'aw. siue Nouenaria centenariorum.

ק	ר	ש	ת	י	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	מ
700	800	900	1000	2000	3000	4000	5000									

irra's IV. mu'ad'aw. siue Nouenaria millenariorum.

י	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	י	מ
6000	7000	8000	9000									

Hoc

Origo & Fabrica Numerorum. 7

Hoc pacto Annum præsentem Christi notamus hisce numericis literis $\alpha\theta\omega\mu$, vel sic: $\alpha\theta\omega\kappa$: 1665. Chaldeorum verò, Syrorum, Coptorum, Arabum cæterorumque in Nouenariorum, id est, *enclitico* dispositione, Modum & rationem vide in citata paulò ante tabula omnium combinatiua numerorum. Quare ad Græcorum *ἱερολογίας* progrediamur.

CAPVT II.

De Græcorum veterum notis numericis, earumque fabrica.

Quantum ex Homeri cæterorumque Poëtarum monumentis explorare valuimus, eos omnes, suos libros iuxta Alphabeti Græci literas disposuisse reperio, & ex Iliadum Homericis 24. libris luculenter patet, qui à veteribus Grammaticis, & uti plerique putant, ab Aristarcho ita dispositi fuerunt, ut primus Liber inscriberetur $\alpha\lambda\phi\alpha$. Secundus $\beta\eta$. Tertius $\gamma\gamma$, atque hoc pacto sequentes libros singulis sua numerica littera signarent, quas & *ἱερολογία* appellabant. Inueniuntur deinde in vetustis Manuscriptis Codicibus subinde dicti libri alio modo citari, videlicet: $\alpha\theta\omega\mu$, $\alpha\theta\omega\kappa$. Dico huiusmodi signa nihil aliud esse, quam *ἱερολογία* quandam, qua per abbreviationem dictos Libros allegant: hoc enim pacto per $\alpha\lambda\phi\alpha$ lineatum $\alpha\lambda\phi\alpha$, per annexum verò $\alpha\theta\omega\mu$ primum Librum, *ἱερολογία*

Libri Homeri qualibus numeris signarentur.

per

8 Origo & Fabrica Numerorum.

per α .⁷⁸ Genitiuum; per α .⁷⁶ Datiuum innuebant; In secundi verò libri citatione, τ .⁶⁹ β .⁷⁸ β .⁷⁸ secundum Librum se allegare, pro phrasis necessitate, significabant, quæ hic apponenda duxi; vt Lector, si quandoque huiusmodi Manuscripta voluerit, quò ab huiusmodi nodis sese extricet, habeat. Sed iam ad reliqua progrediamur.

Græcorum veterum in numerorum dispositione modus.

Quomodò itaque Græci veteres suos numeros per Alphabeti literas exhibuerint, Tabula numerorum combinatoria exactè demonstrat: ab α Liquidem vsque ad quinarij notam, monadum additione I. II. III. IIII. utebantur: nè verò hæc plus æquo multiplicata Confusionem parerent, quinarij loco quinque vnitatum, per Π , quæ est initialis litera vocis *πέντε*, expressere, cui denudò adnectebant easdem vnitatum lineolas vsque ad denarium, cuius loco substituebant literam Δ , initialem videlicet literam vocis *δέκα*: Sèquentes postea denarios exhibitari, vicenarium exprimebant duobus $\Delta\Delta$, tricenarium tribus $\Delta\Delta\Delta$, quadragenarium quatuor $\Delta\Delta\Delta\Delta$, quinquagenarium verò Π , quasi diceret *πέντε δέκα*, signabant; & hoc ordine per continuâ *πέντε δέκα* additionem, numerum producebant vsque ad centum, quem numerum per H exprimebant.

Π Quinarij nota & cur.
 Δ Denarij nota & cur.

H Cur 100 notaret.

Cur verò hunc centenarium numerum per literam H (quæ secundum ordinem literarum Alphabeti Græciani aliàs non nisi Octonarium notat) expresserint, idè factum est, quod hæc litera, duplici litera Π constet, vna recta, altera inuersa & supina H , quæ simul iuncta, 100 significans, ex quibus nota hæc centenaria H conficitur:

Origo & Fabrica Numerorum. 9

quarum vitique si Δ inclusam imaginis (quarum tamen additionem data opera compendij causa neglexisse videntur) emergent duo quinquagenarij, quibus vna $\epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\nu\alpha\varsigma$ siue. $\epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\nu\alpha\tau\iota\alpha$ vna incongruè exprimitur. Quæ verò hanc centenarij notam ab initiali litera $\eta\kappa\alpha\tau\omicron\nu\alpha\tau\iota\alpha$, quod Ionice centum significare putant, originem suam sumpsisset volunt, audiendi non sunt, cum $\epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\nu$ vox in omni Græcorum Dialecto, nunquam cum H. scripta reperitur. Atque ex huius notæ repetita additione vsque ad 500, quæ hac nota signabant H quasi diceret, $\eta\kappa\alpha\tau\omicron\nu\epsilon\kappa\alpha\tau\omicron\nu\alpha\tau\iota\alpha$, ad millenarium vsque pertingebant, quæ ab initiali voce $\chi\iota\lambda\iota\alpha$, quod mille notat, X nota exprimebant; & hæc idem repetita vsque ad 5000 milia, quæ hac nota X signabatur, quasi diceret $\mu\iota\lambda\iota\alpha$, & tandem vsque ad 10000, quæ M literâ initiali $\mu\upsilon\epsilon\iota\alpha$ exprimitur, præcedunt; & hinc noua denuò monadum, decadum, hecatontadum, schiliadum myriadumque additione, numerorum ordo paulatim in infinitum propagatus, sub sex simplicibus notis, omnem veterum Græcorum computum comprehendit, & sunt sequentes.

1.	I. vnitas.
5.	II. ab initiali litera $\mu\epsilon\acute{\nu}\tau\epsilon$.
10.	Δ ab initiali litera $\delta\acute{\epsilon}\kappa\alpha$.
100.	H. à duobus II . recta & inuersa.
1000.	X. ab initiali litera $\chi\iota\lambda\iota\alpha$.
10000.	M. ab initiali litera $\mu\upsilon\epsilon\iota\alpha$.

10 Origo & Fabrica Numerorum.

Epilogismus Græcæ *ἑξαλογίας* iuxta suas enneades dispositus.

Primus Modus.

I. *ἑννάς μονάδων*. Nouenarius unitatum.

α	β	γ	δ	ε	ς	ζ	η	θ
1	2	3	4	5	6	7	8	9

II. *ἑννάς δεκάδων*. Nouenarius denariorum.

α	β	γ	δ	ε	ς	ζ	η	θ
10	20	30	40	50	60	70	80	90

III. *ἑννάς εκατοντάδων*. Nouenarius Centenariorum.

α	β	γ	δ	ε	ς	ζ	η	θ
100	200	300	400	500	600	700	800	900

IV. *ἑννάς χιλιάδων*. Nouenarius Millenariorum.

α	β	γ	δ	ε	ς	ζ	η	θ
1000	2000	3000	4000	5000	6000	7000	8000	9000

V. *ἑννάς δεκαχιλιάδων*. Nouenarius 10. millenariorum.

α	β	γ	δ	ε	ς	ζ	η	θ
10000	20000	30000	40000	50000	60000	70000	80000	90000

VI. *ἑννάς μυριάδων*. Nouenarius 100. millenariorum.

α	β	γ	δ	ε	ς	ζ	η	θ
100000	200000	300000	400000	500000	600000	700000	800000	900000

Apud Herodianiū numerorum Græcorum dispositio, Herodianus Grammaticus Græcus. habet & notas alias sex numerorum Græcis vsitatas, quæ à literis initialibus serè sumuntur, quæ omnes quater vicibus suæ fyzigæ notæ,

Origo & Fabrica Numerorum. II

notæ, idque bis in sua Classe eneadica siue nouenaria ad dextram adduntur, vt sequitur :

Alius Græcis vsitatus Numerorum Epilogismus.

vsitas 1. Vnitatum.

I	II	III	IIII	V	VI	VII	VIII	IIIIII
1	2	3	4	5	6	7	8	9

vsitas 2. Denariorum.

Δ	ΔΔ	ΔΔΔ	ΔΔΔΔ	Δ	ΔΔ	ΔΔΔ	ΔΔΔΔ	Δ	ΔΔΔΔ
10	20	30	40	50	60	70	80	90	90

vsitas 3. Centenariorum.

H	HH	HHH	HHHH	H	HH	HHH	HHHH	H	HHHH
100	200	300	400	500	600	700	800	900	900

vsitas 4. Millenariorum.

X	XX	XXX	XXXX	X	XX	XXX	XXXX	X	XXXX
1000	2000	3000	4000	5000	6000	7000	8000	9000	9000

vsitas 5. Decemmillenariorum.

M	MM	MMM	MMMM	M	MM	MMM	MMMM	M	MMMM
10000	20000	30000	40000	50000	60000	70000	80000	90000	90000

Exem.

12 Origo & Fabrica Numerorum.

Exempla ex Authoribus deprehenta.

Numerus
populi ab
Augusto re-
cogniti.

*Suidas de Augusto populum recensente ait: Λοίθη-
Cas οἱ τ' Ῥωμαίων ἀκέρως ἢ μυριάδες καὶ χίλιοι ἰζ' ἄνδρες:*
inuenerunt sexcentas myriades & 17. viros, quæ nostro
computo faciunt 4101017. id est, quadragies semel
centum mille & 17. viros, vel quatuor milliones, &
centum & vnum, & 17. viros. Iosephus lib. 2. cap. 4.
numetum Iudæorum à Captiuitate Babylonica in Iu-
dæam redeuntium fuisse μυριάδες ὑξ β κ' ὀκτακίχλιοι præ-
ter Lauias, id est, 4628000, quatuor milliones, & sex-
centa viginti octo millia.

Numerus
Iudæorum
in captiui-
te Babylon.

CAPVT III.

De isophrasia Numerorum.

isophrasia
numerorum:
quid ?

INueniuntur & apud Græcos Numeri, quos *isophras*,
id est, æqualis calculi, vocant, quos ab Hebræis
desumpserunt; consistebant autem hi numeri in eo,
quod inuentis duobus nominibus in numeris resolutis,
ex æqualitate numerorum, ex huiusmodi diuersis nomi-
nibus resultantium, ad aliquid vel bonum vel malum,
ingeniosè alluderent, & Cabalisticè maxime in vsu est;
Sed nonnulla exempla subiungamus.

13. Cap. Apocalypsis sic habetur: *Qui mente*
praditus est, computet numerum bestia, numerus enim
eius est χ ξς, 666. Dicit non potest, quantum hic nu-
merus multorum Interpretum torsetit ingenium: adeo

vt

Origo & Fabrica Numerorum. 13

vt Interpretes ad vnum ferè omnes hunc locum מלך יהושע expediendum existiment. Hæretici nullum non lapidem mouent, quàm vt hunc numerum Romano Pontifici, quem Antichristum vocant, applicent, & putant se id ostendere in duobus nominibus: ΑΑΤΑ & hebraicè רדמייח . quæ resoluta in numeros dant 666, vti hic patet.

A	30	7	200	Sed hi quilibet ad hoc adstruendum, mirum in modum tortum assumunt, vt suis id persuadeant, vt in hoc exemplo Hebraicis notis exhibitò patet, vbi Romij, Romanum indicant, id est Pontificem; sed cum numerum 666. reperire nequirent, apposerunt illi in fine n. notam 400. Sic ex Romij רדמייח . fecerunt Romijth, atque aduerbialiter nihil aliud significat, quàm Romanè, quod vti nihil significat, id risum quoque sapientibus mouet. Catholici verò & orthodoxi ridentes hanc rationem, quàm illi contra Romanum Pontificem machinabantur, eam in Lutherum & Calvinum retorserunt. In nomine enim לותרר , Italica pronunciatione idem numerus Apocalypticus, continetur, vti & in patriæ nomine Lutheri Σαξόνιος , fuit enim Saxo. Vide Bellarminum lib. de Antichritto. de his fusius agentem.
A	1	7	6	
T	300	4	40	
E	5	7	10	
I	10	7	10	
N	50	4	40	
O	70			
Σ	200			
	666.		666	

400. Sic ex Romij רדמייח . fecerunt Romijth, atque aduerbialiter nihil aliud significat, quàm Romanè, quod vti nihil significat, id risum quoque sapientibus mouet. Catholici verò & orthodoxi ridentes hanc rationem, quàm illi contra Romanum Pontificem machinabantur, eam in Lutherum & Calvinum retorserunt. In nomine enim לותרר , Italica pronunciatione idem numerus Apocalypticus, continetur, vti & in patriæ nomine Lutheri Σαξόνιος , fuit enim Saxo. Vide Bellarminum lib. de Antichritto. de his fusius agentem.

Poë-

14 Origo & Fabrica Numerorum.

Σ	200	³⁰ 3	30	Poëtas veteres hoc numerico
A	1	1	6	anigmatum genere delectatos,
E	60	η	400	docent nonnulla exempla: Ari-
O	70	7	200	stides volens Damagoram bipe-
N	50	⌘	666	dum nequissimum indicare, id
E	5			ingeniosè sanè per <i>ισοψήφους</i> nume-
I	10			ros præstitit, dum eum peste per-
O	70			niciosiorem vocat, ex voce <i>Λῆιμ</i> ⊙
Σ	200	<i>hi Lethæ</i>		quæ pestem significat allusione
	666	666		facta; vtraque enim vox in nu-

meros resoluta *Δαμαγέρας* & *Λῆιμ*⊙ eundem numerum prodit: Sic nonnemo Nilum cum Meno fluvio comparaturus, inuenit *Νῆλ*⊙ & *Μῆν*⊙, *⌘* ⁷ *ισοψήφους* numerorum respondere, vtpote quorum vtrumque nomen faciat 365. tot nimirum, quot annus integer Solaris dierum est.

Δ	4	Λ	30	N	50	M	40
A	1	O	70	E	5	E	5
M	40	I	10	I	10	N	50
A	1	M	40	Λ	30	O	70
Γ	3	O	70	O	70	Σ	200
O	70	Σ	200	Σ	200		
P	100						
A	1						
Σ	200						
	420		420		365		365

Tale est, quod in Oraculis Sybillicis legitur de Nomine IESV, his verbis, & erit numerus eius monadum, deca-

Origo & Fabrica Numerorum. 15

decadum & hecatontadum octo, id est: 888. in talem enim numerum resoluitur nomen **ΗΣΟΤΣ**.

I 10 Quo genere numerorum & veteres Latinos
H 8 vsos fuisse, monstravit Iouis Simulacrum,
Σ 200 quod ita effectum fuisse tradunt veteres Romanarum antiquitatum Scriptores, ut in
O 70 dextra quidem manu. **T**, in sinistra verò **Σ**,
T 400 literas præferret, quæ in numeros *ΙΣΟΤΣ* resoluta dant 365. quod videlicet annus, cui præferebatur Ianus, tot idem dies contineret. Vide de hoc Suidam, voce *Ιανου*. Plinius quoque lib. 34. cap. 7. de Iano sic loquitur: *Præterea Ianus geminus à Numa Rege dicatus, qui pacis bellique tempore argumenta colitur, digitis ita figuratis, ut trecentorum quinquaginta quinque nota per significationem anni, temporis & cui se Deum indicaret, qui tamen per numeros non tam Solarem, quam Lunarem annum, utpote qui duodecim lunationibus constet, intelligit: quemadmodum per prius simulacrum, annum Solarem expressit; Cum verò annus Solaris sit 365. dierum, videtur mendium commissum in Plinio, qui pro anno Solaris habet 355. (nisi forsân *Επιβελιαμνός* annum intellexerit) nam 354. annum Lunarem conficiunt.*

Sed iam ad *ΙΣΟΤΣ* nominis Antichristi, quod cum numerum 666. contineat, mirè se primævi ac sequentium sæculorum Scriptores Irenæus, Arethas Cappadox, Primasius, Ticinius, & Rupertus Abbas, in dicto iam numero ex varijs nominibus educendâ exercuerunt; sed ut rei veritatem fatear, parum hic, quod ad rem
 fa-

16 Origo & Fabrica Numerorum.

faciat, elicere possumus ; Cum idem hic numerus non impio tantum Antichristo, sed & Sacris, & Diuinis nominibus applicari possit ; imò Sacratissima nomina inueniri queant, quæ hunc in se numerum contineant, vñ multis hoc loco demonstrare possem, si Diuinæ gloriæ hoc nomine non me obfuturum crederem.

Sed apponamus tamen nomina Antichristi, *ἡ τὴν ἰσοψύχον*, in 666. resoluta.

Nomina Antichristi, quibus Apocalypiticus numerus 666. conuenit, ex Irenæo, Arethæ Cappadocæ, Primosio, Ticinio, Ruperto Abbate extracta.

Et erit numerus bestię sexcenta sexaginta sex.

Ευανδᾶς	Euandas	Ἄγριμος	Inclytus
Λατῖνος	Latinus	κακὸς ὁδηγὸς	malus dux
Τίταν	Sol Titan	Ἀληθὺς βλαβερὸς	verus noxius
Νεγῶμαι	Nego	πάλα βασιλεὺς	iterata inuidia
Λαμπέρτης	Splendor	Ἄγνος ἀδικὸς	agnus iniustus
ἁ νικίτης	Victor	Γενσηικός	Genfericus

Μαομέτις . Mahumed

Σαξόνος . Saxo

LVpVs pICarDVs . id est Calvinus.

Origo & Fabrica Numerorum: 17

Ἰερογλίφια seu Resolutio in numeros.

	1	2	3	4	5	6			
E	5	Λ	300	A	1	Γ	3	Λ	30
T	400	A	1	E	5	P	100	E	5
Λ	1	T	300	I	10	N	50	N	50
N	50	E	5	T	300	O	70	Σ	200
Θ	9	I	10	A	1	T	400	H	8
A	1	N	50	N	50	M	40	P	100
Σ	200	O	70	E	5	I	5	K	10
		Σ	200			O	70	Σ	200
						Σ	200		
	666	666	666	666	666	666	666	666	666

	7	8	9	10	11	12					
K	20	A	1	Π	80	Λ	1	A	1	M	40
A	1	Λ	40	Λ	1	M	40	N	50	Λ	1
K	20	H	8	Δ	30	N	50	T	300	O	70
O	70	Θ	9	A	1	O	70	E	5	M	40
Σ	200	H	8	I	10	Σ	200	M	40	E	5
O	70	Σ	600	B	2	A	1	O	70	T	300
Δ	4	B	2	A	1	Δ	4	Σ	200	I	10
H	8	Λ	3	Σ	200	I	10			Σ	200
Γ	3	A	1	K	20	K	20				
O	70	B	2	A	1	O	70				
Σ	200	E	5	N	50	Σ	200				
		P	100	O	70						
		O	70	Σ	200						
		Σ	200								
	666	666	666	666	666	666	666	666	666	666	666

Hæc sunt nomina bestiarum Apocalypticarum numero insignita, quorum innumera alia ab ijs, quibus sat temporis & otij est, iam adductis haud similia reperiri possunt.

C

Cer-

18 Origo & Fabrica Numerorum.

Certè Mahumedani ex sua secretiori Diuinorum Cabala, horrendis superstitionibus referta: Nomine Diuino ו ש ח resolutò hunc numerum educunt, uti vides.

Est autem hoc nomen deductum ex initialibus literis Diuinorum nominum, quæ promissam celsitudinem sponsi denotant, ut in sequenti exemplo patet. ex quibus deindè magica sua sigilla, uti Cabala Saracenica. Oedipi Aegyptiaci fusè ostendimus, conficiunt.

ו	6
ש	60
ח	600
	666

ו	ש	ח
ואעד	עשרף	חטיב
sponsus. celsitudo. promissior.		

Verùm uti hæc omnia nomina *ἀδίστογα* sunt, & ad sacra & profana, mala & bona facile accommodari possunt, neque quicquam ingenij aut subtilitatis obtinent, ita quoque magnis mysterijs turgida credere, non nisi insensatæ mentis esse reor. Verùm cum de huius *ἀδίστογα* vanitate in sequentibus copiosior detur ratiocinandi materia, illuc Lectorem remitto.

CAPVT IV.

De priscis Latinorum notis Arithmeticis, earumque origine & fabrica.

DVplex numerorum forma hodiè apud Latinos Arithmeticarum rerum Scriptores in vso est: Prior antiqua, altera posteris temporibus introducta.

Prior

Origo & Fabrica Numerorum. 19

Prior septem literis ex Alphabeto Latino depromptis constat; quibus omnis qualiscumque tandem numerus exprimitur: & sunt: **I V X L C D M.** qui, vti veterum Romanorum Inscriptiones docent, vnà cum Latina lingua nati, in hæc vsque tempora durant. Altera à Mathematicis, posteris, vti dixi, temporibus introducta, adeò vbique locorum percrebuit, vt plerique neglectis veterum Romanorum maiusculis numeris (qui vti ad magnarum calculationum rationes cum facilitate expediendas non adeò idonei videbantur, ita non nisi Chronographicis inscriptionibus, politiorisque literaturæ viris reseruantur) solis minusculis, videlicet **z y p h r i s**, tum Mathematici, tum mercatores, & quicumque tandem quidpiam numeris consignare volunt, vtantur. De priori numerorum Instituto primò, deindè de posteriori, cuius originem potissimum inquirendam duximus, nonnihil dicemus.

7. literis Latinorum veterum omnis numerus exprimitur.

Originem antiquorum numerorum Priscianus & Valerius Probus, teste Scaligero, sic describunt: vnitatem litera **I.** notabant, quam in quinarium vsque exclusiue repetebant **IIII.** quinarium scribebant per **V.** non vti nonnulli arbitrantur, quod dimidia pars esset denarij numeri **X**, neque idcirco, quod olim hunc numerum scripserant per **QV**, & postea **Q**, remanente **V.** sustulissent; sed quod quintum inter vocales **A E I O V** locum possideret. **V** itaque litera quinarium significabat, cui vnitates ad denarium vsque numerum apponebant. **VIII**; Denarium verò numerum notabant litera **X.** cò quod in Alphabeti ordine statim post literam

Origo Latinorum veterum numerorum.

Origo numeralis notæ **X V D. M.**

20 Origo & Fabrica Numerorum.

V sequeretur; pari consilio centenarium numerum cum statuissent per C, sequenti litera D quingenarium deponere, vel quia immediatè C in ordine Alphabeti sequitur, uti Probus vult; vel ut alijs placet, eò quod inter D & M, quod mille significat, à D videlicet ad M usque, quinque literæ intercedant, hoc pacto: D, e, f, g, i, h, M. (litera enim h, uti aspirationis nota est, ita inter literas non adnumerabatur); vel ut Scaliger dicit, quod D sit capitalis litera nominis Dimidium, quod dimidium millenarij numeri significat; plerique tamen Centenarij numeri notam C, à prima litera Centum, uti millenarij numeri notam M, ab initiali numero Mille, & quingenarij numeri notam D, à dimidio millenarij, id est (uti supra diximus) ab initiali litera vocis Dimidium, acceptam volunt; quinquagenarij verò numeri notam L, non à nomine, sed ex Græcorum instituto excogitatam fuisse, Priscianus avertat; nam uti per N, quinquaginta exprimebant, ita prisca Latini, qui huius elementi loco ponebant identidem L, ut Lympha pro Nympha, Græcos imitati, in hunc quoque usum E pro N substituere; quamquam hæc ratio multis displiceat, de quibus vide Mathæum Hostium. Quidquid sit, ex hisce patet, prisca Romanorum temporibus numerorum notas adhuc imperfectas fuisse, adeò ut Romani huiusmodi numerorum ope, annos consulares clavis fixis, sicuti & Volsci in Templo Nortie Deæ He-truscæ, uti Plin. l. 7. c. 40. tradit, notare consueverint, eò quod raræ tunc temporis literæ fuissent. Quamobrem in melioribus numerorum notis non occur-

Origo literalis notæ L

Clavum fixio per numeros olim Romæ vitata.

ren-

Origo & Fabrica Numerorum 21

rentibus, ex vetusta lege Prator maximus Clavum figebat, quæ figendi Clavi lex deinde revoluta ad Consules, & denique ad Dictatorem, magnis ritibus & carimonijs peragebatur; de quibus vide Rosinum, Lipsium, Alexandrum ab Alexand. aliosque Antiquitatum Romanorum Scriptores. Veruntamen vtriusque liquidius intelligantur, hic Prisciani verba adducenda duxi, ex quibus facile intentum nostrum patebit. Hos igitur Latini quoque in plerisque imitari sunt: nam per I. unum notant, illos secuti. Quinque per V. quia quinta est vocalis A E I O V. decem per X. quia decima est consonans apud Græcos: Β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ. & vel quod post V apud Latinos X sequitur; quinquaginta per L, quia apud antiquos Græcos L pro N. quæ nota est quinquaginta, ponebant, teste Apollonide. & Lucio Tarrheo, unde Latini quoque Lympha dicunt pro Nympha, aquam vel fontem volentes monstrare: Virgil. in primo Aeneid.

Dant famuli manibus Lymphas Cereremque canistris.
Centum autem per principalem nominis litteram C. quingenta per sequentem litteram consonantem, nam post C. D sequitur. Mille secundum Atticos per X Græcam, sed ut sit differentia ad decem, circumscriptis lateribus CXD. Quinque millia per I, & duas à dextra parte apostrophos, IDD. Decem millia per supradictam formam, additis in sinistra parte contrarijs duabus notis, quàm sunt apostrophi CCDD. & hoc ad imitationem Græcorum, qui per unius notæ, subdita linea, sunt. quaque scribuntur sic I. Quinquaginta mil.

Variaveterum Latinorum in numeris dispositio.

22 Origo & Fabrica Numerorum.

millia per I. mediam, & tres in dextra parte apostrophos
IDDD. Centum millia per I. mediam, & tres in dextra par-
te apostrophos & in sinistra totidē contrarias CCCIDDD.
Vel quod verisimilius est, decem millia notantur per M. cir-
cumscriptam ex utroque latere, sic CMD, quomodo mille
per X circumscriptam ex utroque latere, sic CXD & hoc ad
imitationem Grecorum, qui xidiō eam literam habent prin-
cipalem sui nominis. Sed differentia causa, media linea altior
facta est, quia millies, quaeque mille per M. circumscriptam
solet notari, sic CMD. Ergo quaeque millia cum sint dimidia
pars decem millium, dimidiari partem. Scripturae seruaue-
runt sic: IDD, quomodo quinquaginta millia dimidia pars
centum millium, qui numerus per eandem notam decem mil-
liam scribitur, additis tamen ex utroque latere, singulis cir-
cumscriptionibus. CCCIDDD. Quingenta millia per
QD, quod est initium nominis, & apostrophē. Mille
similiter millia per M, unde incipit nomen ex utra-
que parte circumscriptam, ut CMD, & sic CCM.
Verum cum haec mutum confusa sint, & vix perfectus
indē sensus granum Authorum iudicio elici possit, ea-
nos ad veterum mentem paulō luculentius clariusque
exponemus.

CAPVT V.

Numerorum, quibus prisca Latini utebantur, fabrica.

Diximus in praecedenti Capite, Veteres Latinos, septem potissimum ex Alphabeto in numerorum
sub-

Origo & Fabrica Numerorum 23

subsidium depromptis literis, vfos fuisse, vt sunt: I V X L C D M. quibus itidem variè repetitis, mixtis, ritèque compositis, omnes qualescumque tandem obuiæ numerorum series exprimentur; & pulchrè sanè numerorum computationi *Isoplogis*, quæ calculis peragitur, quadrant; ita vt perpetuò vel in quincuplum, vel in decuplum *simulac*, hoc est, alternis autem assurgant; & primæ quidem duæ notæ I & V. augmento seruiunt enneadi: primæ per additionem Vnitatum, alteræ duæ notæ X & L. augmento enneadi denariæ; tertiæ verò notæ enneadi centenariæ; ita vt in monadisis semper post V. quatuor Vnitates; in decadicis quatuor X post L: in centenarijs quatuor CCCC. post D, vt in hoc Schemate patet ..

Dispositio
Enneadijs.

Seruiunt { Enneadi Monadum. I. II. III. IIII. V. VI. VII. VIII. IX.
Enneadi Decadum. X. XX. XXX. XXX. L. LX. LXX. LXXX. LXXX.
Enneadi hecatontadi. C. CC. CCC. CCCC. D. DC. DCC. DCCC. DCCCC.

Septima tandem seu vltima nota M. nota millenarij, quocumque modo, siue à dextris, siue à sinistris, alijs. numeris ante vel postposita, suum semper tueretur valorem, vt MDLX. exprimentur mille quingenta sexaginta. Sic vero posita, DLXIII, idem faciunt, quod quingenta sexaginta milia. Sed iam ad fabricam & constitutionem horum numerorum propius accedamus.

In precedentibus nonnulla de causis & rationibus harum notarum ex Pufcriano & Valerio Probo tradidimus: Verùm cum hæc melioris notæ Authoribus non sufficiant, haud dubiè alia ratio hæc, quæ veteres moni-

hæc

24 Origo & Fabrica Numerorum.

Fabrica numerorum numeralium apud Veteres.

hæc simpliciores notas excogitarint : neque enim propriè literæ ex Alphabeto Latino depromptæ dici possunt; ex eo capite, quod I, non primum, sed nonum in Alphabeto locum obtineat; neque V, cum illa vigesima in ordine literarum sit; neque X, cum illa vigesimum primum in ordine locum obtineat, & proindè decem significare non potest; neque L, cum illa undecimum in Alphabeto locum teneat, literæ propriè dici possunt. Quæcumque itaque Priscianus de harum notarum causis profert, non solum longè petita sunt, sed & meliorum Authorum iudicio, nulla iusta & benè fundata ratione nituntur. Hæc dum & ego penitus mecum expenderem, vidi tandem idem fecisse prorsus veteres Latinos, quod Hebræos primæuos, cæterasque gentes rerum adhuc inexpertas, in numerorum constitutione præstitisse suprâ diximus. Quocirca I nota unitatis, nihil aliud, quàm vnum quid significat, & monadis officio fungitur, quæ duplicata, II reddebat unitates; triplicata, III, quadruplicata IIII. Nè itaque unitates nimio incremento confusionem inducerent, Latini veteres, quinto quoque loco, Græcos secuti, suas numerorum notas mutarunt: vnde hæc V, quinarij nota est altera, quæ quinque significat, & ad I relata, est quincupla, & constructionem suam habuit à prima nota I. geminata, & ad pedem iuncta, quæ angulum rectilinum acutum referat: hanc V. quinarij notam ex medietate decussis natam *Βαχυ* ergo, loco IIII unitatum posuerunt; quam continua unitatum additione ad denarium vsque prouexerunt, uti ex primo enneadis monadicæ

Origo V.

I
V
X

pro-

Origo & Fabrica Numerorum. 25

processu patet. Iterum X nota denarij non aliundè deducta videtur, nisi ex duarum linearum unitarum decussatione, cuius medietas V quinarij notam refert; unde vox decussis & decussare emerfit, videlicet omnis illa figura ex duarum interfectione linearum nata, quam identidem multiplicantes vsque ad 50, nè nimiam incremento huius notæ confusionem pareret, hanc intulere notam L, quæ ex duabus lineis in extremitate vtriusque in vnum iunctis, L constituit, numero in quincuplum aucto, etque nota particularis ex prima nota I geminata, vna quidem recta, altera prostrata, non incongruè conflata censi potest, ita tamen, vt duæ ad pedem in dextra parte iunctæ, rectum angulum faciant, & gnomonem erectum referant. Habemus itaque quatuor harum figurarum. I V X L ex lineis constructionem. Sequitur modò Centenarij numeri nota, quam per C signant, & quamuis plerique eam ab initiali litera (Centum) originem suam duxisse velint, nihil tamen obstat, quominus & eadem ex lineis rectis constituta fuerit; Nam vt ab Hostio alijsque notatum fuit, & antiquarum Inscriptionum monumenta sat docent, in quibus nõ semper formam C refert, sed subindè hoc pacto olim scribebatur, & ex hac inscriptione à Grutero prolata patet. **CAI. L. MIL. F. P.** vbi pro **CAII** **CAII** ponit, vt proindè propter arcuati ductus facilitatem nata videri possit posterorum C. centenaria nota, quam veteres, Hostij iudicio, ex I unitatis nota, sed triplicata componebant, & quod facilius erat, L notæ quinquagenariæ, alteram in vertice lineolam apponebant, &

L Quinquagenarij ex 2. lineis obliquè ductis nascitur

Origo & fabrica C

Origo ^C numeri centenarij.

D

ex

26 Origo & Fabrica Numerorum.

ex L 50. fiebat nota C. ɛ. centenaria 100. quam identidem multiplicantes vsque ad 500, vt inceptam quincuplam & duplam proportionem continuè seruarent, loco CCCCC. D notam posuerunt, quam nos exortam putamus, non quod C literam in Alphabeto centenarij notam immediatè sequeretur D, vti Priscianus vult, sed vel quod initialis litera esset dimidij millenarij, vti placuit Iosepho Scaligero, vel omnium optimè, quod antiquis litera D non per arcum, sed triangulari figura ex tribus lineis vnitatis indicibus constituta pingeretur, hoc pacto, **▷**: & hoc verum esse, nonnullæ inscriptiones apud Gruterum docent **▷.M.** id est, Dis Manibus. Imò totius Alphabeti literas, huiusmodi lineolarum monodicarum vario contextu, quemadmodum Hebræi ex primæuis temporibus, suas constituisse supra ostendimus, verò haud absimile est. Quantum verò varia mentis reflexione consequi possum, dicerem profecto, prima huiusmodi elementa priscis Latinis ab Hetruscis primum fuisse communicata, & Herodotus planis id verbis significat l. i. *Latinos pleraque ab Hetrusco, vtpotè antiquioribus, accepisse & literæ Hetruscæ, quarum nonnullæ magnam cum Latinis similitudinem habent, sat superque demonstrant, vti in nostra Hetruria, volente Deo, fuse ostendemus.*

Lilius Giraldus alium veterum Latinorum in significandis per literas numeris, modum tradit, qui vtinam etiam addidisset, ex quonam Authore illa extraxisset; hoc enim ipso multos à varijs dubijs liberasset: Sunt autem sequentes.

A.

▷ Origo
numeri 500.

Origo & Fabrica Numerorum. 27

A. CCCC Quingenta	Ā Quinque millia
B. CCC Trecenta	Ḃ Tria millia
C. C Centum	Ċ Gentum millia
D. D Quingenta	Ḍ Quingenta millia
E. CCL Ducenta quinquaginta	Ē Ducenta quinquaginta millia
F. XL Quadringenta	Ḟ Quadringenta millia
G. CCCC Quadringenta	Ḡ Quadringenta millia
H. CC Ducenta	Ḣ Ducenta millia
I. I Vnum	Ī Millia
K. LI Quinquaginta vnū	Ḷ 51 millia
L. L Quinquaginta	Ḹ Quinquaginta millia
M. M Mille	Ṁ Millena millia
N. XC Nonaginta	Ṃ Nonaginta millia
O. XI Vndecim	Ṅ Vndecim millia
P. CCCC Quadringenta	Ṇ Quadringenta millia
Q. D Quingenta	Ḟ Quingenta millia
R. LXXX Octingenta	Ṙ Octoginta millia
S. LXX Septuaginta	Ṛ Septuaginta millia
T. CLX Centū sexaginta	Ṝ Centū sexaginta millia
V. V Quinque	Ṛ Quinque millia
X. X Decem	Ḳ Decem millia
Y. CL Centum quinquaginta	Ṝ Centum quinquaginta millia
Z. II Duo millia	Ḳ bis millics mille .

Lilij Giraldi numerorū dispositio .

Cum virgula supraposita, millenarium numerum indicant .

Sed ad millenarium Numerum reuertamur .

D 2

Nul-

28 Origò & Fabrica Numerorum.

Nulla numerorum nota tantam vetustate temporum varietatem subiit, quàm millenarij numeri nota.

Varie millenarij numeri nota.

Primò enim signatur litera M, quæ recentium character est, & originem suam habet ab initiali litera Mille, vti omnes ferè fatentur.

Secundò scribitur per duo C, quorum vnum rectum, alterum inuersum est, quibus monadica nota intermediat, hoc pacto C13. mille.

Tertiò scribitur hoc pacto, CXC. & pariter mille significat.

Quartò scribitur per zyphram numeri octonarij prostratam ∞.

Quintò scribitur per parentesis notas, mediante I, hoc pacto I13. vti est apud Paulum Manutium.

Sextò scripta quoque reperitur ⊙, vt est apud Petrum Ciaceonium lib. de ponderibus & mensuris, alijsque.

Septimò per ∞ & ∞ scribatur.

Octauò per X exprimebatur.

Verùm vt tandem, qua de causa tanta varietas emerferit, & vnde originem suam hauserit, cognoscatur, rem paucis verbis exponam.

Cur itaque primò per C13. mille significauerint veteres, id factum esse puto, quod primi hanc notam per duplex DD. millenarij notam expresserint, quæ successu temporis sublata linea D claudente figuram, I mediam inter duo C13. reliquerit; & hoc ita factum fuisse quàm luculentissimè demonstrat hæc millenarij

nota

Ministri	CHR
Sacerdotes	19
Pastores	
IREM	

Origo CC
 millenaria
 nota :

corum.

Origo & Fabrica Numerorum. 29

nota Ⓛ , quæ nihil aliud est, quam duorum ⓁⓁ vnus inuersi, alterius recti in vnum coniunctio, vnde character Ⓛ emerfit; Habes itaque hic originem notæ millenariæ ⓁⓁ .

Quam verò originem habeat hæc millenaria nota ⓁⓁ , iuxta Hostij mentem explico, & dico eandem esse, quam præcedentem: Cum enim millenarius apud Græcos Atticos per X scriberetur, videlicet ab initiali litera vocis $\chi\lambda\iota\alpha$, quod mille iisdem significat, constituto caractere; & Romani in suum eam censum receperunt, & ne is cum X denarij nota confunderetur, eū circumscriptis à lateribus C inferuerunt medium, hoc pacto ⓁⓁ : ex quo tandem compendiarium nota ⓁⓁ , quam supra millenarij notam fuisse ostendimus, emerfit; dum duo ⓁⓁ rectum & inuersum cornibus suis apprehendentia cornua quatuor notæ X , hanc notam ⓁⓁ $\beta\epsilon\alpha\chi\upsilon\gamma\epsilon\alpha\phi\iota\kappa\acute{\omega}$, constituerunt. Vides itaque originem huius notæ ⓁⓁ ; quamuis Giacconius citato loco dicat, per hunc numerum ⓁⓁ constitui potuisse, duobus videlicet cornibus ⓁⓁ cum I vnitis ⓁⓁ , cui non repugno, quamuis prior ratio magis veritati ἀριθμὸς χιλίας consentiat. Iterum apud Paulum Manucium hæc millenarij nota sic scripta reperitur ⓁⓁ , cuius origo non abludivit ab eo, quod supra de C docuimus; videlicet priscis temporibus C scriptū fuisse hac nota Ⓛ , cum ergo hæc idem quod C notet, patet ratio cur hunc numerum per ⓁⓁ notam expreserint. Quod verò & subinde millenarij nota sub hac figura haud absimili τῶ Græcorum.

Origo ⓁⓁ
millenariæ
notæ :

30 Origo & Fabrica Numerorum

Notæ .. m

corum **W** vel sic inuershè **m** scribantur; dico eandem habere originem, quàm **CID**. hæc tantùm intercedente differentia, quod duo **C** cum **I**. in ultimo hoc non vniantur, in priori verò **W** ex vna quidem connectantur, ex altera verò non, quod Scriptoris tamen festinantis consuetudine introductum potius, quàm vsu receptum arbitror.

Origo millenariæ notæ

Restat modò origo huius millenariæ notæ **X** explicanda. Nonnulli dicunt hanc esse constitutam ex **X** & duabus lineis characterem supra & infra claudentibus, hoc pacto **X̄**. productis enim crucis cornibus, illa lineis vnita hunc efformabant characterem **X**. vel etiam, quod duo illa triangula notabant **DD**, quæ à priscis Latinis sub forma trianguli expressas fuisse, suprâ diximus, **▷◁**: vndè coniungendo has duas apicibus suis in unum, nascitur hæc nota **X**. quamuis præcedens veritati multò sit similior.

Hæ itaque sunt simplices notæ numeri millenarij, quas veteres nunc hoc, nunc illo modo, prout illis *Βεβαρυεαπιας* ratio dictabat, exprimebant, & sunt sequentes.

Notæ mille narij sunt 9

I	2	3	4	5	6	7	8	9
M̄.	CID.	CXD.	∞.	⊥	⊙	W	m	⊠

Ex quibus deindè omnem Chiliadum Myriadumque numerum formabant hoc pacto: primò quidem dimidiatis à dextris millenariorum notis integri dimidium exprimebant: sic enim per **ID**. 500 notabant, quod est **CID** millenarij dimidium; **ID** verò dimidium est

CCID,

Origo & Fabrica Numerorum. 31

ccccc, & se habent ad iuicem, uti 5000 ad 10000. Sic 1000, dimidium est cccccc, & se habet ut 50000. ad 100000. & sic in infinitum. Sciendum verò has notas semper bis, ter, aut quater iterari, hoc pacto:

1000 2000 3000 4000

CIC. CICCIC. CICCICIC. CICCICCIC.

Ter certè extat apud Ciceronem in 5 Verrina in editione Pauli Manutij, cum ait: *Demit de ca-*

3000

pite Medimnum CIC CIC CIC. quamvis interpretes hic addi debere velint, IC id est 600. ut totus numerus sit 3600.

Nota verò Centenaria C. millenaria M à sinistris iuncta, eundem auget suo valore, ut XM, decem millia. LXM, sexaginta millia. CM, centum millia. DM, quingenta millia. MM millena millia. Sic Plinius lib. 6. cap. 23. *MM pass. ab Alexandria abest Opidum Iulioptia*, id est, millenis millibus passuum, quamvis hodiè hæc nota MM pro 2000 sumatur. Nota quoque hoc loco, quod sicuti ex his notis I unitatis, & tertia X denarij, & C centenarij alijs notis præpositæ, sinistrorsum eandem suo valore minuunt, ita dextrorsum additæ eandem augent.

I	4	8	9	Sinistrorsum positæ valorem minuunt.
II	IV	IIII	IX	
V	6	12	11	Dextrorsum positæ valorem augent.
X	VI	XII	XI	
40	90	400		Sinistrorsum positæ minuunt.
XL	XC	CD		
60	110	600		Dextrorsum positæ augent.
LX	CX	DC		

Quod

32 Origo & Fabrica Numerorum .

Quod verò à Priscis IV. IX. XIX. XXIX. XXXIX. XL sic scriptum fuerit diminutiue, id factum esse putò, *βραχυγραφίας* ergo, ne notam monadicam, decadicam, aut centenariam toties repetere cogerentur .

Nota 10000 Porro CC100 decem millium nota est, vti & CM0. vel $\overline{\text{IMI}}$, & præcedentem C10. decuplat, & pari ratione bis, ter, quaterque iterari potest, vti sequitur .

10000		20000		30000
CC100		CC100, CC100		CC100, CC100, CC100

Bis certè apud Ciceronem extat lib. 1. ad Atticum. Nam Epistola 5. Cicero sic loquitur: *L. Cincio HS. $\overline{\text{XXCD}}$ constitui me curaturum Id. Feb. &c.* In sequenti verò epistola repetit his verbis: *L. Cincio HS. CC100, CC100, cccc. pro signis megaricis, ut tu ad me scripseras curavi.* Quibus quidem aliud non innuit, nisi festeriorum viginti millia, & quadringentos festerios .

Nota 50000 10000. 50000 nota, dimidium est integræ CCC1000. 100000. Cuius exempla dantur in Oratione pro Q. Roscio Commодо, in editione Pauli Manucij, cum 50000

Ciceronis testimonium: ait; *Si parer, HS. 1000. deberi hic, nisi planum sibi facit. HS. 1000 ad libellam sibi deberi, causam perdit.* Integra verò nota CCC1000 pariter apud Ciceronem inuenitur epistola 5. ad Atticum, cum inquit: *Domum Rabirianam Neapoli, quam tu iam dimensam & edificatam animo habebas, M. Fronteus emit HS. CCC1000 xxx. id est, 100030 HS. & quoties volueris numerari poterit, vti in citata pro Roscio Commодо.*

Ora-

Origo & Fabrica Numerorum. 33

Oratione Cicero fecit, dum ait: *Proh Deum hominumque fidem, qui H S. CCCIXXX, CCCIXXX, CCCIXXX, questus facere noluit, id est 300000. HS. quæ 8500 nostris coronatis respondent, quamvis in alijs exemplaribus hi numeri ex ignorantia vel interpretum, vel transcriptorum admodum peruersi deprauatique reperiuntur.*

Sed hanc nostram interpretationem genuinam esse, duo magnæ considerationis antiquitatum monumenta quàm luculentissimè demonstrant: quorum primum est Tabellæ Columnæ Rostratæ fragmentum, in Capitolio in hunc vsque diem superstes, ex quo vera horum numerorum ratio petenda est; quam ad maiorem veritatis attestationem hinc apponendam duxi, cuius defectum Petrus Ciacconius suppleuit in proprio de huius columnæ interpretatione edito libello.

Difficultates numerorum soluntur ex Tabula Rostrata in Capitolio superstitæ.

Columnæ Rostratæ Inscriptio à Petro Ciacconio suppleta.

C. Bilios. M. F. Cos. aduorsom. Carracinienseis. en. Siceliad rem. Cerens. ecest. ANOs. cocnatos. Popli. Romani. artifumad obsedeone D. cXEMET. LECIONEis. Cartacinienseis. omneis MAXIMOSQVE. MACISTRATOS. Lucaos. bouebous. relicteis noVEM. CASTREIS. EXFOCIQNT: MACELam. moenitam. vrbem pVCNAN- DOD. CEPET. ENQVE. EODEM. MACestratod. prospere REM. NAVEBOS. MARID. CONSOL. PRIMOS. Cefet. resmecosque cLASESQVE. NAVALES. PRIMOS. OR- NAVET. PARauerque. diebous. LX. cVMQVE. EIS. NAVEBOVS. CLASEIS. POENICAS. OMnis. parataque.

E

SV-

34 Origo & Fabrica Numerorum.

VMAS. COPIAS. CARTACINIENSIS. PRAESENTED.
 maxumod DICTATOREM. OlorOM. IN. ALTOD. MARID.
 PUCnandod. vicet. xxxQVE. NAUCIS. CEPE. CVM.
 SOCIEIS. SEPTEM. res monque. ducis. quin res MOS-
 QVE. TRIRESMOSQVE. NAVEIS. XX. deprefet. aurom.
 CAPTOM. NVMEI. ① ② ③ D C C.

arcenTOM. CAPTOM. PRAEDA. NVMEI. $\overbrace{cccIccc}$. e
 craue. CAPTOM. AES. $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$
 $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$
 $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$
 $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ $\overbrace{cccIccc}$ pondod. triompOQVE. NAVA-
 LED. PRAEDAD. POPEOM. romanom. donauet. captiuos.
 CARTACINIENSIS. inceNVOS. Duxet. ante. curom.
 primosque. Confol. de. ficelBI. s. clafique. CARTACINIE-
 feom. triompauet. earom. rerom. erco. S. P. Q. R. ei hanc
 columnam. p.

In hac priscæ Latinae Linguae barbaries vna eum
 exodico numerandi modo clarè apparet, dum enim
 expeditionem. G. Duillij Consulis contra Carthagi-
 nenses refert in Sicilia, prædam quoque ex parte victo-
 ria reportatam quàm exactiffimè, tum quoad naues,
 tum quoad monetam, aurum, argentum, ænea, de-
 scribit; vbi & inter cæteras figuras millenarij hæc no-
 ta ① ② ③ ter occurrit, vna eum DCC. quæ nume-
 rum 3700 constituit. Sed huius notæ originem supra
 vide expositam: deinde vigefies semel reperit hanc no-
 tam cccIccc; & quoniam illa 100000 numerum con-
 stituit, hic in 23 ductus dat 2100000 numerum in-

Victoria &
 spolia C.
 Duillij con-
 tra Cartha-
 ginenses,

etc.

Origo & Fabrica Numerorum. 35

ære, cupro, pondus : Contigit autem hæc Victoria, D. Duillij contra Carthaginenses anno Urbis conditæ CDXCIII. 493. Nota hoc loco alteram millenarij notam supradictam \textcircled{O} . cuius medietas D. quingentenarij nota : huius itaque notæ \textcircled{O} valorem multiplicabant altero circumscripto circulo, hoc pacto $\textcircled{\textcircled{O}}$. quo 10000

Idem quod
ccc1000

indicabant, idemque valebat, quod cc1000. hæc iterum tribus circulis $\textcircled{\textcircled{\textcircled{O}}}$ circumscriptis diametro, idem significabat, quod ccc1000 : id est, 100000. ita quidem, ut tres notæ ccc a sinistris, & ad dextram aliæ 000 cum 1, quæ diametri loco seruiebat, in Sphæram triarmillarem transformata videretur. horum autem dimidia si significare vellent, illa hisce dimidiatis figuris indicabant : \textcircled{D} . quæ idem quod 1000. id est 5000. & $\textcircled{\textcircled{D}}$ id est 10000. quod 50000. significabant, vti sequitur .

Idem quod
ccc1000

Dimidia
chiliadum,

Nota	1000	\textcircled{O}	cuius dimid.	\textcircled{D}	10. 500
Nota	10000	$\textcircled{\textcircled{O}}$	cuius dimid.	$\textcircled{\textcircled{D}}$	id est. 100. 5000
Nota	100000	$\textcircled{\textcircled{\textcircled{O}}}$	cuius dimid.	$\textcircled{\textcircled{\textcircled{D}}}$	1000. 50000

Meminit harum notarum Gruterus in suis inscriptionibus, quarum prima ita sese habet :

T. PRÆSENTIVS Q. F. P. HELVITIVS. P. F. AED.
OB HONOREM IN VIAM. HS. \textcircled{O} \textcircled{O}

Altera sic se habet :

TREBONIA OLIVIA ARBITR. MARCILIANI
MA. IN FRO. P. XII. in A. P. P. XIX COST.
HS ∞ \textcircled{D} id est 6000 sestert.

36 Origo & Fabrica Numerorum.

Inuenitur & alia nota in inscriptionibus veterum, sic formata \square , quam 8, significasse conieciunt ex hac inscriptione:

IMP. CÆS. AVREL. VAL. DIOCLET.
IMP. VII. COS. \square

Hanc nonnulli volunt indicare geminum quadernarium \times : qui verò diligentius, expendit dictam figuram, is minimè duplicati 4 figuram esse, asserere cogetur, sed duplicatum Δ , quæ resultat ex diagonali quadrati sectione: Cum autem \triangleleft . 4: significet, Græcorum more, ita duæ Δ . octonarium constituunt, quem \square præfens indicat.

Octonarij
numeri nota.

Verùm, ut hucusque dicta vna Synopsi intuearis, hinc veluti epilogismum omnia explicantem apponendum duxi.

Ex illo enim fabrica notarum numeralium, quæ veteribus Romanis in vsu erant, ad eò clarè patebit, ut ne expositione quidem indigeat. Notas has numericas, ex varijs Prætorum monumentis collegimus, quas & in vasto illo Inscriptionum opere, quod Ianus Gruterus in lucem edidit, exhibitas.

Lector
curiosus repe-
riet.

Epi-

Origo & Fabrica Numerorum: 37

Epilogismus omnium numerorum, qui millenariorum enneadi competunt.

Notæ millenariorum Integrorum	Significa- tiones in zyphris	Notæ dimi- diorum.		
M̄	}			
CIC		1000	D	500
CXD		1000	ID	500
∞		1000		
CIC		1000	D	500
us vel m.		1000	ID	500
X		1000	QC	500
⊙		1000		
⊕		10000	D	5000
IMI		10000		
XM	10000			
DMC	10000			
X̄	10000			
CCICD	10000	ID D	5000	
⊙	100000	D	50000	
CCICDD	100000	IDDD	50000	
CM	100000			
IXI	1000000			
CMD	1000000	CQD	500000	
MM	1000000			

Alterum monumentum habetur apud Fulvium Ursinum, à quo reliqui omnes de hoc argumento tractantur.

ics.

38 Origo & Fabrica Numerorum.

res id desumpserunt, istaque tabula numerorum veram & genuinam veteribus vsitatam ostendit, vt sequitur.

Tabula Fuluij Ursini Veterū numerorū rationem cōtinens.

	IXI	
	1000000	
o o o o	ccc l xxx	
Quatercenties mille denar: simul 1600 sestertia. Aliter dicebant sedecies sestertium.	100000	50000 denarij, vel 2000 sestertia. Aliter dicebant, vides sestertium. <i>m lvi us</i>
. o o o o	cc lxx	
4 decies mille denarij. Simul 160 sestertia.	10000	5000 denarij, vel 200 sestertia.
o o o o	∞	
4 mille denarij. Aliter 16 sestertia.	1000	5000 denarij. alias xx sestertia. <i>lvi</i>
o o o o	C	
4 mille æris, vel 4 m. Asses vel 4 cetū denarij	100	5 mille æris, vel 500 denarij, aliter duo sestert.
o o o o	X	
4 centusses. 4 centum Asses, vel decē denarij.	10	quingenta denarij, vel quinque centusses.
o o o o	∞	
4 denarij vel decusses.	1	Quinque denarij.
o o o o		
4 Asses vel quadrasses.		quicquid vel quinarij
o o o o		
5 Vnciæ aut quincunx		Semis seu vnciæ.

Origo & Fabrica Numerorum. ; 39

Hanc Tabulam antiquissimam æneam primus detexit Fulvius Ursinus cum numerorum notis ipsi Tabulæ ex argento impressis, facilèque ex supradictis patet, antiquioribus illis non fuisse notam, quæ numerum ultra centum millia significaret. In hac Tabula habetur prima nota sic figurata $\overline{\text{IXI}}$, quo millena millia, id est 1000000 indicabant, millionem videlicet: Cur verò in hac nota $\overline{\text{X}}$. intermedia duabus $\overline{\text{II}}$ utrimque stipata sit monadicis notis, causa est, quod per $\overline{\text{I}}$. unitatem lineolam signatam, millenarium indicarent Græcorum more, X vero per sese millenarium exprimeret, uti supra dictum est: hinc aptè hunc numerum milies mille, per suprapositam lineolam duplicatiam tribus notis unà competentem exprimebant sic $\overline{\text{IXI}}$. Iam verò in media Tabulæ Columna cæteri numeri millenarij ad 1. usque exhibentur, uti ad oculos patet; è latere verò sinistro, continetur valor denariorum ad festeria reductus, & in dextro latere, denarium festeriumque prolatio exhibetur.

$\overline{\text{IXI}}$ Tabulæ

Ex his itaque fufius forsitan, quam par erat, prolati, patet, quod quando magni numeri ultra centum millia notabantur, singuli limites punctis interuenientibus distinguantur: cuius rei hoc sit exemplum ex Plinio l. 33. c. 4. **Auri XVI. XX. DCCC. XXIX.** quem numerum Budeus l. 2. de Ase, sic effert. **Sedecies centena & viginti millia, octingenta viginti novem, & sic zyphris notatur. 1620829.** & Plinius iterum l. 6. c. 33. hunc numerum refert: **$\overline{\text{CLVIM}}$.** passum, quem sic exprimimus: centies quinquages fexies;

Quomodo veteres numeros ultra centum millia disponebant.

40 Origo & Fabrica Numerorum.

xies centena millia passuum, & zyphris sic notatur: 15600000. Ex quo patet, veteres numerum ultra centum millia excurrentem lineolâ supra caput extensâ, sed in sinistra parte sursum vncinata notare consuevisse, & ex hac **XXI**. millionis nota patet. Sed hisce iam expositis, ad alteram dubitationis partem progrediamur, quæ est, de zyphrarum origine.

CAPVT IV.

De Algorithmo.

De zyphrarum, sine hodierna die visitatorum numerorum origine & fabrica.

PRæmissis veterum Latinorum notis Arithmeti-
ciam ad eas numerorum notas, quas zyphras vul-
gò vocant, & à plerisque Arithmetiis Algorithmus di-
citur, quibusque vniuersus penè Orbis hodierna die
vtitur, explicandas progrediamur, & quoniam hæc
præsentis huius Diatribes potissima pars iure dici potest,
ita quoque ea, qua fieri potest, diligentia, & quantum
ingenij debilitas nobis permittet ~~tractanda~~ tractan-
da est. Et vt ab oio rem ordiar, Sciat Lector, Brach-
manas, omnium opinione Auctorum, Philosophiæ &
Arithmetiæ studio cum primis deditos, eam Indiæ
partem inhabitasse, quam hodiè Indostan vocant, &
quorum studia, mores, disciplinas eleganter sanè describit
Herostratus in vita Apollonij Thyazic. Hi cum vicini
essent

Origo zy-
phrarum à
Brachmani-
bus.

Origo & Fabrica Numerorum) 41

essent Arabiae felicitatis incolis Arabibus, per Orientalem
 maris Erythraei latus diftensis, frequentemque olim
 cum ijs consuetudinem, ob frequentem recipro-
 camque utroque citraque comitantium negotiationem
 contraxissent; hoc verò emendarum vendendarum-
 que rerum commercium sine numeris transigi non
 posset, Arabes insignes numerorum notarumque, qui-
 bus Brachmanas veluti arcanis numerorum notis uter-
 bantur, compendium aduertentes, id successu temporis
 suum fecerunt: ita lego apud Abenragel Arabem, de
 introductione ad Astronomiam libello, vbi loquitur de
 zyphris.

Arabes nu-
 merorum
 notas à Bra-
 chmanibus
 didicere.

وهذا عددا كانوا عزاء الهند وقبطهم من فرس ومن
 حكما الهند الدين وجدوهم من صورة الذيرة منقوسه
 دارج

Abenragel,
 Arabs.

*Et hi numeri sunt numeri Indiani, à Brachmani Indiae
 Sapientibus ex figura circuli secti inuenti. Quoniam ve-
 rò id modo fieri potuisset, cum diù multumque cogita-
 rem, tandem incidi in Librum Arabicum, quem
 Magritam vocant, corruptè Margaritam,
 vbi Author, cum de Astrologicis signis
 loquitur, statim & dictos cha-
 racteres ponit, & fabricam
 eorundem ex circu-
 lo descriptam
 hoc
 modo do-
 cet.*

F

Pri-

42 Origo & Fabrica Numerorum.

Primo quidem dicti Sapientes circulum veluti mysticum totius Astrologie fundamentum in quatuor partes diuidebant, & ex hoc, & literas & numeros quosdam mysticos formabant, quarum prima diametrum rectam A B, altera pro-

stratam E D. exprimebat.

Deinde

Ex angulo, seu quadrante

ACD
ACE
BCD
BCE

Ex semicirculo laterali.

ADB
AEB

Tales formabantur literas

Ex Superiori.

EAD

Ex Inferiori.

EBD

Ex diametrorum sectione.

ADBE

Atque hinc natis fuisse zyphras notent, quibus postea Arabes semper vsi sunt: videlicet:

Per diametrum erectam notabant

1

1

Per semicirculi lineas ABCD

2

2

Per Semicirculum EAD

3

3

Per Semicirculum ADB

4

4

cum annexo arcu.

signabant

5

5

Per circulum ipsum

ADBE

6

6

Per semidiametrum

A B

4

cum arcu.

Per

Origines Fabricae Numerorum 48

Per angulum verò ACB
 Per angulum BCD
 Per hanc verò figuram
 cum arith.
 Per punctum verò circuli

ob-
 7
 8
 9
 10

Quæ omnia ex Arabum doctrina desumpsi, qui hosce characteres singulos in tres classes dividant, quos myfficos & روحانيون *Ruchianum* Arabicè, id est, spirituales dicunt: qui vñ tribus Mundis, Elementari, Sædeteo & Angelico applicant, ita ingentia myfferia sub ijs latere, superstitionissime sibi imaginantur. Vide quæ de huiusmodi signorum origine fuse tractauimus Secundo Tomo Oedipi, parte 1. fol. 380. vbi & varijs rationibus hosce numeros ab Indorum Sapientibus processisse ostendimus, præsertim verò in III. Tomo, parte 1. de Brachmanum symbolicis literis. His itaque expositis iam ad Rhombum reuertamur.

Notæ numerales Arabū ab Indis processerūt.

Zyphras itaque Arabum, quas illi حروف الالف Haruf elHend id est, Indicas literas vocant, ab Indis processisse, non solum dicti Arabes, sed & Græci fatentur, vti postea videbimus: quo autem anno hæc translatio facta sit, magnum est omnium silentium; quantum tamen coniecturis consequi possum, contigit id ætate Mahumetis, quam حجرة Hegira Mahumed vocant, 300. annis circiter à fuga Mahomedis; à Christo verò nato 900. quo annorum curriculo, vti Arabes iuxta Saracenicam Historiam, totam illam Persiæ, Car-

44 Origo & Fabrica Numerorum.

Quando in-
ueniatur.

maniz, Indiæque oram suo subijciabant Imperio, ita ex Indorum cæterarumque circumiacentium Regionum commercio, hæcæ notas seu zyphras, primùm introductas fuisse, haud verò absimile putamus: quæ postea per Aegyptum, Lybiam, cæterasque Africæ Regiones ad Occidentalem usque Oceanum propagatae, inter Arabes nullo non tempore viguerunt: donec irruptione in Græciam & Hispaniam facta, intra terminos proprios contineri nesciæ, tandem ad dictas nationes traductæ, non Europæ tantùm, sed & toti Orbi publici iuris factæ sunt. Quod ut exactius comperirem, vetustissimos codices tum Græcos, tum Latinos Arabicosque consulendos duxi, quibus discussis, certè nullum unquam harum notarum ante 430. annos. comperire vestigium licuit.

Ut itaque hoc negotium paulò penitiùs agitemus, sciendum est, duplices apud Arabes Arithmeticarum notarum formas usitatas fuisse; priorem, uti postea ostendetur, ex literis Alphabeti Arabici constitutum, luculenter patet: in quo Alphabetico literarum ordine neglecto Arabes veluti ad amissam quandam Hebræarum literarum & ordine & methodum sequuntur; atque huiusmodi numerorum notis, plerique Scriptores Arabici, uti Abensina, Auerrois, Abenragel, Abenphragi, alijque innumeri, uti & Euclides interpres, Thausi Arabs, usi sunt: Posterioribus verò zyphrarum promiscuè unà cum literarum notis usus reperio; sed ut hæc omnia clarius compareant, literas Alphabeti Arabici unà cum zyphris apponendas duxi.

Arabes in
literis nume-
ralibus se-
quuntur or-
dinem lite-
rarum He-
braicarum.

46 Origo & Fabrica Numerorum.

Maximus
Planudes
Auctor de
numeris .

genere in sua, quam edidit, Arithmetica usus est, **Maxi-**
mus Planudes : cuius Liber etiamnum in Bibliotheca
Vaticana, sub antiquissimi Codicis forma continetur,
vbi & has notas zyphras vocat, & ab Indis profectas di-
lucidè ostendit : Libri Titulus est :

τῷ φιλοσοφώτερι μονάχῳ κυρίῳ Μαξίμῳ Πλανούδῃ ἰεροφροσῖα κατ'
Ἰνδοὺς ἠλεγόμενῃ μετ' ἄλλων αἰ τῶν Ἀστρονόμων φιλοσοφώτερι κατὰ
νοήσασα ἀκριβοῦσ φασ, καὶ εἰσὶ τὰ σχήματα ἐπὶ ταῖς .

Sapientissimi Philosophoci Monachi, Domini Ma-
ximi Planudis calculatoria secundum Indos, sic dicta ab
alijs Astronomis sapientissimis, quod magna diligentia,
in subsidium scilicet numerorum excogitata sit : cuius sunt
haec nouem schemata.

α	β	γ	δ	ε	ς	ζ	η	θ	ι
1	Ϸ	ϸ	Ϲ	Ϻ	ϻ	ϼ	Ͻ	Ͼ	Ͽ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

Diximus, primum inter Græcos, quantum nobis con-
stare potuit, Celeberrimi nominis **Maximum Planu-**
dem fuisse, qui Arithmetica suam hinc zyphrarum
notis descripsit, cum ante eum nec **Pfellus**, nec **Plu-**
thon, neque **Ptolomæus**, nec **Diaphantus**, nec alij an-
tiquiores eo, Arithmetica & Astronomica sua opera
hinc notis adornasse comperiantur. Cum vero **Pla-**
nudes nonnulla sua opera **Michaeli Palæologo** **Orient-**
tis Imperatori inscripsisse legatur, ex eo luculentè satis
patet tempus, quo vixerit, quodque pereruditus **Leo**
Allatius inuenit fuisse circa annum 1270. cuius et histo-

Origo & Fabrica Numerorum: 47

riæ tum Græcorum tum Latinorum consentiunt; hi itaque anni subducti à præsentis anni curriculo 1665, relinquunt 395. annos, quo abhinc supradictus Planudes vixit. Cum itaque nullus celebris ante eum, siue Arithmeticus, siue Astronomus, hoc notarum genere vsus sit, Planudem primum fuisse patet, qui hæc notas utpotè ad calculos perficiendos, quàm peridoneas, vel ipso fatente, propalauerit, illo videlicet tempore, quo declinante paulatim Monarchia Græcorum, Saraceni & Turcæ, qua data porta, uti in alias, ita & in Græciæ Afiaque maritimas Prouincias sub Bazaëte irruerunt. Quæ Scaliger calculo suo comprobatur, hic uti curiosissimus huius rei indagator fuit, ita quoque hanc veritatem in explicatione Nummi Constantini, alijsque epistolis suis epistomaticis scite sanè euoluit; annus verò, quo Scaliger hæc scripsit, fuit 1606. qui subductus à 1270. Imperij Palæologi annis, relinquunt 336. annos, quem Scaliger præterpropter dicit annum fuisse, quo hæc notæ à Mauris ad Hispanos primò fuerunt translatae. Verùm ut rei veritas luculentius pateat, hic verba Scaligeri apponenda duxi, qui in epistola quadam ad Marcum Freherum data, nummum Constantini Magni sibi oblatum, multorum instinctus precibus explicat, his verbis: *Nummus ingens argentens clarissimi viri Marguardi Freheri, quam recens sit, argumento sunt characteres Arithmetici 2. 3. 4. 2. 3. 5. qui ante trecentos aut paulo plures annos ab Arabibus ad nos transferunt, ac primò quidem dissimiles his nostris hodiernis, postea memoria proavorum hac forma interpolati, quæ hodiè nobis*

Annus quò
Planudes
vixit,

Scaliger in
explicatio-
ne nummi
Constant.

in

48 Origo & Fabrica Numerorum :

in usu est ; itaque nummus hic cufus aut conflatus est , non illo seculo , quo ij. à Christianis recepti sunt , sed illo , quo interpolati , hoc est , memoria proavorum ; propterea an unquam à Græcis usurpati sunt , meritò ut dubitem , faciunt libri multi Astronomici , Logistici & computorum Ecclesiasticorum paulò ante aut post eversionem Imperij Constantinopolitani conscripti , quorum omnium numeri non his peregrinis characteribus concepti sunt , sed literis Græcis . Denique illos Characteres primi omnium Christianorum Hispani à Mauris , ab Hispanis reliqui Latini Christiani , ab illis Græci acceperunt , si modo acceperunt ; & quidem concedamus accepisse , ij. tamen apud Græcos nunquam vulgo noti fuerunt , ut non opus fuerit eos in hoc nummo cudore , ut à paucis tantum intelligerentur . Nobis igitur constat , recentissimam quidem nummi conflaturam esse , formas autem inclusas & veteres esse , & ex aliquo vetusto libro , aut pictura Ecclesie alicuius desumptas , cuiusmodi multas hodie videmus in gemmis navitia quidem celatura , sed vetustissimi argumenti .

Ex notis itaque zyphrarum posticæ nummi faciei inscriptis colligit , illum Constantini Magni tempore minimè cufum fuisse , sed posteris temporibus , iam dictis zyphris communi omnium Christianorum consensu acceptatis . Et in epistola quadam ad Albertum Pighium expresse dicit , se discussis omnibus veterum Manuscriptis , nunquam hæc zyphrarum notas 350. annis Superiores comperisse . Cum verò Scaliger hic tempus annumque , & qua occasione hæc zyphræ primam Europæ innotuerint , præcisè non determinat , nostrarum

Origo & Fabrica Numerorum. 49

ram partem esse rati sumus, negotium paucis notum
ex Chronologia Astronomica, eo quo fieri potest, stu-
dio, quantumque conserpere licuit, exactè denotare.
Res itaque sic se habet.

Anno salutis nostræ 1240. Alphonsus Princeps
Hispaniæ, & Ferdinandi Sanctissimi Regis Castille filius,
cum literarum, tum potissimum Astronomicarum di-
sciplinarum, ad quas veluti naturæ quodam pondere
ferebatur, amore stimulus, vti iam incredibiles in ijs
progressus fecerat, ita quoque animos omnium in ad-
mirationem sui traxit: Interim confluentibus ad eum
tanquam ad oraculum vndique & vndique Astronomis
Mathematicisque, cum iam à multis annis de siderum
motibus à Ptolomæi temporibus in eum vsque diem
interruptis, & oppidò defectuosis, tum per se ipsum,
tum per alios certior factus, errores cognosset, intenta
mentis applicatione eos ponderans, seriùs de remedio
quantocyùs adhibendo deliberavit: quoniam verò inau-
dierat summos in Africa Astrologos, tum Arabes,
tum Iudeos florere, qui & emendatissimas de siderum
motibus tabulas possiderent; vt concepta iam dudum
animo molimina educeret; quotquot eo temporis in
Astronomica facultate magna nominis celebritatè flore-
rent, ingentibus sumptibus euocauit, quos inter fuisse
dicuntur, vt in Astronomica Historia Christmanni tra-
ditur, & August: Riccius in præfatione in Almage-
stum Ptolomæi fusè protequitur; Alfarabius, Abenra-
gel, Profatius, Mahumed, Haomar, & inter cæteros
Princeps Isaac Hazan Synagogæ Toletanæ Cantor He-

Tèpus quo
zyphræ mo-
deinæ uume-
rorum in
Europam al-
latæ sunt.

Alphonsus
Rex Astro-
nomiam in-
staurat.

Tabulæ As-
tronomicæ
Arabum &
Hebræorum
in Africa.

Auctores
auid Ara-
bes celebres
euocantur in
Hispaniam.

G

bræus

50. Origo & Fabrica Numerorum.

braus; Qui omnes allatis secum Astronomicarum Tabularum codicibus, veterum emendationis tabularum, initium fecerunt, quorumque opera postea celeberrimum illud opus, quod Tabulas Alphonsinas vocant, primum in lucem exiit, tantæ apud omnes æstimationis, vt ex eo Rex Alphonsus immortalis nominis sui gloriam non immeritò comparauerit, Sapiens titulo apud posteros obtento. Atque huius Astronomicæ synodi occasione zyphras Arithmeticas, quibus Arabum Tabulæ constabant, quasque iam antè nonnulli ex Hispanorum Astronomis & Mathematicis à Mauris acceperunt: primum in Latina Tabularum descriptione introductas fuisse, omnes ferè Astronomicarum rerum scriptores consentiunt; cum ante harum editionem Tabularum, non nisi Latinis notis Tabulæ conscriptæ reperiantur.

Tempus verò, quo Rex Alphonsus hoc opus inchoauit, Mariana teste, fuisse dicitur annus post Christum 1240. & anno 1252. quo Patre Ferdinando satis functo Hispali, ipse Regni gubernacula adiit, in lucem editum fuisse, Chronicum Astronomicum Patris Ioannis Riccioli scitè ostendit, queis & Arabum Historici consonant.

Opus itaque verè Regium, vtpote in quo quadraginta aureorum millia expensæ dicuntur, vti nouitate sua omnium Latinorum animos vehementer accendit, ita ex nouitate curiositas famam operis identidem per Europam increbrescentem secuta, hoc præstitit, vt beatum se quispiam diceret, cui describendi operis copia

con-

Tempus, quo zyphras numerales introductæ fuerunt.

Sumptus à Rege Alphonsi in Astronomicæ illustratione expensi.

Origo & Fabrica Numerorum. 51

concederetur: Inque iara paucos annos multiplicatis iam Exemplaribus Manuscriptis (Typographia quippe ad eum inuenta fuerat, sed anno 1406. Moguntia primùm per Leonnem Faustum Orbi innotuit) factum fuit, ut prout hæc numerorum nota tam ad scribendum facilitate, tum ad computandum apriffima ab omnibus acceptata, non ad priuatam dumtaxat, sed & ad publicum bonum conuerterentur.

Ab anno itaque 1252. quo primùm zyphræ Arithmeticæ ad nos translatae sunt, fluxerunt ad annum 1606. Scaligeri ætatem, anni 354; ad annum verò 1665. anni 413. Quotquot autem Scriptores 70. ab hinc annis harum mentionem fecerunt, earum ad Hispanos aut Græcos translationem intra 300. aut 400. abhinc annos præterpropter constituunt: & ex Planudis patet Arithmetica, quam ut supra diximus, iuxta harum zyphrarum notas, anno 1270. Imperante Michaële Palæologo edidit, ab hinc annis 392.

Atque hoc ita esse, omnes ferè consentiunt: Sciliger, cuius verba supra allegauimus, à sua ætate trecentos præterpropter annos constituit, quem secuti Græterus & Hermannus Hugo; ille in suis, quos *Fax Arrium* vocat, inscriptis libris; hoc in suo de scribendi origine, libello, his verbis ostendunt: *Barbarica Arithmetico-rum nota quibus hodie utimur, ante trecentos circiter annos tantùm ad nos venere ab Arabibus, & Hispani quidem primùm eas acceperunt à Mauris, Latini denique omnes ab Hispanis;* Quibus non abnuit Matthæus Hostius in Libro de recta numerandi ratione. *Theatrum.*

52 Origo & Fabrica Numerorum.

vite humanæ Tomo N. fol. 64. *Nota Barbarica, quas zyphras vocamus, recentiores sunt, quàm quidam existimare possent, à Mauris in Hispaniam primum introducta, & ab his cæteris Europæ Prouincijs communicata.*

Certè à Mauris primum communicatas, vel ipsæ notæ ostendunt, quæ à Latinis in nullo ferè discrepant, vt in apposito schemate patet.

Zyphræ Latinæ.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	0.
Zyphræ Barbaricæ.	1	𐤀	𐤁	𐤂	𐤃	𐤄	𐤅	𐤆	𐤇	𐤈

Vbi vides vnitatem barbaricam eandem esse cum 1 Latino. 2. eandem esse cum barbarica 𐤀, nulla alia intercedente differentia, nisi quod hæc, more Arabibus vsitato, sit inuersa, Latina sic 2. lineola nonnihil producta.

Pari pacto ternarij numeri zyphra nihil aliud est, quam inuersa Arabum hoc modo 3, quæ ternariæ Latinæ respondet Latino 4. hoc modo 𐤄 neque quinarij Arabum 𐤅 abludit à Latinorum 5, nisi quod ille clausus sit, & inuersus, vt 𐤆. 5. inuersus enim sine clausura 5 ad amussim respondet. Senarius Latinorum, ad amussim concordat Arabico, nisi quod hic, inuersus sit, sicuti hic vides 𐤇 Arabum quoque septenarij v. inuerso modo sit 7. Latinorum. Octonarij verò Arabum, omnium maxime differt à Latinorum octonario, quod cur factum sit, non nisi per coniecturas explicandum est; forsan olim septenario V. supponebant 𐤈, ex quorum coniunctione nascebatur infra scripta lineola octo-

Inuersa 9.
sex 6.
Inuers. V.
rect. 7.

Origo & Fabrica Numerorum. 53

octonarius χ , nostro non absimilis, & in hunc usque diem apud Coptitas in usu est. Verum uti Arabes compendio studebant, sic facile per septenarij notam ν inuerso modo expressam, octonarium exhibere poterunt. Nouenarius verò Arabum ita congruit Latinorum nouenario, ut differentiam vix agnoscas. Denique zypiram, quam Arabes per punctum, Latini per circellum, vulgò *zero* vocant, quamuis apud Planudem hanc zypiram sub circelli quoque forma expressam asperiam, ut proinde nonnullam differentiam hasce notas incurrisse mirum non sit, cum eas pro vario scribentium modo, varias in hunc usque diem comperiamus; continuationem verò horum numerorum videbis in pinace supraposito.

Sed obijciat nonnemo: numeros hosce ϱ ζ Λ , qui nostris 4 5 & 7. respondent, ante 300 annos in Anglia inuentos, à modernis nonnihil discrepare. Respondeo, has notas nullam, ut in scholis loquuntur, specificam differentiam inuoluere, sed prorsus cum hodiernis easdem esse, nam ϱ eadem est cum 5, & Λ eadem cum 7, nisi quod illa parumper à situ naturali 7 detorta sit: in 4 tantum differentia occurrit, cuius rei rationem vel assignare non possumus, ita id vel communi scribentium, vel scriptoris particularis sic volentis consuetudini adscribendum esse existinem; cum & hodiè ita diuersimodè à diuersis exprimentur, ut non exigua hæc inter & vulgatas notas differentia inueniatur.

Sed ut hæc amplioribus testimonijs stabiliantur; audia-

Origo & Fabrica Numerorum 557

Sacrobosco, cuius mentionem facit Ramus, primum fuisse, qui in Francia libros suos, hisce notis insignierit, ut postea dicetur.

Confirmat hæc eadem Lucas Gauricus in Oratione quadam de laudibus Astronomiæ Ferrariæ habita: verba eius sunt: *Nec minus nobis inscribendo profuerunt Arabes cum plerisque recutitis Sabbatarijs, qui suas ad nos inventiones induxerunt, quorum plerique in Hispania Alphonso Regi auxiliares in Astronomia instauranda manus porroixerunt, Omar, Haly, Abenragel, Geber Hispanensis, Tacutus, Gala Calonymus, & alij quam plurimi.*

Petrus Nonius in præfatione in Sphæram Ioannis de Sacrobosco, hæc in Occidentem ab Arabibus translata, his verbis confirmat: *Nam etsi, inquit, Arabes desertam à Grecis possessionem magna vi inuaserunt, adeò ut has Artes in Occidentem & Hispaniam usque propagauerint, tamen eorum scripta ostendunt, curiosam Nationem non tam laborasse in obseruandis moribus, quam in diuinationibus per numeros, quarum adeò cupidi erant, ut non contenti Ptolomæi Astrologia, sortes etiam & alia multa predictionum genera in Astrologiæ commentis sint: at nostri, numerosis Arabum suffulsi subsidijs, multò postmodum excellentius Astronomiam tractasse censeri debent.*

Quæ hic de superstitione Arabum per numeros innuit, verissima sunt: adeò enim hæc zyphris insaniunt, ut nullam sine hisce deliberationem suscipiant, nullum Astròlogicum, genethliacum, nullum apotelesma

56. Origo & Fabrica Numerorum

lesma, aut prophylacticum sine hisce condant. Quæ cum in Cabala Saracénica Secundo Tomo Oedipi, & in Magia Hieroglyphica fusè tractauimus, tò Plectorem remittimus.

Io. Bap. Riccioli.

Restat tandem hoc loco Coronidis loco apponendum testimonium P. Riccioli, qui in præfatione noui sui Almagesti, prædicta multò penitus ponderans, sic ait: *Cum Tabule Ptolomæica successu temporis manifestè à Cælo aberrarent, Albategnius nonò Christi seculo & Io. Azophi, & II. Arzæel & Geber Hispanenses, nec non Persarum Mathematici Tybennenses de Motibus Cælestibus instaurandis cogitarunt; & iam Copta à Saracenis Alexandriæ, ad Arabes Astronomia veluti captiua iam aliò abducta fuerat, & Iudei cum Arabibus non minù de superstitione Cabalística, vel Astrologicis deliramentis per siderum motus stabiliendis, quàm de ipsis Cæli motibus decertabant: Ex hac colluue Alphonsus & Tabulas Alphonsinas construi iussit, ediditque anno 1252, sed venetas ad Albategny normam donno edidit anno 1256. quo anno Spheram suam Ioannes de Sacrobosco Parisijs vulgavit.*

Atque hæc sunt, quæ de zyphtarum origine non pro dignitate quidem, sed pro temporis angustia, adducenda quæsi; fateor tamen, ad exactam dictorum veritatem demonstrandam, inter paucos, quos ego consului codices, quamplurimos alios quadringentis annis antiquiores, consulendos esse.

ARIT-

ARITHMOLOGIAE

P A R T I I

De arcanis Numerorum quorundam,
 quos Pronicos vocant, proprie-
 tatibus.

P R A E F A T I O

Ad Lectorem.

Exposita iam numerorum origine ac fabrica, restat
 ut ad abditas quasdam eorundem proprietates ca-
 lamum admoveamus. Ita enim humano in-
 genio comparatum est, ut si quem rarum & exoticum,
 siue in Mathematicis, siue naturalibus disciplinis effe-
 ctum deprehendant, causarum ignari, protinus in admi-
 rationem rapti, nescio quid diuinum, Graeci τὸ δῖον vo-
 cant, sub ijs latere, utpotè ad operandum efficax, firma
 sibi fide persuadeant. Quod tum in alijs, tum potissi-
 mum in mirificis numerorum, quos pronicos vocant, pro-
 prietatibus usu venit: Has enim Orientis Philosophi tum
 Arabes, tum Chaldaei, Hebraeorumque Mekubalim cum
 aduertissent, & nescio quas prodigiosas operationes, tum
 in artificiosa eorundem dispositione, tum in collectione
 omnium in unam & eandem summam quaqua versus

H

fa-

facta subolfecissent; admiratione attoniti sepi non posse, quin mirum quidpiam, & ad mundi Genios attrahendos opportunum sub ijs delitesceret, nigræ credulitate quæ certo habebant. Unde contigit, ut, quæ se per se veram sinceram, quodque suas rationes apodicticas in Arithmetica & Geometria rectè fundatas habere, aut impias superstitiones traherent; dum numerus huiusmodi figuræ, quæ efficaciam naturalem, cuius, omnium Philosophorum sententiâ, expertes sunt, attribuerè ausi sunt: sed & humani generis hostis eorum se operationibus commiscens, non destitit mirificos huiusmodi effectus subtili superstitionum velamento tegere, modumque suggerere, quo in amuleta & periammata efformari, iunctisque ijs barbaris & nil significantibus vocabulis, septem mundi Genijs Planetarijs impie consecrari possint, utique nullo alio fine, nisi ut eos satanico hoc irritos commercio, in laqueos suos cum æterna felicitati damno traheret. Ut itaque quisque ab huiusmodi sibi caveat, hac secunda parte vires & proprietates nonnullorum numerorum, iuxta Geometricas leges ita exponemus, ut, & Mathematica ratio in ijs, certa quidem & evidens pateat, origo: verò superstitionis occasione horum numerorum enata, & virtus illa per quam huiusmodi numeri efficaciter, impia incautorum mortalium persuasionè operari credebantur, luculentius ad cautelam innotesceret.

Promissum propheticis.

99

similium in rebus, sic in rebus quibusdam et
 CAP. V. F. II. quibusdam rebus

De numero numerorum affectibus. inter alios et
 in rebus quibusdam et in rebus quibusdam

Agyptios philosophos certos quosdam, eosque
 arcanissimos numeros habuisse, septem prin-
 cipalibus Dijs dedicatos, recensent; quales autem
 numerus fuerint, quibusque Dijs dedicati sunt, quos
 habuerint, demonstrabimus. De hisque Achemaschius
 de cultu Aegyptiorum, *Adversus Medicos Philosophi Aegy-
 ptij*, quod tenent, ipse septem numeris in magna veneratione
 habuit, quos, et septem Dijs eorum consecravit; videlicet
 Saturno, Jovis, Mercurio, sive Marti, Soli, Ven-
 us, Mercurio, et Luna. Saturno dedicabunt hosce
 numeros 3. 9. 27. et 81. Jovi has 14. 16. 34. et
 36. Marti has 5. 25. 65. et 85. Soli has 6. 36. 111.
 et 666. Veni has 7. 49. et 175. et 242. Mercurio
 has 8. 64. 269. 2080. Luna denique 1. 11. 369.
 et 332. Habemus numeros, iam quod mysterium
 sub ipsis lateat, & originem inde nascantur, videamus.

inter alios et
 numeros non
 . omnesque
 Dijs qui nu-
 meri dicati.

Notandum itaque inter Aegyptiorum
 discipulos Pythagoras, arcane quaedam numerorum
 dispositiones didicisse, quibus tantum tribuerant, ut
 nihil non in rerum naturalibus se demonstrare posse puta-
 rent. Atque unitatem eundem ipsam omnium numero-
 rum parentem, sibi tantummodo, non alteri præterea si-
 milem dicunt, eo quod in se dicta (id quod nulli nunc-

Pythagorei
 veritatem
 in magna ve-
 neratione
 habebant.

ro contingit) semper eadem est, nimirum sui similis unde totius corporis Regem Dominumque actionum vniuersarum, & ~~istis~~ ipsam rem omnium non temere dixerunt. Primum vero numerorum ex geminata unitate prognatum, id est, 2, & opinionem mutationi obnoxiam, & motum nunquam consistentem vocarunt, alia item omnia aliorum numerorum nominibus appellantes. Quadratos autem cum primis obseruarunt, tanquam rerum omnium in septemplici Mundo generis rationem explicantes. Est autem quadratus numerus, qui ex radice in se ducta producitur. Et ut ab unitate incipiamus, est illa vni indivisibilis, ita immultiplicabilia, non tamen adeo infecunda, ut quod reliqui numeri praestant, id non praestet ipsa, cum sit mater & principium numerorum; alij in se ducti, semper diuisum quid efficiunt, sola unitas in se ducta, semper se ipsam in unitatem restituit, semper eadem, nulli obnoxia, varietatis sui ipsius & radix, & quadratus, & cubus est, id quod vnam Dei Omnia essentiam & naturam immortalem, omnis diversitatis & alterationis expertem, se superque comprobat, sola diversitate in consequentibus unitatem numeris existente. Quemadmodum igitur ab vna suprema Mundi architectonica Mente omnia emanarunt, sic numerorum ordo ab illa unitate proficiscitur, non huc, sed illic vbi is est, quem illa refert, apte erat instruendus. Sed ut ad quadratorum numerorum mysteria propius accedamus.

Sciendum est quod sicuti duo semper quadrati, vnum intermedium habent proportionalem, ita binii

cubi

Quadratorum
numerorum
estimatio.

Præconicorum proprietatibus. 61

Quadrato-
rum nume-
rorum pro-
prietas,

cubi duos proportionales numeros habent intermedios, v. g. si, 2, in se ducantur, quadratum efficitur 4. si 2 in 4 cubus efficitur 8; item si 3. in se ducantur, nascentur 9; & iterum si 3. in 9, nascentur 27 cubus; si deinde duo in 3 ducantur, 6, medium quadratorum 4 & 9 proportionalis creatur; hoc pacto, 4.6.9. qui sunt in sesquialtera proportione; sicuti enim se habet 4, ad 6, ita 6, ad 9. Si porro 2 radicem iterum in 6 medium proportionalem, & in hunc eundem 3 radicem duxeris, nascentur 12 & 18, id est duo medij proportionales inter duos cubos 8, & 27; nam 8.12, 18, 27, in eadem sunt proportione continua sesquialtera. Hoc idem prorsus reperies in unitate eandem vim cum numeris communicam habente, hæc enim in se ducta, quamvis semper sit omninò eadem, attamen cum numeris comparata quos genuit, & ipsa eadem ratione consideratur. Si itaque 1 lateris vim habens in se ducatur, unum quid quadrati vim habens producet; si denuo vim lateris habens in 2 vim quadrati habens ducatur, 2 cubi potestatem obtinebit. Si postea 2 vim habens lateris in 2 latus ducatur, 2 medius erit proportionalis; 4 verò ex binario vim habens quadrati producit, nam 1, 2, 4 in dupla sunt proportione. Si iterum primò vim lateris habens 1; deinde latus 2; in 2 binarium medium quadratorum proportionale ducatur, 2. & 4, cubi potestatem obtinebunt, & 8 cubi ipsius proportionales generantur, sunt enim 1, 2, 4, 8 in continua dupla proportione. Si iterum 2 se habeat ut latus seu radix, deinde hæc in 2 medium proportionalem ducatur, prodibunt 4;

erunt.

62 De abditis numerorum

erunt igitur 2 & 4 inter 1, quæ se habet, vt cubus 1, & inter 8 alterum cubum, medij proportionales, vt sequitur 1, 2, 4, 8.

Vnitas ratio
nem quadra
ti & cubi ob
tinet.

Hanc itaque vnitatem omnes vnitates, radices, quadratos, cubosque complicantem Deo æterno & immenso applicabant Pythagorai, eratque quasi primus quadratus, & cubus Diuinæ naturæ, in quo omnia vnum sunt. Secundus quadratus erat quaternarius ex dyade in se ducta productus, quem assimilabant materię imperfectæ, & in potentialis habitudinis abyſſo ſubmersæ. Tertium quadratum 9. ex ternario in se ducto productum numerũ dedicabant Saturno. Quartum quadratum 16, ex quaternario in se multiplicato productum dicabant Ioui. Quintum quadratum 25, ex pentade in se multiplicata productum Marti. Sextum quadratum 36, ex senario in se multiplicato productum, Soli. Septimum quadratum 49, ex septenario in se ducto emanantem, Veneri. Octauum quadratum 64, ex octonario in se ducto procedentem, Meteorio. Nonum deniq; quadratum 81, ex nouenario in se ducto procedentem numerum Lunæ dedicabant; cubos verò eodem ordine, quo quadratos cœlestibus Dijs, Elementaribus Genijs dicabant, vt postea dicitur. Atque ab hisce nouem quadratis recensitis, duos primos quadratos ex monade & dyade emanantes eximebant; monadis quidem quadratum, vtpotè supra omnes humanæ sublimitatis intellectus metas longè semotissimum; dyadis verò quadratum 4, ob imperfectionem materię, quam inuoluebat; reliquos verò septem quadratos septem singulos

7 Planetis di
cati numeri
qui ?

Pronicorum proprietatibus. 63

gulos singulis, ut diximus, dedicabant Planetis. Primum quadratum post binarium, id est 9, ex tribus in se ductis emanantem, Saturno dicabant, hac ducti ratione, quod quanto Dij Supremo Deorum omnium Antesignano & Monadi summæ, sive supramundanz, viciniore essent, tantò forent simpliciores, minusque multitudinem rerum materialium mergerentur; quanto vero à monade remotiores, tanto plus materialis miscellæ participarent; ut proinde Lunæ non sine ratione 81. inter eos quadratos, qui radicibus intra denarium constitutis emergunt, maximum, dedicandum putarint.

Assignatis itaque dictis quadratis septem, cum admirandam quandam proprietatem in aliis & alia dispositione singulorum notarent; fieri non potuisse opinati sunt, quin Deus summa & incomprehensa sub ijs mysteria humano intellectui exhibere, atque adeò singulorum septem Mundorum ordinem, administrationem, œconomiam sub ijs indigitare voluerit. Rem exemplo declaro. Si quis confusas typographicas litterarum formas considerauerit, tamen illæ omnem scientiam imaginabilem intra se contineant, nescit tamen, quæ sit illa, quam desiderat, & sub qua combinatione lateat; peritus tamen mox formas ita aptè combinare nouit, ut tandem quidquid voluerit, imo scientiarum mysteria ex iisdem per sensus appropriatos efficiat eliciatque. Haud absimili ratione quadrati quidam mysteriosissimi dantur, sed sub certis numerorum formis, confusa mysteria ut lateant, necesse est; patebunt autem

Admiranda quadratorum proprietates,

Deum omnia numeris administrare exemplo docetur,

mox,

64 De abditis numerorum.

mos, vbi in totidem areolis, quot quadratus eiusdem monades continet, singulos ordine numeros aptè & artificiosè peritus Arithmeticus quispiam digesserit. Sed primò quidem singulorum quadratorum mysteria, deindè modum etiam, eorundemque intra areolas quadrati disponendorum rationem aperiemus.

CAPVT II.

De mysterijs huiusmodi numerorum.

Sapientes itaque veteres, dictos quadratos eo ordine diggestos disponebant, vt quomodocumque numeri intra arcas dispositi aggregarentur, semper vnus & idem numerus emergeret, quorum omnium deindè summa suum quoque mysterium haberet. Vocabantur ca sigilla Deorum, vt dicebant, immortalium, eo quod sub illis mira quadam ratione dominium eorum & in omnia potestas exprimeretur.

Sigillum Saturni.

Cum itaque 9. quadratum primum Saturni, quem totius vniuersi mentem appellabant, pingere volebant, huius numeros intra nouem quadratula eo artificio disponebant, vt singuli ordines numerorum, normales, transfuersi, diagonales, simul iuncti, vnum & eundem numerum restituerent, vt sequitur.

Si-

Prætorum proprietatibus. 65

2. Sigillum Saturni: Normale Transversa Diagonalis
 additio: latus additio: additio:

4	9	22	15	15	15	15	15	15	15	8	4	2
---	---	---	3	5	7	9	5	1	5	5		
8	1	6	8	1	6	2	7	6	6	8		
			15	15	15	15	15	15	15	15		

Vides igitur, ut quomodocumque sumpti numeri, semper 15 restuant. Omnes autem numeri simul sumpti continent 45. Atque hoc est quod paulò ante Abenquasbia innuebat, cum diceret Saturno dedicatum fuisse 3. 9. 15. 45. Ternarium enim constituent quadrati radicem seu latus, 9 ipsum quadratum, 15 numeros singulorum ordinum abditos, ut & summa omnium 45. constituent, qui numerus habetur si tria latus quadrati in 15 duxeris, singulorum ordinum summam. Atque hinc patet cur Abuhali Arabs in sua Astronomia dixerit, Saturnum tribus potentijs regijs, maximis circumdatum, vnumquemque verò horum 9. alijs principibus, & his 15 alijs, summam omnium verò constituere Saturninum Geniorum principalium totum. Vnde sò præfidentium Chbrum: verba eius citq: Sunt Saturni ceteri Reges, & unusquisque horum nouem alios Reges habet, & unusquisque horum alios 15. Summa omnium sunt 45. uti nomen Zabel, id est Saturni, demonstrat, quod in numeros resolutum, eundem numerum

exhibet; Monarchia videlicet Saturnina in 3. 2. 15.
 Classes distributa summam 45.

Sigillum Iouis.

Sed procedamus ad secundi quadrati Schematis-
 mum, siue Sigillum Iouis, quod ex quaternario in se-
 ducto emergit, estque 16: cuius dispositio talis est, vt
 singuli numerorum ordines, normales siue perpen-
 diculares, transuersi, diagonales siue diametrales, vt
 & quadratorum medium circumfistentium numeri si-
 mul iuncti, semper eundem numerum restituant, vide-
 licet 34, summa vero omnium sit 136. qui numerus
 habetur ex ductu lateris 4. in 34. Sigillum sequitur vni-
 cum additione numerorum.

Sigillum Iouis.

Additio per-
 pendicularis.

Transuersalis.

Diago-
 nalis.

4	14	15	1
9	7	6	12
5	11	10	8
16	2	3	13

4	14	15	1	4	9	5	16	1	4
9	7	6	12	14	7	11	2	6	7
5	11	10	8	15	6	10	3	11	10
16	2	3	13	1	12	8	13	16	13
34	34	34	34	34	34	34	34	34	34

Idem

Pronicorum proprietatibus. 67

Idem emergit si numeros quadratorum, quae mediam circumstant, addas.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n
4	15	5	10	7	5	14	9	14	12	11	11	4
14	11	8	6	2	9	11	6	10	7	16	13	
9	6	16	3	11	15	8	11	6	10	7	7	6
7	12	2	13	10	12	3	3	8	2	5	10	11
34	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34	34

Porro numeri intra duas arceolas oppositas diagonaliter sitas additi, eundem semper numerum 34. exhibent, vt in f. 5. 2. & 15. 12. & in g. 14. 9. & 8. 3. Diagonales vero, qui tres arceas possident, numeri, si medium duples, semper eundem dabunt numerum 34. vt in h. 9. 11. 3. & in i. 14. 6. 8, inque k. 12. 10. 12. & in l. 14. 7. 5. medij duplatis semper eundem numerum dabunt, videlicet 34. Extremi quoque quadratuli si cum numeris in binis quadratulis medijs sumptis, vt in m. 1. 16. 7. 10, & in n. 4. 13. 6. 11. semper eundem numerum 34. constituunt, vt vides; quod sine merito non est, & summa admiratione dignum videri potest.

Sigillum Martis.

Venio ad quadratum Martis 25. qui numerus in viginti quinque arceolas digestus, modo paulo post dicendo, eandem quam priores obtinet proprietatem. E-

Quid quadratum Martis in numeris

I 2

gura

68 De additis numerorum

gura sequitur, in qua singuli ordines quouis modo sumpti, semper simul iuncti dant 65. & summa omnium est 325. qui numerus resultat ex multiplicatione lateris fm. 65.

Sigillum Martis.

11	24	7	20	5
4	12	25	8	16
17	5	13	21	9
10	18	1	14	22
23	6	19	12	15

Recta additio.

11	24	7	20	5
4	12	25	8	16
17	5	13	21	9
10	18	1	14	22
23	6	19	12	15
65	65	65	65	65

Transversa additio.

Diagonalis & quadrata additio.

11	4	17	10	23	3	11	25	21	12	4
24	12	15	18	6	8	12	5	3	8	16
7	25	13	1	19	13	13	11	15	14	10
20	8	21	14	2	18	14	21	23	18	22
3	16	9	22	15	23	15	13	13	13	15
65	65	65	65	65	65	65	65	65	65	65

Sigillum Solis.

Sigillum quadrati Solis ex fenario in se ducto producitur, & præ cæteris numeros oppido mysteriosos for-

Quid sigilla Solis in numeris.

Pronicorum proprietatibus.

fortitum est: Nam singulæ numerorum series in quadrato ritè dispositæ, sicut Vnde, Hic, per quomodocumque sumptæ, conficiunt numerum 111. trium monadum paulò ante recensitarum, Archetypæ, Genialis, & Sydereæ summam. Summa vero omnium conficitur 666, qui numerus, resultat ex lateris ductu in 111. quæ sunt trium mundanarum compositionum, vltimum complementum, Monarchiæ Solaris, typus & exemplar vnicum, vt sequitur.

Sigillum Solis.

6	8	3	34	35	1
7	13	27	28	8	30
19	14	16	15	23	24
18	20	22	21	17	13
25	29	10	9	26	12
36	9	33	4	2	31

Recta.

6	32	3	24	35	1
7	12	27	28	8	30
19	14	16	15	23	24
18	20	22	21	17	13
25	29	10	9	26	12
36	9	33	4	2	31

Transuersa.

6	7	19	18	25	36
33	12	14	20	29	5
3	27	16	22	10	33
34	13	15	21	9	4
35	8	23	17	26	2
1	30	24	13	12	31

Diagonalis & quadrata.

8	32	6
5	8	13
33	15	16
4	24	21
2	29	26
31	9	31

& innumeris alijs modis.

111	111	111	111	111	111	111	111
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----

Si

Sigillum Veneris.

Quid Sigillum Veneris in numeris.

Sigillum quadrati Veneris ex septenario in se ducto prodit, cuius numeri in quadratum rite dispositi quomodo eumque iungantur, semper eundem numerum, ut priora, efficiunt, videlicet 175. Summus verò omnium 1225 efficit. Veneris Monarchie symbolum, cuius typus is est, qui sequitur.

Sigillum Veneris.

	22	47	16	41	10	35	4											
R	7	23	48	17	42	11	29		24	147	16	41	10	35	4			
CE	30	6	24	49	18	36	12		30	026	24	49	18	36	12			
40	13	31	7	25	43	19	37		13	31	7	25	43	19	37			
20	38	14	32	12	26	44	20		38	14	32	12	26	44	20			
20	21	39	8	33	2	27	45		21	39	8	33	2	27	45			
20	40	25	40	9	34	3	28		40	25	40	9	34	3	28			
	175	175	175	175	175	175	175		175	175	175	175	175	175	175			

Transversa.

22	5	30	13	38	21	46												
27	11	35	19	43	27	52												
16	48	25	7	31	8	40												
41	17	49	25	8	33	9												
10	52	18	43	20	2	34												
35	11	36	19	44	27	3												
4	29	12	37	20	49	28												
175	175	175	175	175	175	175												

Recta.

Diagonalis & innumeris alijs modis.

Si-

Sigillum Mercurij.

Signum quadrati Mercurij, ex octonario in se du-
 do emergit, cuius numeri solio ordine inter quadratum
 octavi digessique, quomodolibet, recta, transversa, obli-
 que iuncti, semper eundem numerum constituunt, vi-
 delicet 260. Summa vero omnium, 2080. exprimit,
 Mercurialis Monarchie typum. figura sequitur.

Sigillum Mercurij.

Summa transver- sarum	8	38	59	80	101	122	143	164	260
	69	15	24	52	53	21	10	16	260
	41	33	22	44	45	19	18	48	260
	87	34	35	29	28	32	89	25	260
	49	26	27	37	26	20	31	38	260
	83	27	26	20	21	43	32	24	260
Summa rectarum serierum	29	55	54	32	13	51	59	16	260
	64	12	23	61	16	06	27	37	260
	260	260	260	260	260	260	260	260	260

Quis Signi-
 lum Mercurij
 in summa-
 rit

SL

ii Signum Lunae

Quid sigillat
Lunae in m-
meris.

Signum quadrat Lunae ex 9. Rite dicto pro-
ducitur, videlicet 81. cuius numeri infra quadratum
formae dicitur, itaque dispositi iuxta series numero-
rum transversas, rectas, obliquas, quomocumque
additi, semper producant 369. Summa vero omnium
tibi exhibet 369. Lunae Monarchie typum, ut re-
quitur.

Summa Lunae

Summa tras
parum
...
...

178	239	270	321	362	423	484	545
238	279	330	371	422	483	544	605
87	139	180	231	282	333	384	435
248	288	340	381	432	483	534	585
307	349	390	441	492	543	594	645
368	408	450	501	552	603	654	705
427	469	510	561	612	663	714	765
488	528	570	621	672	723	774	825
547	589	630	681	732	783	834	885
608	648	690	741	792	843	894	945
667	709	750	801	852	903	954	1005
728	768	810	861	912	963	1014	1065
787	829	870	921	972	1023	1074	1125
848	888	930	981	1032	1083	1134	1185
907	949	990	1041	1092	1143	1194	1245
968	1008	1050	1101	1152	1203	1254	1305
1027	1069	1110	1161	1212	1263	1314	1365
1088	1128	1170	1221	1272	1323	1374	1425
1147	1169	1210	1261	1312	1363	1414	1465
1208	1248	1290	1341	1392	1443	1494	1545
1267	1309	1350	1401	1452	1503	1554	1605
1328	1348	1390	1441	1492	1543	1594	1645
1387	1429	1470	1521	1572	1623	1674	1725
1448	1468	1510	1561	1612	1663	1714	1765
1507	1549	1590	1641	1692	1743	1794	1845
1568	1608	1650	1701	1752	1803	1854	1905
1627	1649	1690	1741	1792	1843	1894	1945
1688	1728	1770	1821	1872	1923	1974	2025
1747	1789	1830	1881	1932	1983	2034	2085
1808	1848	1890	1941	1992	2043	2094	2145
1867	1909	1950	2001	2052	2103	2154	2205
1928	1968	2010	2061	2112	2163	2214	2265
1987	2029	2070	2121	2172	2223	2274	2325
2048	2088	2130	2171	2222	2273	2324	2375
2107	2149	2190	2221	2272	2323	2374	2425
2168	2208	2250	2261	2312	2363	2414	2465
2227	2249	2290	2301	2352	2403	2454	2505
2288	2328	2370	2341	2402	2453	2504	2555
2347	2389	2430	2391	2452	2503	2554	2605
2408	2448	2490	2441	2502	2553	2604	2655
2467	2509	2550	2491	2552	2603	2654	2705
2528	2568	2610	2541	2602	2653	2704	2755
2587	2629	2670	2591	2652	2703	2754	2805
2648	2688	2730	2641	2702	2753	2804	2855
2707	2749	2790	2691	2752	2803	2854	2905
2768	2808	2850	2741	2802	2853	2904	2955
2827	2869	2910	2791	2852	2903	2954	3005
2888	2928	2970	2841	2902	2953	3004	3055
2947	2989	3030	2891	2952	3003	3054	3105
3008	3048	3090	2941	3002	3053	3104	3155
3067	3109	3150	2991	3052	3103	3154	3205
3128	3168	3210	3041	3102	3153	3204	3255
3187	3229	3270	3091	3152	3203	3254	3305
3248	3288	3330	3141	3202	3253	3304	3355
3307	3349	3390	3191	3252	3303	3354	3405
3368	3408	3450	3241	3302	3353	3404	3455
3427	3469	3510	3291	3352	3403	3454	3505
3488	3528	3570	3341	3402	3453	3504	3555
3547	3589	3630	3391	3452	3503	3554	3605
3608	3648	3690	3441	3502	3553	3604	3655
3667	3709	3750	3491	3552	3603	3654	3705
3728	3768	3810	3541	3602	3653	3704	3755
3787	3829	3870	3591	3652	3703	3754	3805
3848	3888	3930	3641	3702	3753	3804	3855
3907	3949	3990	3691	3752	3803	3854	3905
3968	4008	4050	3741	3802	3853	3904	3955
4027	4069	4110	3791	3852	3903	3954	4005
4088	4128	4170	3841	3902	3953	4004	4055
4147	4189	4230	3891	3952	4003	4054	4105
4208	4248	4290	3941	4002	4053	4104	4155
4267	4309	4350	3991	4052	4103	4154	4205
4328	4368	4410	4041	4102	4153	4204	4255
4387	4429	4470	4091	4152	4203	4254	4305
4448	4488	4530	4141	4202	4253	4304	4355
4507	4549	4590	4191	4252	4303	4354	4405
4568	4608	4650	4241	4302	4353	4404	4455
4627	4669	4710	4291	4352	4403	4454	4505
4688	4728	4770	4341	4402	4453	4504	4555
4747	4789	4830	4391	4452	4503	4554	4605
4808	4848	4890	4441	4502	4553	4604	4655
4867	4909	4950	4491	4552	4603	4654	4705
4928	4968	5010	4541	4602	4653	4704	4755
4987	5029	5070	4591	4652	4703	4754	4805
5048	5088	5130	4641	4702	4753	4804	4855
5107	5149	5190	4691	4752	4803	4854	4905
5168	5208	5250	4741	4802	4853	4904	4955
5227	5269	5310	4791	4852	4903	4954	5005
5288	5328	5370	4841	4902	4953	5004	5055
5347	5389	5430	4891	4952	5003	5054	5105
5408	5448	5490	4941	5002	5053	5104	5155
5467	5509	5550	4991	5052	5103	5154	5205
5528	5568	5610	5041	5102	5153	5204	5255
5587	5629	5670	5091	5152	5203	5254	5305
5648	5688	5730	5141	5202	5253	5304	5355
5707	5749	5790	5191	5252	5303	5354	5405
5768	5808	5850	5241	5302	5353	5404	5455
5827	5869	5910	5291	5352	5403	5454	5505
5888	5928	5970	5341	5402	5453	5504	5555
5947	5989	6030	5391	5452	5503	5554	5605
6008	6048	6090	5441	5502	5553	5604	5655
6067	6109	6150	5491	5552	5603	5654	5705
6128	6168	6210	5541	5602	5653	5704	5755
6187	6229	6270	5591	5652	5703	5754	5805
6248	6288	6330	5641	5702	5753	5804	5855
6307	6349	6390	5691	5752	5803	5854	5905
6368	6408	6450	5741	5802	5853	5904	5955
6427	6469	6510	5791	5852	5903	5954	6005
6488	6528	6570	5841	5902	5953	6004	6055
6547	6589	6630	5891	5952	6003	6054	6105
6608	6648	6690	5941	6002	6053	6104	6155
6667	6709	6750	5991	6052	6103	6154	6205
6728	6768	6810	6041	6102	6153	6204	6255
6787	6829	6870	6091	6152	6203	6254	6305
6848	6888	6930	6141	6202	6253	6304	6355
6907	6949	6990	6191	6252	6303	6354	6405
6968	7008	7050	6241	6302	6353	6404	6455
7027	7069	7110	6291	6352	6403	6454	6505
7088	7128	7170	6341	6402	6453	6504	6555
7147	7189	7230	6391	6452	6503	6554	6605
7208	7248	7290	6441	6502	6553	6604	6655
7267	7309	7350	6491	6552	6603	6654	6705
7328	7368	7410	6541	6602	6653	6704	6755
7387	7429	7470	6591	6652	6703	6754	6805
7448	7488	7530	6641	6702	6753	6804	6855
7507	7549	7590	6691	6752	6803	6854	6905
7568	7608	7650	6741	6802	6853	6904	6955
7627	7669	7710	6791	6852	6903	6954	7005
7688	7728	7770	6841	6902	6953	7004	7055
7747	7789	7830	6891	6952	7003	7054	7105
7808	7848	7890	6941	7002	7053	7104	7155
7867	7909	7950	6991	7052	7103	7154	7205
7928	7968	8010	7041	7102	7153	7204	7255
7987	8029	8070	7091	7152	7203	7254	7305
8048	8088	8130	7141	7202	7253	7304	7355
8107	8149	8190	7191	7252	7303	7354	7405
8168	8208	8250	7241	7302	7353	7404	7455
8227	8269	8310	7291	7352	7403	7454	7505
8288	8328	8370	7341	7402	7453	7504	7555
8347	8389	8430	7391	7452	7503	7554	7605
8408	8448	8490	7441	7502	7553	7604	7655
8467	8509	8550	7491	7552	7603	7654	7705
8528	8568	8610	7541	7602	7653	7704	7755
8587	8629	8670	7591	7652	7703	7754	7805
8648	8688	8730	7641	7702	7753	7804	7855
8707	8749	8790	7691	7752	7803	7854	7905
8768	8808	8850	7741	7802	7853	7904	7955
8827	8869	8910	7791	7852	7903	7954	8005
8888	8928	8970	7841	7902	7953	8004	8055
8947	8989	9030	7891	7952	8003	8054	8105
9008	9048	9090	7941	8002	8053	8104	8155
9067	9109	9150	7991	8052	8103	8154	8205
9128	9168	9210	8041	8102	8153	8204	8255
9187	9229	9270	8091	8152	8203	8254	8305
9248	9288	9330	8141	8202	8253	8304	8355
9307	9349	9390	8191	8252	8303	8354	8405
9368	9408	9450	8241	8302	8353	8404	8455
9427	9469	9510	829				

CAPUT III.

*De Mathematico fabrica & constructionis dictorum
Sigillorum ratiocinio.*

Quanto negotium hoc occultius, & admiratione dignius existit, tanto dilucidatio eius difficilior, perperior implicatioque merito censei debet. Est enim adeo ardua & recondita numerorum natura, ut omnium penè humani ingenij aciem fugere videatur. Sed enim cum mihi à natura ita comparatum sit, ut nihil homine dignius existimem, quam in huiusmodi tortuosis rerum absconditarum labyrinthis industriam, pònerè; dicta vero numerorum arcana dispositio, non minimum huc usque inter res inaccessas & incognitas obtineat; summà diligentia incubui, ut arcanam huiusmodi dispositionem, rationemque, quantam ingenij vires permetterent, penetrarem, penetratam eruerem, erutam Lectori rerum curiosarum auido, communicarem. Sunt autem in hoc negotio duo consideranda, primò quidem imparium quadratorum dispositio, deinde parium; illa quanto est facilior, tanto hæc maiores, & quasi inexhaustas difficultates patitur. De quadratis primò, deinde de cubicis pari passu ratiocinabimur.

Magna sub numeris mysteria.

K

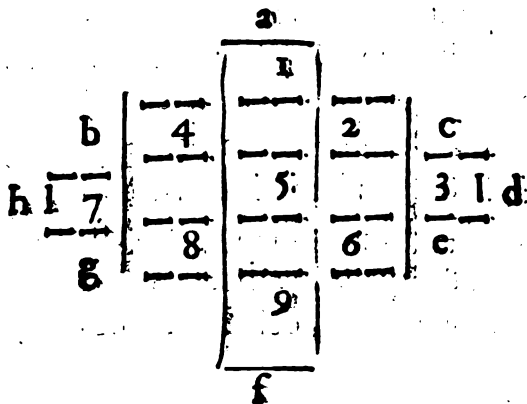
Qua.

S. I.

Quadrati constructio, quod ex ternaria in seipsum ducto constituitur, estque Sigillum Saturni.

Cur primus quadratus numerus 4. imperfectus dicatur.

Omittimus hic primum quadratum, ex binario in se ducto emergens, videlicet quaternarium, ut potè quod cum à reliquorum quadratorum natura & proprietate longè recedat, numerus veluti imperfectus, propriè absolutèque quadratus dici minimè potest; ideoque cum non tantum ex multiplicatione binarij in binarium, sed ex additione binarij ad binarium (quod nulli alteri quadratorum evenit) emergat, atque adèò potentialem materiae miscellam obeat, meritò à Philosophis priscis, qui Dijs non nisi perfecta dedicabant, reiectus fuit, eliminatusque.

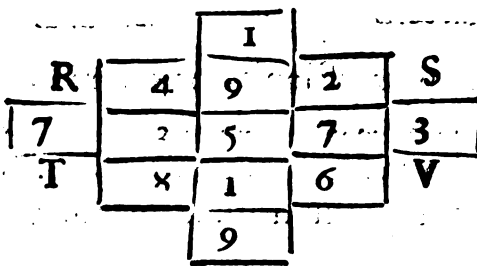

Ad quadratum itaque ternarij 9. ita disponendum, ut series numerorum quomodolibet iunctæ dent

Profluentium proprietatibus. 75

Dispositio
numerorum
in cellulis.

1, 3, sic procedes: fiat primò quadratum a b c g e f h, in quo quatuor media alia quadratula a h d f, foris ponantur in formam Rhombi, deinde inter cellulas seu quadratula singula ordine naturali numeros ab unitate usque ad 9 ita dispones, ut pro radicis ternarij ratione in singulis tribus cellulis oblique, seu diagonaliter descendentibus, tres numeri ordine naturali ab unitate incipiendo ponantur, ut vides, reperienturque quatuor numeri 1, 3, 9, 7, extra quadratum b c g e; quadratum verò in quatuor cellulis carebit numeris; ut potè numeris extra quadratum in eas transferendis; quod ita prestabis. Primò, duo numeri 1, & 9, columnæ a f, in eiusdem columnæ oppositum vacuum locum transferantur; deindè 3, & 7, extra quadratum constituti numeri, uti prius, in opposita transfere columnæ h d, vacua loca reciproca collatione constituantur, uti ex sequenti figura apparet.

Dico hos ordine numeros intra nouè cellulas nouenarij quadrati R S T V dispositos hanc vim obtinere, ut quacumque ferie sibi inuicem terni & terni addantur;

K 2 sem-

semper 15. resultent. Cuius rei demonstrationem; ut aliis animo imbibas,

Notandum primè in singulis quadratorum imparium numeris, uti & in hoc ternarij quadrato videre, est, triplices dari terminos, maiores, minimos, medium. Maiores termini sunt, qui post medium terminum vsque ad finem numerorum quadrati nouenarij numerantur: Minores termini qui ab unitate ad medium vsque terminum computantur: Medius vero terminus dicitur qui inter quatuor minores, & quatuor maiores intermediat, & prouenit ex dimidio aggregati ex additione minimi & maximi termini emergentis, ut 1 minimus terminus iunctus maximo termino 9, dat 10, cuius dimidium est 5. terminus in progressionem medius, & medium inter quadrati cellulas semper locum occupans, ut ex figura patet, & in hac sequenti progressionem.

1 2 3 4	5	6 7 8 9
Minores	Medius	Majores

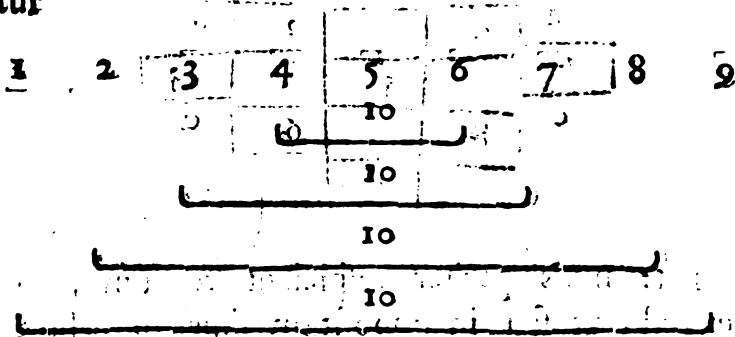
Ratio ostenditur proprietatis in dispositione

Atque huius progressionis numeri minores ad maiores se habent ut excessum ad excedens; quanto enim maiores à medio crescunt, tanto decrescunt ab eodem minores. Undè primum fundamentum æquationis emergit.

Notandum secundò minorum terminorum singulos vnũ aliquent è maioribus terminis respicere, siue, quod idem est, omnes numeri, qui æquo à medio termino interuallo vtriusque dispositi se respiciunt, additi

Propiorum proprietatibus. 77

diti inter se, 10 conficiunt, ut in hac progressionem videtur

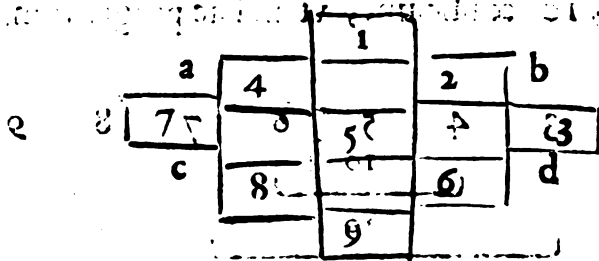

Vbi 1 respicit 9, 2 respiciunt 8, & 3, 7, & 4 denique 6; singuli autem bini termini oppositi se respicientes simul iuncti, 10, ut diximus, constituunt, cuius dimidium 5, medius terminus est. Medius autem terminus per numerum cellularum unius lateris dicti quadrati, videlicet ternarium multiplicatus, producit 15, summam numerorum existentium in unoquoque latere. Hinc facile patet quomodo paulatim Veteres ex hac speculatione in notitiam devenerint huius tam mirabilis proprietatis. Si enim ordine paulo ante dicto, ternos ordines numerorum huius quadrati novenarij diagonos, & ordine naturali describeris, necessario eueniet, ut in quadrato sequenti a b c d, quatuor spatia vacua relinquatur; cum itaque numeri in cellis extra dictum quadratum sint totidem, iisque termini oppositi sint (si quidem minimus terminus respicit 9, maximum terminum), 3 quoque ex minoribus terminus tertius, ex ma-

Demonstratio dictorum

iori

58 De additis numerorum

ioribus terminis pariter respiciant tertium; consequens est, ut si 1 in oppositam super 9 cellam vacuam, & 9 in alteram sibi oppositam infra 1; 3 verò in oppositam cellam vacuam post 7: 7 verò contra in oppositam cellam ante 3 transfuleris, negotium confectum habeas: hac enim ratione 9 v. g. minor terminus inter 4 & 2 minor est terminos insertus, iisque additus, æquabit numerum 15, ex 3 latere quadrati in medium terminum, videlicet 5, ducto emergentem; 1 verò minimus terminus inter 8 & 6 maiores terminos insertus, pariter æquabit numerum 15 ex radice in medium numerum ducta provenientem. Pari ratione 3 inter numeros 4 & 8, & 7 inter 2 & 6 inserti, ipsique additi, eundem 15 numerum conficiunt. Denique 5 inter 2 & 8; & iterum inter 4 & 6 (quorum illi 10, hi pariter 10 additi conficiunt) pari ratione ipse additus, 15 constituit. Vides igitur quomodo semper inter duos pares numeros mediet impar, quibuscum additus conficiat 15: patet etiam cuilibet, excepto medio, impari numero vacuam cellam opponi, intra quam positus additusque, tandem cum lateralibus 15 constituat; sic inter 4 & 2 intermedius 9 ijs additus 15; 1 verò

Prædicatorum proprietatibus. 79

verò inter 8 & 6 positus, iisque additus, pariter 14; iterum 3 inter vacuum cellulam oppositam, inter 4 & 8 positus, iisque additus, pariter 15; si verò in opposito sibi loco inter 2 & 6 positus, iisque additus, similiter 15 constituit; 5 verò medius cum diametra iter positus numeris eundem numerum conficit. Patet itaque propositæ constructionis ratio. Sed ut hæc luculentius demonstrantur, ponantur numeri quadrati, novenarij, uti prius, secundum progressionem naturalem, ab unitate usque ad 9: ut sequitur.

	a	c	e	
P	4	9	2	8
m	3	5	7	h
n	8	1	6	i
	b	d	f	

Hoc peracto si 9 ad 2 iunxeris habebis 10, quibus medius terminus 5 additus conficiant 15; cum itaque hi iidem numeri in columna c d quadrati a e b f contineantur, illi collecti in unum, eundem numerum

ut conficiant necesse est. Iterum iunge 2 ad 8, secundum minorem terminum ad maiorem, producent 10, quibus medius 5 additus, eandem summam, 15 videlicet conficiet: qui numerus in quadrato tertiæ cellulæ dia-

28 De abdiq's g'nerorum

diagonaliter disposita, videlicet e' l' b' pariter continen-
 tur. Rursus iunge 3 ad 7, tertium minore' ad maiori-
 rem tertium a 9, & produces iterum 15, quibus 3
 medius terminus additus exhibet 15, vt prius, atque
 hanc dispositionem numerorum inuenies in m. h. trans-
 uerso quadrati medio ordine digestam. Iterum iunge
 4 ad 6, produces denuo 10, quibus quinarium medius
 terminus additus, exhibent vt ante, 15, atque hanc
 dispositionem continet in quadrato diagonalis trium nu-
 merorum 4. 5. 6. dispositio. Atque hi sunt quatuor
 terminorum regularium cum medio 15, constantium
 combinationes; iam videamus irregularium quoque
 combinationem, $\begin{matrix} \text{r} & \text{d} & \text{z} & \text{f} & \text{e} & \text{s} & \text{i} \end{matrix}$

Irregularis
 combinatio
 quae?

Irregularem combinationem dicimus, quod non
 sumantur termini in hac secundum terminorum prae-
 sum respectum, neque cum medio termino, sed vel
 ex minoribus terminis maioribus quomocumque
 additis, numerus 15 resultet; quem si per ternarium
 lateris quadrati multiplicaueris, habebis summam
 omnium numerorum 45. Iunge itaque in serie nume-
 rorum naturali 4 cum 8, conficies 12, quibus si 3
 qui 4 praecedit, iunxeris, habebis pariter 15; quem
 numerum conficiunt tres numeri infra columnam a b
 contenti; cum enim 3 & 4 aequentur 7, vnitatis vero ab
 8 deficiat, illa adiuncta 7, dabit 8: qui vna cum 3 & 4
 iunctus, vt dixi, 15 constituunt.

Iterum 2 ad 6 additi, dant 8, quibus si 7 con-
 iunxeris habebis 15, quem numerum pariter exhibent
 tres numeri in columna c. f. dispositi. Rursus iunge 2
 ad

Promicorum proprietatibus. 81

ad 4, & habebis 6, quibus si 9 accedant, habebis 15, quem eundem numerum intra transversam columnam 18 additi, in novum numeri exhibent. Denique iunge 6 ad 8, & habebis 14, quibus unitas accedat, prodibunt 15, quem tibi quoque tres numeri in transversa serie in 1, præcisè exhibent. Verum omnium combinationes hic appositas contemplantur.

Combinatio regularis in qua termini quatuor minores maioribus 4 oppositi cum medio iuncti	$\left. \begin{array}{l} \{ 1 \ 5 \ 9 \} \\ \{ 2 \ 5 \ 8 \} \\ \{ 3 \ 5 \ 7 \} \\ \{ 4 \ 5 \ 6 \} \end{array} \right\}$	media columna recta . Diagonalis . media transversa . Diagonalis transversa .	faciunt 15
---	---	---	---------------

Combinatio irregularis, in qua numeri promiscue se respiciunt, & cum medio additi pariter	$\left. \begin{array}{l} \{ 4 \ 3 \ 8 \} \\ \{ 2 \ 7 \ 6 \} \\ \{ 4 \ 9 \ 2 \} \\ \{ 8 \ 1 \ 6 \} \end{array} \right\}$	prima columna recta . (sta tertia columna re- prima transversa vltima transversa.	faciunt 15
---	---	---	---------------

Ofties itaque reddit eundem numerum 15.

Atque ex his patet octo tantum combinationes fieri posse in hoc novenario dispositionis trium numerorum, qui additi 15 constituent: videlicet trium serierum perpendicularium, & totidem transversarum, & duarum diagonalium. Et tamen si plures in dicta progressionem numeri sint, qui numerum 15 iuncti si-

Quot combinationes fieri possunt in quadrato dispositio numerorum

L mul

mul constituent, uti 1, 2, 3, 9; 2, 3, 9; 1, 9 & 6; 8 & 7; quia tamen hoc loco tres tantum numeri iuxta 1 lateris quadrati triadem, considerantur; ceterorum omnium nulla prorsus ratio habetur.

Vides quoque quomodo in omni combinatione trium numerorum, semper medij numeri sint impares, extremi partim pares, partim impares. Præterea cum 15 resultent ex ductu ternarij, id est, ex latere in medium terminum totius progressionis, quæ est 5, consequens est omnes & singulas trium numerorum series triariam ter continere: quod inde patet; si enim in hisce numeris 1, 5, 9, 1 ad 9 adieceris, habebis 10 duplicatum quinarium, & si medius quinarus accedat, habebis tres quinarios, qui additi faciunt 15; sic in his numeris 2, 5, 8; 3, 5, 7; 4, 5, 6, extremi additi, semper duplicatum quinarium dant, videlicet 10, quibus quinarus numerus additus, dant tres dictos quinarios, in reliquis quoque numeris 4, 3, 8; si medius terminus 3, ab extremis 4, & 8, unitatem mutuet, eundem in quinarium, extremi verò manebunt 3 & 7, qui coniuncti, dabunt 10 alios duos quinarios. Sic in numeris 2, 7, 6, si medius terminus unitatem utriusque extremo 2 & 6 communicauerint, manebit is 5; 2 verò, & 6 aucti unitate, fiunt 3 & 7, qui iuncti 10 constituent alios duos quinarios. In his verò numeris 4, 9, 2, si 9 abstrahas 4, remanebunt 5, 4 verò addita 2, dant 7, quæ unita 4, dant 10, duos alios quinarios. Denique in his numeris 8, 1, 6, si 2 ab 8, & eorundem à 6 abstracta addideris 1, fiunt 5, duo verò termini binario mutilati

Prencipum proprietatibus. 83

laci & 4, additi 10, constituunt alios duos quaternos ;
 Vide igitur quam mirā ratione per excedens & excef-
 sum numeri pulchre equali in unam summam aspirant.
 Atque ex his, ni fallor, luce clarius patet ratio, cur in
 debet nonenarius secundum lateris sui numerum intra
 quadrati trinas cellulas aptè digestas, in omnibus semper
 per infallibiliter eundem numerum producat ; quod
 non tantum de hoc impari quadrato, sed & de omni-
 bus alijs quadratis imparibus in infinitum productis, ut
 in sequentibus dicemus, intelligendum est. 1

2	9	5	11	0	3
3	4	8	10	1	11

*Secundi quadrati, quod ex 4. in se ductis emergit, con-
 structio Mathematica, atque Sigillum Iouis
 nuncupatur.*

Horum numerorum dispositio, multo difficilior
 est, precedenti, vti enim ob paritatem quadrati, medium
 terminum non habet, ita etiam quoque dispositionem,
 requirit. Nos quantum ingenio licuerit, & hanc facil-
 limam reddere conabimur. Cum itaque quadratus Iou-
 uis ex 16 numeris componatur, vel quod idem est, ex
 quaternario in seipso ducto emergat, sic procedes. De-
 scribatur processio naturalis 16 numerorum, ab 1. usque
 ad 16 progrediendo, ut sequitur

Dispositio
 quadrati 16
 difficilis.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

horum singulorum, quatuor numerorum tetraedes pro
 quatuor laterum quadrati, exigentia, discrimines, ha-

-P- L 2 be-

84 De abditis numerorum

bebisque quatuor ordines, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16. quos diligenter serua. Hoc peracto fiat quadratum in formam Rhombi truncati, ut in præcedente factum est, ita ut obliquæ singulæ & diagonales series quatuor cellulas seu quadratula contineant, ut sequitur.

		d		e	
	a				b
		3	2		
l	4	M	N	r	
	8	o	7	p	f
k	12	t	11	10	9
		16	v	R	13
					g
		d			c
		15	14		
					h

In hoc eo ordine, qui sequitur, numeros tuos dispones, id est, secundum quatuor Classes, quas paulò antè obseruari monuimus. Prima Classis numerorum 1, 2, 3, 4 ordine naturali & retrogrado in superioribus quadratulis b e d a extremis ponantur, ut vides. Secunda classis numerorum 5, 6, 7, 8 ordine ponantur in transfuersali cellularum serie, quæ continentur intra spatium f l. eo tamen pacto, ut 6 & 7 duo media quadratula, 8 & 5 verò duo extrema occupent, duobus in o & p vacuis. Tertia Classis numerorum 9, 10, 11, 12. in altero transfuersali spacio g h disponantur, eo profus modo, quo in spacio f l numeri se-

cui-

Proficorum proprietatibus.

cundæ Classis. Quarta denique Classis numerorum 13, 14, 15, 16 in reliquis inferioribus extremis quadratulis d i h c, ordine disponantur, vt vides.

Habes itaque rationem dispositionis; nihil porro restat, nisi vt quomodo numeri extra quadratum a b c d, intra idem, in cellas totidem vacuas & correspondentes opportune transferri possint, dicamus: quod dispari ratione à precedenti fit; in præcedenti enim terminos numerorum oppositos, in opposita vacua loca transfulimus, quod hic non fit, sed termini in alternè opposita loca transferendi sunt, vt intentum habeas; hoc pacto, 3 v. g. non in vacuum quadratulum u, rectè oppositum, sed in alternè oppositum, quod littera R, significauimus, ponebant; ita 2 non in R, sed in V decussatim poni debent; & contra 15 & 14 hoc in M; illud in V, alternè opposita spacia pariter transferenda sunt. Haud ab simili ratione 5 & 9: 5 quidem in t; & 9 in o similiter alternè opposita vacua spacia; contra 9 & 12, hoc in p, illud in g, alternè opposita vacua spacia transferenda sunt. Quibus quidem ita peractis, habebis quadratum Iouis cā numerorum dispositione digestum, vt singuli quatuor ordines quomodo-
 eumque sumpti, semper 34 confectionem, quæ
 ducta in latus quadrati 4 summan-
 omnium numerorum dant

Dispositio
 numerorū
 cæterorū in
 interioribus
 cellis.

134. Figura dispositio sequitur.

Cu

	4	14	15	1	
8	9	7	6	12	5
12	5	11	10	8	9
	16	2	3	13	
	15		14		

Cuius quadratum a b c d, numeros eo ordine dispositos habet, ut singuli quatuor numerorum series addita, semper eundem numerum, uti dictum est, conficiant, quod non tantum de ordinibus rectis, transuersis, diagonalibus intelligendum est, sed & singulorum quadratorum numeri, quatuor simul iuncti, eundem numerum restituunt, cuius rationem, ut videamus, paulo altius ordiendum est.

Lemma

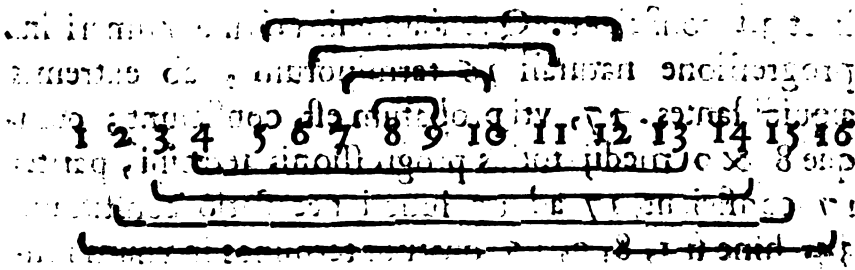
Si duo cuiuscunque progressionis naturalis numeri, qui aequalibus intervallis ab extremis utriusque distant, simul addantur, erit aggregatum singulorum additorum aggregato, quod ex duobus terminis extremis, minimo & maximo conficitur, aequale.

Demonstratio.

Disponantur numeri sedecim eo ordine & progressionem naturali, quo supra fecimus.

Fx

Præcorum proprietatibus. 89

Ex quibus si duas quoslibet ab extremis terminis aequaliter distantes in unum iunxeris, habebis ex singulis unum aggregatis 17 aggregato duorum extremorum 16 & 16, id est 17 æquale, quod medijs terminis 8 & 9 additum, summam conficit 34 numerorum in singulis ordinibus quadratis, rectis, quadratis, & diagonalibus additorum. Ceterum maiores termini a 16 versus medios terminos 8 & 9 continue una unitate decreverunt, minores vero termini, qui maiores ex opposito respiciunt, una unitate continuo usque ad medios terminos 8 & 9 crescunt; necessario fit, ut hi numeri, iuxta proportionale incrementum decrementumque perpetuè æqualitatem custodiant; ut quæ 1 & 16, extremi progressionis termini additi conficiunt 17, sed & hunc eundem numerum, & 2 iuncta 15, & 3 iuncta 14, & iuncta 13, & 5 iuncta 12, & 6 iuncta 11, & 7 iuncta 10, & 8 iuncta 9, conficiunt; videlicet 17. cum quantum minores res definitè unitate crescunt, tantum minores oppositi numeri a 16 decreverunt; idem de omnibus alijs numeris intelligendum est.

Atque hinc nascitur admiranda illa proprietas, quæ numeri in singulis ordinum cellulis contenti, additque, quomodolibet sumpti, semper eundem numerum, videlicet

licet 34 conficiant. Quoniam enim omnes numeri in
 progressionem naturali 16 terminorum, ab extremis
 æquidistantes, 17, uti probatum est, conficiunt; cum-
 que 8 & 9 medijs totius progressionis termini, pariter
 17 conficiant, 17 ad 17 iuncti necessario constituunt
 34. hinc si 1, 8, 9, 16 quatuor terminos in vnum iun-
 xeris, habebis denud 34. & sic de ceteris: semper
 enim ex duorum numerorum ab extremis æquidistan-
 tium ad duos medios additione idem numerus 34 re-
 sultabit. Mirum itaque non est, si dicti numeri intra
 quadratum artificiosè, eà videlicet industria, qua dictum
 est, disponantur in singulis ordinibus, retradicis, rectis,
 transuersis, diagonalibus, & in singulis quatuor vnà
 iunctis, quomodocumque sumptis, semper eundem nu-
 merum emergere, cum totum fundamentum huius di-
 spositionis lateat sub progressionem naturali numerorum,
 16, in qua tot combinationes institui poterunt quatuor
 numerorum eundem numerum 34 conficientium, quot
 combinationes reperiantur in quadrato eundem nume-
 rum conficientes.

§. III.

*Quadrati tertij constructio Mathematica, quod &
 Sigillum Maris dicitur.*

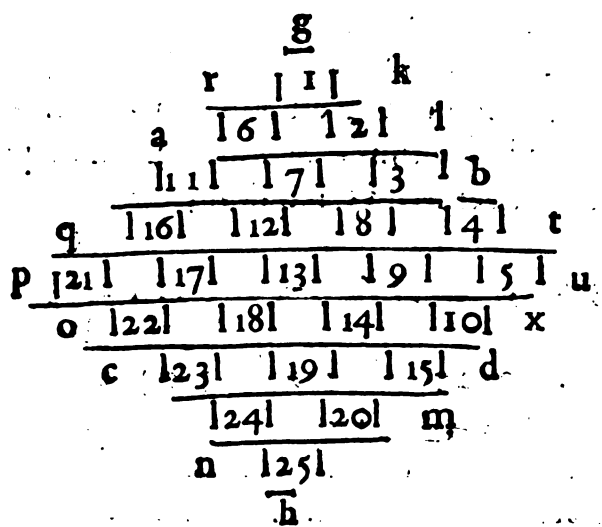
Tertium quadratum imparium numerorum ex
 quinario in se ducto confurgit; cuius constructio non
 differt à primi quadrati constructione. Verum rem
 paucis explicemus.

Fiat

Pronicorum proprietatibus. 89

Fiat quadrangulum Rhomboide, in cuius quinque quadratorum diagonas dispositorum ordinibus naturali ordine describantur 25 numeri, eo pacto quo insequenti figura factum esse vides, manebuntque intra quadratum a b c d, tot areolæ vacuæ, quot numeros extra quadratum separatos vides; quos hac industria intra vacuas areolas singulis correspondentes transferes. Cum in imparibus quadratis singulos numerorum terminos oppositè se respicientes, intra opposita in eadem columna loca vacua transferre supra præceperimus, iuxta præcepti huius tenorem negocium summa facilitate conficies. Sic itaque procede: in columna g h, 1 in oppositum vacuum intra eandem columnam locum, videlicet in areolam supra 19 transferenda est: 25 verò in eadem columna g h infimus numerus, in oppositum intra eandem columnam locum infra 7 collocabitur.

Dispositio numerorum in quadrato Martii.

M

Qua-

90 De abditis Numerorum.

Quadr. L

11	24	7	20	3
4	12	25	8	16
17	5	13	21	9
10	18	1	14	22
23	6	19	2	15

In columna r n, 6 in areolam vacuum supra: 24 immediatè; 24 verò in oppositum in eadem columna locum infra 6. locabitur. In columna k 1, 2 in locum vacuum supra 20, & 20. in locum vacuum infra 2 transferetur. In columna

transuersa r q. 14 in locum vacuum oppositum post 16, & 16 in locum vacuum ante 4 collocetur. In columna transuersa u p, 5 in locum vacuum post 17 & 21 in locum vacuum ante 9 deponatur. In columna denique transuersa x o, 10 in locum vacuum post 22, & 22 in locum vacuum ante 10 locetur. Habebisque totum negotium peractum; cuius demonstratio eadem est, quam in primi quadrati descriptione a b dedimus. Si ordine naturali progressio 1 ad 25 continetur, vt sequitur,

A

C

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

B

16 17 18 19 20 21 22 23 24 25

In hac progressione imparium numerorum, medius terminus est 13, qui per latus quadrati, id est per 5 multiplicatus, dat 65, numerorum in singulis colum-

nis

Prónicorum proprietatibus. 91

nis in quadrato existentibus, siue rectis, siue transuersis, simul additorum summam, ita vt ex medij terminum latere quadrati multiplicatione statim, quantam singularum columnarum numeri additi summam conficiant, ostendatur, ac proinde sicuti in progressionem medium semper locum habet, ita & in quadrati media cellula eundem occupet. Si iam in progressionem dictam quinque numeros, qui dictum numerum simul additi faciant, inquisueris, idque toties, quoties poteris, & combinatio permittit, intentum sine dubio habebis: cum, quoties numerus iste 65 intra quadrati columnas reperitur, toties & idem in dicta progressionem ex qua eductus fuit, reperiat. Sic si 7, 25, 13, 1, 19 in quadrato L simul iunxeris, habebis 65 si in eodem 24, 12, 5, 18, 6 in vnâ summam collegeris, idem qui prius numerus 65 emerget; & sic de cæteris omnibus; quæ in 5 latus quadrati ducta, dabunt omnium summam 325; nihil igitur est in quadrato, quod non in dicta progressionem contineatur. In sola itaque artificiosa illa numerorum digestionem secretum latet; quod quomodo pateat, iam dictum est.

§. IV.

De constructione Mathematica quadrati quarti Sigilli Solis.

Sicuti numerus in hoc quadrato ex singulis sex ordinibus quaquaerfus collectus, oppidò mysteriosus est;

Dispositio
numerorum
in quadrato
Solis.

M 2 ita

92 De abditis numerorum

ita numerorum dispositio in hoc quadrato; ut dictus numerus resultet, summum cum difficultate laborem adiunctum habet; quem tamen quantum ingenij imbecillitas permittet, nos mitigaturos confidimus.

Cum itaque quadratus Solis 36, constituatur ex 6 in se ipsum ductis; pro dispositione numerorum in quadrato, sic operare. Scribantur 36 numeri ordine naturali A B C D ab 1 incipiendo, quos in sex ordines diuides, ut hic vides.

A		B		C
1. 2. 3. 4. 5. 6.		7. 8. 9. 10. 11. 12.		13. 14. 15. 16. 17. 18.
		g h i k l m		n. o p q r s
		D		E
19. 20. 21. 22. 23. 24.		25. 26. 27. 28. 29. 30.		
t u x y z a		b c d e ff tt		
		F		
31. 32. 33. 34. 35. 36.				
ff				

Hoc peracto describas diagramma in formam Rhomboidis, ut in præcedentibus factum est, & hic apparet, in cuius cellulis numeros dictæ progressionis hac industria collocabis. Accipe primam progressionis sex numerorum partem A signatam, eamque iuxta numeros ab 1 vsque ad 6. pone in superiori parte Rhomboidis, intra cellulas extremas, ut hic vides. Accipe deinde sextam partem progressionis signatam littera F, qui sunt numeri 31, 32, 33, 34, 35, 36, quos in oppositis Rhom-

Præconicorum proprietatibus. 93

Rhomboidis locis, hoc est in inferiori parte diagram-
 matis, in ultimis sex cellulis inferes, ut vides.
 Deinde in loculamentis dextris p h i q, hosce quatuor
 numeros pones, 7, 13, 19, 25, qui sunt ordinum in pro-
 gressione B C D E primi, ut progressio docet signata
 litteris g n t b: ex oppositis verò loculis * m n r,
 hosce numeros pones, 12, 18, 24, 30, qui sunt ordinum
 B C D E ultimi, signati litteris m s a t t: habebisque
 totum ambitum suis signatum numeris, postea in qua-
 dratum a b c d transferendis. Reliquos numeros pro-
 gressionis hac industria medijs quadrati cellulis inscri-
 bes.

	f	g								
	A 14 13 1 y									
	A 15 1 1 12 1 B									
	K 16 1 1 1 1 1 p									
	* 12 1 1 127 128 18 1 17 1 E									
m	118 1	1	14 16 15 123 1	1	113 1					H
n	124 1	1	120 122 121 17 1	1	119 1					i
r	130 1	1	129 101 9 126 1	1	125 1					q
	1 136 1 1 1 1 13 1 o									
	C 1 135 1 132 1 D									
	A 134 135 1 s									
	u. x.									

Intra columnam transversam * E, à 7 incipiendo,
 & omisà vnà arcolà, deinceps ex progressione ponantur
 ordine quatuor numeri signati litteris l d e h, qui sunt

132

11, 27, 28, 8. In columna transuersa h m, à 13 incipiendo, omissisque duabus areolis, deinceps ordine ponantur numeri progressionis signati litteris o p q r, qui sunt 14, 16, 15, 23. In transuersa columna i, n, à 19 incipiendo, omissisque duabus areolis ponantur ordine numeri progressionis signati u y x r, idest, ordine retrogrado numeri 20, 22, 21, 17, vt vides. Denique in columna transuersa q r, à 25 incipiendo, omissa vna areola, scribantur deinceps numeri signati litteris ff k i c, qui sunt numeri 29, 10, 9, 26. Hisce peractis, manebunt intra quadratum ABCD, sexdecim spacia vacua, quæ totidem numeris in ambitu Rhomboidis circumscriptis replebis hoc artificio. In superiori Rhomboidis parte 5, & 2 intra columnas suas opposita vacuarum cellularum loca occupabunt, vt vides: 4 verò vacuum locum habebit oppositum alterne, id est in columna g x, vltimum intra quadratum: 3 verò in columna f u tertium vacuum spatium occupabit. In latere sinistro Rhomboidis, 7 oppositum in transuersa columna * è vacuum possidebit: 13 in columna transuersa i n tertium à 19: 19 contra in columna h m tertium à 18 locum occupabit: 25 verò iterum in transuersa columna q r oppositum tenebit locum. In infima parte Rhomboidis 32 ponetur in columnæ δ β secundo à 5 spacio: 33 in tertio columnæ u f à 34 spacio: 34 in vltimo intra quadratum columnæ x g vacuo spacio: 35 demum in vltimo columnæ f y à 2 spacio. In dextro latere Rhomboidis quatuor numeri hoc pacto transferentur; 30 transfertur in secundum à 7 columnæ transf-

uer-

Pronicorum proprietatibus. 95

uerſæ ✱ & ſpaciū : 24 in tertium à 13, columnæ tranſuerſæ m h: ſpaciū : 18 in ſpaciū: columnæ tranſuerſæ a 24 tertium : 12 verò in ſecundum à 25 columnæ tranſuerſæ r. q vacuum locum transferantur. Et ſic numerorum omnium in quadrato digeſtionem habebis, in qua numeri ſingulorum ordinum additi conſiciunt 111, myſterioſiſſimum numerorum, & triū Monadum, ſiue Solis archetypi, genialis, & fyderci indicem. Summa verò omnium erit 666, alterum myſticum numerum idearum in tribus dictis Mundis diſpoſitionem rationem exhibens. Figura quadrati, ſiue Sigilli Solis ſequitur :

Sigillum ſiue quadratum Solis.

Summa ſingulorum ſex numerorum ſeriatim quomodolibet ſumptorum eſt 111.

6	13	21	3	134	135	1
7	11	12	7	128	8	130
19	14	16	15	123	124	
18	20	22	21	17	13	
25	29	10	9	126	12	
36	5	133	4	12	137	

Summam verò omnium 666 habebis, ſi 111 per 6 latus quadrati multiplicaueris.

Atque hanc mirificam diſpoſitionem ex ſola progreſſione numerorum ab 1 uſque ad 36 continuata extraximus : quæ verò methodo combinatiua opus ſit ad tantæ harmoniæ inuentionem, cum huius loci non ſit, in Combinatoria Arte, ſi Deus voluerit, ſuo tempore oſtendetur.

Con-

Pronicorum proprietatibus. 97

Sigillum Veneris, siue quadratum 49.

Figura secunda.

Omnes series numerorum simul iunctorum dant 175.

23	47	16	41	10	35	4
5	23	48	17	42	11	29
30	6	24	49	18	36	12
13	31	17	25	43	19	37
38	14	32	1	26	44	20
21	39	8	33	2	27	45
46	15	40	9	34	3	28

Numerus 175 per latus quadrati, scilicet 7 multiplicatus dat 1225 summam omnium numerorum.

In hac prima figura quadratum est, intra quod omnes numeri in quatuor cornibus Rhomboidis extra quadratum collocati, transferri debent, ut vacua loca quæ numeris extra quadratum in cornibus constitutis æquantur, repleas; quod quidem minimè, ut in cæteris imparium quadratorum dispositionibus, difficile est. Sic ergo procede. In singulis cornibus sex numeri spectantur: in superiori cornu extra quadratum, constituuntur hi numeri, 1, 2, 3, 8, 9, 15; quos intra vacuas quadrati areolas ita transferes, ab unitate intra columnam e f, numeram deorsum octo cellulas, & intra eam pone unitatem: & in columna g h deorsum 2, numeram alias octo cellulas, & intra eam pones 2, & in columna i k deorsum alias octo areolas numeram, & intra eam pone 3: iterum in columna l m, octo areolas numeram deorsum, & intra octauam pone 8; sic in columna n o, numeram pariter octo areolas deorsum, & ibi repone 15. numeros in dextro cornu b d t, eadem prorsus ratione, quæ in præcedenti transferes intra va-

Dispositio numerorum in quadrato Veneris.

N
cuas

98 De abditis numerorum

cuas cellulas intra quadratum constitutas, sed secundum transfuersum & sinistrum areolarum situm. Itaque à 5 in columna transfuersa p q. numerata octo, & intra octauum pone 5: in columna r s à 6 numerata octo areolas, & ibi deponere 6. In columna t u, octo iterum à 7 transfuersim numerata, & ibi pone 7. in columna x y à 14, octo numerata areolas, & intra octauam pone 14. in columna z tt, similiter à 21 computata octo areolas, & ibi reponere 21, & à 13 transfuersim octo numerata, & ibidem reponere 13. Deinde procede in inferum cornu Rhomboidis, & à numeris singulis octo numerando in proprijs columnis. sursum procede, & ibidem numeros, à quibus numerare cœpisti, colloca; sic 35 in octaua ab hoc numero cellula in columna k i ponetur; item 41 & 47 in octauis cellulis, ut uides, locentur: item 42 & 48 in columnis h g, & l m, ut & 49 in columna fe: In cornu uerò sinistro Rhomboidis numeri 29. 37. 36. 44. 43. singuli ordine in transfuersarum columnarum octauas areolas transferantur, ut in precedentibus factum fuit, & habebis dispositionem peractam, ut uides. in figura secunda, quorum omnium demonstratio, patet ex ijs, quæ in prima & secunda quadrati constructione adduximus.

§. VI

Constructio Sigilli Mercurij, ex quadrato 64.

Octo in se ducta constituunt 64 hoc præfens quadrata-

Pronicorum proprietatibus. 99

draum, cuius sigillum sequenti industria conficies. Et quamvis præ omnibus reliquis huius constructio intricata, difficilis, & laboriosa sit, facile tamen laborem mitigaturum iri confido, si iuxta præceptorum nostrorum amussim curiosus artifex processerit. Sic igitur operare. Describatur primò figura Rhomboidis, vt supra, intra quam numeros hoc pacto inscribes.

Dispositio numerorum in quadrato Mercurij.

Sigillum Mercurij ex quadrato 64.

		c	f		
		h	15	14	1 g
		k	16	1	13
	a	17	1	1	12
		18	15	8	15
	l	16	14	9	1
	m	12	14	12	1
P	13	1	13	14	1
r	14	1	14	16	1
t	14	1	17	14	1
x	15	1	15	16	1
c	16	1	16	17	1
	16	1	1	15	1
	16	1	15	1	1
	16	1	16	1	1
	1	1	1	1	1

Progressionem numeri quadratici ab 1 vsque ad 64 continuatam in octo Classes seu ordines, vt vides, distribue.

N 2

Ordo

100 De abditis numerorum

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
Ordo.	Ordo.	Ordo.	Ordo.	Ordo.	Ordo.	Ordo.	Ordo.
1	9	17	25	33	41	49	57
2	10	18	26	34	42	50	58
3	11	19	27	35	43	51	59
4	12	20	28	36	44	52	60
5	13	21	29	37	45	53	61
6	14	22	30	38	46	54	62
7	15	23	31	39	47	55	63
8	16	24	32	40	48	56	64
A	B	C	D	E	F	G	H

Ordines I & VIII. siue A & H primò inscribes Rhomboidi hæc industria. Ponantur in ambitu superiori Rhomboidis, in cellulis b i g f e h k a numeri primi ordinis, vt vides: & in correspondente inferiori Rhomboidis ambitu in cellulis d r s z θ β ε hoc ordine retrogrado scribantur octauæ ordinis numeri, vt vides. Secundi ordinis numeros sic locis quosque suis adaptabis: in cellula m primò ponatur 9, deinde vnâ cellula omisâ in tertia 10; in quarta 11; postea in columna transversa x y, in quinta & sexta ab x cellula ponantur 12, 13; postea regressus ad columnam transversam l m, in cellulis ab m septima, octaua, & decima repones reliquos secundi ordinis numeros 14, 15, 16. Tertij ordinis numeros ita pones in transversa columna o n. In prima cellula ponantur 17; deinde omisâ duabus cellulis, in quarta 18; & in quinta 19, postea in columna transversa t u, in sexta & septima à t cellula, repones 20, & 21 deinceps: deinde regressus ad derelictam colum-

Pronicorum proprietatibus. 101

lumnam o n, in octava, nona, & duodecima cellula
 reponere reliquos tertij ordinis numeros 22, 23, 24.
 Quarti ordinis numeros sic dispones; in prima arcola
 q, ponantur 25; deinde in columna transversa r f, in
 cellulis ab r quinta & sexta deponere 26 & 27, & in co-
 lumna p q, in septima & octava à q arcola collocentur
 28, 29, & in columna r f, in arcola ab r nona & deci-
 ma 30, 31: postea in prima columnæ p q arcola ponan-
 tur 32. Quinti Ordinis numeros hoc pacto distribues:
 in columna r f in ultima arcola ab r incipiendo, poni-
 to 33; postea in columna p q, in quinta & sexta à p cel-
 lula, 34, 35; & in columnæ r f cellula, ab f septima &
 octava ponantur 36, 37; & in columnæ p q nona &
 decima à p cellulis 38, 39; & in prima cellula colum-
 næ r f ab r incipiendo reponantur 40. Sexti ordinis
 numeros ita coordinabis. In columnæ transversæ t u
 prima cellula ab u pone 41, & in quarta ab u pone
 42, in quinta 43: postea in columnæ n o cellula ab n
 sexta & septima 44, & 45; & in columnæ t u octava &
 nona ab u pone 46, & 47 & in duodecima columnæ eius-
 dem 48. Septimi ordinis numeros ita distribues. Po-
 nantur in columnæ x y, propè y 49; & ab hac in trans-
 versa serie in cellula tertia & quarta, pone 50, & 51; in
 columnæ verò l m cellula ab l quinta & sexta pone 52
 & 53; & in columnæ x y ab y septima & octava pone
 54, 55, & in decima eiusdem seriei 56; & habebis
 omnium numerorum dispositionem rite peractam.
 Quoniam verò extra quadratum a b o d constituti 24
 numeri in viginti quatuor vacua spacia distribuenda sunt,
 quo-

102 De abditis numerorum

quomodo id fieri debeat, videamus,

In superiori itaque Rhomboidis cornu sex numeri sunt 2. 3. 4. 5. 6. 7. quos ita distribues, 2 ponantur in columnæ tranſuerſæ c d ſecunda à c areolâ; 7 pariter ſecunda à d areolâ, 3 ponantur in tertia à c areolâ, & 6 in tertia à d areolâ; 4 ponantur in columnæ rectæ fg areolâ ab f quarta, vt & 5 in quarta ab e columnæ rectæ ea.

Cornu lateris dextri ſex numeros 9. 17. 25. 33. 41. 49. ita distribues, 9 ponatur in primâ cellula tranſuerſæ columnæ x y; & 49 in ſecunda columnæ tranſuerſæ l m areolâ; 17 ponatur in tranſuerſæ columnæ t u areolâ tertia; 41 pariter in tertia columnæ tranſuerſæ n o areolâ; 25 ponatur in quarta areolâ columnæ tranſuerſæ p q, vt & 33 in columnæ r s, vt vides. Porrò numeros in cornu inferiori Rhomboidis ſic diſpone: 58 & 59 in ſecundo & tertio tranſuerſæ columnæ a b ſpacio ponantur; 62 & 63 in eiufdem columnæ ſexto & ſeptimo; 60 & 61 in oppoſitæ tranſuerſæ columnæ c d areolis quarta & quinta locabis.

Cum numeris in ſiniſtro cornu conſtitutis ſic procede. 24 ponantur in areâ tertia columnæ t u, ab u incipiendo; 32 in quarto ſpacio columnæ p q; 40 pariter in quarto columnæ r ſ. 48 in decima columnæ n o; 56 in nono columnæ l m. atque hoc pacto habebis diſpoſitum quadratum Sigilli Mercurij, quorum ſingulæ ſeries quomodocumque ſumptæ, ſemper dabunt 260, quæ ſi per 8, latus quadrati, multiplices, prodibit ſumma omnium numerorum 2080. Qui hanc diſpoſi-

Pronicorum proprietatibus. 103

tionem rectè considerauerit, inueniet in omnibus mirabilem quandam, non confusam & casualem, sed summam proportionem procedentem rationem, quam libenter hoc loco declararem, nisi Arti Combinatoriz singula reseruassem, vbi mira hac dispositionis vis ex imis Arithmetica, & Geometria penetrabilibus ex professo demonstrabuntur.

§. VII.

Constructio Sigilli Lunæ Mathematicæ, sine quadrati. 81.

Constructio Sigilli Lunæ fit ex 9 in 9 ductis, Dispositio numerorum cuius summa 81, quadratum suppetit, cuius pro Sigillo Lunæ fabricam quærimus. Sic itaque operare. Fiat diagramma Rhomboidis figura, in qua 9 enneadicos ordines disponas per areolas styxinus dispositas, vti ex antedictis apparet.

Quo peracto nihil facilius erit,

quam singulos in quatuor
cornibus descriptos,

numeros sin-

gulis

suais correspondentibus va-

cuis spacijs inter-

scere.

Sigil.

Sigillum Lanae.

D							
111							
1101		121					
1191		1111		131			
a 1281		121		1121		141 b	
1371		1291		1211		1131 154	
1461		1381		1301		1221 1141 161	
1551		1471		1391		1311 1231 1151 171	
1641		1561		1481		1401 1321 1241 1161 181	
G 1731		1651		1571		1491 1411 1331 1251 1171 191 E	
1741		1661		1581		1501 1421 1341 1261 1181	
1751		1671		1591		1511 1431 1351 1271	
1761		1681		1601		1521 1441 1361	
c 1771		1691		1611		1531 1451 d	
1781		1701		1621		1541	
1791		1711		1631			
1801		1721					
1811							
H							

Modum uti nullam prorsus difficultatem habet, ita paucis tantum indicabo. Cum singula cornua septem numeros habeant, quæ sunt capita columnarum partim rectorum, partim transuersarum, supremi & infimi cornu numeri easdem columnas obtinent, quorum superiores caput columnarum, inferiores basim earundem obtinent: in columna D H in capite 1 in basi 81 præfert; numeri verò in cornu dextero & sinistro easdem columnas transuersales obtinent: vnde

Promissorum proprietatibus 205

vnde transversim institienda est numerorum in quadratum a b c d translatio. Quibus declaratis, numeros supremi cornu a D. b. nulli negotio quadrato inferueris, si a prima uniuscuiusque columnæ deorsum decem areolas non transieris, decimam enim ab eadem areola vacua illa erit, in quam numerus, quem fons columnæ præfert, translocandus est. v. g. si ab a intra columnam D H deorsum decem areolas numeraveris, decima erit illa areola, intra quam 1. ponendum erit. pari pacto cum cæteris numeris procedes. Numeri verò inferioris cornu pariter sursum computando decimam, quamque intra appropriatas columnas areolam habebunt, numero, quem basis columnæ appropriatæ præfert, paratam. Pari pacto numeri in cornu sinistro a G. in appropriatis columnis, transversis, decimam semper areolam invenient, translocando numerum, quem quælibet columnæ sinistra pars præfert, in areolam. Numeri quoque in dextro cornu b. E. d. singuli intra suas columnas transversis, decimam cellulam præparatam invenient, numero, quem dextra columnæ pars præfert, recipiendo. v. g. 73 locabitur in decima areola transversa columnæ G. E. & 9 intra eandem columnam sinistra sursum, in qua ponatur invenient. Atque hoc pacto totum quadratum, nullo processu negotio suis numeris repletum habebis, in quo numeri singulorum columnarum, siue reclarum, siue transversarum, siue diagonalium, additi semper, 369. producent, quæ per 9 latus quadrati multiplicata, dant summam omnium numerorum 3321.

§. VIII. *De quadratis cubicis*. Quam admiranda vis sub numeris lateat, id solum Arithmeticae expertem latere posse existimo. Diximus in precedentibus de Sigillis septem planetarum, quae ex septem quadratis 9, 16, 25, 36, 49, 64, 81, quorum radices sequuntur.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
9	16	25	36	49	64	81		

Modo dicendum est de cubicis, quadratis, praesertim cum nec Veteres, nec Moderni, arcana huius (quod sciam) progressionis rationem subolfecerint, quod si scissent, haud dubie sicuti septem quadratos, septem sideri Mandi corporibus, eorumque Genijs, ita hosce cubitos, quadratos septem elementaris Mundi Classibus Genijsque praesidentibus dedissent.

Quid quadratum cubicum.

Cubicum quadratum nihil aliud est, quam progressionis Geometricae ab unitate sub dupla proportione continuata numerorum series tot terminorum, quot quadratus quispiam numerus unitates habet. v. g. si quispiam desideret constituere quadratum cubicum, quod quadrato 9 ex 3 in se ductis producto correspondeat, sic operetur. Ponantur sub Geometrica progressionem ab unitate 9 termini, ut sequitur:

1	2	3	4	5	6	7	8	9		
T	1	2	4	8	16	32	64	128	256	V

Hos

Proprietates proprietatis. 807

Hoc tam in hoc etiam procedit ratione quadratoa
 In ad istius, quam supra peragente primo quatuor
 drato apud Saturno detinuit si Sed in complu
 demus. Describatur diagramma Rhomboidis ut patet

des.	a	c	f	g	h	i	k
81	81	1	81	81	48	81	4
82	83	84	85	86	1	87	88

Multiplicatio in rhomboidis in quatuor ordinibus
 primo ordine 4 in quatuor ordinibus 84 in quatuor ordinibus
 in quatuor ordinibus 84 in quatuor ordinibus 84 in quatuor ordinibus
 in quatuor ordinibus 84 in quatuor ordinibus 84 in quatuor ordinibus

c	d
256	256

In quadam Geometrica progressionem T V
 ordine collocabitur ut vides. Deinde hos numeros ead-
 dem lege intra vacuas quadratas b c d cellulas trans-
 pones, quæ in quadrato profecto est; videlicet 18 intra
 oppositam cellulam quartam a prima 256, sursum ver-
 sus in oppositam quartam cellulam, 4 verò in quartam
 sinistrorsum, & in quintam cellulam, dextrorsum
 progrediendo transpones, ut vides, habebisque qua-
 dratum cubicum, in quo singuli ordines transferri,
 recti, diagonales, eundem numerum dabunt, hac ta-
 men differentia, quod uti numeri in quadratis præce-
 dentibus additi eundem numerum efficiunt &c. haec hic

c	d	e
8	8	8

O 2 non

non addendi in se invicem multiplicandi sunt, ut eundem numerum habeamus; hoc enim pacto singulorum ordinum series in se multiplicati dabitur 4096, ut sequitur alio modo.

8	256	2	8	4	122	2	8
4	16	64	256	16	1	16	16
128	1	32	2	64	32	136	32
4096.4096.4096.4096.4096.4096.4096.4096.							

Multiplicationis methodum ostendamus in primo ordine 8 multiplicabis per 4, & productum 32 multiplicabis per 128, & habebis 4096, haud secus in alijs procedendum esse putes.

Quadratum Cubicum.

8	256	2
4	16	64
128	1	32

Dedimus exemplum in numero impari, iam in pari quoque subtingemus exemplum ut si itaque quissiam in quadrato hoc quid ducto, hoc est subtercellibimus, negotium ostentare voluerit, is hoc pacto procedat. Numeri 16

subterminatur Geometrica progressionis duplae proportionis ordine ponantur, ita ut vides 16, 32, 64, 128, 256, 512, 1024, 2048, 4096, 8192, 16384, 32768

Ho-

Pronicorum proprietatibus. 109

Hosce numeros eodem pacto inscribes, quo supra in secundo paragrapho factum est in confectione quadrati Iouis 16: hac tamen differentia, quod sicuti ibi per sexdecim numeros progressionem naturali dispositos progressus es, ita hoc loco numeros sexdecim disponas eo ordine, quem præcedens Geometrica progressio servat.

		1		4		9		16		25		36		49		64		81		100	
a	1	8	18	192	1163	841	91	1	b												
1128		256		64		32		2048		16											
2048		16		1024		512		128		256											
c		32768		2		4		14096		d											
		116384		18192																	

Numerorum extra quadratum existentium in quadratum a b c d translationem, eo prorsus modo, quo in quadrati confectione fecimus, perages: & inuenies quod singuli numerorum laterales ordines non additi, sed vt in præcedente factum est, multiplicati in se inuicem, præsentent eundem prorsus numerum.

Cætera quadrata cubica, ob ingentem numerorum molem, alijs maiori otio præditis, nonnullam quoque inuentionis materiam relicturi, ex progressionibus emergentem consultò omisimus, nobis interim abstrusi negotij portas aperuisse, alijsque viam monstrasse ad reliqua & innumera alia similia pari ausu & dexteritate reperienda, sufficiat.

CA.

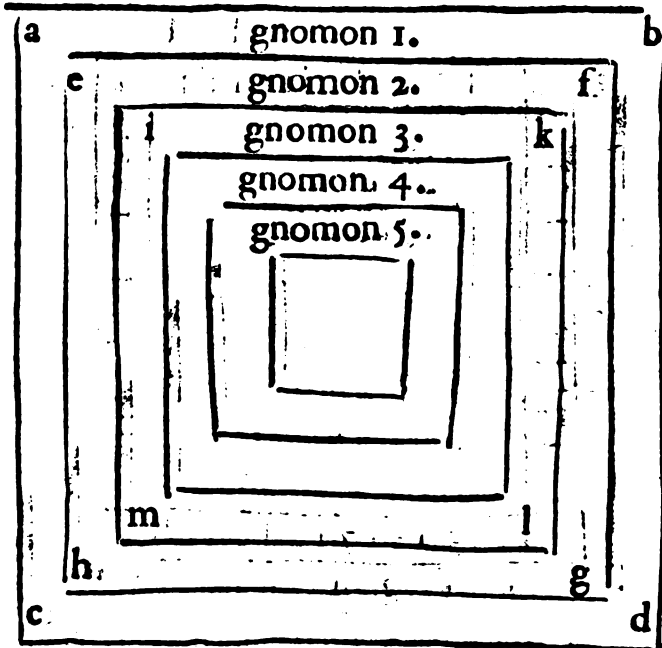
110 De abditis numerorum

... CAP VTI SIMILITER ...
De alia & facili huiusmodi numerorum dispositione.

SI forsàn dicta methodus difficilior videretur, aliam hoc loco apponendam duxi, & fit eo, qui sequitur, modo: Totum artificium consistit in artificiosa ordinatione numerorum, intra gnomones quadratos integri alicuius quadrati contentos disponendorum. Voco autem gnomones quadratos ambitus illos, quibus quadratum aliquod circumdatur, v. gr. Quadratum quod ex nouenario producitur, constat 81 cellis quadratis, & continent intra se quatuor ambitus, seu gnomones quadratos; quorum primus signatur literis a b c d, alter e f g h; tertius i k l m, & sic de ceteris. In primo gnomone a b c d, numeri ab 1. ad 16, ab ipso quadrato artificiosè disponi debent, in secundo à 17. vsque ad 28. in tertio à 29. vsque ad 36. in quarto à 37. vsque ad 40.

gno-

Pronicorum proprietatibus. 111

Quomodo verò, & quo ingenio gnomones hi
 suis numeris implendi sint, restat ea qua fieri potest,
 claritate exponendum.

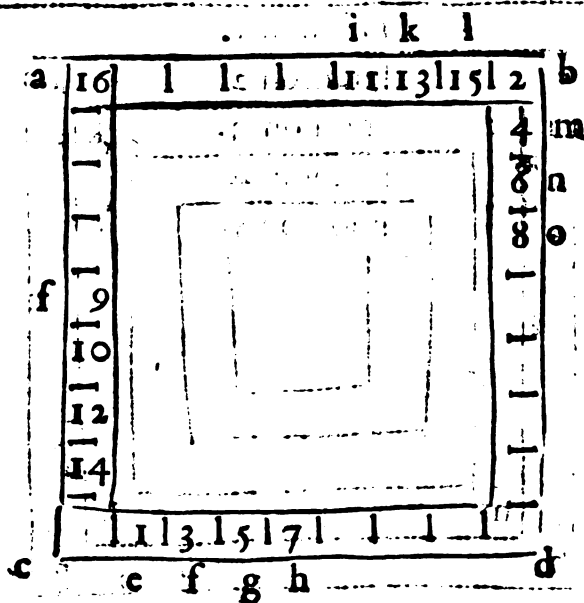
Propositio I.

*In primo gnomone quadrati 9. numeros
 disponere.*

Primi gnomonis a b c d, ambitus diuidatur in 32
 partes, ita vt vnumquodque latus in 9 partes diuisum
 censetur, vti sequitur.

Intra

Dispositio
numerorum
in quadrato
rum gnomo-
nibus.

Intra huius gnomonis ambitum progressionis arithmeticae seriem vsque ad 16. hoc pacto dispones: Cum in hoc ambitu a b c d, 32 cellulae sint, quas omnes numeris repleri oportet: Primò dimidium terminorum minorum, quae sunt 16, cellulis inscribes, vt deinde oppositis cellis reliquum maiorum numerorum dimidium imponi possit; quod quomodo fieri debeat, paulò post exponetur.

Primò obserua diligenter in progressionem arithmetica naturali terminos pares & impares. Impares termini 1. 3. 5. 7. occupabunt mediam infimae basis partem, reliquis quatuor cellulis, vt hic vides, vacuis. Pares verò terminos, 2. 4. 6. 8. ponēs in latere b d, iuxta cellulas b m n o. 9 verò ponēs in oppositi lateris a c, in media cella f deinde ordine iterum pares

ter-

Prætorum proprietatibus. ¶ 113

terminos 10. 12. 14. eo ordine, quo vides: Impares vero horum intermedios, ut 13. 15. ponas in superidri latere a b, iuxta literas, nisi le ultimam tandem terminum 16, ponas in cellula a, 16. & habebis in primo ambitu dimidium numerorum rectè dispositum, si ut proinde iam nil aliud factu opus sit, nisi ut ulterius vacuarum cellularum dimidium suis impleatur numeris; quod hac ratione fiet. Ponatur series numerorum ordine naturali usque ad 16; deinde singulos terminos initio ducto ab unitate usque ad 16, subtrahè ab 82, & quod reliquum est, infra numeros ordine naturali progredientes, uti sequitur.

Dispositio numerorum pro primo Gnomone, cuius totius ambitum habet 32 cellulas, dimidium verb 16.

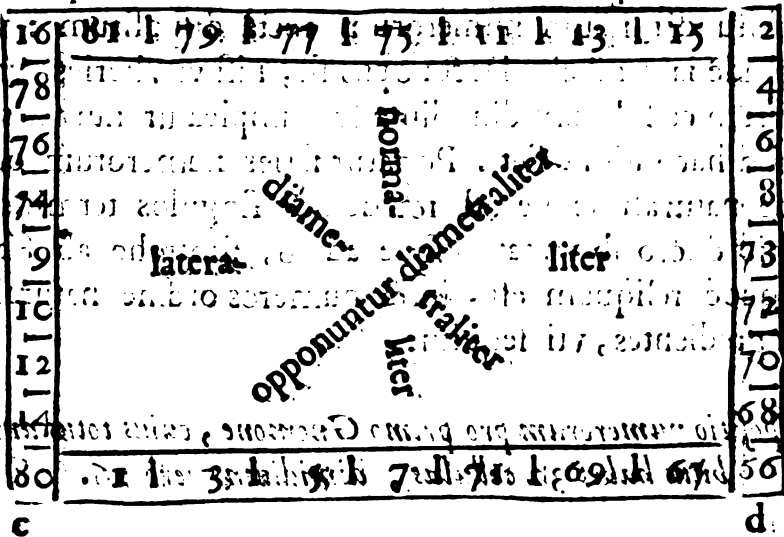
Numeri A sub	A	1	2	3	4	5	6	7	8	9
tracti ab 82	B	81	80	79	78	77	76	75	74	73
Dant nume-										
ros B in vacuis	A	10	11	12	13	14	15	16		
spatijs po-	B	72	71	70	69	68	67	66		
nendos.										

Ex hac Tabula sic vacuas cellulas replebis: In vacua cella apposita cellæ 9, ponatur 81. deinde in vacua cella apposita cellæ 2. ponatur 80; & hoc pacto omnes ordine maiores termini ponentur in ijs cellis vacuis, quæ minoribus terminis positione sua iam gaudentibus opponuntur; atque hoc pacto habebis primum gnomonis quadrati ambitum omnibus suis nu-

P me-

114 De additione numerorum

amoris completum, uti in exemplo patet; appositiones
 hic intelligendæ sunt non solum diagonaliter, sed &
 lateraliter & normaliter sumptæ.

Hic vides, numeros 20 & 10 diagonaliter sibi
 habere oppositos numeros 80 & 66. numeri verò in-
 tra cellas c d oppositos numeros habent normaliter nu-
 meris in cellulis lateris a b, & numeri lateris a c op-
 ponuntur numeris cellarum lateris b d.

Propositio II.

In Gnomone secundo pronicos numeros disponere.

Secundus Quadrati totius gnomon e f g h. diui-
 datur in 24 æquas partes, ita vt singula latera in se-
 ptem

Pronitorum proprietatibus. 315

item partes diuisi censeantur; hoc peracto, ut in priori fecisti, in dimidio inferioris lateris consignantur numeri impares iuxta continuatam progressionis serie, quæ cum in primo quadrato delieris in 16 iam in hoc secundo gnomone, 17 pones in secunda cellula, 19 in tertia, & 21 in quarta; post hoc huc intermedios numeros pones in lateris l. m. superiori parte, videlicet 18, 20, 22, vti vides; deinde 23 ponatur in oppositi lateris media cella, dein 24, 26, terminos pares; impares vero 25 & 27, in fronte gnomonis VX, eo quo vides, ordine pones; & in V, cellula ponatur terminus 28, & habebis dimidiæ progressionis terminos in suis locis dispositos, vti vides.

si quis in
cellula
ponat

28	25	27	18	28	25	27	18	27	18							
23				23				23								
24				24				24								
26				26				26								
17	11	12	11	17	11	12	11	17	11							
								64	17	19	16	12	15	7	55	54

Habet hic Gnomon id colligitur in ceteris
 Vi vero vacuæ celluæ reliquis terminis impleantur, sic age: Dispone secundum ordinem naturalem numerorum situm, interruptum progressionis arithmetice ordinem; cum enim in primo gnomone vltimus numerus fuerit 6. iam in suppleendis vacuis cellu-

116 . De abditis numerorum . T

his, à 17 numero incipe, vsque ad 28 feriem disponere, uti patet, deinde supplimenta singulorum ad 82 suppone singulis; quæ obtinebis, si hosce numeros singulos ab 82 subtraxeris .

Numeri continui pro gnomone secundo, qui habet in ambitu 24 cellulas, dimidium vero 12.

In vacua
cellulis po-
nendi .

17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
65	64	63	62	61	60	59	58	57	56	55	54

In cella itaque 17 ponantur 95, in cella vacua opposita cellæ 19; ponantur 63, in vacante opposita cellæ 20, 62, & sic de cæteris, ut in secundo abaco patet .

Obseruet Lector series horum numerorum ita dispositas esse, ut semper dimidium terminorum occupent, reliquum vero vacuis cellulis restructur:

Propositio III.

In gnomone tertio numerus pronicos disponere.

Habet hic gnomon 16 cellulas in circuitu, ita & unumquodque latus in quinque cellas censetur esse diuisum . Diuidatur itaque gnomon in 16 cellulas .

In hoc gnomone ponantur termini à 29 vsque ad 36, quibus supplimenta singulorum subdantur, quæ obtinebis subtractione superiorum ab 82, ubi vides .

Ns.

Præconiorum proprietatibus. 117

c	o
36	1 135 30
—	—
33	1. fig.
—	—
24	—
—	—
29	1311
1	P

c	o
36	531511 35 30
—	—
50	2. fig.
—	—
33	—
—	—
34	—
—	—
52	29131147 64
1	P

Numeri seu Termini continuati pro tertij gnomonis ambitu, qui habet 16 cellulas, dimidium eius 8.

29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36.
53. 52. 51. 50. 49. 48. 47. 46.

Numeri itaque superiores ita imponantur: à secunda cellula basis 18 incipiendo, cui impones 29, in secunda 31. deinde in prima cellula lateris o p: 30, in secunda 32. deinde in opposita lateris medæ cella 33, & deinde 34. postea in penultima frontis c d. 35. & in prima eiusdem 36, vti in prima figura patet. Hisca positis, in vacuis spatijs singulis oppositis pone terminos eis correspondentes. v. gr. in vacua cella. opposita cellæ 29. pone 53. in opposita cellæ 30, 32, & sic de cæteris ordine, vt in præcedentibus dictum fuit, & habebis gnomonem numeris suis. inscriptum, vt in secunda figura patet.

Pro

118 De abditis numerorum

Propositio IV.

In gnomone quarto numeros pronicos disponere.

Quarti gnomonis & minimi confectio, qui habet octo cellulas in ambitu, dimidium verò, quatuor.

1	40 45 38	2	40 38
	39 41 43		39
	44 37 42		37

Continet hic gnomon octo cellas in circuito, ita vt singula latera diuisa censeantur in tres, huic reliquam numerorum siue terminorum seriem, vti prius, inscribes;

cum enim vltimus terminus precedentis gnomonis finierit in 36. hic sequens incipiet à 37, vsque ad 40, quem pones in secunda cella inferioris lateris, seu basis, vti vides:

Continuati termini pro quarto gnomone. { 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45

38. pones in prima cella lateris dextri, 39 in secunda cella lateris sinistri, 40 in prima cella frontis; in vacuis cellulis ponantur terminorum supplementa ad 82. & competet numero 37, in opposita cella 45, & numero 38 diametraliter opposita cellae 44, & sic de ceteris, vt in prima figura vides; dimidio verò numeri 81, qui est 41. competet cella media, atque hoc pacto habebis singulos numeros in singulis gnomonibus descritos, qui postea sibi inuicem inserti, constituunt quadrata.

Pronicorum proprietatibus. 119

dratum, cuius singulæ siue transfersæ, siue normales, siue diametrales numerorum series additæ, vnam & eandem summam faciunt, videlicet: 369.

Nota, latere sub hisce gnomonibus miras quasdam proprietates, quarum prima est, quod si gnomonem primum abieceris, reliquum aggregatum gnomonum in suis terminorum seriebus quomodocunque sumptis, semper vnum & eundem numerum tibi sit præbiturum, videlicet: 287.

Si deinde abieceris primo & secundo gnomone, numeros iuxta series suas in tertio gnomone addideris, singulæ series tibi dabunt: 205; hoc pacto quarti gnomonis series singulæ tibi dabunt: 123, & sic de cæteris. Si enim singularum serierum numeros vnus gnomonis ab alterius seriebus subtractas, semper remanebunt 82, summa progressionis Arithmeticæ, siue quod idem est, 82, dempta vnitatem, vt fiant: 81, Quadratum Mercurij. Vnde emanent hæc sequentes Regulæ:

Prima. Dato numero cellularum ambitus inuenies latus Quadrati, cuius est illè ambitus, si diuidas cellularum ambitus numeros per 4, & ad quotientem addas vnitatem: exempli gratia, Ambitus primi gnomonis in præcedenti paradigmatè habet: 32 cellulas, quæ diuisæ per 4, dant: 8, cui si iungas, 1, habebit latus vnum 9 cellulas, latus scilicet quadrati: 81.

Secunda Regula. Dato latere quadrati, inuenies numerum cellularum in ambitu seu gnomone proposito, si subtracta vnitatem à latere, reliquum multiplicaueris

120 De abditis Numerorum

ueris per 4. prodibunt enim 32, numerus cellularum in ambitu gnomonis. Hoc pacto, dato latere quadrati 7, habebis in ambitu cellularum numeros; si dempta vnitate reliquum 6 per 4 multiplicaueris; prodibunt enim 24, numerus cellularum in gnomone quadrati septenarij. Rursus si latus quadrati fuerit 5. dempta vnitate à 5, remanent 4, quæ multiplicata in 4, dabunt 16, numerum cellularum in ambitu. Hoc pacto fit quadrati ex ternario latus trium cellularum, dempta vnitate à 3, manent 2, quæ ducta in 4, dabunt 8. numerum cellularum in ambitu. Dato verò numero cellularum in ambitu, latus inuenies, si hunc numerum per 4 diuideris, summæ insuper vnitate adiecta.

Propositio V.

Numeros pronicos in Septenarij Quadrato disponere.

Si septenarij quadratum in gnomones, quos tres habet, disponere iuxta prædictum modum desideras, eodem modo procedendum tibi esse scias, sicuti in secundi gnomonis præcedentis paradigmatis terminis disponendis processimus, hoc vnico excepto, quod termini sint differentes. Sit itaque ex impari radice, verbi gratia, ex 7 productum quadratum 49. Sic dispones progressionem numerorum in primo ambitu 24 cellularum.

Terminorum. 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10.11.12. ambitus
septenarij.

Al-

121 De abditis numerorum

dimidium 8. Dispone 8 terminos incipiendo à 13, post 12, immediatè præcedentis dispositionis.

13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20. Quæ subducta à 50, dant reliquum terminorum.

Dimidium, 37, 36, 35, 34, 33, 32, 31, 30.
vt sequitur:

20	1	119	14
—			—
—			19
17			—
18			—
	13	15	1

Hoc peracto, Gnomonem secundum sic habebis dispositum, cuius singula latera faciunt eandem summam, videlicet, 125.

Tertij & ultimi gnomonis dispositio.

20	37	35	19	14
34	24	29	22	16
17	23	25	27	33
18	28	21	26	32
36	13	15	31	30

Præcedentis gnomonis ultimus terminus progressionis fuit 20; In ultimo itaque hoc gnomone à 21, incipiendo, eodem ordine in cellulis pones terminos tuos, sicuti in ultimo quadrato Mercurij; & quoniã ambitui huius gnomonis octo

cellæ competunt, dimidium harum, utpotè 4, ità primò dispones.

21, 22, 23, 24, quibus supponantur complementa ad 29, 28, 27, 26. 50, vti sequitur:

In media basis cella ponantur 21, & in prima lateris sinistri, 22. iterum in media cella lateris dextri, 23, & in prima eiusdem 24. quorum singulis in vacuis cellis reliqui quatuor opponantur, & in mediullio

cen.

Pronicorum proprietatibus. 123

centri possint usque ad 50, dimidiam progressionis arithmetice usque ad 50, ab unoquoque oblique in quatuor alios

Non sicut in quadratis partium numerorum procedes, atque in eorundem dispositione in cellulis, in hisce duobus exemplis processimus, ita quoque in omni quocumque tandem in partium numerorum quadrato tibi procedendum esse scias; ut proinde nil aliud restet, nisi ut quomodo in partium terminorum quadratis, eorundem que in cellulis terminorum dispositione procedendum sit, doceamus.

CAPUT IV.

De numeris pronicis, eorumque in quadratis partium terminorum dispositione.

Tanta in numerorum huiusmodi dispositione latet subtilitas, tanta & tam mirifica vis & proprietas, ut antequam secretum penetrarem, satis mirari non potuerim, quomodo ingenio humano illa incidere potuerim. Quoniam verò nil tam difficile est, quod non firma & infallibilia sua principia, eaque intellectu facilissima habeat; hic originem latentis arcani patris exponam.

Admiranda vis numerorum.

Tota mysteriosa numerorum dispositio consistit in naturali numerorum progressionem; ex hac enim non quadratos dumtaxat, sed cubos & reliquas algebraicas potestates facili negotio eruit. Exempli gratia. Sequens progressio numerorum naturalis complicat

124 De abditis numerorum

omnes progressionis numerorum integrorum exceptis
foliis radicibus secundo loco ponendis.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

In hac progressionē quadratos habebis hoc pacto:
1, 3 iuncta, faciunt quadratum binarij: 1, 3, 5. faciunt qua-
dratum ternarij. 1, 3, 5, 7. quadratum quaternarij: 1,
3, 5, 7, 9. quadratum quinarij. 1, 3, 5, 7, 9, 11. qua-
dratum senarij. 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13. quadratum septen-
narij. 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15. quadratum octonarij, &
sic de cœteris in infinitum.

Cubicas quoque proportionalitates sic obtinebis:
sit primus cubus 1. si dein 3 & 5 iunxeris, habebis cu-
bum binarij, videlicet 8. deinde 7, 9, 11. iuncta, fa-
ciunt cubum ternarij: 27, 13, 15, 17, 19 iuncta, faciunt
cubum quaternarij 64. & sic de cœteris in infinitum:
si verò sumptis numeros pares in eadem progressionē,
vti sequitur:

2 4 6 8 10 12 16.

habebis modum, quo facillè intelliges, quot in
quacumque polygona figura sint anguli æquivalentes
angulis rectis: Exempli gratia: 10 est terminus quar-
tus progressionis paulò ante positæ, heptagonus verò
sub septima specie polygonorum; Itaque septem anguli
cuiuslibet heptagoni æquivalent decem angulis rectis:
sic omnes anguli cuiuslibet hexagoni æquivalent angu-
lis rectis 8. & sic de cœteris.

Latet itaque sub progressionibus numerorum
sive

Pronicorum proprietatibus. 125

siue arithmetis, siue geometricis, nescio quid mirum, quod vel indè patet, quod Algebra omnium mathematicarum subtilissima nil aliud sit, quam quædam per progressionem geometricam calculatio; & potissimum in hac præsentis pronicorum numerorum dispositione mirabiliter elucescit.

Postquam igitur de terminorum imparium in quadrato dato dispositione egerimus paulò ante, non restat aliud, nisi ut rationem dispositionis in terminis pluribus doceamus. Verùm ut multa paucis completamur, totum negotium in vno & eodem abaco, eoque præemplo demonstrabimus.

Propositio V.

Numeros pronicos in quadrato parium numerorum describere, &c.

Sit Verbi gratia Quadratum, cuius latus habeat 16 cellulas, habeatque primus eius ambitus iuxta secundam Regulam supra positam 60 cellulas, intra quas oporteat terminos progressionis naturalis ita disponere, ut singulæ numerorum in quadrato series normales, transuersæ, diagonæ semper eundem numerum efficiant; in ambitus quoque quatuor lateribus idem resultat numerus, videlicet 257. Sic age: primò ante omnia disponatur series numerorum ab 1. vsque ad 30. quæ sunt dimidium eorum numerorum, quibus totus ambitus constat 60, in cellulas totidem di-

firi.

126 De abditis numerorum

tributus. Quoniam verò quadratum totius continet 256, vt ex 16 in 16 ductu patet; si huic numero vnitatem, iuxta progressionum arithmeticarum leges iunxeris, habebis 257. atque hic est numerus à quo subtracti numeri 16, relinquunt numeros in oppositè vacuis cellulis ponendos, vti sequitur.

I. Numeri pro primo ambitus gnomone, qui habet cellas 60. dimidium verò 30.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
256	255	254	253	252	251	250	249	248	247	246
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
245	244	243	242	241	240	239	238	237	236	235
23	24	25	26	27	28	29	30			
234	233	232	231	230	229	228	227			

Superiores numeri exprimunt progressionem Arithmeticam ab 1. vsque ad 30, quæ sunt dimidium cellularum ambitus primi. Inferiores verò notant complementa numerorum superiorum ad 257, & hi pariter sunt 30, in vacuis cellulis oppositis ponendi.

II. Numeri continuati pro secundo ambitus gnomone, qui habet cellas 52. dimidium verò eius 26.

31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41
226	225	224	223	222	221	220	219	218	217	216
42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
215	214	213	212	211	210	209	208	207	206	205

Nu.

Pronicorum proprietatibus. 127

III. Numeri continuati pro tertio ambitu gnomone qui cellas habet 44. dimidium verò cellas 22.

53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63
 204 203 202 201 200 199 198 197 196 195 194
 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74
 193 192 191 190 189 188 187 186 185 184 183

IV. Numeri continuati pro quarto ambitu gnomonis, qui habet cellas 36. dimidium verò eius 18.

75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85
 182 181 180 179 178 177 176 175 174 173 172
 86 87 88 89 90 91 92
 171 170 169 168 167 166 165

V. Numeri continuati pro quinto ambitu gnomonis, qui habet cellas 28. cuius dimidium 14.

93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103
 164 163 162 161 160 159 158 157 156 155 154
 104 105 106
 153 152 151

VI. Numeri continuati pro sexto ambitu gnomonis, cuius cella supz. 20. dimidium 10.

107 108 109 110 111 112 113 114 115 116
 150 149 148 147 146 145 144 143 142 141

VII. Numeri continuati pro septimo ambitu gnomonis, cuius cella sunt 12. dimidium verò eius 6.

117 118 119 120 121 122
 140 139 138 137 136 135

Quatuor cellularum intimarum numeri.

126	127
130	131

V.

Vides hic totam terminorum in septem ambitibus ponendorum seriem; quomodo verò singuli singulis ambituum cellulis imponendi sint, iam doceamus. Pro terminis itaque numerorum in primo gnomonis ambitu ponendorum, ita procede à superioribus numeris ab unitate vsque ad 30. continuatis incipiendo. Itaque in dextro latere b d, in vltima cella ponatur 1, & in prima cella eiusdem lateris ponantur 2. deindè hinc procedes ad sinistrum latus a c, & in secunda & tertia cella pone 3 & 4. deindè transiliendo ad dextrum latus, in quarta & quinta cella pone 5 & 6, & denuò redeundo ad sinistrum latus, in sexta & septima cella ponantur 7 & 8. deindè interrupto cursu in secunda cella frontis ponatur 9: & hinc transiliendo ad basim, in cuius tertia & quarta cella pones 10 & 11. deindè redeundo ad frontem, in quinta & sexta cella pones 12 & 13. & redeundo ab basim, in cuius septima & octaua cella pones 14 & 15. deindè redeundo ad frontem, in eius nona & decima cella pones 16 & 17, & redeundo ad basim, in eius vndecima & duodecima cella pones 18 & 19. & hinc redeundo ad frontem, in eius decima tertia & decima quarta cella pones 20 & 21; hoc facto reuertere ad sinistrum latus, in cuius octaua & nona cellula post 8, pone 23 & 24, & hinc in decima & vndecima cella lateris dextri ponantur 25 & 26. & redeundo ad sinistrum latus, in eius duodecima & decima tertia cella pone 27 & 28. & hinc ad dextrum latus reuersus, in eius antepenultima & penultima cella pones 29 & 30. & habebis medietatem terminorum

in

*Abacus in septem Gnomones divisus, arithmetica
ab unitate usque ad 257 eo*

Foli 129:

A

B

356	9	247	45	12	13	49	49	235	1
3	g	248	46	46	10	49	49	32	234
4	33	249	63	63	66	67	67	224	233
5	34	250	59	59	189	90	66	223	3
6	60	251	81	81	101	101	59	35	6
7	34	252	82	99	y	117	117	36	36
8	37	253	62	100	113	123	123	250	249
23	38	254	73	107	114	129	126	219	234
24	38	255	85	108	115	125	130	39	133
25	217	256	75	86	124	135	135	40	25
26	41	257	76	87	116	140	140	216	26
27	42	190	102	102	102	103	103	215	230
28	43	179	177	88	168	167	91	214	229
28	202	199	194	64	65	191	190	55	29
227	229	44	212	211	47	48	208	31	30
355	248	10	12	245	244	14	15	22	1

C

Year	Month	Day	Temperature	Humidity	Wind	Clouds	Remarks
1900	Jan	1	65	75	SE 10	Partly Cloudy	
1900	Jan	2	68	78	SE 12	Sunny	
1900	Jan	3	70	80	SE 15	Breezy	
1900	Jan	4	72	82	SE 18	Clear	
1900	Jan	5	75	85	SE 20	Light Breeze	
1900	Jan	6	78	88	SE 22	Very Light	
1900	Jan	7	80	90	SE 25	Plenty of Wind	
1900	Jan	8	82	92	SE 28	Strong Breeze	
1900	Jan	9	85	95	SE 30	Very Strong	
1900	Jan	10	88	98	SE 32	Stormy	
1900	Jan	11	90	100	SE 35	Thunderstorm	
1900	Jan	12	92	100	SE 38	Heavy Rain	
1900	Jan	13	95	100	SE 40	Deluge	
1900	Jan	14	98	100	SE 42	Very Heavy	
1900	Jan	15	100	100	SE 45	Extreme	
1900	Jan	16	102	100	SE 48	Unbearable	
1900	Jan	17	105	100	SE 50	Life threatening	
1900	Jan	18	108	100	SE 52	Disaster	
1900	Jan	19	110	100	SE 55	Apocalypse	
1900	Jan	20	112	100	SE 58	End of world	
1900	Jan	21	115	100	SE 60	Final days	
1900	Jan	22	118	100	SE 62	World ends	
1900	Jan	23	120	100	SE 65	Paradise	
1900	Jan	24	122	100	SE 68	Heaven	
1900	Jan	25	125	100	SE 70	Bliss	
1900	Jan	26	128	100	SE 72	Perfect	
1900	Jan	27	130	100	SE 75	Ultimate	
1900	Jan	28	132	100	SE 78	Transcendence	
1900	Jan	29	135	100	SE 80	Enlightenment	
1900	Jan	30	138	100	SE 82	Divine	
1900	Jan	31	140	100	SE 85	Sacred	

Pronicorum proprietatibus. 129

in ambitu gnomonis primi dispositam. Si itaque superioribus numeris iam intra cellulas suas dispositis inferiores numeros, siue complementa superiorum ad 257, in oppositis cellis vacuis inserueris, habebis totum gnomonem omnibus suis numeris iam completum; Ita vides vnitati in diametraliter opposita cella respondere 256. binario in opposita diametraliter cella respondere 255. ternario verò in transversa opposita cella respondere 254, iuxta seriem numerorum in prima progressionem ordine positurum, & sic de ceteris.

Vides quoque in hoc artificio numeros duos, parem & imparem semper alternis lateribus ordine inseri, exceptis tribus locis, ubi nonnulla interruptio accedit, & sunt ab 1. ad 2. ab 8. ad 9. & à 22 ad 23. Quibus obseruatis, nullam in disponendis numeris difficultatem experire, dummodò iuxta sequentem abacum (in quo omnes gnomonum ambitus distincti, numeri verò distinctis quoque coloribus expressi spectantur) progressus fueris.

Habes hic in vno Abaco totum Artificium expressum. Diuiditur hic in septem ambitus gnomonum quorum primus signatur A B C D. Secundus E F G H. Tertius I K L M. Quartus N O P Q. Quintus R S T V. Sextus V V X Y Z. Septimus . α β γ δ . In his vides numeros iuxta septem progressionem arithmeticas ita dispositos, vt media numerorum seu terminorum pars in vnoquoque gnomone sit nigro, altera rubro colore depicta; & numeri quidem nigro colore exarati de-

R

no.

130 De abditis numerorum

notant in septem progressionum seriebus superiores numeros; rubri verò numeri inferiores, complementa eorum, siue maiores terminos in oppositis vacuis cellulis ponendos. Vnde Lector examinando singulas gnominones, & cum septem progressionum seriebus conferendo, facile in artificij notitiam perueniet.

Superat autem omnem admirationem, tantam numerorum farraginem in vnum abacum quadratum tam artificiosè disponi posse; vt inde sedecim numeri quarumcumque tandem serierum, tranuersarum, perpendicularium, diagoniarum additi, semper vnum & eundem numerum conficiant, videlicet 2056. qui numerus prouenit, si aggregatum 257 collectum ex minimi & maximi termini additione, per 8 dimidium cellularum lateris quadrati multiplicaueris. Summam verò omnium numerorum habebis, si 2056 per 16. latus quadrati multiplicaueris; prodibunt enim 32896.

Propositio VII.

Numeros proficos non quadratos, in quocumque quadrato siue parium, siue imparium cellularum ad vnam summam ex singulis seriebus eruantur, eadem disponere.

In precedentibus de Quadratis & cubicis numeris tantummodò intra sua quadrata disponendis methode & ratione locuti sumus, hoc loca verò docebitur, quo modo numeros etiam non quadratos sub qua-

Pronicorum proprietatibus. 131

quacumque tandem progressionē, intra datum quadratum ad unam ex singulis seriebus summam eruendam disponere queamus.

Sint itaque sequentes progressionē, quas intra binarij Quadratum disponere velis.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

Ratio cur omnes numerorum series in unam summam redigantur, est, quod in progressionibus quibuscumque arithmetice numeri æquales à spacio medij distat, simul iuncti, unâ cum medio semper eandem summam producant, uti in hisce progressionibus patet. 1 enim & 9 unâ cum 5, faciunt 15. Item 2 8 & 5, 3 7 & 5, 4 6 & 5. Quare nil amplius restat, nisi ut intra quadratum disponantur eo modo, quo in sequentibus exemplis factum vides, in quibus serie diagonali primò disponuntur numeri ordine naturali,

R 2 dein.

132 De abditis numerorum

deindè quæ extra quadratum sunt : 1, 3, 7, 9, ponantur in opposita cellularum vacuarum loca, & habebis quæsitum. Summa verò singularum serierum in primo Quadrato erit 15. In secundo Quadrato 18. in tertio Quadrato 21. in quarto Quadrato 39. Summa verò omnium habebitur, si vnus seriei summam per latus quadrati multiplicaueris. Sic in primo prodibit 45. in secundo 54. in tertio 63. in quarto 117.

Harum itaque quarumcunque progressionum, etiam in infinitum productarum, numeri in quadrato ternarij ad vnã ex omnibus seriejus summam eruendam, ita disponantur, vt in quatuor sequentibus exemplis patet, & prima quidem : 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, sic.

Primum Exemplum.

		1		
	4		2	
7		5		3
	8		6	
		9		

			15
4	9	2	15
3	5	7	15
8	1	6	15
15	15	15	15

Se-

Pronicorum proprietatibus. 133

Secundum Exemplum.

Pro hinc numeris : 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10.

—	—	2	—	—
—	5	—	3	—
8	—	6	—	4
—	9	—	7	—
—	10	—	—	—

—	5	10	3	18
—	4	6	8	18
—	9	2	7	18
18	18	18	18	18

Tertium Exemplum.

Pro numeris : 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, n.

—	—	3	—	—
—	6	—	4	—
9	—	7	—	5
—	10	—	8	—
—	—	11	—	—

—	6	11	4	21
—	5	7	9	21
—	10	3	8	21
21	21	21	21	21

Quartum Exemplum.

Pro numeris : 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17.

—	—	9	—	—
—	12	—	10	—
15	—	13	—	11
—	16	—	14	—
—	—	17	—	—

—	12	17	10	39
—	11	13	15	39
—	16	9	14	39
39	39	39	39	39

Et

134 De additis numerorum

Et sic de coeteris omnibus progressionibus siue ordine naturali, siue per differentiam quancumque continuatis procedes.

Propositio VIII.

In Quadrato ex quaternario constituto numeros sedecim sub quacunque progressionē naturali ita disponere, ut singula in quadrato quatuor numerorum series, quomodocunque sumpta, unum & eundem numerum consiciant.

Sint progressionēs sub naturali numerorum serie, ut in sequenti pagina patet. Omnes harum 12 progressionum termini 16, intra Quadratum coacti, in omnibus uniuscuiusque progressionis seriebus additi, unam & eandem summam efficiunt; Ratio est, quia omnes numeri à duobus intermedijs, æquo distantes spacio additi, semper unam simul cum duobus medijs additi summam faciunt. Ita vides in prima progressionē 1 8 9 16. addita facere, 34. idem faciunt. 2. 8 9. 15. idem 3. 8 9. 14. idem 4 9 8 13. addita; idem medijs numeri 9 & 8. duplati faciunt. Ita prorsus eueniet in quibuscunque sequentibus progressionibus; V. gr. in vltima 110. 115. 107. 108. simul additi faciunt 439. totidem 101. 104. 107. 108. & sic de coeteris, omnes numeri æquo à duobus intermedijs spacio distanti, unā cum ijs additi faciunt.

Nu-

136 De arithmetis numerorum

Quæ cum ex progressionum doctrina clara sint, nil restat, nisi vt iam modum, quomam ingenio ea intra quadrati quaternarij cellulas 16 ita disponantur, vt singula vnã & eandem numerorum summam conficiant suggeramus. Sic itaque operare: Describatur figura in cellulas suas diuisa, vti vides:

		3	2		
	4	14	15	1	
8	9	7	6	12	5
12	5	11	10	8	9
	16	2	3	13	
		15	14		

Qua descripta accipe primæ progressionis terminos in quatuor classes diuisos; & quatuor quidem primos terminos 1. 2. 3. 4. ita dispones, vt 1 & 4. intra quadratum, 2 verò & 3. extra quadratum cadant, vt vides. Secundo quatuor terminos 5. 6. 7. 8. pones, vt 5 & 8.

extra quadratum, 6 verò & 7. in eadem transuersa serie intra quadratum cadant. Tertio quatuor termini 9. 10. 11. 12. ita dispones, vt 9 infra 5. & 12 infra 8 extra quadratum; 10 verò & 11 ordine in eadem transuersa intra quadratum linea infra 6 & 7. ponuntur, vti in exemplo patet. Vltimi tandem quarti termini 13. 14. 15. 16. ita disponantur, vt 13 & 16 intra infimas cellas quadrati primam & vltimam cellam occupent; 14 verò & 15 extra quadratum easdem, & habebis numeros dispositos; quomodo verò, qui extra quadratum sunt numeri, intra vacuas cellulas quadrati transferri debeant, expono: Cum tot sint infra quadratum cellæ vacuæ, quot numeri extra quadratum remanserunt, ita congruè eos singulis cellis adaptabis: Primo ponantur 2 & 3 superiores coalterne in oppositis vacuis

Pronicorum proprietatibus. 137

cellis, videlicet 2 in vna cella propè 16. & 3 in vacua cella prope 13, per decussam; similiter 15 & 14 inferiores extra quadratum, in coalternè oppositis vacuis cellis decussatim ponantur, videlicet 14 propè 4. & 15 prope 1. Qui verò numeri extra latera quadrati sunt 5 & 9, illi pariter in coalternè oppositis vacuis quadrati cellis decussatim ponendi sunt, 5 nempè supra 16; & 9 sub 4. reliqua verò extra quadratum ad sinistram 8 & 12. iterum in coalternè oppositis vacuis cellis ponendi sunt, 5 videlicet supra 13; & 12 sub 1. atque hoc pacto dispositionem omnium numerorum completam habebis, quorum quatuor numerorum series quomodocumque sumptæ, rectè, transuersè, diametraliter, semper vnum & eundem numerum præstabunt, videlicet 34.

Quod verum esse, singulas progressiones supra expositas examinanti patebit, vbi eas modo iam dicto per dispositionem ostensam intra quadratum coëgeris, vt in tribus exemplis sequentibus patet.

				34
4	14	15	1	34
9	7	6	12	34
5	11	10	8	34
16	2	3	13	34
				34 34 34 34 34

S

Pro-

Propositio IX.

*Numeros quoscumque tandem siue quadratos
siue non quadratos pronicè disponere.*

Cum hisce numerorum arcanis ardentius insisterem, cepit me desiderium cognoscendi, vtrum binarij aut ternarij, quæ quadrata non sunt, sed radices, in quadratorum huiusmodi dispositione locum habere possint. Quemadmodum itaque totum artificium in æquatione quadam, siue in excessu quodam & defectu numerorum consistere videbam, ita quoque tantâ speculatione opus non fuit, vt negotium desideratum sortiretur effectum. Sic itaque operare. Ponantur primò numeri ordine naturali, quousque volueris: Ex:gr: Si numeros sub parallelogrammo, cuius vnum latus 2, alterum 3 habeat, disponere desideras: Siue numeri hi dispositi 1, 2, 3, 4, 5, 6. horum numerorum medietatem ordine retrogrado tribus primis supponantur, vt in exemplo patet: $\begin{array}{r} 1 & 2 & 3 \\ 6 & 5 & 4 \\ \hline 2 & 7 & 7 \end{array}$ & habebis quæsitum: hi

enim numeri perpendiculariter sibi additi, eundem numerum constituent, videlicet. 7, 7, 7: ratio clarè patet, quia excessus inferiorum semper supplet defectum superiorum ad 7. Hoc pacto sint iam dispositi numeri ab 1. ad 6. deindè à 6 vsque ad 12, retrogrado numero, & stabit exemplum vt sequitur.

Ite-

Pronicorum proprietatibus. 139

0	1	2	3	4	5	6
12	11	10	9	8	7	6

12 12 12 12 12 12 12

Merum sint numeri dispositi a 2 usque ad 7. & hinc a usque ad 12. retrogradantur.

2 3 4 5 6 7

12 11 10 9 8 7

14 14 14 14 14 14

Aliud Exemplum

Sub quacumque proportione.

Dispositio numero-	2	4	6	8	10	12	14	16
rum iuxta propor-	30	28	26	24	22	20	18	16
tionem arithmetica.	32	32	32	32	32	32	32	32

Dispositio numero-	4	8	16	32	64
rum iuxta propor-	124	120	112	96	64
tionem geometrica.	112	112	112	112	112

Patet itaque, quomodo numeri parallelogrammatici non quadrati disponi debeant.

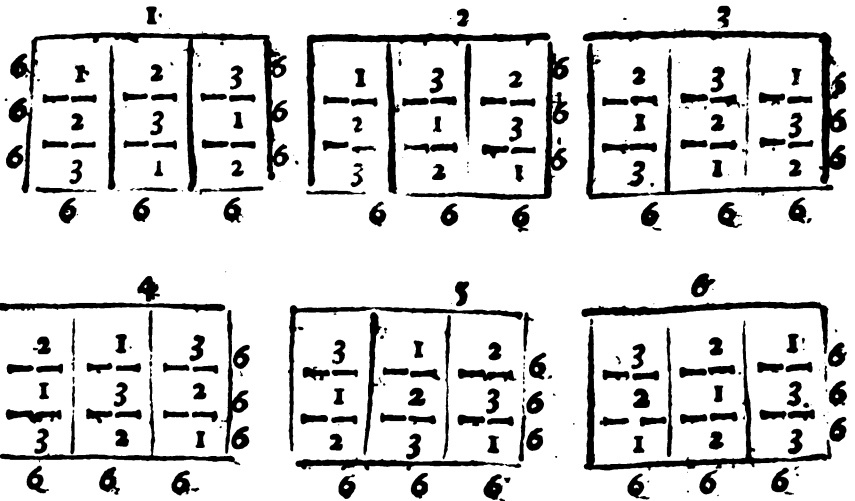
Iam vero ad eos progrediamur numeros, qui & si quadrati non sint, intra quadratum tamen quouis modo disponi queant ad unam summam ex singulis tribus seriebus eruendam.

Fit autem hoc mira quadam Artis Combinatoriae industria: Sint itaque hi tres numeri 1. 2. 6. intra quadratum ita disponendi, ut singulae series 6 conficiant; hoc facile te docebit Ars Combinatoria: cum enim tres numeri sexies combinari queant, toties quoque di-

S 2 spo-

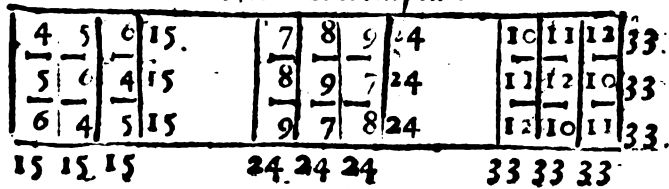
140 De abditis numerorum

sponi poterunt numeri, ut singulæ series 6 conficiant.
 Combinatio numerorum sequitur.

In singulis hisce quadratis combinatio numerorum differentissima est.

Alia Exempla.

Quæ sexies in sex quadratis differenter disponi possunt.

Pari ratione intentum tuum habebis, sub quacunque numerorum proportione siue arithmetica, siue geometrica, excepta vna diagonali, ut in sequentibus numeris patet.

Si

Pronicorum proprietatibus. 141

I.	II.	III.	IV.
2 4 6	2 6 4	4 6 2	4 2 6
4 6 2	6 4 2	6 2 4	2 6 4
6 2 4	4 2 6	2 4 6	6 4 2
12 12 12	12 12 12	12 12 12	12 12 12

V.	VI.	Combinations.
6 4 2	6 2 4	12
4 2 6	2 4 6	12
2 6 4	4 6 2	12
12 12 12	12 12 12	

Si præterea in sequentibus tribus numeris artificium probes, idem semper numerus prodibit.

7	8	9	10	11	12	13	14	15
8	9	7	11	12	10	14	15	13
9	7	8	12	10	11	15	13	14
24	24	24	33	33	33	42	42	42
30	30	40	50	60	70			
30	40	20	60	70	50			
40	20	30	70	50	60			
90	90	90	180	180	180			

Et sic de cæteris, quorum vnaquæque series numerorum intra sex quadrata ita combinari possunt, ut inde ex additione eorundem idem numerus resultet.

Lector ex hisce facile colliget, quomodo sagax ingenium datâ qualibet numerorum serie ita per combinationem illos intra quadratum cogere possit, ut inde quælibet series eundem reddat numerum.

Pro-

142 De additis numerorum

Propositio X.

*In Quadratis quarumvis cellularum quatuor numeros
 pronicos sub quacumque proportione
 datos disponere.*

Sint dati hi quatuor numeri: 1, 2, 3, 4, vel 5, 6, 7, 8. & sic in infinitum per quatuor numeros procedendo, quos intra quadratum binarij ita dispones, ut singulae series eandem summam efficiant. Quoniam itaque quaternarius iuxta combinationis leges vigetis quater combinari potest, ut nunquam eadem numerorum series occurrat, poteris ex vi combinationis eodem ita disponere 24 modis, ut infra 24 Quadratorum cellulas disposui, nunquam in seriebus idem numerus, in seriebus tamen numerorum additorum eadem semper summa emergat; quae res sane merito paradoxa videri possit, & Ars Combinatoria illam evidenter

non demonstraret. Ponamus Exemplum in tribus quadratis, siquidem in 24 quadratis id nimis operosum foret.

Quare Lectori tantum modum ostendisse sufficiat.

Ccm-

Promiscuorum proprietatibus ¶ 143

I. Combinatio. II. Combinatio

1	2	3	4	10	1	2	3	4	10
2	4	3	3	10	2	4	3	3	10
3	1	4	2	10	3	1	4	2	10
4	3	2	1	10	4	3	2	1	10
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10

III. Combinatio.

IV. Combinatio.

2	3	4	1	10	2	3	2	4	10
2	4	3	1	10	1	4	3	1	10
3	1	2	4	10	4	2	1	3	10
3	2	1	4	10	3	1	4	2	10
10	10	10	10	10	10	10	10	10	10

Et hoc modo vsque ad vigesimum quartum quadratum vnam & eandem rem mutare poteris, non amplius exhausta nititur combinatio quaternarij.

Si vero tibi proponantur quinque numeri in quadrato ita disponendi, vt singulae series semper vnam & eandem summam constent, id 120 modis conficere poteris in totidem quadratis differentissima numerorum dispositione.

Verum vt admirandam combinationis vim videas, hic, quoties numeri in quadratis vsque ad nouenarij quadratum differentibus modis, quorum series tamen collectae vnam & eandem summam constituent, disponi possint, apponere visum fuit.

In

144 De abditis Numerorum

In quadrato quaternarij, 24 modis disponi possunt hi numeri: 1, 2, 3, 4.

In quadrato quinarij, 120 modis hi 1, 2, 3, 4, 5.

In quadrato senarij, 720 modis hi 1, 2, 3, 4, 5, 6.

In quadrato septenarij, 5040 modis hi 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.

In quadrato octonarij, 40320 modis hi 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.

In quadrato nouenarij, 362880 modis hi 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9.

Vt singulæ series vnum & eundem numerum conficiant. Et sic in infinitum; quæ res omnem humani ingenij intellectum superat.

Vsus horum numerorum.

Ægyptij putabant horum numerorum ope, Genios mundanos se attrahere posse, per mundanarum catenarum varias classes, quas ~~catenas~~ vocant. Verum cum iam nos in Oedipo huiusmodi modum tanquam supersticiosum, & Satanicis illusionibus expositum reprobauerimus, de eo verba amplius non duximus facienda. Hoc certum tamen est, sub hisce nescio quid supremis ideis analogum latere, quod si quis ex confusa mundialium rerum miscella, in modum huic artificio haud absimilem reducere posset, ei nihil in naturalium rerum inquisitione denegatum assererem; quemadmodum enim in temerè congesta numerorum multitudine latet aliquid summè distinctum, & mirabilibus proprietatibus præditum, dum in eum ordinem digeri possunt,

sunt, ut idem semper numerus quomodocumque additus emergat, itaqueque in simplicibus Naturæ Regno latent res confusæ, quæ eadem ad certas classes reductæ, admirandos tum in bonum publicum, tum in medicinæ usum effectus præstare possent. Exempli gratia: Si quæ in Idallicæ, quæ flammæ, omniæque in tropici Regni sunt Lunaris, aut Mercurialis, sine Venereæ, Solaris, Martis, Iovis, aut Saturniæ naturæ, in vnam classem reduceret, eum mirificum effectum in cetera morborum, quæ classem datam respiciunt, profligandorum temperatum credendum. Sic Chymici stollent Sympathicæ mineralia in vnum aliquod corpus per Combinatoriam Artium reducere, in forsitan reperirent, quod hucusque questum fuit; lateo enim sub certis Combinationum effectibus res ita admirandæ, ut verbis satis describi non possint. Quomodo enim humeni pronici ita disponi possunt, ut semper idem & infallibilis numerus rerum effectus resultet, ita si Medicus aut Chymicus variis materialium proprietates noffet, is haud dubie habita temperamentorum, ponderis, calorisque ratione, ita materias in vnum attemperare posset, ut inde semper infallibilis effectus sequeretur. Verum cum de hisce in Arte nostra Combinatoria fusè egerimus, eò Lectorem remittimus, ubi se videbit; quomodo omnia in multitudinem diffusa, tandem ad vnitatem, quam omnia naturaliter appetunt, reduci queant. his addam coronidis loco ludicrum artificium pronicorum numerorum ope instituendum, queis quispiam alteri occultos animi conceptus per epistolam manifestare poterit.

vel

T

Ste-

*Steganographicum Artificium vsu horum numerorum
instituentium.*

Vfus sanè in Steganographicis, id est, occultandis, sub obscuro scribendi genere arcans, potissimum mirabilis est. Sic autem procedas. Accipe ex quadratis numerorum quemcumque volueris; v. gr. Quadratum Nouenarij in cellulas suas diuisum, vti hic vides; Intra hoc quicquid volueris tutè & secretò scribere poteris, solo numerorum ordine naturali se consequentium variè intra cellulas dispersarum beneficio. Si itaque hanc Epistolam sub secreto alicui Principi transmittere velles, illum primò monere deberes, quo quadrato, vti velis; deindè scribis epistolam verbis, vel integris, vel interruptis, iunctis, vel disiunctis, perindè est, iuxta naturalem numerorum seriem, ab 1. vsque ad 81. proponendo: quem accipiens, correspondens, statim Nouenarij quadratum ante se exponet, & considerabit naturalem numerorum, hinc indè dispersarum seriem; & iuxta horum ductum, leget disposita sibi intra quadratum simile, verba, & quod occultum erat, detegat cum reperiet.

Spe-

Prænotum proprietatis. 147

Specimen Steganographici Epistolij.
Clavis.

83	76	8	78	16	79	9	75	115
72	19	58	57	29	59	56	21	30
71	60	29	46	49	50	31	22	31
61	37	48	47	37	44	34	65	77
70	53	47	43	42	39	35	27	12
2	18	30	38	45	40	58	64	80
68	57	51	36	33	32	53	25	14
1	61	24	28	68	23	26	63	81
67	15	74	4	66	3	73	7	69

Epistola Steganographica.

I	con-	nimi	in	sonā	finem	cus	forti-	tuam
cur	du		hunc			tuas	ter	per
vt	corū	circū	nomā	quæ	valla	hōrā	in	tuquem
					bit		ru	
ra	do-	re-	clu	veni-	enim	fata-	inam	noſti
	num	rum		er		gas		
infra	Nil	va-	ſtiue	pro	tibi	bene	armis	ſis
		leas			in-		in-	quog;
pra-	nō-	dere	inten	vt tē	&	pro	go	tema-
pa-	ſtis		tas	pe				gna
nico	enim	tua-	tem-	ſidias	loco	mar-	turba	mili-
		rum	pore			tis		tibus
ſica-	&	die	ſpi-	tibi	&	circa	qua	con-
que			cias					tra
ſigni-	nam	omit-	vt	cum	ver-	re	rogenti	vale-
		ſit		in-	gant			
vigila	ter	ſiſtas	hiſce	ſtra-	tibi	ei	re	quod
				&				&

T 2 Sit

148 De abditis numerorum 19

Sic v. gr. Epistola in hunc sensum scripta.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	
Significo tibi haec, mi frater, quod inimicus									
10	11	12	13	14	15	16			
tuus, quem nosti, magna molitur contra tuam perso-									
17	18	19	20	21	22	23			
nam; nil enim eorum, quae in tuam ruinam vergant,									
24	25	26	27	28	29	30	31	32	
omittit. Quare rogo te, ut rerum tuarum satagas, &									
33	34	35	36	37	38	39	40	41	42
tibi bene prospicias pro tempore & loco, ut tempestive									
43	44	45	46	47	48	49	50	51	
intentas tibi insidias eludere valeas. Veniet enim die,									
52	53	54	55	56	57	58	59		
Martis circa nonam noctis horam, & circumvallabit									
60	61	62	63	64	65	66			
domum tuam cum ingenti turba armis instructa;									
67	68	69	70	71	72	73	74	75	
Vigila itaque & prepara te, ut ei resistas fortiter,									
76	77	78	79	80	81				
conductis quoque in hanc finem militibus. Vale									

Singula verba ponantur in suis cellulis iuxta numeros ijs inscriptos; nonnulla verba hic diuisa reperies, quorum partes pones in cellis illis, quas numeri exprimunt. Haec Litera à nemine mortalium intelligi poterit, nisi nouerit modum dispositionis numerorum intra quadratum, quae est clavis ad arcanum enodandum;

Pronicorum proprietatibus.

dum; Si enim iuxta naturalem numerorum seriem procedas in epistola scripta, & serim singula notaue- ris, tandem totam epistolam elucidatam reperi- sis.

Hoc idem artificium in quocumque ali- quo ex- hiberi poterit. Qui verò nouerit varias dispositionis in precedentibus insinuatæ metho- dis, multo adoclandi secretum prorsus reddet impenetrabile, & tanto quidem impenetrabilius, quanto in plures cellulas fuerit distribu- tum. v. g.

Si quis sine hoc artificio procedere velit, is in hoc quadrato &c. numeros quoslibet a suo libitu disponere poterit, ordine vel recto, vel retrogrado, vel quouis modo intricato, & deinde hanc præclausam aperiat, deinde eandem epistolam in correspondantibus numerorum cellulis iuxta verba & nomina disponet; & hoc quoque pacto artificium reddet impenetrabile. Hæc ætate scribendi ratione exarata non ita pridem literis ad me dedit Serenissimus S. R. I. Princeps Augustus-Dux Brunlic, & Lunenburg, Principum literarum, qui & innumeros alios modos inuenit arte scribendi, quos in pulchra illa sua Crispologia summo Principum emolumento mundo patefecit.

ARIT.

Formae sigillorum

Hoc portantes, si quidpiam a Deo exoptare volunt,

praeiurata iudicatione per
 iah magni Dei nomen iah,
 putant infallibiliter se ex-
 iah audire, circa id quod
 impetunt. Et dolendum sa-
 ne est, nam ingeniosam
 atque arithmetice myste-
 riorum admodum refertam dispo-

itione totius gentis totius
 mundi, quibus, ut in impijs ab-
 surditatibus perfusionibus
 visis, obfusa sunt.

Multum sunt a longo tempore ad me varia huius
 farinae sigilla a Turcis, Arabibus, Hebraeisque
 introducta, in quibus non solum differentiis modis in
 numerum precoribus dispositione procedunt, sed
 etiam Arabica verba sive nomina & attributa Dei

itaque quadrum disponunt, ut in nume-
 ras res soluta, quatuor sum addita
 eadem summam conficiant
 cuiusmodi sunt sequentia

quatuor Si-
 gilla

7
8
3
6

Eorum quae ab Arabibus

158

١
الف

٢
ب

٣
ج

Numeri Arabici

Numeri Arabici

٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠
٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨
٣٩	٤٠	٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦

Numeri Latini
Arabicis correspondentes

١	٢	٣	٤	٥	٦	٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥	١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠
٢١	٢٢	٢٣	٢٤	٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣	٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠
٤١	٤٢	٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١	٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠

Summa uniuscuiusque seriei 66
Summa uniuscuiusque seriei 86

V Nu-

3
واحد

4
اثنين

3
ثلاثة

Numeri Arabici Numeri Arabici Numeri Arabici

ع 0	ح 1	د 2	ر 3	ز 4	ح 5	و 6	ز 7	ع 8	ي 9	ع 10	ع 11	ع 12	ع 13	ع 14	ع 15	ع 16	ع 17	ع 18	ع 19	ع 20	ع 21	ع 22	ع 23	ع 24	ع 25	ع 26	ع 27	ع 28	ع 29	ع 30	ع 31	ع 32	ع 33	ع 34	ع 35	ع 36	ع 37	ع 38	ع 39	ع 40	ع 41	ع 42	ع 43	ع 44	ع 45	ع 46	ع 47	ع 48	ع 49	ع 50	ع 51	ع 52	ع 53	ع 54	ع 55	ع 56	ع 57	ع 58	ع 59	ع 60	ع 61	ع 62	ع 63	ع 64	ع 65	ع 66	ع 67	ع 68	ع 69	ع 70	ع 71	ع 72	ع 73	ع 74	ع 75	ع 76	ع 77	ع 78	ع 79	ع 80	ع 81	ع 82	ع 83	ع 84	ع 85	ع 86	ع 87	ع 88	ع 89	ع 90	ع 91	ع 92	ع 93	ع 94	ع 95	ع 96	ع 97	ع 98	ع 99	ع 100
--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	----------

Numeri Latini Arabici correspondentes
 Numeri Latini Arabici correspondentes
 Numeri Latini Arabici correspondentes

70	60	1	6	40	10	20	8	7	19	770
5	259	719	7	21	918	1770	710			
8	68	8	3	1242	641	70	710	7		
4	769	57	895	4311	10	770	7			

Summa unius cuiusque seriei 137.
 Summa unius cuiusque seriei 78.
 Summa unius cuiusque seriei 24.

Primum Sigillum continet nomen Dei **Alla** ita intra areolas dispositum, vt singulae numerorum series conficiant 66, qui est numerus Dei **Alla**, magna apud supersticiosos Arabes & venerationis, & in gratijs ob-

obtinendis efficaciz, vobis persuadent. Tale & quintum Sigillum.

2 Secundum Sigillum ex nomine Dei **عالم** *Badia* quod liberalem & potentem notat, constitutum est, quod in numeros resolutum in singulis ordinibus quomodocumque sumptis, collectam numerorum summam dabit 86.

3 Tertium Sigillum, ex nomine Dei **عالم** *Kafa*, quod amplum, latum, liberalem significat, constitutum est. hoc in numeros resolutum dat 137, quod in numerum Zurata Iunes, id est Capitulum Ione in Alcorano versus habet, quemque numerum singuli ordines continent.

4 Quartum Sigillum est ex nomine Dei **حكيم** *Hakim*, quod sapientem significat, constitutum: hoc enim in numeros resolutum dat 78, pro singulis numerorum seriebus.

5 Quintum Sigillum est ex nomine Dei **عزيم** *Aziz*, quod fortis & potentem significat, constitutum: hoc in numeros resolutum dat 94 pro singulis ordinibus. Hoc pacto omnia nomina Dei transmutant in Sigilla, summoque studio attendunt, ut numerus alicuius nominis Divini, semper numerum versuum alicuius capituli, quas Zuratas vocant, in Alcorano adæquet: putantq; Mahumedem totum Alcoranum & singulas eius partes, supra hoc numerorum ratiocinium fundasse; de quibus fuse tractatum vide in Tomo II. Oedipi nostri *Egyptiaci Class. V. de Cabala Saracenicæ.*

Est autem dispositio numerorum pronicatorum pulchra; ita ut facile etiam latinis nominibus accommodari possit, ut in sequentibus exemplis patet.

Alfa Arabice Alla Deus.

A	L	L	E	1	30	30	5	36
L	E	A	L	30	5	1	30	36
E	L	L	A	5	30	30	1	36
L	A	E	L	30	1	5	30	36

36 36 36 36

Hoc pacto quoque Nomina IHEOYE IESVS & MARIA disponi possunt, ut numeri quos nomina continent quomodocumque additi, eandem summam faciant. Nomen IHEOYE in numeros resolutum dat 888. Nomen verò MARIA dat 157. illius meminit Sibilla de nomine eius vaticinando.

Nomen tuum 8 unitates, 8 denarij, 8 centenarij

Eorumque fabrica.

157

Resolutio Nominis IESV in numeros, pronicos.

iesu

I	10
H	8
N	200
O	70
T	400
M	200
888.	

10	8	200	70	400	200	888
8	10	70	400	200	200	888
200	200	400	10	70	8	888
70	400	8	200	200	10	888
400	200	200	8	10	70	888
200	70	10	200	8	400	888
888	888	888	888	888	888	

iesu

M	40
A	1
R	100
L	10
A	1

152.

Maria.

1	5	2	8
5	2	1	8
2	1	5	8
8	8	8	

Hæc 3 octo Nominis Mariae pulchrè alludunt ad Nominis Iesu *iesu*.

8. 8. 8.

Vides itaque quomodo in vtraque *isopsiphia* idem numerus mystica quadam ratione pulchris sanè conceptibus apta, emergat. Attulit non ita pridem

dem ad me linguæ sanctæ peritissimus, Magister Franciscus Grisendus alia huius *יוֹשִׁפִּיָאס* paradigmata, ex Nominibus IESV & MARIÆ extracta, quæ cum ingenium sapiant, ea hic apponenda censui. Prius est, ex cap. 4. v. 13 libri Exod. extractum; *Mitte obsecro Domine, quem missurus es*; ex quo per *יוֹשִׁפִּיָאס*, hunc sensum extraxit. *Mitte obsecro Domine IESVM Messiam*; occulte quadam allegoria inhuens, Moysen, dum hæc diceret, ad IESVM mundi Salvatorem, & vetum Messiam respexisse: huic enim soli competebat Humanum genus, quod per Israëlitas exprimebatur, à servitute Pharaonis, id est, ex Satanica tyrannide, eripere, idque in libertatem filiorum Dei restituere. Sed iam apponamus paradigma.

שֵׁלַח נָא בְּיָד הַשְּׁלַח

id est; *Mitte obsecro Domine, quem missurus es*; cui sequens textus *יוֹשִׁפִּיָאס* reperitur,

שֵׁלַח נָא יְהוֹשֻׁעַ הַמִּשִּׁיחַ

Mitte obsecro Domine IESVM Messiam. יוֹשִׁפִּיָאס
verò utriusque textus sequitur.

I. Paradigma.		II. Paradigma.					
ש	300	ש	300	צ	70		
ל	30	ל	30	י	10		
ח	8	ח	8	ג	50		
ב	50	ב	50	ה	30		
א	1	א	1	ד	40		
כ	2	י	10	ו	4	ז	40
י	10	ח	5	ז	40	ח	200
ק	4	ג	6	ח	40	י	10
ת	400	ש	300	ט	40	כ	40
ש	300	צ	70	ק	40		
ל	30	ח	5	ר	5		
מ	8	ד	40	ש	300		
		י	10	י	10		
		ת	8	ת	8		
<hr/>		<hr/>		<hr/>		<hr/>	
843		843		290		290	

Alterum *וְדַרְךְ גִּבּוֹר כַּעֲלָמָה* ex prouerb. 30: v. 19. extractum, formam seruat Cabalæ Notariacæ, vbi sapiens 4 vias miratur, quarum quarta est. *Via viri in adolescentia*, vti sequitur.

וְדַרְךְ גִּבּוֹר כַּעֲלָמָה

Id est *via viri in adolescentia*. vbi nonnulli interpretes pro *עַלְמָה*, exponunt Virginem puram & immaculatam viro incognitam, cui appositè sanè respondet sequens sensus.

וְדַרְךְ גִּבּוֹר כַּמְרִים

Id est *via viri in Maria Virgine*, quasi abdita allegoria allu-

alludens ad illud, *Mulier circumdabit Virum*; id est, Maria Virgo in utero suo Virginali concipiet virum, id est, Christum Deum & hominem, atque huius viri viam sapiens mirabatur, dum incomprehensibilem Filij Dei in utero Virginali conceptionem comprehendere non posset; numerorum *עו"פ* pulchrum mysterium explicat. Si enim vocem *מלמ*, secundum litteras integras scripseris *מלמ מלמ מלמ* respondebunt ij numeri numeris in voce *מרים* comprehensis, ut in Il. Paradigmatate patet.

Innumera huius methodi argutijs referta paradigmata adducere possem, sed hæc curiosioribus evolenda relinquo. Quare Hebræorum in dispositione dictorum numerorum methodum exponamus.

Hebræorum Cabalisticæ hæud secus, ac Arabes Arithmomantiae Pithagoricæ simia, omnia sua secretioris philosophiæ, verius superstitionis monumenta, hisce repleuerunt. Legerant enim isti multa de arcanissima numerorum dispositione Aegyptijs usitata. Legerant apud Arabes admiranda de 7 planetarum sigillis, eorumque numerica constitutione mysteria; vnde nil non egerunt, quam ut tanto superstitionis thesauri potirentur. Nam quemadmodum in nostro Oedipo Part. II. Synt. VI. de Cabala Saracenicæ, & Synt. XI. de Magia hieroglyphica ostendimus, Aegyptij excogitabant certos quosdam & arcanos numeros, quos 7 principalibus Dijs dedicabant, quorum in suo de cultu Aegyptiorum libello meminit Abenuaschia Arabs. Verba eius ex Arabico in Latinum traducta hæc sunt.

Erant

Eorumque fabrica.

Ægyptiis sacerdotibus septem numeris, quos & 7
 Dijs consecrabant, videlicet Saturno, Ioui, Marti, Soli,
 Veneri, Mercurio, & Lunæ.

Radix, Quadrata, Series, Summa ostensionem

	Saturno.	3	9	15	45	quorum prior 3
Hi numeri					radix, 9 quadrat.	
meri					15 series, summa	
					serierum 45.	
	Ioui.	4	16	34	136	quorum prior 4
					radix, 16 quadra-	
					tum, 34 series ad-	
					ditæ, 136 summa	
					serierum, & sic	
					de reliquis.	
Obse-						
crabā	Marti.	5	25	65	325	
thē	Soli.	6	36	111	666	
Dijs	Veneri.	7	49	175	1225	
Aegy-	Mercurio.	8	64	260	2080	
ptijs.	Lunæ.	9	81	369	3321	

Hiscè numeris tantum Pythagoras tribuisse dici-
 tur, vt nil non in rerum natura demonstrare se posse
 arbitraretur. Hi enim intra quadrata sua eo quo supra
 diximus modo dispositi, eam proprietatem præferunt,
 vt series perpendiculares, transuersæ, diagoniæ, quo-
 modocumque sumptæ, & inter se additæ, eundem sem-
 per numerum exhiberent, quem in singulis numeris
 tertia columna ostendit.

Vocabantur verò hæc Sigilla Dierum, sicut quod idem est, præsidium 7 stellarum errantium, eo quod sub ijs iusta quadam præsumptione dominium, rerumque cunctarum administrationem exprimi crederent. Unde fieri non posse arbitrabantur, quin mirifica quoque vi ad diætos genios attrahendos, sui que iuris faciendos pollerent. Verum ut hæc innotescerent, hic quadrata singulorum vnâ cum numeris apponenda duxi.

4	9	2	15
3	5	7	15
8	1	6	15

Sigillum &

15, 15, 15

Sigillum

4	14	15	1	34
9	7	6	13	34
5	11	10	8	34
16	2	3	13	34

34 34 34 34

11	24	7	20	3
4	12	25	8	16
17	5	13	21	9
10	18	2	24	22
23	6	19	2	35

Sigillum

8	58	59	5	4	62	63	1
49	15	14	52	53	21	10	56
41	23	22	44	45	19	18	48
32	34	35	29	28	38	39	25
40	26	27	37	36	20	31	33
17	47	46	20	21	43	42	24
9	55	54	12	13	51	50	16
64	2	3	61	6	6	7	57

Sigillum
☉

260.

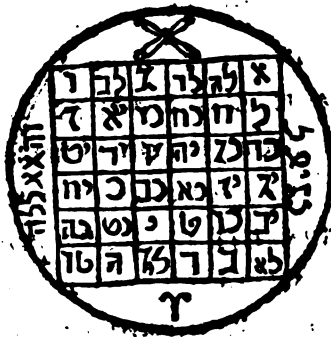
Hiscæ Sigillorum figmentis plena reperies omnia Cabalistarum monumenta. — Hebræis sanè ita arrisit hoc arithmeticum, arcanum, & ut illud innumeris pœnè amuletis applicarint, cuiusmodi non ita pridem explicandum meæ tenuitati committere dignatus est magnus quidam Princeps sapientissimus. Erat illud Numisma aureum, cui in antica parte Sigillum Solis impressum spectabatur: in postica verò parte currus, quo Genius Solis vehiebatur, veluti homagium daturus Iovi, varijs symbolis adornatus, ut in opposita figura patet, quæ expositionem paulò post exhibebimus.

Eorumque fabrica.

37	78	29	30	21	62	13	54	15
6	38	79	30	71	22	63	14	46
47	7	39	80	31	72	32	35	35
16	18	8	40	81	32	64	24	16
57	17	49	9	41	73	33	65	25
26	58	18	50	1	42	74	34	66
67	27	59	10	51	2	43	75	35
36	68	19	60	11	52	3	44	76
77	18	69	20	61	12	53	4	45

Sigil-
lum

369

Numeri qui *Hebraicis* literis respondent hi sunt .

6	32	3	34	35	1
7	11	27	28	8	30
19	14	16	15	23	24
18	20	22	21	27	13
25	29	10	9	26	12
36	5	35	4	2	31

Est hoc Sigillum Solis idem prorsus cum ijs numeris , quos in præcedenti quadrato senarij exhibuimus : Hebræos enim loco numerorum literis uti notum est , sed iam ad expositionem singulorum progrediamur . Quadratum circulo inscriptum est , in cuius latere dextro legitur hoc nomen *נחיש נאחיש* Nachiel , quo Angelum splendoris siue solarem Genium , aut etiam Intelligentiam Phoebeam notant : hunc enim per huiusmodi amuletum portatum , ad votorum complementum attrahi posse sibi falsè persuadent . In altero latere habentur illa verba hebraica , *אנן אן* , id est , *Et sum ille* , scilicet literæ numerales mysteria Genij solaris continentes . In fronte verò sunt duo sceptræ in decussim conformata , atque catenæ implicata , quo magico caractere indicant solaris Genij duplex in Cœlestis atque

Expositio
numerorum.

que Elementaris administrationem, supremum domi-
 nium, catenæ solarium rerum implicatum. Basis verò
 continet characterem magicum signi Γ , in cuius exal-
 tatione Numisma hoc ad influxuam solaris Genij vim
 obtinendam cusum fuit. Constructio autem Numis-
 matis hoc artificio, seu potius superstitiosa cerimonia
 concinnatur à Magis, teste Abenpharagi Arabe, *Acci-
 pe sex drachmas auri puri, & fac. ex eo laminam rotun-
 dam, in qua insculpes. tabulam Sigilli Solis existentis in sua
 exaltatione, vel in proprio gradu ridiculè, vel decimo. nono.
 gradu Arieti, scilicet ad finem mensis Nisan: quo factò
 suffumigabis eam cum croco (est enim crocus vegetabile
 so. aris naturæ) & lauabis aqua rosacea, in qua sint dis-
 soluta muscus & camphora (itidem solaris naturæ species):
 deinde inuolue. in serico croceo. (quibus omnibus solarium
 rerum catena ne dicam diabolica indigitatur) & porta.
 Sequitur iam fortuna ridicula, qua portans eam.
 beari creditur, Abenpharagi eius virtutem his verbis
 exponit: *Reddet huiusmodi lamina portata, te bene fortu-
 ratum in omnibus rebus, & timebunt te omnes homines:
 & impetrabis à Regibus & Principibus quidquid volue-
 rit pro te, vel per nunciū, aut aliquem ad illos missum, &
 recuperabis amissa. & Deus ponet benedictionem in te, &
 in omnibus rebus tuis: Et in figura Solis, & in Sigilli
 tabulis, quod à te ergo scribi debet, est magnum secretum,
 & vocatur creator, lux, perfectus, potens, gloriosus,
 viva, virtus, resurgens, magnus, & virtute lucens:
 Angeli autem Solis sunt Anael & Raphaël, effectus verò
 quos in gestantibus illud præstat, uti ridiculi sunt &**

va

Vanitate conferti ita ne plus a quo curiosis, scandalo sum, consilio omittenda duxi. In presenti Numismate vnius solummodo Angeli Nagiel ~~hæc~~ nomen habetur, & in posteriori facie additur quoque nomen Angeli ~~hæc~~ Iophiel; verum cum hæc nomina Angelorum synonyma sint, ijs promiscue passim vti solent. Nagiel enim Genium splendoris, Iophiel Genium pulchritudinis significat; alij eum quoque Raphaël ob medicinam Solis virtutem, cui præest, alij Schemschiel à Sole vocant; quæ cum in Cabala Hebræorum exposuimus, eo Lectorem remitto. Ad hieroglyphicum verò quod posticæ parti inscriptum est, eius interpretatio hæc est. Currus rotis instructus, notat velocitatem, motus solaris: Griphus currui adstans, vehementem Solis virtutem omnia penetrantem, quod caput aquilinum cum alis expansis, inquit robur Solis in Leone domo sua possitimum constituti: figura ridicula diademate coronata, Genium solarem significat, cuius dominio & administratione, 4 anni Tempora per quatuor equos indigitata disponuntur ad earum omnium veritatem prouocatum. E regione huius, Iuppiter throno insistens solita sua aquila stipatus cernitur, cornuto capite, quo sæpe quoque Græci Iouem effingere solent. Est enim sub symbolico sensu Pan nil aliud, nisi Vniuersum, cui præ esse dicebatur Iuppiter. Videtur autem solaris Genius curru suo se se Ioui sistere, ceu supremo rerum omnium moderatori, vt iussa eius in administratione rerum capescat. Iuppiter verò eidem veluti assurgens, extensis brachijs ei benedictionem impertiri vide-

Hieroglyphici
expositio.

videtur. Atque hæc est expositio Numismatis huius Cabalistici siue magici, quo solita ijs vanitate montes sibi aureos promittunt maleferiata hominum pectora; de quibus pluribus actum vide in Oedipo Ægypt: Tomo II. Synt. XI. de Magia hieroglyphica.

ARITHMOLOGIAE

PARS IV.

Arithmomantia Gnosticorum per
sive, de arcanis numerorum, queis
Gnostici Hæretici primi sæcu-
li ad magicas operatio-
nes utebantur.

PRAEFATIO.

Antequam ad magica Gnosticorum amuleta peri-
ammata seu Sigilla magica exponenda progredia-
mur, ad faciliorem quæ sub ipsis latet rerum, nominum
numerorumque intelligentiam, paulò altius argumentum
abstrusa notitia refertum ordiri visum fuit. Vt plu-
rimum enim quemadmodum Arabes proniciis numeris, ita
Gnostici & Cabalists equali diversorum nominum calcu-
lo, ad magna virtutis mysteria, quæ sub ipsis diuina di-
Y sposi-

positione latere perperam sibi persuadebant, denotanda
 utebantur. Quid vero sint numeri ioh. ioh., quid pro-
 nici, fuse in arithmologia nostra Parte expositum fuit,
 quare ad institutum progrediamur.

CAPVT I.

*De superstitiosa Gnosticorum Secta origine,
 modo, ratione.*

Notandum est plerosque istius primi à
 Christo seculi sectarum conditores, qui
 nomine tenus Christiani, olim in ma-
 gistri Diaboli verba iurarunt, Aegyptios
 natione fuisse. Atque hosce eodẽm gno-
 sticæ impietatis architectos, abominabiles veterum
 Aegyptiorum superstitiones, ritus, ceremonias ab infè-
 ris Diabolo mystagogo reuocasse, testantur abominanda
 eorundem sacrificia, artes magicæ, atque alia execran-
 da scelera, quæ quam ampli sunt descripta videt apud
 Irenæum, Tertullianum, Epiphanium, Philastrium,
 Augustinum, Theodoretum, Baronium aliosque. Inter
 Gnosticos verò, qui se se hoc nomine ab excellenti re-
 rum humanarum diuinarumque, quam iactabant
 cognitione dici volebant, potissimum abominationi-
 bus infames memorantur Marcus ille Aegyptius, necro-
 mantia notus & spurcissimis incantationibus detestan-
 dus; Basilides Luxuriæ Magister, & cœnosi dogma-
 tis assertor Carpocrates, Valentinus quoque & Cerin-
 thus,

Quæles &
 quanam
 Gnostici ..

thus, Aegyptiorum rituum ac superstitionum cultores, sceleratoresque; Borboritas quoque, *Βορβορίτης*, nominabant id est lutosos ecenososque, ob nimirum illam vitium, qui in sacris priapicis ac Ihyphallijs dicebantur exercere monstruosam foeditatem, turpitudinesque prorsus horrendas atque abominandas, quae quisque tanto censetur esse sanctior, quanto propudiosiores libidinis exsatiandae rationes adinuenisset: de quibus supra citatos Authores lege, eaque quae de hisce in Oedipo Aegyptiaco tom. 2. sintag. I. descripsimus. verum ut Lector doctrinae, quam profitebantur, rationem, Cacodæmonumque veriùs, quam Deorum fabricam Iuculentius cognoscat, ab ovo, ut dici solet, rem ordiar.

Turpia
Gnosticonum
dogmata.

Non sufficiebat Gnosticis grandia Aegyptiorum non mysteria, sed scelera ab orco resuscitasse, sed ut magnum quid, nouum, exoticum insolitumque fraudulentis machinis, quo mortales incautos intricare possent, mundo exhibere viderentur, nouam monstruosamque Arithmeticae, verius *αριθμητική* Characteristicam artem, non ex Aegyptiorum dumtaxat adytis reuocatam, sed & ex Cabalisticis Hebraeorum figmentis, nec non ex Pithagoricae doctrinae Platonico- rumque principijs conflatam, atque ex impijs veterum Magorum satanica officina depromptis lacinjs cætonibusque conlarcinatam protulerunt, qua sacra profanis, pijs impia, religiosa superstitionis, venerandos sacrorum Codicum textus execrandis gentium dogmatis summa confusione miscentes, prorsus absonam, *πολύμορφον*, monstruosam, ac rectae rationis

dictamini è dimetro repugnantem doctrinam architectati sunt.

Primo itaque hi non scientiæ, sed scelerum fabri, pro fundamento doctrinæ suæ, teste Irenæo, ponebant

Tetractys pythagorica quid?

Nominum exoticorum expositio.

1	α.	λ	enim triangulum prima figurarum est, ex qua vti omnes ceteræ componuntur, ita in eam cunctæ tandem resoluuntur: hoc verò principium rerum omnium trium, nunc <i>propatorum</i> : ac <i>proarchonum</i> : cum Græcis, modo cum Hebræis <i>Ialdaboth</i> , id est Patrum genitorum vocabant, eundemque sub tribus portentosis nominibus, <i>Abraxas</i> , <i>Iao</i> & <i>Sabaoth</i> , denominabant, quæ nomina in tanta veneratione tenebant, ut in magicis eorum sigillis nihil frequentius, vti postea dicitur, obuium sit.
2	β.	ε	
3	γ.	ζ	
4	δ.	η	
5	ε.	θ	
6	ς.	ι	
7	ζ.	κ	
8	η.	λ	
9	θ.	μ	
10	ι.	ν	
11	κ.	ξ	
12	λ.	ο	
13	μ.	π	

14	α.	ω	Porro per hoc delta <i>propatorum</i> siue <i>Ialdaboth</i> , quadruplicem virtutem notabant, & sunt, teste Irenæo, <i>ἀρετή</i> , <i>ἰσχύς</i> , <i>σάτης</i> , <i>ἀλήθεια</i> , hoc est, ineffabilis, silentium, Pater, Veritas: suntque hi iuxta eorum ridiculam doctrinam 4 Acones supramandati à <i>propatore</i> geniti; Rursus ex quaternione illo ineffabili, alium quaternionem fingebant omni, & sunt <i>λογος</i> , <i>ζωή</i> , <i>ἄνθρωπος</i> , <i>ἐκκλησία</i> , hoc est, sermo, vita, homo, Ecclesia. Quorum vterque 24 literis constat, tot videlicet, quot alpha be-
15	β.	ω	
16	γ.	ω	
17	δ.	ω	
18	ε.	ω	
19	ς.	ω	
20	ζ.	ω	
21	η.	ω	
22	θ.	ω	
23	ι.	ω	
24	κ.	ω	

betum literas habet, uti in margine patet. Atque, uti ex hisce 24 literis omnia componuntur, ita quoque, supremi ipsius numinis ~~etiam~~ sub humani corporis figura effigiati membra singula binis literis insigniebant, quo quidem nihil aliud, quam hylæos, siue inferiores mundos in archetypo *propatoris* siue *Ialdaboth* contineri innuebant: quæ fulius apud Irenæum tractata vide

Sequitur Schema.

Caput	A	Q	Atque ex hac combinatione mem-
Collum	B	ϕ	brorum humani corporis cum liter-
Humeri	Γ	κ	ris omnia componi asserbant, Car-
Pectus	Δ	φ	balistas seculi, qui eodem prorsus
Cinctum	E	γ	modo in tabula <i>קריק</i> <i>Syruph</i> in-
Venter	Z	T	combinatione <i>Atbasch</i> procedunt;
Verecunda	H	Σ	ut in Cabala Hebræorum II. Oedipi
Pomora	Θ	Ρ	ut in Cabala Hebræorum II. Oedipi
Genua	I	Π	ut in Cabala Hebræorum II. Oedipi
Tibia	X	O	ut in Cabala Hebræorum II. Oedipi
Crura	Λ	Ξ	omnem illorum Aeonum, quos ex
Redes	M	Ν	illis fingebant phanaticam turbam

Homini-
membra ex
literis consti-
tuta.

resultare asserbant. Quemadmodum enim Aegyptij ex certis symbolis Deorum catenas, quas *oréne* vocabant, fabricabantur, ut in Oedippo ostendimus, ita hosce Gnostici imitatores, suorum Aeonum catenas fabricabantur. Ex duplici itaque quaternione supra allegato, *oréne*, siue octonarius Aeonum nascitur: si verò quaternionis numeros expansos 12 3:4 in unum colligas, nascetur alia Aeonum decas, hos 10. Cælis, quos fingebant præfidere aiebant.

Stolida Gnosticonum figura in octonario.

Ex

Ex octonario vero & quaternario, additis *Ascendit*, id est: duodenarius Aeonum resultat, quos duodecim signis Zodiaci praele affirmabant: rursus 8. 10. 12. id est, ogdoade, decade & dodecade additis inter se, 30. proueniunt Aeonos, tot quot in vno Zodiaci signo sunt gradus, 30. hi denud per 12 multiplicati, produciunt summam Aeonum 360. tot videlicet quot dies in anno sunt, quorum omnium praesidem ABPAXΑΣ dicebant. de quo S. Hieron. in 3. Cap. Amos, his verbis: *Basilides, inquit, Gnosticorum caput, omnipotentem Deum portentoso nomine ἀβραξάμ appellat, eundemque secundum Graecae literas, & annui cursus numerum, dicit in Solis circulo contineri quem Ethnici sub eodem numero aliarum literarum Μενθραμ vocant, quod verum esse paulo post ostendemus. Abraxas itaque sidereus seu solare Numen, post Abraxam illum supranundatum. Nil aliud est, quam Aeon seu Genius solaris, quem Graeci Ὠσμν, Persae *μνδραμ* dicebant, eundemque, uti in Magia hieroglyphica Oedipi nostri ostendimus, ut plurimum capite galli gallinacei, utpote volucris solaris naturae, scutica, lorica, scutoque probe munitum, nec non serpentinis pedibus formidabilem, vna iunctis nominibus ΙΑΩ. ABPAXΑΣ, exprimebant. Subinde sub forma Harpocratis sigalionis supra florem Loti cum inscriptione ΙΑΩ CABAΩΩ exhibebant, quae omnia susus exposita vide citato loco Oedipi. Esse vero Abraxas annui cursus praesidem, *ισμνδραμ* literarum numerorumque sat demonstrat: hoc enim uti & *μνδραμ* in numeros resolutum, dat 365 dierum totius anni*

30 Aeonos.

Abraxas quis?

Mydras est genius solaris.

IAO quis?

anni numerum. Horum itaque cętyra, ceu magnorum mysteriorum promœcondos, geminis Aeonis alicuius virtutibus analogis sub certo ascendente astrologica arte, nunc sardio aut corniole, modo Topazio aut Achari similibusque contra malorum insultus incidebant, cuius & gestatione propriis insculpti numinis influxu liberos, tutosque se futuros sibi imaginabantur. Verum ne quicquam eorum quę huc vsque dicta sunt, nostro sensu aut coniectura afferuisse videamur, dicta S. Irenęi illiusque commentatorum auctoritate stabilienda duxi. *Aiunt enim Gnostici, inquit Irenęus eiusque Commentator Billius Abbas, esse quendam in sublimi illo & supramundano Archetypo qui nec oculis cerni, nec voce ulla nominari queat, perfectum & supremum Aeonem omnibus pręexistentem, quem nos dicebant, atque ex hoc nõ siue mento processisse sermonem & vitam. Adorari & adorari, & ex hisce ad se referri & adorari, hominum & Ecclesiam: Atque hunc geminatum quaternionem xps primigenium in dædæ seu octonarium, ex quo tanquam ex radice omnes Aenes ad prophetarum gloriam productos aiunt: atque ex his, 10 alij Aenes, quos ex sermone & vita ortos dicunt, atque ex hys 30 alij, quod ab eis & alijs, siue inuisibile pleroma impletum in ogdoadem, decadem & dodecadem diuisum fugunt. Ogdoadem verò matrem Achamothi septem colores condidisse, quos Irenęus hisce verbis recenset. In primo quidem celo esse Iao principem, in secundo Sacham, in tertio Suth principem, in quarto Dadem, in quinto Eloham, qui & Adoneus dicitur, in sexto Ial-*

Abraxas totum nos continet, quot in alio die.

Astrologia omnes magicas operationes ingreditur.

da-

Derivatio
nominum
peregrinorum
Gnosticis
vŕitatorum.

daboth, in septimo Sabaoth constituunt: Sabaoth autem dicunt formam habere porci aut asini: atque his quidem magnum quid apud imperitum vulgus, nec non ingentia Sanctitatis Sacramenta docuisse videbantur: Quae tamen nomina non nisi è superstitiosa Hebraeorum Cabala extracta sunt. Nam, vt supra diximus, IAO non nisi ex nomine Dei tetragrammato יהוה Iehoua contracto corruptoque originem inuenit, quo Iouem innuebant, quasi dicerent Ioua, aut Iehoua. Elohaeus & Adonaeus à duobus nominibus אדני, אלה Eloha & Adonai, quae Deum & Dominum notant; Ialdaboth à ילד אבות id est genitore Patrum. Qreus ab ארר quod Iu- cem, Sabaoth à שבת quod exercitum, Astaphaeus à אסתר quod lauare, mundare significat, nomen inuenit. Vocant autem principales hosce Aeones ophionios siue serpentinos, eo quod Ialdaboth supremum ordinis sui Aeonem, quem callidissimum serpentem dicunt, diuinorum arcanorum explorationi curiosius insistentem, à caelo praecipitasse ferunt; qua de causa postea & eundem Ialdaboth formam serpentis, ad formidinem caeteris incutiendam induerit. Atque hoc pacto omnes à Ialdaboth procedentes Aeones ophionicos, id est serpentinos dictos fuisse, quos & in sigillis suis sculpturisque sacris serpentino habitu sub nominibus Iao & Sabaoth exprimunt, addunt & his Angelos Archangelosque adnumeratis, quos quidem hisce nil nisi aut Typhonis cum Osiride certamen indigitari quis non videt? atque huc vsque Irenaeus eiusque Interpretes.

Cur Aeones
Orphionei
sint dicti.

...

... *Stigillarum* *magicornum* *Isis* *Telestiarum* *et* *Imis*
 ... *Gnosticorum* *principijs* *veritas* *expeditur* ...
 ...
Cum à diversis iam multis ante annis huius farinae
 superstitiosa Brevia suspensumque ad me trans-
 missa sint, operæpretium me facturū existimaui, si ea hoc
 loco ad cautelam *enunciatum*, *honestum* vna exponerem.
 Hæc enim Magi Gnosticorum discipuli, varijs lapidibus
 gemmisque, pro analogia rerum votis eorum congrua incisa,
 tum contra varios malorum euentus, tum ad animos
 mortalium ad vota sua trahendos, modò in cordis, iam
 in linguæ, capitis, oculorumque figuram adaptata
 gestabant. In Rubino inscripta monstruosa, supradicta
 nomina, figura magica conueniente, tum contra omnes
 igneos morbos, tum ad fortunam, felicitatem, Principumque
 fauorem & gratiam acquirendam, multum posse sibi
 persuadebant. Ad diuitias, amores, dignitates, prosperitatemque
 itinerum, nunc *Crysallo*, modo *Achat* aut *Amethysto*, *Topazio*que,
 pro virtutis, qua gemma credebatu[r] polle[r]e, ratione
 inscribebant. Ne itaque superstitiosi homines huiusmodi
 satanicis laqueis irretiantur, imò ea cane peius &
 angue fugiant, radices superstitionis, prout à multis iam
 ad id præstandum instigatus fui, ad *Gloriam Dei*, &
salutem animarum hic aperiam.

Superstitio-
 nes Gnosti-
 corum.

Z

Amu-

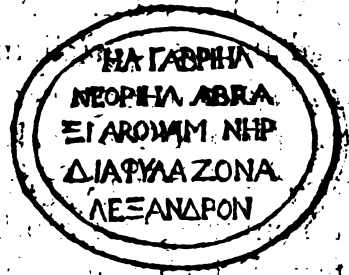
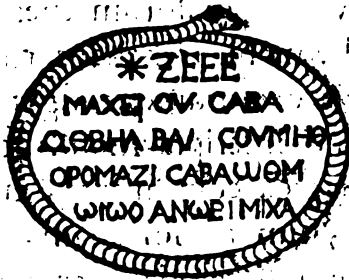
*Amuletum Gnosticorum ex Museo Eminentissimi
Francisci Cardinalis Barberini.*

Primum itaque quod non ita pridem mihi exponendum Eminentissimus Franciscus Cardinalis Barberinus e suo Cimeliarchio depromptum transmisit, est sequens. quod minima interpretatione expostum, hic curioso Lectori exhibeo.

Sigillum I. Magica Gnosticonum.

Prima facies.

Secunda facies.

Lectio continuata.

* Ξ ΗΕΕ ΜΑΧΕΙ ΟΥ ΒΑΒΑΟΘ ΒΗΛ ΒΑΑΟΟΥ
ΜΗΘ ΟΡΟΜΑΞΗ ΒΑΒΑΟΘ ΜΟΙΟΤ ΑΝΟΒΙ ΜΕ
ΚΑΗΑ ΓΑΒΡΗΛΑ ΝΕΟΡΗΑ ΑΒΡΑΞΙ ΑΚΟΒΑΝ
ΝΗΡ ΔΙΑΦΥΛΑΖΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ.

Interpretatio.

*Zebaoth Elan Elan Elan. Fuga e Sabaeth.
Bel, Balsumith, Oromaze, Sabaeth, Adaoth, Anukis,
Mi*

6 manda, expecta, reexpecta. atque ex harum litera-
 30 rum numeris Σ Ψ ι ω λ ν ρ σ numerum formant 888
 90 omnino in Nomine IESV IH Σ OT Σ contento corre-
 6 spódentem, adeoq; ipsum Christum abdita quadam ratio-
 40 ne, tamen si impie, insinuarunt. ι ω λ ν ρ σ numerorum in-
 6 margine positam vide, de quo nomine Irenæum con-
 30 sultato. quàm vberimè discurrerem; quomodo videlicet
 90 *Ialdaboth* genuerit *Aeonem Caulaucauch Ormazem*,
 6 id est inuentorem lucis; quomodo *Abraxas* Aeonem
 P 100 anni solaris præsidem, & *Iao* Cælorum Princi-
 6 pem; Vt proinde satis mirari nequeam, quid pha-
 30 naticis hisce hominibus in mentem venerit, vt scientiam
 P 100 nouam ex ijs rebus quæ vti friuolæ sunt, ita subsistere
 6 non possunt, conditam insolentiùs mundo obtrudere
 P 100 tam inscite & inconcinnè philosophari in nume-
 6 ris nominibusque textuum S. Scripturæ, et si ι ω λ ν ρ σ ,
 30 quo ad rem tamen incongruis, non sint verè condati, vt
 P 100 potè quæ nec vllam ad se inuicem connexionem, ne-
 6 que certitudinem obtinent, in numeris pòtissimum,
 888 quibus ad bonos & malos, imò oppositos contrariosque
 IH-- sensus accomodari facillè possunt. Est hæc Cabalita-
 Σ OT Σ rum Gnosticoꝝque temeritas & amentia, quæ quid
 IESVS. quid ad intentum eorum comprobandum, de certitu-
 I 10 dine aut veritate allusionis patum solliciti, assumebant,
 H 8 dummodo noua, inaudita, abstrusa hominibus succo-
 Σ 200 rum huiusmodi nescijs, protulisse videri possint, & in-
 O 70 adducto nomine *Caulaucauch* luculenter patefit. Quid
 T 400 enim *Caulaucauch* ad diuinum IESV Nomen, aut ad
 Σ 200 textum supracitati Isaie per ι ω λ ν ρ σ numerorum allu-
 888 sio-

tionemque habeat, equidem despicere nequeo. Unde rectè S. Irenæus ait: *Satanica artis esse, Sacra Scriptura dictiones tot tantisque modis non dumtaxat adulterare, sed & rectè expositas ad immanes fabulas & superstitiones, imò & Idolorum effectiones formasque, atque Statuarum figmenta. tum ad errores suos apud simplices homines per horrenda huiusmodi nominum monstra euulgandos, tum ad nonnullam turpi & fabulose arti conciliandam existimationem applicare.* Verum cum huiusmodi argumenta fusiùs in Oedipo perstrinxerimus, eo Lectorem remittimus. Interim ad institutum reuertamur. Sequuntur iam in Sigillo verba **MAXEI OV CABAO**, id est, pugna è *Sabaoth* **μάχη** deriuatur à græco verbo **μάχεμαι**, quod certare, pugnare, & defendere significat, **OV** idem quod **ο** vocatiui particula. Quid vero per *Sabaoth* intelligatur, iam in præcedentibus expositum fuit. Sequitur modo in contextu verborum **BHA BAACOV-MHO**, *Bel Balsumith*, quæ pariter ex Chaldæo **ܒܝܠܘܒܝܠ** *Bel*, & hebræo **בַּלְעִיזַב** *Bel*, cuius voce ægyptiaca *sumit* corrupta. Significant autem per *Bel*, Chaldæi Iouem, ut in columna à Semiramide erecta patet.

MAXEI
OV CA
BA O

BHA
BAA
OV
MHO

ܒܝܠܘܒܝܠ *an'è Beup' & Mū wānig Būl' ylyas,*

id est *Bel vir Briareus mihi pater Iuppiter gigas.*

Vti habetur Dan. c. 30. *Balsumith* verò Dominus cœlorum dicitur Exod. 14. quod nomen compositum est ex *Baal* hebræo & *sumit* Aegyptiaco, quo nomine cœlos notant, & quamuis hæc nomina diuersum quid sonent, & tamen vnum & eundem denotant Deorum suorum genitorem *Ialdaboth*, uti supra expositum fuit.

Cui

OPO-
MAEH
CA-
BAQΘ

Cui *Sabaoth*, (quod nomen toties repetunt, Deum exercituum siue stellarum, quæ exercitus cælorum in Sacra Scriptura dicuntur) prorsus æquipollet. Sequitur deinde in sculptura Sigilli O P O M A E H C A B A Q Θ, *Oromaze Sabaoth*, quid per *Oromazen* intelligatur, aperio. *Oromazes* celebre Aegyptiorum nomen, ex *Cabalica* Hebræorum schola deductum nomen, originem suam obtinet ab *maza* מַזָּה & מַרְזָה *ora* quorum prius lucem, ignem, lumen, alterum inuenire significat; quasi dicerent מַרְזָה מַזָּה *oramaza*, id est, inuentor lucis, ignis, & luminis, quæ omnia pulchrè & scitè Plutarchus lib. de Osiride & Iside exposuit. *Oromazen*, inquit, *Aegyptij* natum aiunt ex luce purissima, *Arimanium* è caligine, eosque bellum inter se continuum gerere. 6 Deos fecisse *Orimazen*, *Arimanium* totidem; *Orimazen* verò sese triplicasse, & à Sole tanto se intervallo remouisse, quanto à terra Sol est; ac cælum stellis adornasse. alios porro 24 Deos condidisse & in ovo posuisse, ac totidem numerò factos ab *Arimanio*, ovum illud perforasse; hinc *malibotta* permixta. Quæ omnia quæ de *Ialdaboth* fingunt *Gnotici*, Aegyptiorum fabulis confinia sunt, quorum allegoriam vberimè ex *Leiblich* expositam vidè *Obelisco Pamphilio* fol. 172. ait autem *Plutarchus* citato loco. *Zoroasten* inter *Orimazen* & *Arimanium* *Meihram* constituisse modum, quem idè *Perse* *parim* vocant; docuitque eum placandi, *oblatarumque* *victimarum* illi immolandarum modum & rationem, hinc auertendi mali causa institutas esse *prophylacticas*; ceremonias verò citato *Plutarchi* loco videat *Lector*: Quicumque illa

Plut. de
Osiride &
Iside.

illa, quæ supra de *Ialdaboth* & *Archamoeb* Gnostico-
 sum diximus, ritè examinerit, is utique Gnosticos ad
 hanc Deorum *analexiar* respexisse comperiet. Pari
 pacto Cabalisticæ sacra profanis miscentes, eum quem
 Gnostici *Ialdaboth*, illi $\text{וַיְהִי מִצְרַיִם עֲרֵב}$ id est *Sadai*,
Mitatron, *midras* dicunt, atque ex numerorum sub hu-
 iusmodi nominibus latentium *isoleptia* clarè demon-
 strant: hæc enim in numeros resoluta, eundem prorsus
 numerum exhibent, videlicet 314 ut in margine patet.
 Est autem apud Mekubalim *Mitatron* idem quod *Sad-*
dai, & ubertatis rerum omnium à Deo emanationem
 indicat, quam & Aegyptij per *Efydem*, Græcique per
Cybelem πολυπύσμα , id est multimammiam nota-
 bant. Quod itaque est Aegyptijs *Orimazes* & *Osfiris*,
 id in Cabalica palestra est *Sadai* & *Mitatron*, quibus
 omnibus *Abraam* & *Mithras*, ut ex horum numero-
 rum *isoleptia* paulò superius ostendimus, congruit: qui-
 bus & reliqua numinum *Iao* & *Caulaucanb*, *Sabaotb*
 phanatica nomina consonant. Sequitur modò in Sigilli
 Scriptura **MOIOT ANOBI**, in quibus nominibus ritè
 Aegyptiacæ superstitionis figmentum se se exerit; **MOIOT**
 vel μωωτ aut contractè mophra deductum à μω , quod
 aquam, & ωτ , quod numeri significat: idem est quod
 Genius aquarum, quem & nos in Obelisco Pamphilio
 & Oedipo varijs locis expositum *Moompha* vocamus;
 hic enim humidi & potissimum Nili, totius fecunda-
 tatis in rerum genesi præses esse credebatur, ut fusè ci-
 tat is libris docuimus, quem etiam cum Anubi magni
 Osfridis afflo re confundebant Aegyptij. Erat au-

⊖	300
⊕	4
⊖	10
<hr/>	
	314
⊖	40
⊕	9
⊖	9
⊕	200
⊖	6
⊕	50
<hr/>	
	314
⊖	40
⊕	10
⊖	4
⊕	200
⊖	60
<hr/>	
	314
<hr/>	
MOIOT	
ANOBI	

tem

Quid Anu-
bis?

tem Anubis idem qui Mercurius, quem *κοτοκι/φαλον* pingebant, id est canino capite conspicuam, ob summam ingenij sagacitatem, qua rerum omnium inuentarum, & ad usum humanæ vitæ necessariarum author habebatur, hunc autem eundem cum *μοιωτα* esse Schema fol. 294. Obelisci Pamphilij sat demonstrat. Vbi Mercurius canino capite dextra sphaeram, sinistra caduceum tenens, Crocodilo innixus depingitur. Est autem Crocodilus & humidi nilotici, & *μοιωτα* siue *μοιωθηα* eius præsidis symbolum, uti citatis libris expofuimus, quem utriusque stipant Armon *αιγυπια κεφαλη* id est arietino capite, & apis *Βεμερος* id est bouino, quorum uterque vas niloticum in capite tenet ad humiditatis fecunditatem, cui uterque præest, indicandam. In numismatis Romanis sub capite canino, sinistro, caduceoque instructus Mercurius eandem ob causam, quam dixi cernitur. Erat enim sinistro, teste Plutarcho, niloticae motionis symbolum. Sed iam ad nostrum institutum reuertamur. Gnostici itaque per *μοιωτα ανουβι*, nil aliud intuebant, quam *Ialdaboth*, ex quo *ΜΟΙΩΤ ΑΝΥΒΙΝ* id est, ex vapore diuino Aeon *ηωτην & αληθιναν* prognatos Irenæus asseruisse refert. ut proinde non sit mirum Gnosticos ex tam horrenda diuinorum mysteriorum cum profanis fabularum gentilium figmentis confusione, in tam impias, sacrilegas, & abominandas hæreses prolapsos fuisse. Cum itaque Gnosticos insaniam suam in tam absorum nominum fictione puderet; in secunda Sigilli facie ad animi peruersitatem tegendam, Angelorum Archangelorumque nomina producant, ne

Sistrum quid?

Sa-

Sacra nomina defuisse videantur, quorum prius est MEI-
KAHA, 2. TABPIHA, 3. NEOPIHA, quos beneficōs Genios
dicebant, & magni *Ialdaboth* nuncios. Vbi nota nominis
MEIKAHA, in prima facie Sigilli vltimum bisyllabum
MEIKA, in secunda per HA compleri. Michaelē Ier-
næus lib. 1. fol. 73. Gnosticos *ὀφίωνες* ex ὀφίωνibus
sacræ hebdomadis choro credere asserit. Sacra autem
spirituum hebdomas nihil aliud est, quam septem pla-
netæ quibus totidem principes præesse sentiunt: esse
autem serpentino habitu, & binis cornibus conspicuum,
quæ eius Commentator Feuardentius in hunc locum
sic explicat, *ὀφίωνες*, inquit ille, *Michael* & *Samael*
exprimunt, quod magis seduli cultores magicis spirituum
nominibus abuterentur, inter quæ non sunt postrema
Michael & *Samael*, quem & Hebraei *Cameel* vo-
cant: illi siquidem ab antiquis Hebræorum patribus se ac-
cepisse dicunt, septem planetis totidem præesse Angelos, ex
quibus *Michael* Mercurio, vel ut alij Soli. & Vento
Orientali; *Marti* verò *Samael* præsumt; *Gabriel* verò à
Gnosticis dicitur magni *Ialdaboth*, quem Græci *Σαμωὴθ*
dicunt, minister & nuncius. ut verò *Michael* serpens
dicatur, superius expositum fuit ex Irenæo: *Ialdaboth*
enim post *Luciferum* serpentem à cælo præcipitatum,
ipse serpentis formam induere sibi complacuerat, &
consequenter affectas suos, quos idè ὀφίωνios Spiritus
vocant, pari pacto serpentinum habitum, ad formam
eidem cæteris incutiendam, induere voluit. Sequitur
modò NEORIEL, quod nomen ex Græco & Hebræo
compositum, luminis mentalisque calorū præsidem.

Quid Neo-
riel?

notant, quasi diceret *וְעֵינַי אֶל מֹדַע* : *v̄* enim à *mōs* vel *v̄s* mente; *וְעֵינַי*, *Vriēl* verò ab *וְעֵינַי*, or, vel *vr*, quod ignem, lucem, lumenque significat, & à nomine *El* *לְמ* derivationem suam sumit, & idem ferè cum *Orimaze* reputatur. Hosce tandem quasi complementum sequitur portentosus ille Gnosticorum *Abraxas*, *ABPAZAZ* *AKOVAMNHP*, de quo iam sat superque supradictum fuit, quo idem bonorum omnium largitorem, lucis calorisque latorem significant, eo quod *Abraxas*, vti supra diximus, inter solaria numina Princeps, lucis calorisque influxu omnia inferioris mundi regna animare, fouere & sustentare credatur, verus nempe ille Aegyptiorum *Osiris*, Cabalistarum *Mitatron*, Persarum *میرداس*, & Graecorum denique Apollo seu Phoebus : adeoque omnia hæc conficta ab Aegyptiis, Cabalisticis, Gnosticis, Graecis & Persis nomina, in vnum numen supremum rerum omnium arbitrum colliment; quemadmodum mythologi omnibus veterum Deorum nominibus, quæis deastros suos insigniebant, vnum solem, vti & Dearum nominibus vnam Lunam indigitabant, de quibus vide Obelis. Paph. fol. 252. Sequitur tandem conclusio epigraphes *ΔΙΑΦΛΑΞΟΝ ΑΛΕΧΑΝΔΡΟΝ*, id est, *custodi Alexandrum*. Quisnam verò hic Alexander fuerit, coniecturare difficile est. Hunc Regem, Principem aut belli ducem fuisse, vero haud absimile videtur, qui horum fictorum à Gnosticis nominum præsidio & attractu, ab omnibus aduersæ fortunæ telis, huius Sigilli gestatione, immunem se futurum credebat. Habes hic Lecter paucis pro-

Omnia Deorum Deorumque nomina. vnum Solare Numen. exprimitur.

rerum sub ijs contentarum multitudinē expositum
 primum magicum Sigillum. Huic prorsus simile est
 illud quod Serenissimus Archidux, olim ad me trāsmisit,
 chalcedonio interitum, vti sequitur.

ΑΓΩΣΑΘΑΩΑΩΝΕΓΕ, ΜΒΟΕΙΑΑΜΑΒΡΑϸ,
 C₃ZTPATHAKPAMMA KPA MMAKAM APICCOE
 ΓΓΕΝΒΑΛΦΑΡΑΝΤΗΓΕΜΕΘΕΙΔΑΜΩΒΑΗΜΑΕΝΙ
 ΑΜΩΝΑΡΟΥ ΑΝΤΑ ΜΙΧΑΗΛ ΑΜΟΡΑΡΑ ΕΙ,
 ΦΤΛΑΖΕΤΕ ΜΑΙΑΝΩ. in sequentibus verò nomen ΙΑΩ
 & ΕΛ varijs modis transmutant; & varijs ea corporis gesti-
 bus, per modum adiurationis pronunciant.

Nisi quod in hoc inuocatio spirituum fusiùs sit de-
 scripta, vti & *Seboth* Ophionius expressè ΜΒΟΕΙΑΑΜΑ-
 ΒΡΑΖΑϸ *mesitambraxas* dicitur, de quo vide quæ in
 præcedentibus diximus. adiurationem quæ sub hisce
 nominibus absconditur, vti & numericum ratiocinium,
 consultius æternis tenebris, quam luci publicæ conse-
 crandum duxi.

CAPVT III.

*Aliorum Sigillorum præcedentibus haud dissimilium
 interpretationes.*

VT nostra in præcedenti Sigillo facta interpretatio
 euidentiore foret, hic ad veritatem stabiliendam,

A 2 2 alio-

aliorum Sigillorum explicationes adiungendas existimamus: quorum Schemata partim ex varijs Museis, tum potissimum ex celeberrimo gazophylacio doctissimi Viri Caroli Magnini, quorum magnum habet numerum, depromptimus, partim aliundè ad nos interpretandi causa transmissa, hic opportunè inserenda censuimus: Ex quibus aperte & luculenter patebit, hasce Gnosticorum malefanas inuentiones non aliundè, quam ex gentilitia Aegyptiorum palatris prodijisse, utque utique perniciosiores, quanto à Christianæ fidei dogmatis longius recedebant. Hinc nil ipsis acceptius & gloriosius esse apud posteros sibi futurum persuadebant, quam ex occultis Aegyptiorum symbolis vnà Christianæ fidei mysterijs commixtis, nouam & monstruosam doctrinam ad Geniorum, verius Cacodæmonum, attractum, consertaneam condere, atque imperitæ plebi sub obscuris umbrosisque mysteriorum symbolis representatam, callidè & fraudulentè imponere.

O miseras hominum mentes, o pectora caca!
de quibus rectè fanè Arnobius aduersus Gentes: *si contemptor quis Numinum, & sacrilegi pectorum immanitate furiosius intendisset animum maledicere Dys nostris, auderet in eos quicquam grauius dicere istorum Gnosticorum,* inquit, *prodit historia, quam veluti quidpiam mirabile commentarijs contulistis in formulam? At hosce commentarios quam speciosissimis titulis exornabant: s. it qui libros Σιολογμάνυε inscriberet, alij indigitamenta, rituales, & Augurales libros, alij Commentarios factorum seu rerum diuinarum, Religionum, Pontifi-*

calium quæstionum, alij alia. Sed vt ad institutum nostrum reuertamur, putabant Gnostici magnum in natura rerum arcanum esse, atque summa virtute præditas imagines quasdam more Aegyptiorum transformatas, & sub certo ascendente astrologica veriùs magica arte incisas, cuiusmodi inter cætera sunt sequentia. prima

Qua Abraxam insigniunt, gemma est apud Pignoriam, in qua serpens in circulum contortus; caudam suam mordet; intra cuius medium solare numen Scarabæi corpore, ridicula sanè transfor-

Interpretatio Sigilli.

matione vestitum spectatur. quid serpens, nisi annui spatij Lunæ, eiusdem quæ gubernatoris *Abraxæ* symbolum? quo & *Osiridem* suum notabant Aegyptij: innuunt enim hisce notis, orbis huius lucem à Sole esse, qui sapienti cursu vitam animantium moderetur; Scarabæo signabant; eo quod Scarabæus absolutissimum solaris numinis symbolum esset. Horapollon quoque cum Lunæ sacrum refert, quod, vt Porphyrus aduertit, in partu formando, 28 dierum periodum lunarem obseruet. Verùm cum huius Scarabæi hierogramma quam vberimè, tum in Obelisco Pamphilio, tum in Oedipo varijs in locis profecuti simus, illuc Lectorem remittimus. Hunc quoque pro effectuum varietate in varijs lapidibus incidebant, eaque, veluti validissimæ virtutis amuletum portabant. Misit & huius farinæ gemmam mihi olim Nicolaus Pereiscius Aquensis Senator, in quo Horus, sive *Vriël* intra Barin (est id nauigij sacri genus) positus, reticulata veste indutus cerni-

ni-

nietur, cui alatus Scarabæus supereminet, & in vtraque Baridis extremitate accipiter, & Horus quidem in Bari iacens mundum hunc sensibilem indicat, cuius mens Horus est, vti in Hieroglyphicis nostris operibus passim demonstrauimus; accipiter iuxta caput pedesque assi-

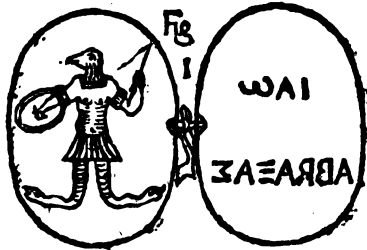

deas, Solis ab ortu in occasum perpetuò, in sensibili Hori mundani domo currentis motum, quo calor in omnia mundi membra infunditur, notat. Per Scarabæum verò alatum, non Solem tantummodo materialem, sed & suprastandanum indicabant, cuius nimirum abdita vi & influxu, administro Horo, omnia reguntur & gubernantur in mundis tum astræis, tum hylæis. Gnostici cum intentam ab Aegyptijs in fingendis periammatis analogiam perspicerent, illi hisce in suam officinam traductis, non tam nouam philosophandi rationem, quam spurium, turpissimumque sacrorum cum profanis, impijs, fabulosisque connubium meditati, satanica quadam calliditate, toti mundo imposuerunt.

Sequantur modo sigilla seu amuleta varijs gemmis lapidibusque incisa, quorum prius, vt in præcedenti exposuimus, hominem *ελευθεριόμορφον*, seu galli forma, cuius caput solaribus coruscum radijs, Solem indicat, seu solare numen, scutica scutoque instructum, cum inscriptione à postica parte. ΙΑΩ & ΑΒΡΑΞΑΣ quis nescit gallum Solis, ob abditam cum Sole sympathiam, symbolum esse? Scutum scuticamque, quam læua tenet, auerruncatiuam facultatem notat; ser-

pen-

pentis verò, quos loco pedum habet, vim abditam & spirituofam Subftantiam, quam mundo communicat, quaque per mundum agitur, adeoque quod Perfæ per *μυθῶν*, hoc Gnostici per *Ἀβραξας* notabant, idque Solare numen esse abdita ratione innuebant.

In hoc Sigillo nomine IAO & ABPAXAS inuenta sunt.

Hunc Genium, Solarem, intra Zodiacum quoque, cuius ipse præses credebatur, collocatum me reperisse meminî.

A	1	M	40
B	2	E	5
P	100	I	10
A	1	☉	9
E	60	P	100
A	1	A	1
Σ	200	Σ	200
365		365	

Est enim ABRAXAS, vti iam sæpe sæpius diximus, per resolutionem Arithmetisam *Ω* & *μυθῶν* factam, vti in præcedentibus ostendimus, idem quod *Mithras*, quem animam Solarem dicebant, virtute sua totius anni decursum moderantem; quod ex numeris, qui ex

utroque nomine *Ἀβραξας*, & *Μυθῶν* in numeros resoluti, vti hic à latere patet, sat superque constat. Vtiusque enim numeri in vnam summam conflati efficiunt 365. tot nimirum, quos dies in anno sunt. Quæ omnia S. Hieronimus in c. 3. Anos comprobat his verbis. *Βασίλειος, inquit, ομνιπτεντερο Δεουμ ποτεντοφο nomine appel-*

appellat Αβραζας, & eundem secundum Græcas litteras, & anni cursus numerum, dicit in Solis circulo contineri, quem Ethnici sub eodem numero aliarum litterarum vocant *Mithram*. Hæc Hieronymus. Αβραζας igitur nihil aliud est, quam Genius Solis auerruncatius, quod radij capitis & scuticæ satis ostendunt in dicta sculptura, quam lapidibus diuersis incidebant, adiuncto eius nomine, eamque collo suspensam contra varios malorum euentus superstitione Ægyptiaca illusi portabant. In Rubino enim hoc nomen in-
 inscriptum cum figura Magica conueniente, contra quosdam morbos portabatur: in Christallo contra alios &c. hisce quoque omnem sibi fortunam & felicitatem spondebant. Certè vix dubito quin Amuletum hoc ad hemitritæum sanandum, in quo conscribi debet ad Magorum præcepta Abracadabra, ab Abraxa primùm fluxerit; nominis enim vestigia id luculenter ostendunt: & hoc me plusquam suadent tot *περιμυητα*, & gemmæ elementis eiusdem nonnunquam repetitis inscripta, quorum copiam habes in Gallicis Scaligeri Epistolis ad Vazetum. Nec nuperum est inter Magos remedium, memorat enim Q. Sereus Sammonicus hoc carmine:

*Inscribes charta quod dicitur Abracadabra,
 Sapius & subter repetes, sed detrahe summa;
 Vt magis atque magis desint elementa figuris
 Singula quæ semper rapies, & cætera figes;
 Donec in angustum redigatur litera tonum
 His lino nexis collum redimire memento.*

De

Superstitiones sub hoc nomine.

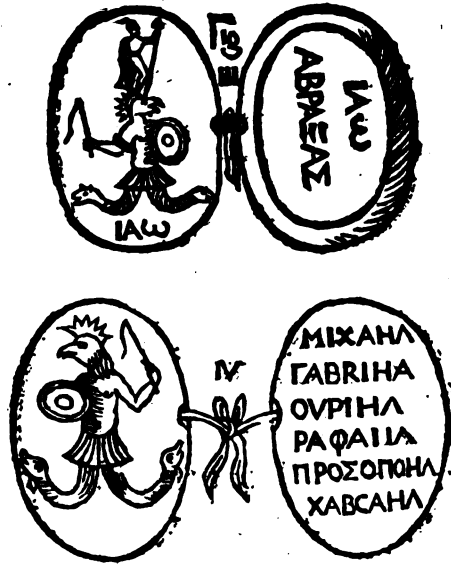
ABRACADABRA
ABRACADABR
ABRACADAB
ABRACADA
ABRACAD
ABRACA
ABRAC
ABRA
ABR
AB
A

De hoc nomine multas
nugas reperies apud Sorenun-
Sanioniatum, multos quoque
hæc verba in formam triangu-
larem, ne quicquam superstitio-
ni desit, adaptasse reperio; vt
adeo certum sit, astutos illos præ-
stigiatores isthac Magica & bar-
bara portenta potius, quam
nomina finxille, & magno super-

cilio inculcasse, ad concitandos simplicium animos, vt
cum magno stupore augustiora putarent, quæ non in-
telligerent, Dæmonesque istis pactis adfistentes, quæ
postulabant Magi, præstarent, vt de præstigijs Marci
refert Irenæus.

Alterum Amuletum seu sigillum continet qua-
tuor i imagines magicas Deorum; Isis, quam urna seu
Situla, Sistrum, spicatum caput; Serapidis, quem ser-
pens, & modius in capite; Martis, & Veneris, quæ
signa ijs opposita indicant. Amuletumque est contra
venena, & philtrea, & fascinationes, vti ostendit Leo-
nardus, Pisanus lib. de Sculpturis lapidum, estque
non facis ac alterum, è Gnosticorum schola profectum.
Hunc *Abaxan* non tantum *Mithram*, sed & nunc
IAΩ, nunc ΣΕΒΑΩ, nunc alijs nominibus, vti in dictis
Amuletis videre est, appellabant. Quæ quidem no-
mina quid significant, indicandum duxi. Gnostici
natione Aegyptij, religione primùm Hebræi, dum
virtutem nominis Dei tetragrammati ex veterum re-

latione cognoscerent, ad impietatis suæ complemen-
tum, superstitiosa sua nomina passim nomine ΙΑΩ
& ΣΕΒΑΩΘ quod idem est ac *Iehoua* &
Σαβαοθ Sabaoth, summa tamen nominum corrupte-
la indigitarunt. Quæ omnia confirmant sequentia.

Amuleta in quorum primis primâ facie homo spe-
ctatur Galli cristati facie, scuto & scuticâ probè in-
structus, qui tandem in pedes serpentinos abit, capite
verò Martis statuam gestat, sub pedibus verò hoc no-
men ΙΑΩ ponitur; quod tamen in plerisque huiusmodi
Amuletis vitio sculptoris inuersum spectatur, vel quia
Sigillum erat, cuius literæ necessariò inuersæ sunt, ut
impressæ rectæ spectentur. Quo quidem potentiam
per *Iehoua*, per Galli faciem cristamque, Solaris Numi-
nis potestatem, per scutum & scuticam omnium con-

trationem, per statuam Martis operum Martiorum effectum denotabant . In posteriori facie habentur hæc nomina in scriptura ΙΑΩ ΑΒΡΑΞΑΣ id est, *Deus Abraxas* . In figura verò quæ numero 4 signatur, iterum occurrit in prima facie eadem *Abraxis* figura ; in posteriori verò facie nomina potentium Angelorum *Michael, Gabriel, Uriel, Raphael, Ananaël, Proforael, Chabsaël* continentur, ad supersticiosos usus traducta . . In 5. verò, eadem figura cum scuto, est nomen ΙΑΩ inuersum inscriptum est; in posteriori verò parte hæc verba habentur Ægyptiaca, ΤΑΛΛ ΑΡΑΙΩ ΩΑΡΑΟ-ΡΟΝΤΟΚΟΝΒΑΙ, id est in lingua Ægyptiaca *summo*

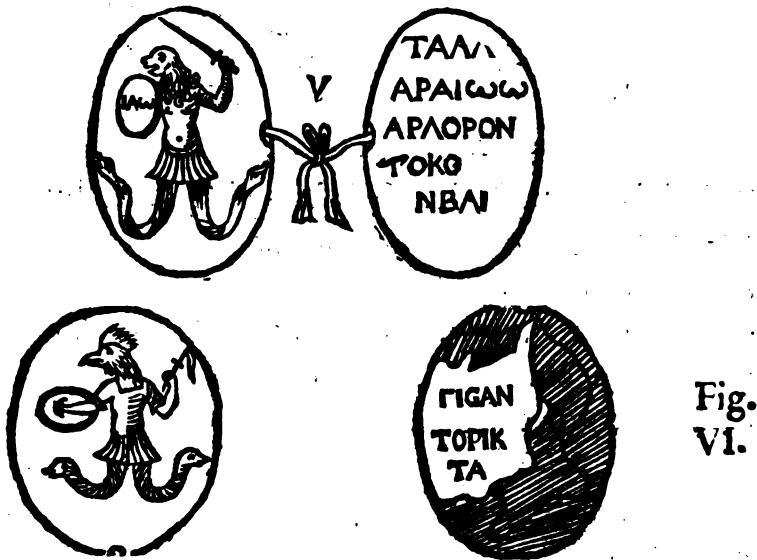

Fig. VI.

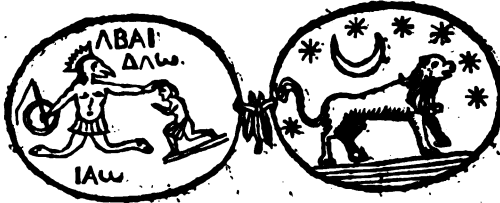
Marti omnia Vincenti. In 6. eadem figura, cum inscriptione partis posterioris ΓΙΓΑΝΤΟΡΙΚΤΑ, id est fortitudinis Martis & Giganteæ . In 7. eadem figu-

figura habetur, cum hac inscriptione ΙΟΤΙΟΥ ΔΙΟΥΝΤ
 ΤΟΟΝΩ ΩΝΙΟΥ, id est *Domini fortitudo eterna* & sub
 pedibus nomen Angeli ΙΑΩΛΙΑ Ιαολiel, id est *angelus*

fig. 7.

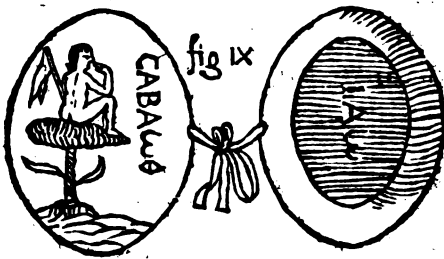
fig. 8.

Domini. In posteriori facie Ibis pingitur habitu volantis, serpente diuaticatis pedibus implicata, cui astat *Anubis* cum sistro; quæ nihil aliud denotant nisi vim Mercurialem nocuorum omnium abactiuam. Verum hoc symbolum alibi expositum consule. In figura 8. eadem figura quæ supra expressa videtur, sub cuius pedibus nomen ΙΑΩ matum imponens statuæ geniculatæ, quo influxus Martialis Numinis in gestantem hoc amuletum denotatur religiosè, veriùs superstitiosè portatum: in posteriori vero parte Leo septem stellis circumdatus, una cum figura Lunæ sextilis conspicitur, quo Sole in Leone existente, vt effectum, septem in-

vnum

vn̄um conspirantibus planetis, fortiat̄ur amuletum, confici debere indicatur. In septimo Schemate, eadem figura occurrit, cum hac inscriptione, $\text{O}\Phi\text{E}\text{O}\text{N}$; quo *Abraham* hunc vn̄um ex Ophioneis Numinibus de quibus paulò ante, uti & in Obelisco Pamphilio, ex Eusebio amplè tractauimus, esse designant. Sed de *Abraham* seu *Mythra* amuletis iam hæc dicta sufficiant.

Procedamus ad Harpocratica amuleta quorum non minor varietas occurrit. Et primò quidem passim inuenitur Loto insidens, digito silcaria, suadens, altera manu

flagello instructus cum nominibus $\Sigma\text{B}\text{A}\text{O}\Omega$, id est, *Sabaoth* ut in figura numero 9 signata pater, in cuius postica facie nomen $\text{I}\Lambda\text{Q}$ inscriptum videtur; quæ omnia Solare numen $\alpha\omega\sigma\epsilon\tau\epsilon\omega\alpha\omega\omega$, & magnæ efficaciz designant. Figura verò quæ sequitur in antica facie eundem nobis Harpocratem demonstrat, symbolis priori similitum, $\text{I}\Lambda\text{Q}\text{CABA}\text{O}\Omega$ nominibus insignitum; in postica verò parte statua $\tau\epsilon\tau\iota\mu\alpha\lambda\alpha\text{C}$ $\omega\tau\epsilon\tau\iota\mu\alpha\lambda\alpha\text{C}$ conspicitur binis gladijs, flagellis, facibusque instructa, quam nos *Hecatem*, siue *Dianam* aut *Isin* tergemina[m] interpretamur. Tricipitem autem fuisse, Virgil. 4. Georg. docet.

..... Sacerdos

*Tercentum tonat ore Deos, Erebumque, Chaosque,
Tergeminamque Hecaten, tria virginis ora Diuina.*

Et Ouid. lib. 7. Metamorph.

*Ora vides Hecates in tres vergentia formas,
Seruat ut internas compita facta vias.*

Orpheus eam vocat *εινδία, τεσσάρων, βενία, χελώνη, ερμίστιαν, τυφλάδιαν* vialem, triuiam, coelestem, terrestrem, æquoream, sepulchralem, bacchantem cum manibus; etque tria capita attribuit, dextrum Equi, sinistrum Canis, medium Apri; Eusebius lib. 3. præparat. cap. 3. *Hecate Luna est, propter varias corporis eius formas, & formarum virtutes; ideo virtus eius est triformis, Nouilunia ferens, albam vestem auro distinctam, & lampades ardentes; Calathum autem superne*

fert, quia cum est diuidua crescente lumine, fruges maturat; plenilunij signum est ferrugineum sandalium.

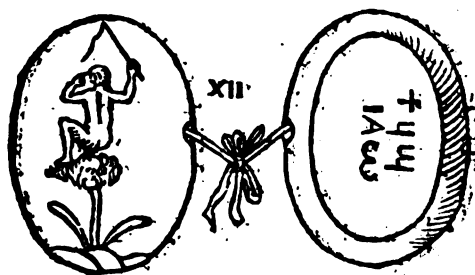
Sequitur Amuletum numero 10 signatum, in cuius prima facie Harpocrates Loto insidens, flagellum

Fig.XI.

lini-

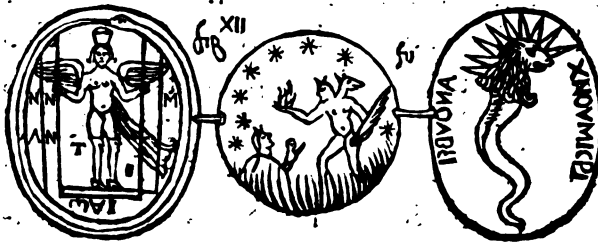
sinistra tenet, dextrâ silentium indicit, ad radicem Loti Leo conspicitur currens, cû hac inscriptione **ABPAEASZ EIEIPIM**, id est, *Abraxas omnia ciens*; quo Solis vis indigitatur. Per Leonem *Momphta* Nilotici incrementi Præsidem intelligunt, quod aptè per stellam Siothis seu caniculæ capiti Leonis impositam notant; ad ortum enim Caniculæ, Sole in Leonem intrante, fit inundatio Nili, Solari Numine Harpocratico flagello omnem Beboniam vim adustiuam repellente. Nota hic **CICRIM** retrogrado ordine lectum **MIRICIC**; idem est ac Matrem Hydem siue Lunam, quæ in hoc amuleto tacitè indigitatur, & Genius Nili, & cooperatrix Harpocratis Solaris numinis. In postica verò parte Amuletum hæc nomina inscripta tenet: **APZEOIAQ MEPMENN**, principium **IAQ** omnis fecunditatis ..

Porro in Amuleto numero 11. signato, alia est figura Harpocratis sine ullis literis, in postica tamen parte habetur hæc inscriptio Ægyptiaca, vbi inuersa hæc verba: **Ⲑⲓⲛⲓ ⲛⲁⲩⲓ** quod idem est ac magnus **ⲛⲁⲩⲓ**. Talia sunt quæ sequuntur ex culina Diaboli prolata Phylacteria iuxta numerorum seriem. Figura 12. duas facies continet; in prima facie videtur figura nuda alata, medio

in

in capite conspicua ; quatuor baculis fuleita, cum infra scripto nomine IAΩ literis inuersis, MNHΞIHA, *Mnixiel*, genium uertutis significat ; uti symbola eius indicant : nuda est, ad simplicitatem eius ; alas habet, ad velocitatem ; modium in capite gerit ad abundantiam, quam confert, indicandam. Quatuor baculis fulcitur

Ἰεζαννομοδορ
 Αζαδοδ'αιμω
 Ο'φρ'ιι
 fig. 13.

ad dominium in quatuor Mundi Elementa innuendum. Hoc igitur Numen memor esse postulant eorum, qui id inuocauerint. Altera facies continet figuram humanam, duobus capitibus caninis transformatam, palmam in manu dextra tenentem, stellis circumdatam, infra quam veluti homo è tumulo surgens conspicitur ; quo quidem nil aliud indigitatur, nisi Anubis seu Mercurius, teste Plutarcho, utriusque Horizontis inferi & superi custos, ac proinde duobus capitibus canini pingitur ; hic idem animarum ex Inferis reductor, à Diodoro describitur ; uti alibi exposuimus ; hinc palmam uictoriae symbolum gestat ; & flammam, qua indicatur animas à poenis per solutis apud inferos, fugitas sphaeris & stellis mox inueniendas. Figura 13, numero signata, Serpens seu Aspis est *Ασπις*, cuius caput radioso nimbo circumdatum, intra hieroglyphica frequens

quens monstrat Nomen Mercuriale, vti ex inuersis literis apparet, vbi legitur; ANOTBEI Anubis. XNOTMICPI verb nomen est, quod ~~et~~ resolutum in numeros facit 1280, & totidem nomen ~~Xe~~ facit. Vides igitur quam peruersè, quam impiè barbaris huiusmodi nominibus diuinum Christi nomen Hæretico-Magi profanarint.

X P I M O M O	600	X	600
	100	N	50
	10	O	70
	200	T	400
	300	M	40
	70	I	10
	200	E	200
		P	100
		I	10
1480		1480	

Innumera supersunt huius farinae mysteria exponenda quæ tamen singula adducere, nihil aliud foret, quam librum hunc impijs rugamentis refecire. 14 Amuletum est simile numero 1 signato: in hoc Mercurius ~~supra~~, biceps cum duobus Genijs supra canales binos vasis Nilotici stantibus spectatur; cuius historiam vide in III.

Tomo, Syntagm. de Canopis. 15 Amuletum est in

14

15

16

quo accipiter supra florem Loti sedet, binis cornibus copix stipatus, & beneficium fertilitatis & abundantix, quæ à Sole promanat, indicat. 16 Mars supra florem stat, hasta scutoque munitus, flore radices suas in cym-

be medio firmante; quo indicatur igneam vim mistam
humide omnium generationem promouere. In prima
facie figuræ 17 est Harpocrates Martio habitu indutus
supra Lotum sedet, adinstar cymbæ efformatum, flagello

Fig. 17.

& Cruce Taurica cassideque formidabilis. In secunda
facie ~~monstratur~~ Daemon, quaternis alis instructus, in
cuius utraque manu baculus, sub pedibus canem habet
positum, ad cuius caudam stella, & indicat Mercuriale
Numen quod Aegyptij ~~Si~~ appellat. nomen primi
ZAAHA, humidi genium alterum ~~monstratur~~ supremi Dei
genium & affectam notat.

Mercuriale
Numen.

Fig. 18.

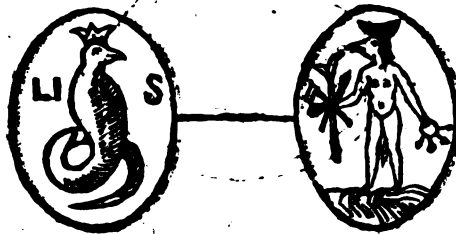

Figura numero 18 figurata est Apis ~~isquæ~~ ~~isquæ~~, qua
lis in tabula Bembina saepe occurrit, estque figmentum
Romanum ad similitudinem Aegyptiorum efforma
tum,

tum, vt literæ Latinæ LI, S. docent & idem significant ac libertatem saluam, vel liberorum salutem: 18 Est Osiris *ἰσῆρὸς ποσειδῶν*, calathum in capite portans, manu dextrâ baculum Cucucomorphum cum lituo & gnomone, sinistra crucem ansatam in formam bifurcatam gestans, & notat Solare Numen, per Accipitrinum caput significatum, vt iam sæpius ex Eusebio docuimus, calathum in capite portat, abundantiæ, quam confert, symbolum; sceptrum Cæuphiæ in capite insignitum notat rerum, quas producit, varietatem; lituus harmoniam; gnomon rerum symmetriam, quam in Mundo conficit; Crux ansata, quam sinistra gerit, Spiritus Solaris per omnia diffusionem. 19 Serpens contortus, duobus cornibus insignis, idem quod 18 fig. notat. 20 Apuleium.

20

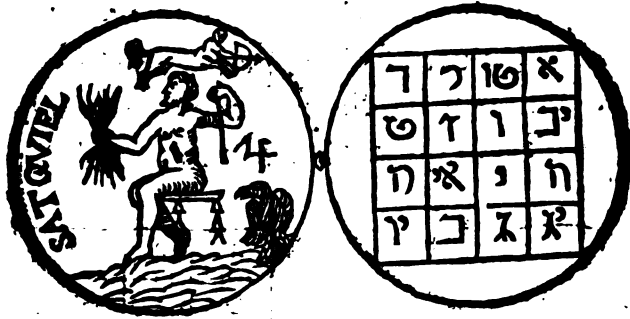
1	32	34	3	35	6
30	8	27	28	11	7
20	24	15	16	13	23
19	17	21	22	18	14
10	26	12	9	29	25
31	4	2	33	5	16

Numisma
Soli dicatū,

est Osiridis Nilotici, estque Numisma figurâ Leonis insignitum ab vna parte, ab altera abaco numerico; monstratque cursum esse Sole in Leonem intrante, ad solare Numen HELOY attrahendum, vt ipse Solis Leonisque character docet. Numericus abacus Soli dedicatus est, cuius intelligentiam *Raphaelem* dicunt, &

nihil aliud est, quàm quadratum senarij numeri, ita artificiosè dispositi, vt singulæ numerorum series perpendiculares, transversæ, diagonales simul iunctæ, eundem producant numerum. Verùm cum hæc figura amplissimè exposita sit in Arithmetica nostra hieroglyphica, eo Lectorem remittimus. Υ Ω Ϝ notas trigonum igneum. Nota Lector, hunc Numum non esse antiquum, sed à posterioribus Astrologis confictum. Sequitur alius Numus, 21, in cuius priori facie Iupiter

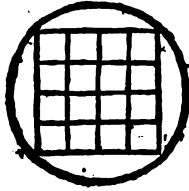
Fig.
21.

sedens fulmine formidabilis, propè quem Aquila Iouialis, & character eius Ϝ, cuius nomen incabala est *Zadkiel* זצקיעל, Hebraei enim Iouem vocant *pru*, id est, iustitiæ arbitrum; hic pro *Zadkiel* corruptè ponitur *Satquiel*. Supra Iouem figura Sagittarij ponitur, quod indicat hunc Iouis fulminantis Numum, Sole in Sagittario constituto celsum esse; posterior pars Abacum exhibet è pronicis literis Hebraicis constitutum, & nihil aliud indicat, nisi 16 quadratum quaternarij eo artificio dispositum, vt singuli numeri, quos literæ indicant, qualibet serie iuncti simul, idem producant; quadratum autem qua-

quaternarij sacrum fuisse Ioui, in 11 parte huius docuimus, vbi fusè omnia exposita reperies. Literæ Hebraicæ hos numeros exprimunt, vt à latere apparet. Idem

Fig. 22.

ד	ו	טו	א
—	—	—	—
ט	ז	י	ב
—	—	—	—
ח	א	י	ה
—	—	—	—
י	כ	ג	ו

4	14	15	1
—	—	—	—
9	7	6	12
—	—	—	—
5	11	10	8
—	—	—	—
16	2	3	13

prorsus est quod sequitur, cuius prima-
facies septem planetarum figuras continet,
& piscium figuras medio; quod ostendit
Numum culum fuisse in magna pla-
netarum coniunctione facta in Piscibus,
abacum verò numerorum consecratum,

Ioue & Luna in Leone constitutis, quod quaternarij
quadratum iuculenter docet. Poterant hinc adduci alia
Amuleta Ægyptio-gnostica, quæ consultò tamen omisi-
mus. Figura sequens notat tres Gratas, quæ ante portam
Templi Ephesini positæ feruntur.

*Alia nonnulla Amuletorum Schemata,
ex varijs Museis collecta, &
hoc loco exposita.*

23 Numero signata Illis est com-
Aspide Accipitriformi, Lituo & Baculo;
quæ

XI.

23

Nota figura
lucus locum
esse fol. 198.
num. XI.

24

quæ omnia alibi fusè exposita sunt. Sequens Numen *Ἐπίτιον* Typhonis exhibet; hinc Crocodilo insistit, & piscem in capite portat; quorum vtrumque Typhonias indicat operationes.

24 *Isis* turrata, seu *Cybeles* Egyptia, duobus stipata Accipitribus, Solariū Numinum symbolis, & ad pedes Seriphio, idest, planta Absynthij marini, quā *Isi* Sacrum fuisse Plutarchus docet; brachijs indecussim compositis, quo indicatur, nihil in natura rerum recòditum esse, quod ipsa non complectatur.

Amuletum
Isiacum.

25

25 Numus tres figuras continet: prima est *Isis* cum situla in manu dextra, & fistro in manu sinistra, & modio in capite; quæ omnia fusè exposita sunt in primo Tomo Syntag. III. c. 1. de *Iside*: altera est Numen *Niloticum* sive Serapis, cum modio in capite, &

radio mensorio in sinistra, altera imperioso gestu, nescio quid imperans. In medio puer alatus conspicitur, & notat vtrumque & *Isin* & *Nilum* Genios totius Aegypti maximos.

26 Numus continet figuram sedentis Anubidis, cum figura fulminis tricuspidis, & homi-

nem

nem nudum ante eum prostratum, cum Cancro; & est

26

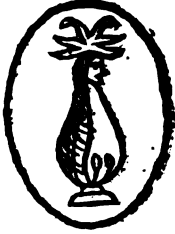

Talisma Astrologicum Sole in Cancro constituto incitum, hora Iouis; quo subtilitatem, intellectus & honores, gestantes illud se impetraturos à Mercurio & Ioue putabant. 27. Talisma seu Camæa est Anubidis, dex-

trâ baculum *negipogon*, sinistra ensam portans, &

27

28

Mercurio dedicatum est; quo & fecunditatem, & malorum profligationem sibi spõdebant. 28. Camæa siue Talisma Canopicum est, tutulo insigne, de quo vide copiosè tractatum Tom. I. Syntagm.

Significatio-
nes Symbo-
lorum.

Fig.
29.

H

Fig.
30.

III. Cap. de Canopis. 29. Isis Memphiticam continet, & quæ litera H signatur sequens, Isidem Bari vectam; de qua vide quæ in Mythologia Aegyptia ex Plutarcho varia adduximus, quæ hanc eruditionem concernunt. 30. Amuletum Isis est contra morbos capitis ut sibi stultè imaginabantur institutum. Ad medietatē nuda, inferiùs trunca, brachijs decussatis, & velo spectabilis, in cuius

Mysteria
huius figure

cuius pectore volueris virginicâ facie, & loco alarum ramos vtrinque distendens, manu dextra A tenens; eandem prorsus refert, quam Zoroastræi *Iyngem* vocant, Agathodæmonem superioris ordinis. Nuda est quia solâ mente comprehensibilis est; vti Zoroaster docet; vnde & ob eandem causam inferiùs truncata spectatur, quia nulla eius sensibilia in inferiori mundo vestigia sunt; velo variegato gaudet, quia varietas eius in superiori mundo solum elucescit; brachia decussata habet, quia decussim totius naturæ, cui præest, designat; A vnâ manu gerit, quod eam Agathodæmonem esse notat; pectori apponitur volucris humana facie, & ramosas alas hinc indè extendens, indicatque supremam intelligentiam Ideis foetam, quam inferioribus mundis communicat. Quæ omnia fusè allegata vide in Spbinge Mystagoga.

Ex quibus iam dictis apertè elucescit, Gnosticos omnia hæc fanatica deliramenta ab Aegyptijs didicisse; si Lector ea cum paulò ante positis Aegyptiorum Amuletis rectè contulerit; sed & nomina ex Aegyptiaca & Hebræa lingua confusa & corrupta id fat manifestant: cum proprium huiusmodi nebulorum sit, ad aures ad-

sisten-

sistentium in sacris suis nefandis obtundendas, isthæc
 barbara, quæ stridorem fremitumque resonant, no-
 mina ad horrorem simul, & autoritatem sacris con-
 ciliandum, vsurpare; vti pulchrè docet Irenæus lib. 1.
 de erroribus Gnosticorum & Nicetas ex Irenæo fuse
 deducit. Quo maiorem, inquit Nicetas ex Irenæo,
 ei qui baptizatur stuporem injiciant, hæc Hebræica
 nomina superaddunt, *Besama*. *camosi*, *bne*, *andora*,
mystadia, *rhuda*, *custaba*; *phogor*, *calathi*, quorum in-
 terpretatio hæc est, *O qui es supra omnem virtutem pa-*
tris, te inuocamus, qui lumen & spiritus bonus, & vita
nominaris, quoniam in corpore regnasti. Hæc Nicetas.
 Difficillimum est, vt quod res est fatear, verborum isto-
 rum fontes indicare; neque enim vllum sub ijs, nisi
 admodum corrupti, vt in *besama* כַּשְׂמָא, *camosi* בְּמֵי, *phogor* פְּהוֹגוֹר,
 vestigium Hebræi sermonis patefit, neque
 Chaldaica, multò minus Arabica verba esse comperio.
 Existimo igitur ex pacto Dæmonis, ad stuporem au-
 dientibus incutiendum conficta esse. Magos enim
 monstruosa, ipsoque stridore pronunciationis etiam hor-
 renda vocabula & carmina ope Cacadæmonum inuenif-
 se & susurrasse, quibus ad præstigias suas mirabilem
 energiam inesse asserabant, ex sacris profanisque scri-
 ptoribus cunctis est in confesso. Huius fæmine fuit quo-
 que quæ l. 2. cap. 13. Irenæus de Gnosticorum impiet-
 atibus refert, vbi nomen absconditum Redemptoris
 sic profantur. *Mesias fromagno in scenchaldin moso-*
meda ecacha saronepseba Iesu Nazarene; quorum ion-
 terpretationem hanc esse dicunt: *Christi non diuido*

Spiritum, cor & supra caelestem civitatem misericordem, fruatur nomine tuae Saluator Veritatis: Confirmatos autem & redemptus respondet: *Ego redimo animam meam ab hoc aere, & omnium quae ab eo sunt in nomine. IAO*, qui redemit animam meam: quae tamen si nescio quid Hebraicum oleant, ita tamen corrupta sunt, ut pro barbaris & portentosis nominibus nihil significantibus, & ad circumstantes decipiendos confectis, usus esse certissimum sit. Huius quoque impietatis, censenda sunt pleraque lapidibus, geminis, laminisque metallicis insculpta sine numero nomina: ex quibus numerum eliciebant alicui ex Aeonibus, aut Priapis, aut Pompis, aut Paredris, correspondentem, omnia enim numeris attribuebant Gnostici, & omnia fidei mysteria sola numerorum analogia se demonstrare posse superstitiosius credebant: Unde Monadis illius & dyadis, triadis & tetradis, pentadis & octoadis prodigiola & sanatica in Deo stitit fingendis, scriptura: quae omnia amplissime deducta videas, apud Irenaeum citato loco, quae quidem congrua sunt ijs, quae de Ephesijs literis, narratur ab Authoribus.

Admonitio ad Lectorem.

De numismatae Caesarum Regumque, quae Gnosticorum literatura inscripta circulantur.

Potant non ita pridem nonnemo numisma digitorum characterum literatura inscriptum, quod nescio cuius Regis ex Iberia aut Cambogine esse perhibebat.

bat. Cum itaque varia nomina ex Gnostice doctrinae sup-
 pellectile de prompta in eo reperirentur, ego in illa factis
 regulas resoluta, dixi ea ex eorum Gnosticorum nu-
 mero, quae periammata & amuleta vocantur, esse. Fue-
 runt nonnulli inter alios, qui meam hanc interpreta-
 tionem sinistre acceptam, non parum apud imperitos
 rerum calumniati fuerint. Unde ne dicam mihi fab-
 sae interpretationis impossibile videri possint, hoc loco
 ostendam non in lapidibus solum geminisque, huiusmo-
 di magicam nominum literaturam fuisse incisam, sed &
 in numismatis aureis & argenteis, cupreis, plumbeis,
 pro geniorum attrahendorum analogia astrologicè inci-
 sa impressaque spectari, Regis quoque illius, qui id gesta-
 bat, impressam unam cum nomine effigie. Unde satis mi-
 rari non possum imperitum eorum de rebus abstrusio-
 bus, quas non intelligant, iudicium, dum similia numis-
 mata praeter nomen regis, nil aliud mysteriosum conti-
 nere arbitrantur. Missum fuit superiori anno ad me
 Vienna numisma Regis cuiusdam, in cuius prima facie
 Regis effigie, in posteriori haec literaturae cenobatur in-
 cisa. **MX * D.** quae nomina, nihil aliud notant, quam
 Michael & Samuel, ex octoada, ut helle notat, ophiom-
 de prompta, ut in praecedenti sigillo exposuimus, reliqua
 nomina sequuntur: **INTPIXIAEZIMI QZIVPANIHA VINTVX**
IXQON XVP IPVNIV MIXAHA adhaec mihi **QZIQ**
VPANIHA horrendus. *V raniel, presta pacem Michael*
INTPIXIAEZIMI (verbum Aegyptiacum) & adhaec
 significat, ut ex nostro Dictionario Copto patet. **QZIQ**

idem est quod Sanctus Vraniel, qui genius cœli dicitur: **VINTVX**, pariter Aegyptiaca vox est, & horrendum significat. **IXΘON** Genius Aegyptius, de quo pluribus in locis Oedipo & Obelisco Pamphilio. **XVP IPVNIV MIKABA. XVP.** idem in lingua Copta notat quod *præsta*, **IPININ pacem Michael.** ex utroque latere duo hæc nomina habentur **TIXI**, & **NIKI**, id est Fortuna & Victoria. Hoc itaque numisma Rex Aegypti seu Chaliphus cui nomine Hali gestabat ad victoriam & fortunam in suis actionibus, gerendisque bellis obtinendam. Sequitur schema.

Fuit igitur veterum Regum Heroumque proprium, huiusmodi barbaris nominibus omnia facta sua adornare, tum ad venerationem quandam maiestati regie conciliandam, tum ad genios fictis huiusmodi nominibus attrahendos, potissimum infirmos. An non in conpulis numismatis Alexandri Magni nomen Ananû Aegyptiorum deæstri, eo quod ex Hammone se natum putaret, arietino capite conspicuum, appositum videmus? An non Romanorum Cæsarum numismatis passim Bacchi, Veneris, Apollinis, Mercurij athenorumq; Deorum nomina apposita cernimus? non alio sane fine, nisi quod per huiusmodi apud plebem se ipsi aut supparem demonstrarent,

rent, aut nimia *ἀρεθίστως* ambitione in transversum a se
 se pro iisdē venderent, ut de Heliogabalo alijsq; legimus,
 certē votiua id, anathemata, queis ad numina tum pla-
 canda, tum propitianda, Cæsares numismatis suis im-
 primere solebant, id satis declarat. Quid interest igitur
 si Rex quispiam Iberus, aut *καρχηδώνος*, seu Carthagini
 eodem nomine & se, & falsa numina mysteriosè expri-
 mat? *καρχηδών* vnā & Carthaginem, & Gnosticorum
ἀριθμοκρατῶν numen significare ex resolutione numero-
 rum patet, ut ibidem ex *ἱερογλύφοις* numerorum docuimus.
 Desinant itaque huiusmodi imperiti rerum æstimatores
 blaterare contra eos, qui mysteriosas Veterum inscriptio-
 nes nesciunt, solummodo literarum vocabulorumque
 sensu contenti. Complura huiusmodi hoc loco addu-
 cere possem, sed ut tempori & sumptibus parcam, ca-
 omittenda duxi, eosque ad Golzium, Quaestorium, Au-
 gustinum, Parutam; aliosque numismatum Scriptores
 remitto, apud quos ingens similiarum sigillorum numis-
 matumque sarrago reperitur. desinant dico imperiti
 iudices rerum cauillare id quod non intelligunt, & con-
 tenti esse vulgari illa numismatum peritia, ne dum in tra-
 Eocmanis apologum de Apibus & araneis; hi enim dum
 de apicem conficere præsumptuosius attentarent, a pu-
 aculeis percussi, temeritatis poenas luant. Sed hæc ad
 mei defensionem non tam explicasse, quam indigitasse
 tantum sufficiant. Iam ad institutum reuertamur.

Ephesiae litera.

Erant Ephesiae literæ *παράδοξα* seu incan-

ta-

tamenta, quibus, nonnullis prolatis barbaris & portentosis nominibus, vel expiabant loca infesta, vel morbos abigebant, vel Dæmones adiurabant. Dicunturque Ephesiæ, eò quod Ephesi primùm ab Ideis dactylis sint inuentæ, & Dianæ Ephesiæ simulachro insculptæ. ita Clemens lib. 1. Strom. & Plutarchus in Sympos. eorum his verbis meminit: ἢ δαμονιζομένης μάγος καλλίστης & Εἰσία γράμματα πρὸς αὐτὴν κατέλιπον καὶ ὀνομάζω. Super obsessos à Dæmonibus Magi Ephesia grammata recitare & nominare iuebant. Etymon verò eorum assignat Eustathius his verbis: Εἰσία γράμματα ἰσοδά, ἀσπίτης ἐκρηθάνων κωνοδωίων ἐξόθισαν, καὶ ἀσπίνας ἐπίνοσασσων τίνος ἦσαν τῆς Σιφανῆς, καὶ Σάνος, καὶ ἢ πωδῶν τῶν Εἰσίας Ἀρτέμιδος ἐπίσημα δῶς ἰσχυρομένη ὄντων τῆς ἀσπίδος λαλιμῆτος λέγει) Εἰσία γράμματα. Ephesia litera incantationes sunt, per quas aliqui ex magnis periculis servati sunt, & victorias repertarunt. Erant autem quædam voces in corona, zona & pedibus Dea Ephesia enigmatica, unde & ijs qui parum disertè loquuntur, dicuntur Ephesia litera. Suidas ait, Ephesias literas incantationes quasdam esse difficiles, quas Cræsum in pyra dixisse ferunt: & Iudis Olympiicis cum Ephesius & Milesius luctarentur, & Milesius luctari non posset, eò quod Ephesius literas Ephesias talo alligatas haberet, cum res innotuisset, victorem à quo triginta victi fuerant, detractis literis succubuisse. Cui astipulatur Diogenianus: Εἰσία γράμματα, ἰσοδά τίνος ἦσαν ἀσπίς οὐ φωνῶν τῆς ἐνίκων ἐν πᾶσι. Ephesia litera sunt incantationes quædam, quas recitantes victores in omnibus erant.

Qua-

Qualia autem nomina ex Ephesijs literis composita fuerint, Hefychius quidem tradit fuisse sequentia : quæ legi possunt apud alios multos Authores : *αου Καθου ανη*, &c. *Askā* quidem significat idem quod tenebras, *Cataskā* idem quod lucem, *hez* idem quod ipsum, & cætera quæ sequuntur. Hisce ut refert Zonaras in Constantino Magno, Zambregus Hebræum ait in aurem turā insuffuratis, statim reddidisse mortuum; quem deinde Sylvester Papa in nomine Christi resuscitavit. Clemens Alexandrinus prædicta verba paulo aliter refert; sic enim lib. 5. Strom. loquitur: *Androcides certè Pythagoricæ literas quæ vocantur Ephesiæ locum dicit tenere symbolorum, significare autem αου quidem tenebras, αο quod non habeant umbram; κατασκου autem lucem, quoniam illustrat umbram; ηε autem per isca appellatione est terra; Εη τεβη, id est, quaternario annus, propter horas; Διωραυδς autem est Sol, quia omnia domat; ηη ηου vox vera.* Significat autem Symbolum, rerum diuinarum cum esse ornatum, qui est tenebrarum si conferatur cum luce, & Sol cum anno, & terra cum omni generis naturæ generatione: ex hoc quoque penitus procefferunt nomina barbara, quibus Branchus Vates Milesios à fame capiasse dicitur; ille enim multitudinem raris lauri aspergens, hymnum dicendo præiit, pronuncians verba quedam barbara quorum significationem inuenies apud Clem. Alexand. lib. 6. Stromatum, vbi *Bedy* dicit significare aquam, *Zaps* mare, *Chom* terram, *Plectrum* Solem, *Sphyræ* ætherem Mundi compagem, *Cnachzbi* lacteum nutri-

men-

216 Arithmomantia Gnosticorum.

mentum, *Drops* denique verbum efficax significat. Ad Ephesias literas omnia illa portentosa nomina à Magis prolata reuocari possunt; quæ uti in tenebris nata, & in tenebris à tenebrionibus prolata sunt, ita tanquam luce indigna in tenebris æternum sepulta relinquamus.

P A R S V.

De Magicis Amuletis.

CAPVT I.

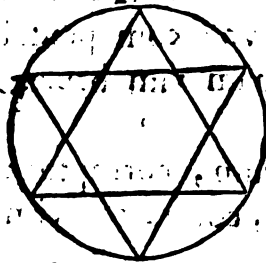
Explicatio nonnullorum Sigillorum.

Ille meritò adnumerari possunt Sigilla magica, quæ per impios satanicæ scholæ magistros, humani generis hostis in hunc vsque diem introducere non cessat, quibus dici vix potest quantis vanitatibus scateant, quot impijs blasphemijs & sacrilegijs, non mysterijs referta sint, & quamuis sacris nominibus ex diuina scriptura depromptis, ad fucum tegendum insigniantur, latet tamen sub ipsis nescio quid barbarum, satanicum, nescio quod murmur magicum sub fictis, portentosis, & nil significantibus verbis absconditum; quorum ingens copia non ita pridem ad me transmissa fuit, ad ea recognoscenda. In quibus nil frequentius occurrit, quam Pentalpha & Hexalpha; est autem

autem Pentalpha nil aliud quam liberis figurata quinque A diductum, quibus Græci *ἑξάγωνον*, id est salutem & sanitatem exprimebant, quo Amuletorum verillo im-

Hexalpha

Pentalpha

posito, iussu Alexandri in somno apparentis, mox admirabilem de Cæsaribus victoriam reportasse Magi fingunt, eoque tanquam suorum felicitatis symbolo in suis nugamentis utitur. Rursus vocis horrendæ vna multis sacris nominibus, nōdo quem Salomonis vocantq; adnexo, omnia plura erucibus variè transformatis inserta, spectantur, quibus Magi ita confidunt, vt nihil non eorumope se obtinere posse, Diabolo tamen cooperante, arbitrantur, cuiusmodi Sigillum non ita pridem ad nos transfusum fuit;

in cuius circumferentiâ circuli octo Sigilla ponuntur, eorūdem Angelorum nominibus insignita. Et Sigillum quidem Michaëli sacrum, lapidum figura, & pentalpha instructum videtur: quo stolidè sibi contra lapidationem securitatem pollicentur.

Secundum Sigillum Anaëli sacrum pentalpha & cultro instructum; quo cautelam contra cultros ipsi Dæmon promittit.

Tertium Sigillum sacrum Raptiaëli, ense vna cum pentalpha insignitum, ipsis contra ensium puncturas securitatem spondet.

E e

Quar-

Quartum Sigillum Gabrieli sacrum, securi insignium, contra securim securos se fieri fuisse credunt.

Quintum Sigillum Cassieli sacrum, quod utrum Angeli aut Cacodæmonis nomen sit, ignoro: hoc scio apud Cabalistas Gaziel, spiritum consumptionis denotari. hoc itaque signant sclopi figura unâ cum pentapha, & contra scloporum iactus magnam vim habere somniant.

Sextum Sigillum Sacchieli sacrum, corruptum et Cabala nomen, sagitta instructum, contra eas vim obtinere putatur.

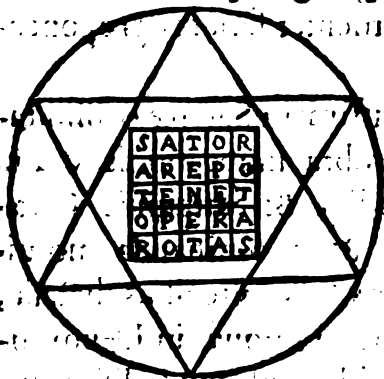
Septimum Sigillum Samueli sacrum, bipermali cultro instructum, contra eius istum prodesse existimatur.

Octavum Sigillum Danieli sacrum, baculo seu fuste instructum, contra fustium verberationem, si fas est credere, insigne tutamen putant. Quibus apposita sunt utrimque verba omnis generis, sacra, profana, portentosa, diabolica, que tametsi hebreorum quid sapiant, ita tamen corrupta sunt, ut interdum nihil significantibus adnumerari queant. Est enim hoc proprium Magorum, sacris profana. Ita mihi pre, ne postmo, locum initum, quod sub barbaris nominibus ut plurimum latet, nigra cauda sub lucido corpore testa pateat. Sed ut huiusmodi Satanae fraudes luculentius pateant, prius orationem, seu potius exorcismum, seu coniurationem, quam in die sacre legi huiusmodi sigillorum architecti, eorumque gestatores ut effectum semper facere debent. ✠ In nomine Sanctissime & Indiv-

vidua Trinitate Patris & Filij & Spiritus Sancti conuato
 vos, vel omnia genera armorum, &c. reliqua verò quæ se-
 quuntur verba & nomina, vti plerumq. sunt abominatio-
 nes, ita sic plorumq. aures vehementer feriant, proponen-
 da non existimaui.

Videat hic Lector nequissimam Satanae callidita-
 tem, quomodo primò sub vmbra Inuocationis diuini
 Nominis, Sanctissima Triadis, & Sanguinis Chri-
 sti; deinde prorsus sacrilega & abominanda nomi-
 na barbara, potentiosa à Satana suis cultoribus dictata,
 proferre cogantur; per quæ modo iniqua in Deum fi-
 de, modo supra posita, ad beneplacitum Diaboli,
 diuina attributa per potentiosa nomina deturpant,
 contaminant; & in hoc modis blasphemias committunt:
 sunt enim omnia huiusmodi nomina tacite Dæmoni-
 rum inuocationes sibi à Magis, & falsa & suppositiua
 Salomonis, vti dicunt, clauicula deponunt, quæ præ-
 ter Dæmonolatram, nihil aliud intra se reconditum ha-
 bent, summo cum contemptu & benignissimi Dei Serua-
 torisque nostri contemptu & opprobrio, qui vitæus
 Satanae in hac sacrilega arte sopus est. Quid verò vir-
 tutis obtineant tot figuræ, tot nomina monstruosa, id
 ad intentum effectum consequendum inueniri? cer-
 tè nihil: cum vni in se esse non possint, vti potè pos-
 sibile. Quod si, nullam efficiantiam naturalè ha-
 beant, vt ex philosophia constat, profectò si nonnullorū
 in ijs consequitur Virtutis effectus, id ad demones alio-
 quam à Satana magistro obtineri uertimèst. Quod
 pari pacto Magi quadrato Hexagramma inscripto,

cum nominibus non nisi ex officina fatanica depromptis insignita, *Sator, Arepo, Tenet, Opera, Rotas*, ineffabilia arcana se peragere posse gloriantur, mera diabolica illatio est: cum hæc nomina instinctione Diaboli à Magis inuenta, nec ullam significationem habeant, neque ex retrogrado ordine, quo eadem per singula littera recurrunt, neque physicam, neque moralem vim præter eam quam Satanas ex

facto into ipsis inesse voluit, obtineant. Frustra illa, quis sacris nominibus admiscet, cum sacra Dei nomina pronuntiata, tantam vim, quantum dispositio ea vera, in Deum fide pronunciantis, nullo alio addito, obtineant: sic verò nomina, *Sator, Arepo, Tenet*, idè credenda sacrosancta, quod ex omni parte, recto, retrogrado, & transuerso ordine legantur; id liceat ijs qui Demoni siue explicitum siue implicitum pactum incurrunt, ego sane tantam in ijs inesse putem, quantum tritici istius, disti-

chi verbis inesse potest. *Signa te signa, tempore tuo tangit Crangin, Roma tibi subitæ motibus ibi amor* Quod idè Magos, quod retrogrado ordine eandem prorsus sensum reddat, in suarum ineptiarum album non assumpsisse, equidem miror. Vide, inique, Lector, quantis se nugis irretiant malefactorum, hominum ingenia; & quod oppidè miror, prædicta nomina tan-

rum

rum

rum

tum obmissæ æstimationis, ut ea non in Latinorum dumtaxat, sed in Arabum, imò Aethiopum orationes inuocatorias irreperint. Aethiopes quidem postquam sanis precibus Deum Christumque fatigauerunt, insanas has voces addunt; siquidem virtute horum nominum, maius pondus roburque, ad id quod intendunt obtinendum, se sortituros amenter sibi persuadent. Porro eadem nomina: *Sator, Arepo, Tenet, Opera, Regas* in orationibus Arabum leguntur, & nullibi apud Magos Cabalistas desunt.

Videtur & insignis fucus in nonnullis hebraicis vocabulis: vnum fit instar omnium celeberrimum apud Magos characterolatræ nomen AGLA. quæ nihil aliud sonat, quam initiales literæ huius versus: *אמן לעולם אמן* id est: *tu benedictus in æternum amen*. Hoc itaque AGLA vnum ex potentissimis Dei nominibus esse putant; cum tamen nesciant illas initiales literas prorsus indeterminatas esse, & tam ad malum, quam ad bonum æque accomodari posse: vititur huiusmodi callidus diabolus, dum sub harum literarum indeterminatione non benedictiones, sed maledictiones imprecatur, ut ex sequenti exemplo patet, ubi per AGLA idem hebraicè intelligi potest: *Abripiant te Demonia, & precipitent te*, vel sub latina phrasè innumere modis, v. g. *Abripiat te Gurges Leonis Anemi*, & similes maledictiones, ut proinde sat pateat quam periculosus sit huiusmodi nominum indeterminatorum usus, præsertim inuentorum ab eo, qui nisi malum intendere non potest. Huiusmodi est sequens sigillum, quod

A

G

L

A

quod tamen Nomine IESV, & diuinis attributis insignitum sit, tot tamen illa portentosis Dæmonū nominibus commixta sunt, vt Satanas data opera, sacrę & diuinę Scripturę nomina, diabolicis suis illusionibus offuscet & cõtaminet. In hoc Schemate quod omisimus, hexalphæ cum sexies repetita voce *Alga* nomen IESV inscriptum videres: in circulo secundo ambiente quatuor Euangelistarum Angelorumque nomina; in tertio. ex Cabala, pariter extracta hebraica nomina amphibologicis sensibus referta ponuntur; in tribus vltimis circulis merito Satanas solita sua malignitate, in ijs quę primò sana aliquo modo posita erant, per formidanda & Cæodæmonum monstruosa nomina eliminandis triumphare videtur. Nemini itaque fidem hisce deferre, neque secuti gestare suadeo ea, quę non salutem animarum, sed sempiternam earum ruinam proximè minantur causantque. Imò accidit non nunquam, vt Magi sub specie laudis diuinę, instigante diabolo, loco laudis blasphemias horrendas misceant, vti in Magici libri initio me. vidisse memini sub hac nominum forma: *Est Deus bonus, non malus, fortis non infirmus, omnipotens, non impotens Deus est*; quę verba in contrario prorsus sensu retrogrado ordine leguntur, ludit insatiabile Satane odium cum diuinis nominibus, illudique affectis suis. Tale Aenigma & Aescopum Hero suo quondam exposuisse fertur. Is enim, quemadmodum in eius vita legitur, cum vnà cum Hero suo Xantho veteres quorundam edificiorum ruinas perlustraret, fortè incidit in columnas quandam mare oream; cui septem græcæ litterę erant

in-

infulptæ, indicantes thesaurum eo in loco non longè à Columna defossum; quarum cum Xanthus intelligentiam anxie disquireret; Aesopus inuentis dictionibus quæ ab iisdem characteribus incipiebant, scripturam illam tribus adhibitis expositionibus illustrauit: erant autem literæ huiusmodi: A. B. Δ. O. T. Θ. X. quas Aesopus manifestans, hero. suo locum thesauri, quem literæ designabant, sic primum exposuit. A. *Ἀνοβας*, id est *Ascendens*, B. *Βαψαλα*, *gradus*, Δ. *Τετρας*, *quatuor*, O. *Ὀψις*, *Fodiens*, E. *Ἐστραυς*, *inuenies*, Θ. *Θουραυον*, *thesaurum*, X. *Χερσιν* *aureum*, hoc est, *Ascendens gradus quatuor fodiens inuenies thesaurum aureum*. Cum itaque Xanthus thesaurum effodisset, neque partem ullam auri Aesopo decerneret, modestè eum admonuit Aesopus, ut præcepto columnæ pareret, quod literæ illæ continebant, hunc in modum. A. *Ἀλλομεν*, id est *Tollentes*, B. *Βαδισαυς*, *ite*, Δ. *Διασοβα*, *diuidite*, O. *Ὀν*, *quem*, E. *Ἐνεστι* *inuenistis*, Θ. *Θουραυον*, *thesaurum*, X. *Χερσιν* *aureum* hoc est, *Tollentes ite, diuidite quem inuenistis thesaurum aureum*. Quod cum Xanthus facere contemneret, solusque auro potiri veller, indignatus Aesopus, comminatus est, nisi partem acciperet, se alterum eiusdem scripturæ mandatum executurum, ita præcipientibus literis. A. *Ἀνδ*, id est *Redde*, B. *Βασινα*, *Regi*, Δ. *Διονυσιο*, *Dionysio*, O. *Ὀν*, *quem*, E. *Ἐνεστι*, *inuenistis*, Θ. *Θουραυον*, *thesaurum*, X. *Χερσιν*, *aureum*, hoc est, *Redde Regi Dionysio, quem inuenistis thesaurum aureum*. Ex quibus patet quam multiplici sensu huiusmodi literarum congeries exponi possit.

Cir-

Circumfertur & aliud Numisma, cui pentagonum inscriptum, in cuius medio facies servatoris nostri sub superscripto hebraico nomine ישו Iſu, quo minime Saluatorem, sed per contemptum ita vocant, vti ex acrostychide patet sequentis sententiæ זכרו זכרו id est, *deleatur nomen eius & memoria eius*: nomen verò ישו quo sacra Scriptura eum principem dicit per acrostychidem sequentis sententiæ ita dicunt: ישו רשע ירקב id est, *nomen impij putrescat*. Infra verò faciem Saluatoris hæc verba ponunt להם הנותן panem propositionis quibus verbis realem Corporis Domini in Eucharistia præsentiam negant, quasi sub Eucharistia præter apparentem panem nil aliud lateat. Innumera hoc loco similia apponere possem, nisi hæc omnia in II. Tomo Syntagmatis XI. de Magia hieroglyphica quam fusillimè, & inter cætera iam propositum numisma consulassem, ad quod Lectorem remitto.

Hos sequuntur in hanc diem omnes ij Magi, qui Amuleta & Telesmata sub certo ascendente cursu veritatem Cœlestem acquirere posse, impiè sibi persuadent. Quid enim rogo virtutis infundi potest numeris aut figuris, queis sibi tantam spondent felicitatem? numeris inquã, & figuris quæ passibiles qualitates sunt, queis omnis virtutis, omnium sapientiam consensu inæpales sunt. Stultum est quærere quod nescis. Vnde enim quæso, horam præcisè & momentum ad fanaticæ oppositionis apotelesma requiris? qui cum in hunc usque diem verus & præcisus astrorum motus omnium Astronomorum consensu desideretur, aut quid influxus huius aut illius

illius Planetæ in numeros & figuras potestatis habeat, capere nequeo: Cum subiecta sint qualitatum incapacia? quis tibi Mage, dixit, refluxum hunc emanare ab hac potius quam illa stella; aut etiam à stella potius fixa, quam planetaria? cur in hos numeros potius, quos actu describis, quam in alios, qui eadem hora ab Arithmeticis constituuntur? Dices forsan intentionem & imaginatricem facultatem ad operis complementum requiri. O quam beati illi forent, qui sola intentione & imaginatione aureos sibi montes, & omnem felicitatem attrahere possent; Huius verò figmenti si eos pudeat, dicant causam acquirendæ virtutis in lapidibus, esse abditam quandam analogiam cœlestium rerum ad terrestria comparatam, omnium per multum consensus, effectricem: sed iterum quid analogia ad rem faciat, non nisi emotæ mentis homo capiat. quis rogo picti hominis figuram, vero homini virtutem imprimere, posse motus aut sensus, aut intellectus, concesserit? aut quis admiserit physicas causas morales effectus, cuiusmodi sunt fauor & gratia Principum, cæteraque fortunæ ludibria imprimere posse: sed audio eos dicentes, hæc omnia potestate intelligentiæ fidei assistentis conferri. Ego autem dico, hæc intelligentiam aliam non esse, quam Cacodæmonem, qui huiusmodi amentiam hominum corda callidis suis inuentionibus infecta, cum extrema animarum ruina, dementare solet. Sed hisce relictis ad Cabalam pythagoricam transeamus.

CAPVT II.

De Cabala Pythagorica.

ITa comparatum est ultra limites naturæ nitentibus curiosorum hominum ingenijs, ut omnia quæ sensibus obijciuntur, diuinis mysterijs & sacramentis referta esse, imperitè sibi persuadeant; suamque credulitatem verbis è sacra Scriptura depromptis solident, dum Deum aiunt: omnia in numero, pondere, & mensura creasse. Numerum itaque præ omnibus alijs rebus sacrissimum esse asserunt; numerum autem in singulis Alphabeti literis insitum, esse mysterijs pariter plenum; ex literis deindè nomina formari, quorum numeri & *et* *is* *supra* resoluti, omnes bonæ malæque fortunæ euentus contineant; superstitiosius opinantur. Hinc ars illa emerfit notoria, quæ nomine & cognomine alicuius in numeros resoluta, de totius vitæ ratione se iudicare posse existimant; & hanc artem Cabalam Pythagoricam nominant, cuius authorem Pythagoram faciunt, more huiusmodi nebulonum solito, ad nonnullam imposturæ suæ auctoritatem, magis & famosi viri nomine conciliandam. Fateor tamen insec omnia huius fætinæ molimina, nihil unquam aut insulsiss, aut magis ridiculum, putridiorique fundamento ~~minimo~~ me contempisse: Ut proindè facis mirari non possim, quâ ratione fieri possit, ut multi, etiam qui in oculis hominum prudentes & sensati videri volunt, huic tamen

ma-

maleferiatæ arti, & prorsùs asininae Philosophiæ aut fidem habeant, aut in mentem inducere possint, vt aliquid eius ope in futurorum euentuum coniecturis certum consequi se posse putent. Verùm nè fanaticas has affanias frustrà cauillati videri possimus, exemplo vno atque altero, verminosas huius Satanicæ dogmatis substructiones à nobis destruendas, ob oculos ponamus curiosi Lectoris.

Supponuntur in primis Pythagorici isti mystæ, seu potius nebulones, Alphabetum literis Latinis exaratum pro latinis, pro Italis Italicum, pro Græcis Græcum, pro Arabibus Arabicum. Sunt itaque Alphabetum varia quibus abutuntur. Cattanus Magus in sua ridicula Geomantia hoc ponit.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M	N	O	P
1.	3.	22.	24.	22.	3.	7.	6.	20.	1.	10.	23.	12.	8.	13.
Q	R	S	T	V	X	Y	Z.							
27.	13.	9.	8.	2.	6.	3.	4.							

In hoc Alfabeto singularum literarum valorem habes numericum, quem sine ratione vel homines, vel Dæmonem inuenisse, certum est; quorsum enim literæ K supponitur 1 vnitas, & eadem literæ A? cur literæ O, 8, literæ N 12 & sic de cæteris? Hanc insaniam cum aduerteret Cornelius Agrippa, aliquid verisimilius constituendum duxit, dum Alphabetum suum onomatomanticum, veriùs onomanticum aliter disposuit, estque quod sequitur.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M	N	O	P
1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	20.	30.	40.	50.	60.
									Ff	2				Q

Q R S T V X Y Z

70. 80. 90. 100. 200. 300. 400. 500.

Atque hoc diuinum illud Pythagoricum inuentum affert, laudatque Alexandrum Philosophum, quod docuerit rationem, qua ex literarum numeris Horoscopi stellæque diuinatorices inueniri possint; quisque inter maritum & vxoré prior moriturus sit aut superuicturus: quæ omnia vt nullum prorsùs rationis fundamentum habent, dignaque sunt, quæ vel ab ipsis pueris rideantur; ita meritò tanquam insulsa, inepta, Sacrilega, Satanica opera, ab omni verè Christiano homine vitanda sunt. Verum operationem stultitia & insania plenam apponamus.

Si scire desideras, inquirunt, nati alicuius dominantricem stellam, computa nomen eius, & vtriusque Parentis per singulas literas iuxta numerum præscriptum, collectamque totius summam, diuide per nouenarium, subtrahendo illum quoties poteris; & si remanserit vnitas aut quaternarius, vterque Solem indicat, si verò binarius, aut septenarius, vterque Lunam designat; sicuti ternarius Iouem; quinarius Mercurium. Senarius Venerem; octonarius Saturnum; nouenarius Martem. Quibus perfrictæ frontis homines, nati alicuius horoscopus hoc pacto reperiri posse credunt. Computetur nomen tam Patris quam Matris, natiq; atque summa collecta per 12 diuidatur: nam reliqua vnitas Ω; 2, ☿; 3, ♃; 4, ♄; 5, ♁; 6, ♀; 7, ♃; 8, ♁; 9, ♃; 10, ♄; 11, ♃; 12, ♁; notant. Atque hæc sunt occulta & non pandenda omnis nequitie architectorum

arca-

arcana. Quis autem, rogo, has ineptias credat? Quis nanijs huiusmodi fidem habeat fanè pudendiſſimis? Hinc enim ſequeretur, omnes Petros, Iacobos, Paulos, &c. vti reſoluti in numeros, eundem numerum exhibent, ita omnes vni & eidem conſtellationi ſubiectos eſſe, & conſequenter eandem fortunam experturos. Reſpondent hi non rationibus, ſed phantaſticis & dæmoniâcis ludibrijs mente emoti, 1. Soli competere, quod Sol vnus & ſolus eſt; 2. Lunæ, quam vtroque ſexu præditam, & animam mundi aiunt, cui & 4. ob quatuor Mundi cardines, & quatuor anni tempora, quæ diſcernit, tribunt; 3. cum ex primo pari & impari componatur, Mercurio competere, ſicuti ex forma & maſculo; 4. Veneri, quia ex 2, & 3 conſtituitur, volupt. Quis non hic tam infulſa commenta rideat? O beatos parentes, quorum ex arbitrio penderet, vt filius ſolius nominis impoſitione per planetæ nomini dominantis fauorem, omni mox fortunæ felicitate compleretur.

Huic Alphabeto aliud ſupponimus paſſim vſitatum, quo tenebriones huiusmodi ſibi perſuadent, de vita & virtute natorum, de omnibus bonæ aut malæ fortunæ ſortibus perfectum ſibi iudicium dare poſſe, ineptè gloriantur. Alphabetum ſequitur.

A B C D E F G H I K L M N O P
 3. 3. 22. 24. 22. 3. 8. 6. 29. 10. 12. 23. 12. 8. 13.
 Q R S T V X Y Z.
 23. 13. 9. 8. 2. 6. 3. 4.

Hic primum quæram, cur ternarium adſcribant A, aut eun-

eundem ternarium B, & F, & Y? Cur 22. G & E? cur quoque P, & R, 13? M denique & Q 23. assignent? mirè se hoc loco torquent mendacissimi coniectores, neque aliud nobis assignare possunt rationis fundamentum, quam vel Dæmonis, quocum pacto inito id concluderunt, concursum; vel stolidissimi cerebri à Dæmone dementati phantasma. Quod ut apertius ostendam, exemplis id aperiam. Imprimis ex summa numerica toties in nominibus assumptis 9 auferunt; quoties fieri potest; atque residuum apud se retinent; deinde contemplantur illa residua; quibus simul collatis, respondent, hunc vel illum superaturum, hunc vel illum prius moriturum; aut diutius victurum; & si quæ sunt similia. At non illud ita assequuntur, ut si residuum aliquod altero maius fuerit, statim victoriam suggerat; sed sæpe ex minori, sicuti aliàs ex maiori, palmam & diuturniorem vitam pollicentur. Exempli gratia 4, & 2, significant illum hominem victorem futurum, qui in suo nomine residuum habuerit binarium, alium verò qui 1 habuerit; occisum iri. pariter in 1, & 3, 1 significat eum superaturum, qui residuum habuerit 1, quando aduersarius ternarium habuerit residuum; & sic de cæteris. Quæ tamen ita stolidè congesta sunt, ut cui-cumque alphabeto applices, toto cælo dissepent. Exempli gratia, cum superest quaternarius, & ternarius in duobus hominibus, quaternarius vincere debet, quòd falsum est in nominibus Cain & Abel, quorum ille pro residuo ternarium habet, hic quaternarium; & tamen si veræ sunt regulæ onomatopæarum, Abel Cain

fu-

ſuperare debebat, cuius tamen contrarium ſacra Scriptura aſſerit. Idem apparet in Abſalon & Ioab, quorum hic ſeptenarium reſiduum habet, ille quinarium, ac proinde ille Ioabum vincere debuiſſet; cuius tamen contrarium nobis referunt ſacræ literæ. Sequeretur pariter ex fanaticis huiuſmodi Onomatantiæ regulis, quòd is qui

S	9		
T	8		
E	22		
P	13		
H	6	M	23
A	3	A	3
N	12	R	13
V	2	I	29
S	9	A	3
84		71	
3. reſid.		8 reſid.	

latine ſuperatur, Gallicè vinceret; quod quam abſurdum ſit, quis non videt? Nam ſi conſulas (uti acutè demonſtrat Merſennus in opere ſuo in Geſenſi) Onomatantiæ Latinæ linguæ gnarum, ſtatim affirmabis: **MARIAM** ſuperatam eſſe **STEPHANVM**, eoquè diutius victuram, eò quòd **MARIÆ** poſt ſubductos nominis numeros per 9, reſtat 8, **Stephano** vero ternarius; voluit enim hi magiſtros, ſenarium ab octonario ſuperari. Sed exemplum poſtamus. Scribantur dicta nomina, ut à hęc ptes, quorum ſingulis literis numerus Alphabeticè correſpondens apponatur; notatis verò in ſtam ſummam collectis, videbis in **STEPHANO** ſummam 84, in **MARIA** 71, ex quibus ſubduc toties poteris 9, in **MARIÆ** nomine 8, in **STEPHANI** nomine

E	22		
S	9		
T	8		
P	29	M	23
E	22	A	3
N	12	R	22
N	12	I	29
E	22	E	22
136		90	
1 reſid.		9 reſid.	

ter-

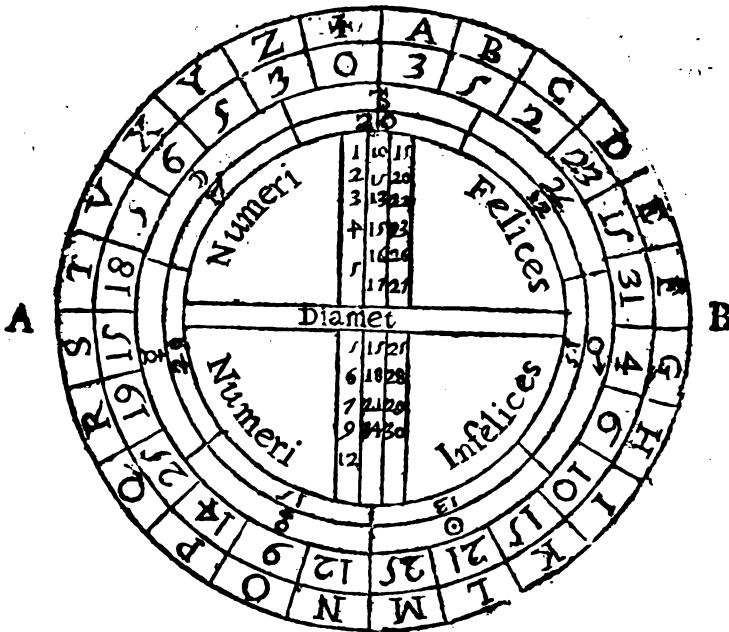
ternarius remanet, hinc deducunt, MARIAM esse victri-
centem, atq; diutius vivere debere, quam STEPHANVM.
Verum hoc falsissimum esse ex Gallicis nominibus ap-
parebit, ex quibus totum contrarium resultat, ut videre est
in Gallicis Nominibus MARIE & ESTIENNE; quæ si
in numeros resolueris, summam huius habebis 136; alte-
rius 90, à quibus novenarius quoties fieri poterit reie-
ctus, in priori relinquit 1, in posteriori 9, atque adeo
contra regulas arithmomanticas, MARIE quæ sub La-
tino nomine victrix steterat, sub Gallico nomine supe-
rabitur. Sed in more positum est huiusmodi imposto-
ribus, ut ubi vident, rem non bene cessasse, miras excu-
sationes præstant, aut non legitime processum esse,
aut omissum aliquid necessario requisitum; quod ta-
men illi quid sit, demonstrare non possunt. Nonnulli
quoque cum eos erroris commissi pudeat, nomina miris
modis vitiant: Ita in nomine ESTIENNE, teste Mer-
senno, ne MARIA à STEPHANO superata dici
possit, ex dicto nomine S & N edimunt, atque sic ex-
mutato nomine ETIENNE MARIAE desideratam
promittunt victoriam. Sed apud cum hisce male feriat
torum hominum stolidis machinationibus, quæ uti indi-
ca sunt, quæ commemorantur, ita eadem æternis
consonis saporibus, ne charitas tam absens
rebus maculare videatur, omitto.
Quis plura desiderat, is le-
gat: Memoriam in
Genesim solo
nomine STEPHANI nomine

CAPVT III.

De Rota Vite, & Mortis.

EX Satanico hoc Magisterio nata videtur celebris illa Rota, quam quidam rotam vite & mortis, nonnulli Sphæram Biantis appellant, perperam illi imposito nomine. Verum vt mortalium in tam ridiculis rebus fingendis stultitia luculentius patefiat, rotam, eiusque structuram hoc loco apponere, & examinare visum fuit.

Sphæra Biantis.

Intra duos extremos circulos Alphabetum onoma-
G g ma-

Descriptio.
Rotæ .

matomanticum cum numeris, singulis literis correspondentibus spectatur; infra quos duo alia circularia spacia delineata vides, intra quæ characteres septem planetarum, & sub singulis numeri appropriati ponuntur; sequuntur deinde intra concavitatem centalem tres columnæ diametro A. B. interlinctæ, numeris refertæ quorum ij, qui supra diametrum A. B. continentur, felices, & numeri vitæ vocantur; qui infra diametrum A. B. continentur, infelices, & numeri mortis nuncupantur, hinc illi Rubro, hi Nigro colore vt plurimum pinguntur. Atque hæc est Rotæ illius infelicissimæ systasis, quam equidem etiam inter opera Venerabilis Bedæ, nescio quo furo, irrepsisse miror. Sed usum exponamus.

Stulta Rotæ
vitæ & mor-
tis dispositio.

Primò itaque Archimystæ Satanicæ de re vera, vel falsa consulturi, accipiunt numerum literarum vtriusque, inter quos negotium versatur, numerum quoque horæ & diei, quo colloquium instituitur; Mensis quoque & signi Zodiaci numerum; omnes in vnam summam colligunt, summamque diuidunt per 30, & reliquum quærunt in rota: & siquid residuum fuerit, res falsitatis conuincitur. Aliud exemplum apponamus. Consulturi vtrum quis in remota regione viuus sit, an mortuus, ita procedunt: Accipiunt numerum nominis absentis, quem ex Alphabeto numerico in extremis duobus circulis eruunt; deinde numerum mensis, vnâ cum numero dierum mensis, quo discessit, & simul in vnam summam colligunt, quibus addunt numerum currentis anni, quam totam numerorum summam diuidunt per 30, & residuum, si quidem supra diametrum

trum A B, inueniatur, certè cum viuum esse pronunciant; si infra diametrum A B idem reperiat, mortuum eum esse asseuerant.

Quod si scire velint, vtrum quispiam è carceribus exiturus sit, vtrum non; accipiunt numerum nominis captiui, & anni, mensis, diei, quo captiuus factus est; quibus collectis adiungunt nomen ciuitatis & patriæ; & summam totalem diuidunt per 30: quod si residuum reperiat inter rubros numeros supra diametrum A B, liberabitur; si inter nigros, mortem, vt putant, subibit.

Praxis Rotæ
vitæ & mor-
tis.

Hoc loco sanè multum Hellebori ad insana stolidissimorum huiusmodi Philosophastrorum cerebrapurganda, quo rationabiliùs philosophari discerent, opus foret: quid enim in hoc ridiculo machinamento aut virtutis, aut subtilitatis lateat, dispicere nulla ratione possum; nisi fortè dicant, Alphabetum Onomatomaticum, quod superiùs rectè scriptum erat, iam in circulare formam adaptatum, peculiarem vim habere; quod quàm insulsum sit, quis non videt? Sed & quid mysterij septem Characteres planetarij cum suis subscriptis numeris, plùs virtutis in circulum quàm in rectum scripti possideant, penetrare multò minùs possum; quid denique rubri supra diametrum numeri normaliter iam, non circulariter scripti, plùs virtutis ad vitæ, quàm inferiores nigri ad mortem obtineant non capio. Ego sustem, siue sursum, siue deorsum, versum, sanè idem semper robur ad eleuandum possidere noui; quo optandum esset tam insana malè augu-

Confutatio
Rotæ,

ratorum capita, verberibus quàm verbis tractabilia, probè tunderentur, vt ad mentem tandem excolerentur. Sed quid confusa illa horæ, diei, mensis, nominum, signi, planetæ, numerorum collectorum farrago ad rem faciat, discuiat cui plus otij est & temporis; ego sanè in tam malè sana doctrina aut perscrutanda, vltèrius, aut refutanda acrius, bonas horas non impendam, nugæ sunt, affariæ, & naniæ aniles, & digni qui talia tractant, tenebris carcerum, & Vlciano.

Inuectio in
Geomantia.

Hiscæ Cabalisticis meritò adnumerari possunt Geomantæ, in futuris ex Geomantica fatuitate pronuncian-
dis infanientes: in qua quid non extra præscriptum rationis, quid non supersticiosissimum, sit, hinc patet. Perforant enim identidem vel terram, vel abacum, vel quid simile solidum punctorum capax, nulla vel temporis, vel numeri inter pungendum scribendumque habita ratione, sed ductum imperumque phantasiæ sequentes, quam regi coelitus autumant, quæ vbi quie-
uerit, puncta colligentes, figuras ex eis tradunt r6, domibusque indè, Astrologorum more, extractis, nullo fundamento, nullo rectæ rationis vestigio, nomenclaturas imponunt maioris minorisue fortunæ, amissionis, acquisitionis, albi, rubri, pueri, puellæ, lætitiæ, tristitiæ, viæ, coniunctionis, populi, carceris, capitis & caudæ, illudque potissimum contendunt, vt coelestibus gubernentur, & iusta proportione coelo planetisque respondeant, eorumque vim omnem, in quæstionibus interrogationibusque constituunt. O cœcitatem mentium! quis enim hominum, ne dicam

Vanitas
Geomantia.

no-

noctuarum talparumque, ex punctis à se temerè & casu proiec-tis, futurorum vaticinium trahi posse sibi persua-deat ? Astrologi non incongruè causas inferiorum re-rum cœlestia & esse, & haberi debere, sunt enim omnium causæ, sed non eo modo, quo ipsi contendunt potuerit existimare signa esse siue per se, siue cum causis, nullo autem pacto potuit vlli accidere nisi lese mentis, vt crederet puncta ipsa à se ipso infixas tabulæ, aut arenulis insperfa, futurorum causas esse, aut signa. Quid igitur ad futurorum diuinationem motus manus temerè aut scribentis in charta, aut arenis, motus prorsùs indiffe-rens ad omnia profit, scire cupiam ? siquidem in motum futura non referuntur, sed in configurationes & aspe-ctus siderum, in varias eorum vires & proprietates. Quod verò Geomantæ figuras illas in abaco de pun-ctis temerè infixis, compactis & coalitis, ad similitudi-nem XII signorum Zodiaci instituunt, sibi ipsis con-tradicunt, cum ad nugas suas defendendas potius 16, quam 12 seligunt. Sed aiunt 16 se elegisse præ 12, quod in numeris 16 punctorum, oporteat esse quatuor matres, totidemque filios, ex quibus nepotes pendeant 4, & totidem testes, qui postmodum iudicem consti-tuunt. Nugæ nugarum. Rursus interrogo quid par aut impar punctorum numerus, domuum figurarumque radices faciant ad futilem illam futurorum diuinationem, vt si vel vnum punctum aut excedat aut decedat, tota operatio in irritum cadat ? aiunt sequi hoc ex natura & proprietate figuræ, quæ scilicet tali si-gno cœlesti, vel tali planetæ subdatur. Sed quis nescit vel

Deliramen-
ta Geoman-
tarum.

vel ipso Philosopho teste , in figuris talem vim potestatemque esse non posse, neque in sideribus esse vires, quæ figuris temerè iactatis communicari queant. Quod verò figuram rubram, quam puerum dicunt, Marti consecrant, adeò stolidum est, vt sensatis risum cum indignatione moueat : quam enim ridiculum sit, Martem robore corporis immanem puero comparare imbelli, & omni robore virili destituto, quis non videt? vndè alia emanat insania, rubrum colorem Marti dicere, eò quod flammei coloris videatur. Innumera hoc loco inconcinna, vesana, ridicula, & emotæ mentis propria adducere de

Geomantarum deliramentis
possem, sed cum ea
in Magia Hieroglyphica
ex ipsis fundamentis confutauerim, eò Lectorem remitto.

ARITHMOLOGIAE

P A R S VI.

Myſtagogia. Numerorum ſiue de Myſtica numerorum ſignificatione.

P R A E F A T I O.

INter omnia, quae ad diuinarum humanarumque rerum contemplationem ſpectant, non minimum ſane locum obtinere videtur myſtica numerorum ratio, qua ple-roſque S. S. PP. ita oblectatos fuiſſe nouimus, ut ubicumque occaſio ſeſe obtulerit, veluti praeſingula paſcuadepti, in iſis quam ſciſſimè interpretandis ingenium ſuum maxime exercuiſſe viſi ſint; neque mirum id cuiquam videri debet; cum enim numerorum vi & natura nulli non argumento ſe immiſceat; & nullum dubium eſſe debet, quin ſub iſis lateat neſcio quid diuinae naturae proximum, & intellectualem ita à natura inſitum, ut ſi numerum ab ea ſuſtuleris, naturam deſtruiſſe videaris. Numeros omnia creata ſpirant; Caelum, Terra, Elementa, & quidquid tandem in Angelico, Humano, Sidereo & Elementari Mundo concinnum & harmonicum eſt, id totum numerorum rationibus ſub multiplici ſenſuum analogia, ſubieitur, & ex S. S. Scripturae luculentiffimè patet.

Numeris
omnia com-
ſtant.

ter, quàm non immeritò contextum quendam sub perpetua numerorum allegoria continuatum dixeris: Quis nescit, Christum Redemptorem nostrum plerasque suas parabolas sub mysticis numerorum allegorijs adornasse; ut sensatis essent lumen veritatis, insensatis verò cecitatis caligo. Ne itaque hoc opusculo quidpiam deesse videretur, præmissò in præcedentibus numerorum abusu, modo usum eorundem verum & legitimum, necnon à SS. PP. ceterisque sacra Pagina interpretibus tantopere approbatum, opportunè subiungendum censui; ut quam aptè diuinis humanisque rebus numerorum mystica rationes congruerent, ex sequenti discursu patefieret. In quo tamen quempiam existimare nolim, me numeros hosce mysticos diuinis applicare per materiales quosdam Arithmeticos conceptus; sed per abstractissimas altissimasque numerorum rationes, quæ quidem aliud non exhibent, quam simplicem quandam analogiam, quæ per umbratiles similitudines ob intellectus nostri imbecillitatem diuina natura incomprehensam essentiam, quadantenus exprimere conamur; prout & Authores paulò post allegandi, ex quibus nostra desumpsimus, præstiterunt. Undè si quandoque occasio detur excurrendi ad sensum realem, Metaphysicum, aut Theologicum, prudentis Lectoris erit, ex toto analogo rerum contextu, mentem intentionemque Authoris, eo quo dixi modo, interpretari.

CAPVT I.

De Monade siue Vnitate Mystica .

Explicaturus Numerorum mystagogiam, ab ea vnitate seu Monade ordiar, quæ vti est omnium numerorum principium, ita quoque ex ea omnis numerorum multitudo profluit; tantoque ab Vnitatis essentialis Abyssu, qui est DEVS Opt: Max: interuallo, quantum infinitum à finito, Intellectuale à Materiali, Omnia à Nihilo, dissidet. Quemadmodum enim omnes numeri ab vnitate emanant componunturque; ita ab vnitate illa seu Monade supramundana, cunctæ eorum, quæ aut intellectu concipiuntur, aut oculis perlustrantur, conditarum rerum ordines, genera, species, fœcundissimæ Mentis æternæ conceptu prodierunt; Quam Monadem miro quodam & nescio quo instinctu agitatus, hisce verbis descripsit Trismegistus: *Vnitas, omnium principium, radix, atque origo; absque principio verò nihil; initium autem non est principij, sed alterius: Monas ergo principium omnium numerorum continet, à nullo contenta, omnemque gignit numerum, nullo numero genita.* Cui subscribit Boëtius: *Omnia, quæcunque à primaua rerum Monade constructa fuerunt, numerorum ratione formata videntur; hoc enim principale fuit in animo Conditoris exemplar; hinc quatuor Elementorum congeries mutuata fuit, hinc temporum vices, hinc motus astrorum, Cælique conuersio.* Quibus qui-

Trismegistus in Pimandro.

Boëtius in sua Arithmetica.

H h

dem

Quid fit vni-
tas in Deo.

dem verbis nil aliud, quàm infinitam illam Diuinæ Naturæ eſſentiam ſuperimmensam, indiuiſam, vnam, ſimpliciffimam, omnium idearum ideam, formarum formam, rationem rationum, numerorum omnium, id eſt, omnium conditarum rerum fontanam monadem intellexit; tametiſi humanum intellectum longè ſuperet, quomodò ex vnitatis illa ſuperna ex ſe & ſua natura ſimpliciffima, tantæ multitudinis foetus, tanta productarum rerum varietas cum tanta ſœcunditatis vbertate, ſine villo vnitatis ſuæ impertibilis damno, emanare potuerit. Totum tamen hoc myſterium non alia meliori ratione, quàm ſub vmbatili quadam ſimilitudine, per materialis vnitatis proprietates exponi poteſt; quemadmodum enim omnia à mente diuina, ita quodam modo omnia à mente noſtra; quod Deus in creatione, hoc mens noſtra in numerorum productione; diuina mens diſcernit omnia; diſcernit & omnia mens noſtra. Sed Dei diſcretio rerum productio eſt in propria ſubſiſtentia, noſtra verò ſolum numerorum, quæ ſunt diuinæ diſcretionis ſimilitudines. Sublata enim vnitatis, numerorum nullum reſtabit veſtigium; ſublatis verò numeris ſemper intacta reſtabit vnitatis, quæ vti numerorum omnium origo eſt, ita quoque omnes in ſe numeros virtute continet, adeoque numerus tam par, quàm impar, tam maximus, quam minimus in vnitatis mira quadam eminentia in ſœcunda illa vnitatis complicatur. Ita prorsùs in ſuperimmensa illa monade, quæ eſt ſupramundani illius opificis ſœcundiffimus conceptus & Archerypon, in quo par & impar, maximum & minimum, teſte Boëtio

Quomodo?
Deus nume-
rare cenſetur
quomodo noſter
intellectus.

&

& Cufano, ita coincidunt, vt sine vlla sui ipsius aut mutatione, aut diuisione, vnum semper in se, ineffabili modo subsistat; quod vt luculentius pateat, id meliori facilliorique, quo datur modo, exponamus.

Maximum absolutè hoc loco nihil aliud esse dicit Cufanus Cardinalis lib. de docta ignor. quàm maximum, quo maius dari non potest, estque veritas infinita, nullo humano, nec Angelico intellectu comprehensibilis. Nam cum hoc maximum de eorum natura, quæ excedens & excessum admittunt, minimè sit; erit id necessariò super omne id, quod conceptu mentis nostræ exprimi potest; omnia enim, quæcunque ratione, aut intellectu apprehenduntur à nobis, ita inter se, & à se inuicem differunt, vt nulla prorsùs præcisa æqualitas inter illa assignari possit. Maxima autem æqualitas illa est, quæ vt à nullo est alia, aut diuersa, neque vllum quoque vel excessum, vel defectum importat, ita super omnem quoque intellectum collocata, omnem meritò mentis conceptum excedit, atque adèò cum maximo absolutè idem est. Porrò cùm hoc Maximum absolutè omne id, quod esse potest, sit; minimum autem absolutè id sit, quo minus concipi non possit; perspicuum est, maximum absolutè, minimo absolutè, coincidere. Oppositiones igitur, quas in rebus imbecillis mentis nostræ fundat apprehensio, locum tantum habent in ijs, quæ excedens & excessum admittunt; Maximum verò & minimum absolutè, vt supra omnem oppositionem est, ita nullum quoque excessum vel defectum, vt dictum est, suo in conceptu con-

Quid sit Maximum absolute.

Quid sit Minimum absolute.

Maximum & Minimum absolute coincidunt absque vlla contradictione.

cludere potest, vt doctè probat Cusanus.

Maximum
absolutum
omnia est.

Cum itaque Maximum absolutè omnia sit absolute actu, quæ esse possunt, illud absque vlla oppositione, vt cum minimo coincidat, necesse est; atque adeò, quod super omnem affirmationem & negationem, & super omne id, quod concipi potest, existit, id quoque non magis esse, quàm non esse concipitur; & omne id, quod concipitur non esse, non magis non est, quam est; verùm ita est hoc, vt sit omnia, & ita omnia, vt nullum; & ita maximum, vt sit minimum; ita lux, vt tenebræ; *vti enim tenebra eius, ita & lux eius*; Cùm aliàs Deus omnia possibilia actu esse non posset, si non esset infinitus & terminus omnium. Hoc autem omnem intellectum transcendit, qui nequit contradictoria in suo principio combinare via rationis, quoniam per ea, quæ nobis ab ipsa natura nota sunt, ambulamus, quæ longè ab hac infinita virtute cadens, ipsa contradictoria per infinitam distantiam connectere simul nequit. Supra omnem itaque viam rationis incomprehensibiliter maximum illud absolutam seu infinitum, cui nihil opponitur, videmus cum minimo coincidere. Sunt itaque Maximum & Minimum hoc loco transcendentis absolutæ significationis termini, quæ in sua simplicitate absoluta supra omnem contractionem ad quantitatem molis aut virtutis, omnia complectuntur. Atque hoc Maximum & Minimum nihil aliud esse, quàm vnum, scitè sanè ostendit sapientissimus Cardinalis Cusanus, libro de doctæ ignorantia hisce verbis.

Boëtij Epi-
phonema
probat.

Cum excedens & excessum propriè numerica sit

con-

considerationis, atque adeò anima numeris affuectæ, sine
 ijs quicquam finitum & terminatum concipere non possit;
 sublato numero, ipsa quoque rerum discretio, ordo, propor-
 tio, harmonia, atque ipsa entium multitudo, quæ sine nu-
 meris concipi non potest, ut cesset necesse est. At si nume-
 rus iste esset infinitus, quoniam tunc iuxta dicta maximum
 actu cum minimo incidere, omnia pariter prædicta cessa-
 rent, cum idem sit numerum infinitum esse, & minime
 esse. Infinito igitur numero adeò magnus quidem assi-
 gnari non potest, ut eo maior esse non possit in potentia;
 maximum tamen actu numerum, quo maior dari non pos-
 sit, assignari, est assignari eum, qui nec principium, nec
 finem suæ magnitudinis habet; numerus siquidem infini-
 tus esset, & consequenter talis numerus, neque discretionem
 rerum, neque ordinem, neque pluralitatem, neque excedens
 neque excessum admitteret, imò numerus non esset. Qua-
 propter necessarium est in numero ad minimum pertinere,
 quo minus esse nequit; atque hæc est Unitas: & quoniam
 Unitate minus esse nequit, erit hæc Unitas minimum sim-
 pliciter, atque adeò cum maximo simpliciter coincidet.
 Non potest autem hæc Unitas numerus esse, ut potè omni
 excessu carens, sed est principium numeri; quia minimum
 quod hæc Unitas refert, finis est omnis numeri; quia ma-
 ximum est, cum quo minimum coincidit. Est igitur Uni-
 tas absoluta, cui nihil opponitur; ipsum Maximum simpli-
 citer, qui est Deus benedictus, quæ Unitas uti maxima
 est, ita multiplicabilis & participabilis, quoniam omne id
 est, quod esse potest. Non potest igitur ipsa Unitas nume-
 rus fieri. Atque hæc Hebræi, ut in Cabala exposui-
 mus.

Unitas Ma-
 xima æquipa-
 rata Unitati
 Minimi.

Zohar de
vinitate.

mus אין אין . Enfuph vocant, Diuinæ effentiaë infinitum, Mare illud magnum & interminum; hæc Vnitas apud Zohar vocatur: *Vnitas simplex & absoluta vinitate simplici, & absolutissima omnibus modis & rationibus, & ex omnibus examinibus, quibus examinaueris hoc, nihil percipies, nisi vnitatem simplicem & summè absolutam.* Atque hanc vnitatem ita necessariam esse, vt illà non existente, nihil conditarum rerum existere possit, supra-citatus Author hisce verbis ostendit.

Card. Cusa-
nus de do-
cta Ignor.

Cum omne non Maximum sit finitum & principiatum, necessariò id erit ab aliquo; Si enim à seipso esset, fuisset, quando non fuisset; ne igitur processus concedatur in infinitum, Maximum simpliciter necessarium, sine quo nihil esse potest, concedendum est. Cum præterea nullam esse intelligi possit sine esse, Maximum autem esse oppositionem non admittat; necesse est, minimum esse, cum máximo esse coincidere, eritque absolutam esse nihil aliud, quam Maximum esse; quemadmodum Veritas maxima, est Maximum absolute; maxime itaque verum est, ipsum Maximum simpliciter esse, vel non esse; vel esse & non esse; vel nec esse, nec non esse; in infinito enim Diuina essentia hæc omnia sine ulla oppositione considerari possunt.

Deus cur
dictus sit Ens
& non Ens
à S. Diony-
sio.

Patet hinc, quare S. Dionysius Deum subindè Ens & non Ens dixerit, & Zohar subtilissimis verbis explicat: *Iam dixi tibi, quod producenti Ens de non Ente nihil dedit, & quod Ens est in non Ente quoad rem non Entis, & non Ens est in Ente quoad rem Entis, vt discas, quod non Ens sit Ens, & Ens non sit Ens.* Patet igitur ex dictis, Maximum simpliciter necessariò esse, imò esse

ip-

ipsam absolutam necessitatem, & hanc Vnitatem esse absolutam. Vnitas ergò hæc erit Maximum simpliciter, quod supra innuimus, & S. Dionysius doctè demonstrat lib. de diuin. nomin. Cum omnibus vt sint, causa sit Deus, ipse non est, vt potè omni essentia superior, qui enim excedi omnem substantiam, scientia omni item est superior. Et inde modus de Deo philosophandi emanat negatiuus; vti enim nihil inexistit in Deo quod non sit Deus; ita omnia quodammodo Deus, & Deus omnia; vt proindè hinc emanet de Deo affirmatiuus differendi modus, qui teste S. Dionysio, à posterioribus incipiens, ad infima & abiectissima sensim progreditur, vt potè negatiuo oppositus, vt quæ ab infimis sensim ad suprema progrediatur. Verum cum affirmatio pariter & negatio à finita mente, finita sint, neque attingere possint id. quod excellit omne finitū; idèò manet in infinitatis tenebris, omni luce inaccessibleis; quare supra omnem est affirmationem & negationem, atque hinc emergit excellentium negationum Theologia, quæ nec aliquid asserit, neque aliquid de Deo negat.

Theologia
negatiua
quæ.

CAPVT II.

Quomodo Vnitas, seu Monas trina dici possit?

Post Vnitatem ordine numerorum sequitur Dyas, id est, binarius, qui vti est Monadis quedam iteratio & reassumptio, ita quoque non immeritò Monas secunda dici potest; primus, isque simplicissimus numerus.

Dyadis my-
stheria.

nerus, externum, primum & sensibile. vnitatis germen
monadisque duplicatio, initium omnis multitudinis,
quæ humano ingenio concipi potest; qua scitè sanè
creaturarum omnium, quarum non est numerus, à
simplicissima illa Deitatis monade foecundissimus efflu-
xus notatur, omnis multitudinis primordium; quæ uti
malo & imperfectioni obnoxia est, ita quoque ab Hie-
romystris pro symbolo rerum confusarum, malorum-
que initio sumitur; hoc enim pacto pars Naturæ Ange-
licæ ab vnitate superna recisa separataque; omnium
malorum iliadem in orbem intulit; de quo vide Dio-
nyf. de Diuin: nomin: fusiùs explicantem. Vndè &
Philosophi Materiam primam per Dyadem expresse-
runt: quemadmodum enim Deus per primam vnitatem
in se ipso immutabili & indiuisibili essentia subsistit;
ita vnitatis secunda seu iteratio Monadis; & antiquitate
& vnitatis Deo proxima dicitur, eò quod cunctarum
sensibilium corporearumque rerum tantum vna sit ma-
teria, totius oppositionis ectypon; cum prima relatio
& oppositio non nisi in dyade contingat, de quibus in-
sequentibus. Est itaque Dyas secunda à prima monade
decisa vnitatis, multitudinis initium, & primus parium
numerus, malitiæ tamen nonnullius eam insimulant
philosophi, eo quod primum ab vnitatis recessum expri-
mat, quam multitudinis & imperfectionis notam di-
cunt; cumque diuersitatis, inæqualitatis, dissimili-
tudinis principium & vnitatis distinctio casusque primus,
ab vno sit, non immeritò à veteribus tum Græcis tum
Ægyptijs, Hebræisque diuisionis in omni disciplina,

Dyas est pri-
mus recessus
à Deo

cen-

cenfetur numerus, quo ab Aegyptijs oppositarum rerum diffidium lis & discordia, pugnantiumque in natura qualitatum viciffitudines non immeritò à Perfaram Magis sub Arimanij & Orimazis allegoria, de qua fuprà, & ab Aegyptijs sub Ofiridis & Typhonis mythologia repræfentatæ indicantur, de quibus Tomum II. Oedipi, Claf. VII. confule. Sed vt ad propositam nobis fcopum reuertamur, meritò quæri poffet, quomodò Archetypa illa vnitas, cum vnum quid simpliciffimum, indiuifibile & immutabile fit, poft dyadem trina tamen dicatur?

Trias trinitè prima, teftè Boëtio, Dux eft & Princeps imparium, numerus perfectus, primus, integer, confumatus, vniuerfus, totus: nam ficuti Monas eft fimplex fine extremitate, & Dyas extremitas diuidua & patula eft fine medij vnitate; fic trias miro complexu vtramque fe priorem apprehendit; inueftit enim circumuallatque Monadem Dyadis subsidio, & Dyadis extrema vnitate iungit necitque; & ficuti diuiduæ potentia inditus acus fuaptè natura impers, totius conflatur impletque fubftantiam; ita & in Dyadem progrefsa Monas, illiusque excepta finibus, triadis complet, perficitque numerum; Vndè non immeritò numerus dicitur Princeps, Diuinæ emanationis fimulachrum, totius contemplationis & fapientia fundus: & fi primaria rerum fubfiftentia contingit in Monade, feu puncto, fubfiftentium verò cognitio & apparitio in Dyade feu linea; erit fupremus cognitarum & fupremarum fubftantiarum amor & feftiua profecutio

Triadis excellentia.

triadis. Mirum igitur non eſt, veteres Philoſophos tanto ſtudio Triadis incubiſſe myſterijs.

Ternarij numeri
generiſis

Sicuti igitur ex Monade naſcitur Dyas, additione unitatis, ſic additione Monadis, ad Dyadem naſcitur Trias, numerus triunus ex vno, in vnum reductus: quia ſicuti unitas principium numerorum, ſic trigonus prima omnium, figurarum, rectilinearum, naſciturque ex binario & unitate, & in hieroglyphicis pyramidibus per Δ ſignatur; quod initium ducit à puncto ſeu Monade pyramidis, & per duo, quælibet latera, in baſim extenditur, qua Δ conſtituitur, ſacra illa & tot Antiquorum ſcriptis celebrata Trias, verum Platonicum triplicis Mundi exemplar & idea, vera illa trutina iuſtitie Pythagoricæ ad medium duorum vitiorum, vtrimque reducta, numerorum omnium principium, Diuinæ trigonum Naturæ, totius imperfectionis, ac Naturæ mancæ complementum, formarum appetitus in Protheo, vigentis vnicum centrum, pyramidis myſticæ fundamentum, ſons & origo corporum, quæ ad myſticas ſignificationes, & reconditas rerum explicationes, nihil vberius. Sicut enim pars primus, nempe dualitas, eſt diuiſio, primaque diuerſitas, ac caſus, vt diximus, primus ab vno; ſic ternarius primus numerus impar eſt quaſi reſtitus ad vnum, atque principium; & perfectior eſt pari, cum illum comprehendat, non ab eo comprehendatur: Vnde aptiſſimus numerus eſt iuſtitie, ſiquidem in paribus iuſtitia quaſi diſſoluta eſt ſine medio, vt rectè admonet Plato lib. I. de legibus, nec vltimum, quo ianitur, cardinem habet; ſed in ipſo impari

ſu-

Ternarij numeri
meritiſis

Plato

super ipsum vnum, est medium quasi centrum atque Numen, quo æqua distributio, & ad quod quasi finem regitur. Impar etiam propter medium sui ipsius vinculum, vt rectè Plotinus dicit, suis ipsius vinculum intra se possidet, & propter centrum circulare existit, & propter comparationem extremorum ad medium, vniuersi ordinis principium est: In ternario enim principium, medium, & finis est; Vndè & *ἡ τριὰς*, & præsci quoque Theologi, vt principium, medium, & finem in Deum referenda designarent, tria in sacrificijs offerebant. Quibus quidem exhibitis, iam ad Vnitatis trinæ explicationem progrediamur.

Plotinus :

Ternarius numerus perfectissimus. quod continet principium, mediū & finem.

Nulla vnquam Natio fuit, quæ Deum non coleret, & eum Maximum simpliciter non crederet. Sissenij vnitatem maximè adorabant. Pythagoras Trinitatem vnā assererat. Quod vt intelligatur, verba Cusani adducam, quæ rem scitè sanè exponit. lib. supra citato: *Sciendum est, inquit, id quod omnē alteritatem præcedit, æternum esse: alteritas enim idem est, quod mutabilitas; sed omne quod mutabilitatē naturaliter præcedit, immutabile est, & consequenter æternum. Vnitas ergò natura prior est alteritate, & quoniam eam naturaliter præcedit, est æterna. Porro omnis inæqualitas est ex equali & excedente, vndè inæqualitas emergit, æqualitate naturà posterior; quod ita ostendo. Omnis in æqualitas in æqualitatem resoluitur, nam æquale inter maius & minus est; si itaque dempseris, quod maius est, habebis æquale; sic si minus dempseris à maiori, iterum habebis æquale. Inæqualitas itaque per subtractionem ad æqualitatem reducitur; ergò æqualitas naturaliter præcedit inæ-*

Vnitas natura prior est alteritate.

Alteritas &
inæqualitas
simul sunt
naturâ.

quale; Alteritas ergo & inæqualitas natura simul sunt: ubi enim alteritas, ibi & inæqualitas, & è conuerso; inter duo namque ad minus erit alteritas, illa verò ad unum illorum duplicitatem facient, quare erit inæqualitas per excessum unius. Alteritas ergo & inæqualitas simul erunt naturâ, sed ex præmissis æqualitas naturâ præcedit inæqualitatem, quare & alteritatem; æqualitas ergo erit æterna. Iterum si due fuerint causæ, quarum una prior sit altera, erit effectus prioris prior naturâ effectui posterioris. Sed Unitas vel est connexio, vel est causa connexionis, est enim Unitiva omnium: binarius verò, vel diuisio est, vel causa diuisionis, ergo sicuti Unitas natura prior est binario, ita & connexio naturâ prior est diuisione; sed sicuti alteritas & diuisio naturâ simul sunt, ita Unitas & connexio: Cum itaque probatum sit, id quod alteritatem, diuisionem, seu mutabilitatem præcedit, esse æternum, est enim id simpliciter maximum; nihil verò præcedens alteritatem aliud sit, quàm Unitas, Unitas autem idem sit, quod æqualitas & connexio; erit necessariò, Unitas, æqualitas, & connexio æterna; non tria æterna, sed unum æternum, si enim plura essent æterna, alteritas siue multitudo prius esset Unitate, iterum alterum alteri doerret, atque adeò nullum illorum esset æternum; æternum itaque essent, & non æternum, quæ omnia absurda sunt & impossibilia. Manet ergo Unitatem, æqualitatem & connexionem, uti unum sunt, ita & æternum esse. Ita Cusanus.

Unitas, æqualitas, & connexio sicuti habent unum esse, ita habent æternum esse.

Atque hæc est illa trina Unitas, quam Pythagoras adoranda instituit; quamque Egyptij Hemphtha dicebant, & sub figura ⊕ id est, per globum ser-

serpentem, alam in vnum hierogramma congesta, occultè exprimebant; de quo vide Obeliscum Pamphilium.

Ab vnitatis itaque gignitur vnitatis æqualitas: negatiue, id est carentia inæqualitatis, atque ab his procedit connexio; Deus enim vnicus, vti ipsa rerum entitas est, seu forma essendi, æqualitas verò entium æquitas, in qua neque plus, neque minus sit, nihil supra, neque infra; ita generatio vnitatis nihil aliud est, quàm vnitatis repetitio; si enim bis vel ter, aut deinceps Vnitatem multiplicaueris, iam Vnitas ex se aliud procreabit, vt binarium, ternarium, vel alium quemuis numerum, qui creatis conuenit. Vnitas ergò in Diuinis semel tantum repetita gignit Vnitatis æqualitatem, siue quod idem est, Vnitas gignit Vnitatem, quæ est generatio æterna Patris & Filij. Hinc patet, quomodo illud Trismegisti intelligendum sit: *Monas genuit Monadem, & in seipsam suam reflexit ardorem.* Sicuti igitur generatio Vnitatis ab Vnitate, est vna Vnitatis repetitio, ita processio ab vtroque est repetitio Vnitatis entitiuæ, & æquatiuæ, siue quod idem est, Vnitatis & æqualitatis connexio & vnitio. Rectè itaque ab vnitatis & æqualitate vnitatis, id est, ab vtroque connexio procedit, neque enim connexio vnus tantum est, sed ab vnitatis inæqualitatem vnitas procedit, & ab vnitatis æqualitate in vnionem. Neque dicitur, connexionem ab vnitatis, vel ab vnitatis æqualitate gigni, quoniam neque ab vnitatis per repetitionem fit, neque per multiplicationem: & quamuis ab vnitatis gignatur vnitatis æqualitas, & connexio procedens ab vtroque, veluti si de eodem dicatur,

hoc,

Trismegisti,
essatum ex
plicatur.

hoc, id, Idem; hoc ipſum quidem quod dicitur id, ad primum refertur; quod verò dicitur idem, relatum connectit & coniungit ad primum. Atque ex tali quantumvis diſſita ſimilitudine Pater dictus eſt Vnitas, Filius Æqualitas, Connexio verò Amor, ſeu Spiritus Sanctus. Atque hæc ſunt, quæ de Trismegifti & Pythagoræ trinitatis in Vnitate ſcrutinio Lectori curioſo exhibere volui.

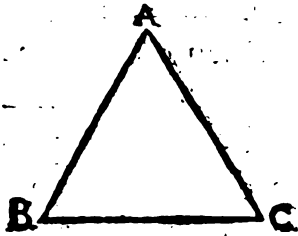
Dyas quomodo alteritate induat.

Vides itaque, quomodo ex vnitate Dyas profluens alteritatem quandam inducat, verum mundanæ productionis Symbolum, bonorum malorumque nec non viciffitudinis rerum in Mundi conſtitutione index. Vides quomodo vnum additum vni quomodolibet poſitum, ſemper minimum cauſet ſpatium, interſtitium, ſeu intercapedinem, quam poſitio duarum vnitatum exprimit, idemque in diſcreta quantitate exhibet, quod linea in quantitate continua; ſicut enim ex fluxu puncti concipitur productio lineæ, ita punctum à puncto decretum, ſpatium omnium minimum cauſat, quam Dyas vnitas ſecunda refert. Rurſus cum linea ad alteram lineam inclinata, ſectione ſua angulum efficit, quid aliud quàm indeterminatum quoddam ſpatium omnis ſuperficieſi expers efficit? cui tamen ſi tertiam lineam addideris, tùm ecce vnitas geometrica triuna exurgit, videlicet triangulum, adeoque ex vnitate in vnitatem fit reditus; Eſt enim hæc vnitas trigona prima vnitas omnium ſuperficieſum, omniumque figurarum reſtilinearum ſons & origo; ſicuti enim vnitas numerica Diuinæ Naturæ, ita prima vnitas hæc

Comparatio
nes Dyadis
& Triadis.

geo.

geometrica, Dei triunus. umbratilis quaedam imago, ty-
pus & exemplar est, & in sequenti triangulo æquilatelo

A B C. luculenter apparet, in
quo vnitas trianguli Diuinæ ef-
sentiz vnitatem notat, laterum
verò angulorumque ab vnitate
distinctorum æqualitas, trium
Diuiinarum hypostasium in ha-

tura & essentia æqualium vnitatem haud incongruè de-
notat. Sicuti ergò ad vnitatem est, vt aut latere, aut angu-
lo ab isopleuro sublato essentia trianguli maneat, ita in
Diuinis vna hypostasis sine altera esse non potest, quin
totum destruat; neque enim Pater sine Filio, neque
Filius sine Patre, nec vterque sine Spiritu Sancto esse
aut concipi potest. Si enim ex trigono siue angulo,
siue latus sustuleris, iam non triangulum vni-trinum
nec tri-unum erit, sed in dyadem totius imperfectionis
indeterminatum Chaos degenerabit. Iterum, si per im-
possibile vna hypostasis tolleretur ab altera, maxima
in tri-uno Diuinitatis triangulo foret confusio. Patet
itaque, quod supra docuimus, tri-unum triangulum siue
isopleuron umbratile esse. SS. Triadis Symbolum, in
quo Deus Pater vnitatem, Filius æqualitatem, Spiritus
Sanctus vtriusque per amorem connexionem notat,
quod nec Trismegistum latuit, dum nescio quo affatu
agitatus dixit: *Monas Monadem genuit, & in seipsam
suum reflexit ardorem. Vbi per Monadem aptè Patrem,
per genitam Monadem Filium, & per reflexionem ar-
doris Spiritum Sanctum, qui amor & ignis dicitur,*

SS. Trinitas
cum Δ equi-
latero com-
paratur.

in-

inquit. Sit Monas prima latus A B, altera Monas B C. erit latus A C connexio Monas ex C in A. reflexa, quo trigonum Diuinitatis tri-unum Numen aptè exprimitur, vti in anteposita figura patet. Quemadmodum verò vnitas extra se in multitudinem diffusa, rerum omnium productionisque Mundanæ ab vnitate superna profluentis diuersissimarum rerum differentiam, ita Monas geometrica triangularis, rerum in Mundo creaturarum innumerabilem multitudinem & varietatem denotat; Est enim vti vnitas principium omnium numerorum, id est, multitudinis; ita & triangulum prima superficies omnium figurarum rectilinearum, quæ mente humana concipi possunt, radix & origo, & sicuti in vnitate omnes numeri, ita in triangulum omnes figuræ rectilineæ, id est, omnis rerum creaturarum multitudo, in trigonum illud Archetypon resoluit. Vndè Plato scitè sanè ad hoc alluisse videtur, dum *Mundum hunc sensibilem ex Trigono Archetypo profluxisse asseruit*, quo & cunctæ res veluti Diuinitatis quodam signaculo impressæ videntur, atque adè vel ipsa natura per manifestissima rebus omnibus impressa signacula, tanti nos mysterij participes esse veluerit: Nam si vniuersam Naturam perfectam credimus, certè & eandem vel ex luculentissimis indicijs trinam esse, fateri cogemur: Cum enim omnis Creatura sit tri-unius Conditoris opus Diuino fulgore coruscum; Certè vt in se Diuinæ perfectionis & Sacræ Triadis in se impressa vestigia demonstrat, necesse est; sunt enim cunctæ res, quæ sensibus obijciuntur, veluti specula quædam, quæ Diuinitatis tri-uniæ imagines

ad

Vnitas geometrica
quid notet.

ad nos reuerberant voces quædam reflexæ , quæ ad in-
 star Echo Conditoris tri-unius gloriam occulto quo-
 dam præfagio nobis concinunt . Verùm ne in re passim
 nota hæreamus, hic Abacum Trinitatis rerum omnium
 apponemus .

SS. Trias omnibus rebus impressa .

Trinitas in Deo Arche- tipa.	Pater .	Filius .	Spiritus San- ctus .
In Anima .	Intellectus .	Memoria .	Voluntas .
In gradibus animæ .	Vegetatiua .	sensitiua .	Rationalis .
In Intellec- tibus .	Diuinus .	Angelicus .	Humanus .
In Sapientia .	Diuina .	Angelica .	Humana .
In Intelle- ctualibus .	Mens .	Intellectus .	Ratio .
In Ratioci- nio .	Maior extre- mitas . Maior pro- fitio .	Minor .	Conclusio .
In Eruditio- ne .	Conceptus .	Vox .	Scriptura .
In mundo .	Intellectualis .	Cœlestis .	Elementaris .

K k

In

In Sole .	Lux .	Radius .	Calor .
In Luna .	Coniunctio .	Medium .	Oppositio .
In Circulo .	Centrum .	Diameter .	Circumfe- rentia .
In Magnitu- dine .	Longitudo . Linea .	Latitudo . Superficies .	Profunditas . Corpus .
In numeris .	Linearis .	Planus .	Solidus .
In hominum pofitione .	iacere .	ſtare & am- bulare .	Sedere .
In plantis .	Arbor .	frutex .	Herba .
In nube .	Pluuia .	Nix .	Grando .
In arbore .	Folium . radix .	Flos . truncus .	Fruſtus . Rami .

Atque hæc ſunt , quæ de Triade rebus impreſſa paucis dicenda duxi ; adè vulgato prouerbio verum ſit , numero Deus impare gaudet , & omne trinum perfectum . Cum itaque omnia tam viſibilia , quàm inuiſibilia arcanæ illius & ſupra excelsæ vnitatis veſtigia & ſigna ſint triade notata , certè omnem creatam triadem ab æterna & increata Trinitate , tanquam ideatum ab idea profluxiſſe , credere congruum eſt , quatenus creatam inter & increatam Triadem infinita quædam differentia inter-

tercedat ; vti enim creata inæqualitatem , diuisionem , prioritatem posterioritatemque connexam habent , ita in Diuinis summam æqualitatem , summam connexionem , identitatem & æternitatem exhibent , ita vt in Diuinis nil temporaneum, inæquale, disiunctum & separatum, nil prius aut posterius, sed omnia æqualia, infinita & æterna esse censi debent ; ita vt Monas cum Monade trigona , trigonus cum circulo , circulus cum circumferentia & centro , maximum cum minimo prorsus coincident , vti supra quoque inuimus , & in Arte nostra Analogica fusè docebimus . Hæc itaque de vnitæte triadica dicta sufficiant , quare iam ad tetradis siue quaternarij mysterium exponendum nos accingamus .

Differentia
Trinitatis
creatæ & in
creatæ.

CAPVT III.

De Mysterijs Tetradis, seu Quaternarij .

Sicuti in præcedentibus punctum Monade descripsimus, lineæ verò interuallum diuidua Dyade distendimus, superficiæ autem latitudini Triadem indidimus ; ita nunc superest , vt in corporea plenitudine, & solidi profunditate quaternarius requiescat, distendatque & emetiatur potissimum corporis interuallum . Nam vt supra dictum est, quaternarius primus est corporeus solidusque numerus, producitque vel pyramidem trilateram, vel cubum . Vtraque figura diuersis modis producitur . Prior sic : Puncta quatuor, siue

Numerus
quaternarius vel con-
sistit pyrami-
dem trilate-
ram, vel Cu-
bum .

Kk 2

qua-

quatuor vnitates in præcedentibus indicatæ, angulorum ipſius capita finiunt; Lineæ ſex dirimunt ac diſperſiuntur; quatuor ſuperficies eandem operiunt & contigunt; deinde ſub ipſis terminis abditum, oculiſque imperuium corpus exiſtit ex quaternario. Quod ſi quaternarium ſub hiſce terminis 1. 2. 3. 4. expanſum collegeris, habebis 10, ſecundam Monadem, & Angelici Mundi radium; denarium ſi quadres, mox occurreret 100, tertia Monas, animatiſti Chori exordium; ſi denique ſecundam Monadem in tertiam, id eſt, 10. in 100. duxeris, exurget cubus ſiue ſolidum corpus, omnium, quæ viſui patent, ſenſibilem rerum reconditorium. Hinc quatuor elementorum ſimplicia corpora, quæ quadruplex generum ordo, Subſtantia, quantitas, qualitas, locus comitantur: Subſtantie competit generatio & corruptio: quantitati augmentatio & diminutio; qualitati motus alterationum contrarijs inſiſtentium; loco denique latitudo congruit. Quibus quadruplex rerum ordo, ſubſiſtentium inanimatorum, viuientium, ſenſibilem & rationalium fulcitur & conſeruat. Atque hæc eſt Pythagorica illa tetractys, conuerſos rerum ordines continens, de qua cum fuſè in Muſurgia noſtra vniuerſali egerimus, illuc Lectorem remittimus.

Quaternarius eſt in potentia denarius.

Fœtus quaternarij multiplex.

Tetractys reperitur in omnibus rebus.

Tetractys igitur reperitur in omnibus rebus. Chaos eſt diuiſum in quatuor Elementa: Cœlum in quatuor partes ſeu angulos; Aer in quatuor ventos; Zodiacus in quatuor triplicitates; ſub Cœlo quatuor temporum qualitates; ſub qualitatibus quatuor Ele-

men-

menta ; sub Elementis substantia , quantitas , qualitas , motus ; sub substantia corporea , Entitatum , Vegetabile , Sensituum & Intellectuum ; quantitas in punctum , longitudinem , latitudinem & profunditatem ; qualitas in quatuor , siccum , frigidum , humidum , calidum ; Motus in ascendentem , descendentem , rectum , circularem & Terra in quatuor spacia diuiditur . Præterea non malè Tetractys dicitur continere res omnes , cum quaternarius , uti alibi ostendimus , ut potè in potentia denarius , numerorum omnium perfectissimus & absolutissimus , sit rerum omnium idea , ultra quem nullus alius numerus reperitur , ut in Obelisco Pamphilio ostensum est lib. 2. cap. 10. Hunc quoque Cabalici Hebræorum reducebant ad decem Sphirath , quæ sunt diuina attributa & mensuræ , queis Deum , Diuinam prædientiam , & immensitatem rerum describere solebant . Quæ ut omnia clarius pateant .

Cabalitz ad
10. omnia
reuocant.

Quadruplex
vnitas ex-
plicatur ;

Quadruplicem vnitatem hoc loco exponendam duximus ; prima est simplicissima siue *Monadica* , *Mona-* dica ; altera *Decadica* seu denaria ; tertia *hecatontadica* seu centenaria ; quarta *chiliadica* seu millenaria . Prima intuetur simplicissimam & indiuisam vnitatem , scilicet 1 ; secunda denariam vnitatem , quæ & sequentium radix dicitur , & 10 sunt ; tertia centenariam vnitatem contem-
platur , & est præcedentis vnitatis denariæ quadratura , videlicet 100 ; quarta 1000 , id est , millenariam respicit vnitatem , & est præcedentis denariæ vnitatis cubus . Quæ quatuor Monades uti fluxum puncti in lineam ,

Declaratur
natura singu-
larum vnita-
tum.

lineæ in superficiem, superficiem in corpus pulchrè explicant; sic prima centralis monas, secunda superficialis; tertia quadrata, quarta solida rectè denominari potest. Atque hac ratione statutis duobus extremis, vnitate, & millenario, cœteros omnes numeros per accessum & recessum ab illis definiebant Pythagoræi, estque varia illa & mysteriosa *ἑξάκλις* Pythagoræ. Verùm inter duo hæc, duo statuebant media, nempe 10. & 100: & denarium quidem radicem, centenarium quadratum, millenarium verò cubum appellabant. Vnitas sine diuisione est, & vt punctum; denarius millenarij radix cum simplici diuisione; est enim pariter impar, & vt linea: centenarius cum duplici diuisione, & vt superficies; diuiditur enim in 50 & 50, deindè 50 in 25 & 25: millenarius verò cum trina diuisione, & vt corpus; diuiditur enim 1000 primò in 500 & 500; deindè 500 in 250 & 250. Rursus 250 in 125 & 125, inibique cessat diuisio. Sicuti igitur monas omnis diuisionis exers, sic 10 vnã diuisionem tantum admittens, aptè Intelligentijs applicatur, 100 binã diuisione animam; 1000 verò trinã diuisione aptè corporeum Mundum ostendit. Sed explicemus singula.

Monadica
vnitas Diui-
nam essentia
notat .

In Monadica vnitate contemplamur simplicissimam Mentem omnium productricem Diuinam essentiam; in secunda radicali vnitate Angelicam Intelligentiam; in quadrata animam: in cubica denique corpus intuemur; ita vt hisce quaternis vnitatibus distinctis, distinctas in singulis proprietatum rationes comperiamus. Nam in Deo omnia Deus, in Intelligentia omnia intel-

le-

lectus, in anima omnia anima, in corpore omnia corpus est; quod aliud non est, quam Mentem omnia complecti vel diuinè, vel intellectualiter, vel animaliter, vel corporaliter; Diuinè quidem, prout res est veritas; intellectualiter, hoc est, ut res non est veritas, sed verum; animaliter, hoc est, ut res est verisimiliter; corporaliter denique, hoc est, ut verisimilitudinem exit, & confusio-
 nem subintrat. Prima vnitas veluti exemplar omnium, omnem præcedens multitudinem, & consequenter omnem alteritatem, oppositionem, inæqualitatem, diuisionem; & tametsi huiusmodi vnitas nec binarius, nec ternarius, nec quaternarius sit, omnia tamen ea est, quæ sunt binarius, ternarius, quaternarius, &c. Si species rerum ut numeri distinguantur, ipsa absoluta vnitas nullius quidem speciei est, nullius nominis, nullius figuræ est, sed omnia in omnibus est; est enim hæc vnitas omnis multitudinis generum, specierum, substantiarum, accidentium, vniuersarumque creaturarum, mensura vna omnium mensurarum, æqualitas vna omnium æqualium & inæqualium, connexio omnium vnitorum & segregatorum, quemadmodum vnitas omnem tantam, quam imparem numerum simplicitate sua complicat, explicat, atque connectit, vnitas infinita potentia vnitas ineffabilis, à qua si cuncta separaueris, si aliud nunquam aut fuisse, aut esse, aut fieri posse intelligas, si multitudinem omnem abijcias, & ipsam simplicissimam vnitatem tantum subintraueris, ita ut eam non potius simplicem quam non simplicem, non potius vnam quam non vnam comprobaueris, arcana omnia

Prime Vnitatis prærogatiua.

myfteria te penetraffe noris. Videbis enim vitam eius minime corruptibilem in fua vnitare absoluta, in qua est omnia, huius autem absolute vnitatis præciffima est certitudo, ita vt mens omnia in ipfa & per ipfam agat; neque quæftio effe potest, quæ eam non præfupponat; est enim entitas omnium entium, quidditas omnium quidditatum, caufarum omnium caufa, finis omnium. Vidimus Omnipotentis Vnitatis miracula, iam ad cæteras vnitates progrediamur.

Secunda
Vnitatis de-
nariæ vis &
natura.

Secunda vnitas decadica respicit Intelligentiam Angelicam, quæ cum ab infinita illa vnitare primò recedat, necessariò intellectualis compositionis miscellam intrare cogitur. Est autem compositio ab vno & altero, id est, ex oppositis, quæ non præueniunt eam, sed simul cum ipfa oriuntur, copulanturque in eius simplicitate radicali opposita ipfa indiuisè & irresolubiliter; denaria enim vnitas sine radice est; nam eam præter primam nulla præcedit vnitas, cuius multiplicatione exurgat, cum ea sola primò ortum capiat. Et tamen à prima vnitare quoad essentiam infinitis distet interuallis, simpliciffima tamen Diuini operis, ratio est, exemplarium Diuinorum primus promus condus. Creatrix enim vnitas in actum se exerens, primò produxit dyabolum, quæ est monas decadica, siue Mundus intellectualis, absoluta Dei imago, & immediatum exemplar, denarij numeri, quem refert, vltimum complementum.

Tertiz Vni-
tatis cente-
nariæ vis &
natura.

Tertia vnitas centenaria animalistica numerus Intelligentiæ est, quam quadratè explicat, Intelligentia-

num

numerus est unitatis absolutæ, siue primæ monadis; Vni-
 tas enim Intelligentiæ numeratur in anima, dum multi-
 pliciter contrahitur . Deus lumen est Intelligentiæ ,
 quia eius unitas; Intelligentia verò animæ lumen,
 quia eius unitas, & corporalis forma unitatis, animæ
 numerus existit . Animæ unitatem non in se, sed
 in eius corporea inuestigatione sensibilibiter intuemur;
 pari pacto intelligentiarn non in se, sed in anima, nec
 primam, simplicissimam absolutissimamque unitatem,
 uti in se est, sed in ipsa intuemur intelligentiam, ut in
 numero & signaculo . Ratio itaque non ut cubici cor-
 poris radix, sed ut medium, per quod intellectualis radix
 in corpus descendit, consideranda est; est enim instru-
 mentum intellectus, atque ita principium seu radicem in-
 strumentalis rerum corporearum . Centenaria monas
 animam figurat, millenaria corpus; exurgit autem
 mille ex ductu denarij in centenarium, hoc est, ex
 multiplicatione intelligentiæ per animam . Omnis
 enim numerus denario perficitur, simplicissimæ unita-
 tis numerus simplicissimo numero in denarium pergit,
 Quæ igitur in prima unitate sunt ipsa unitas simplici-
 ssima, in eius explicatione numerali reperiuntur diuisa,
 atque differenter alia . Ita quidem intelligentiæ, quæ
 sunt numerus simplicissimæ & absolutæ unitatis, intel-
 lectualiter quidem numeri naturam in ordine ad pri-
 mum participant, id est intellectualis differentia, op-
 positio, & alteritas, similiaque, quæ numero con-
 ueniunt, sunt ipsa unitas absoluta . Quadrata verò al-
 teritas & oppositio, sunt in ratione ipsa unitas intel-

Centenaria
 monas &
 millenaria .

Centenaria
 monas &
 millenaria .

Qualis . Cubicæ demum oppositiones & alteritates
sensibiles & corporeæ unitas sunt in ratione .

Quartæ Vni-
tatis mille-
nariz vis &
natura .

Quarta denique unitas millenaria, vltima & sen-
sibilis unionem est explicatio . Sicuti autem millena-
rius ex multis compositus, ita & hæc unitas . Prima
unitas itaque se habet per modum puncti ; secunda per
modum lineæ ; tertia per modum superficiæ ; quarta
per modum corporis seu cubi . Unitas puncti simplicis-
sima, est omne id, quod in lineari, superficiali, & cor-
poreæ unitate ; & superficialis unitas omne id, quod est
in corporeæ unitate, explicat . Et tres quidem priores
unitates non sensibiles & discretiæ, nisi per mentem ip-
sam, quæ sola punctum, lineam & superficiem scorsim
considerat ; sensus verò corporeum tantum attingit .
Si quis igitur per sensibilia, mentalia niteretur mensura-
re, idem faceret, quod is, qui solido corpore aut pun-
ctum, aut lineam, aut superficiem mensurare attentaret,
atque imprudenter, nè dicam stolidè ageret . Omne
igitur sensibile ad rationem eleuandum est, aut ad intelli-
gentiam, siue ad absolutam unitatem . quod si hoc pacto
ab omni sensibili, rationali aut intellectuali multitudine
unitatē absolutam, ad simplicitatem infinitam redegeri-
mus, non est amplius quicquam de eo affirmabile ; ne-
que enim tunc potius est lapis, quam non lapis, sed est
omnia, unitas videlicet simplicissima, Deus benedictus
in sacula . Vndè sicuti absoluta unitas lapidis illius sen-
sibilis & rationalis est Deus exemplariter, sic eius intel-
lectualis unitas est intelligentia . Vides etiam ex his uni-
tatis, quomodo sensus redit in rationem, ratio in-

in-

intelligentiam ; intelligentia in Deum , ubi est initium & consumatio in perfecta circulatione .

• orsi 3

CAPVT IV.

De Quinario , Senario , Septenario , &c. usque ad Denarium inclusiue .

PRIMO. Quinarius ex unitate addita quaternario resultat , estque omnis materialis sublunarisque substantiæ ex quinis plerumque partibus constituta symbolum ; nam ex quadripartita materiæ elementaris compositione , & vltimo actu substantiali , omnis sensibilis substantia & natura consurgit . Tota item vniuersa corporum moles , siue id totum quod sensibile est , quinque corpora continet , quatuor elementa & Cœlum , siue quintam , vti Peripatetici volunt , essentiam . Secundo . Quinarius numerus vti orbicularium numerorum primus est , ita eorundem rationes vnice metitur ; quicquid enim in orbem conuertitur , quinto denum loco ac puncto in seipsum redit , eique , quo digressus est , copulatur initio ; hoc pacto Sol ab Oriente digressus , quinto loco in Orientis partem redit , & consequenter sensibilem (cuiusmodi sunt , materies , actus efficiendi , actus vitalis , actus sensitivus , actus rationalis) symbolum est .

• orsi 3

Quinarius nu
meri myste
ria .

Rursus Aegyptios primo per quinarium numerum quinque viuentium genera intelligasse , Authorem Plutarchus , qui trifonni Numini primam locum conice

Quinarius nu
meri myste
ria .
Plutarchus .

Plato .

dit, fecundum Genijs, tertium Heroibus, quartum hominibus, quintum brutis. Plato in Epinomide ait, quinarium proprium esse Symbolum quinque locorum animalium capacium; Summus est empyreus, secundus æthereus, tertius aëreus, quartus aqueus, quintus terreus. In primo dicit, contineri ignea animalia, in secundo ætherea, in tertio aërea, in quarto aquea, in quinto terrestria; quibus totidem habitatores Mundi respondent, homines, quadrupedia, reptilia, natantia & volatilia: quæ omnia hieroglyphicè exhibebant per polymorphum Numen sedi quadratæ insidens, cui in limbo quinque ansatæ cruces insertæ spectabantur. Præterea per quinarium quinque tum animæ cognitiones, tum eiusdem objecta exprimebant: quibus totidem exteriores sensus annectuntur, visus, auditus, gustus, olfactus, tactus; hisque totidem corporis membra seu organa respondent.

Ar. num. 5
quod in quid
nario. num. e
10.

Mirum igitur non est, Pythagoræ tantum virtutis tribuisse Quinario, ut eius ope compositionem animæ deprehenderint: sicut enim quinarium est dimidium denarii, ita anima omnium recensitarum classium medium est.

Quinarium
est numerus
circularis.

Ex quibus aperte patet, quomodo anima partim ex natura individua & immutabili, partim ex diuidua & mutabili corporea participans, medium quadantenus locum teneat. Præterea Quinarium ex observatione Pythagoræ, circularis seu sphericus numerus dicitur, naturamque designat, quæ sicut sui multiplicatione semper in se redit, ita & quinarium; siquidem

dem ceteri numeri in se se multiplicati incremento facti in alios & alios desinunt, soli quinarium & senarium in se ducti, uti in prima parte Tomi secundi in Cabala Hebræorum ostensum fuit, se ipsos semper ostendunt, respiciunt, observant. Auge enim quinarium se ipso, siue duc in se ipsum, & habebis 25, quadratum, cuius latus 5. Ducatur rursus 5, in suum quadratum 25, & conficies cubum 125. cuius latus pariter 5. Porro ducatur denuò 5, in cubum 125, & prodibit 625, & sic de cæteris; quod & de senario intelligendum est, ut patet:

Quinarium
& Senarium
numerus
semper seip-
sos respicit

Circulatio Quinarij.

Circulatio Senarij.

5	6
25	36
125	216
625	1296
3125	7776
15625	46656
78125	279936

Vides igitur multiplicationem quinarij & senarij, etiam in infinitum peractam, semper radices, à quibus producti sunt, reddituram; vnde merito in tota numerorum œconomia principatum tenet; revolutionis proinde animæ absolutum symbolum, quæ illa per uniuersos entium ordines agitata, tandem singulis expensis, per actum reflexum sibi restituitur; in hoc prorsus circulo æqualis, cuius omnis finis est principium, & omne ultimum est primum, hoc est, semper idem.

Quinarij
prærogative

2. Sc-

2. Senarius ex duplicata dyade resultat, estque in sacra Genesi hexameron solum.

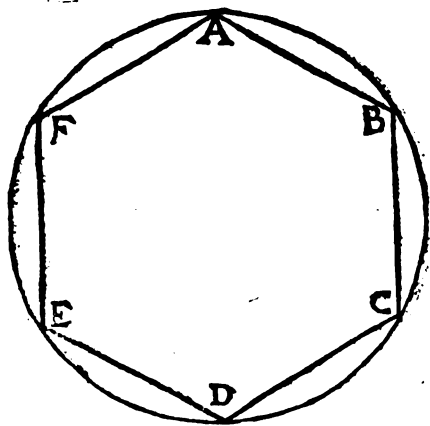
Senarius
perfectorum
numerosum
Coryphæus

Sicuti Quinarius extimam sensuum cognitionem discernit atque numerat, ita & senarius omnem materialem cognitionem dispartendam numerandamque assumit, perfectorum numerosum Coryphæus, ex dyade in triadem ducta, constitutus. Et quemadmodum quinquarius designat reuolutionem animæ, vti Plato dicit, Mundi per quinque sensibilibus rerum ordines sibi tandem in puncto, à quo profluxit, restituit; sic senarius notat reuolutionem quatuor unitatum in unitatem absolutam; progressio enim in se ipsam circulariter rediens, senario numeratur. Unitas igitur absoluta cum absoluta coincidit infinitate, intellectualis cum intellectuali, rationalis cum rationali, & unitas sensibilis cum sensibili finitate. Omnis unitas imparticipabilis, indiuisibilis atque incorruptibilis est, vnde consequenter unitas non est absoluta, nisi in intellectuali alteritate participabilis; nec intellectualis, nisi in rationali alteritate; neque rationalis, nisi cum ipsa sensibili. Non attingitur itaque Deus, qui est absoluta unitas, nisi intellectualiter; neque intelligentia attingitur, nisi rationaliter; nec ratio, nisi sensibilibus. Descendit itaque unitas absoluta in intellectualem infinitatem, intellectualis in rationalem, ac rationalis in sensibilem; unitas verò sensibilis retroacta ascendit in rationalem, rationalis in intellectualem, intellectualis denique in supramundanam infinitamque unitatem: quæ per senarium aptè indicantur; principium enim fluentis unitatis,

Numerus
Senarius repræ
sentat reuo-
lutionem
quatuor uni-
tatum in uni-
tatem abso-
lutam.

tis,

tis, & finis refluentis, coincidunt in absoluta vnitate, coincidunt quoque finis fluentis, & principium refluentis vnitatis in sensibili, duplicanturque media, ita vt quatuor termini fluxus & refluxus cum binis medijs exactè senarium constituent. Sed rem in figura demonstremus.

Sit A vnitas absoluta, intellectualis B, rationalis C, sensibilis D, in qua desinit fluxus vnitatis, & incipit refluxus vnitatis sensibilis, ascendendo ex D sensibilibus in E rationalem, & ex E in F, intellectualem, & tandem in vnitatem absolutam, fitque vt sicuti sex

diametrales chordæ circumferentiæ subtensæ, circuli ambitum perfectè mensurant & complent, haud sècus senario in ascensu descensuque vnitati circumuolutæ principium nectit finis. Ex quo patet, non esse aliud lucem descendere, quàm tenebras ascendere; neque enim aliud est, Deum in Mundo esse, quàm Mundum in Deo; nec aliud, actum in potentiam progredi, quàm potentiam ad actum; neque aliud est tenebras in lucem se erigere, quam lucem in tenebras descendere; neque denique aliud est, potentiam materiæ ad actum formæ progredi, quàm formam actualem in potentialem descendere materiam.

Deus omnia in omnibus est suo modo.

Vides igitur quomodo mensura perpetuitatis senario

rio adfcripta exiftat, & quomodo vniuerfaliffimum in-
 fpecialiffimum, & fpecialiffimum in vniuerfaliffimum
 redeat. Vndè mirum non eſt Aegyptios hunc nume-
 rum tantà veneratione habuiſſe, vt eo folium ſupremi
 Numinis polymorphi, quemadmodum in Tabulæ
 Bembinæ explicatione patet, inſignierint: quæ omnia
 ad dictarum rerum theorias reſpiciunt.

*Aegyptij fe-
 nario nume-
 ro folium
 Dei decora-
 bant.*

Septenarius eſt monadis dimiurgæ per hexame-
 ron in vnitatem quietis ſeu Sabbathi reuolutio: primò
 enim Deus poſt Coeli ac Terræ productionem fecit lu-
 cem die primo; ſecundo fecit firmamentum in medio
 aquarum; Tertio produxit vegetabilem naturam; quar-
 to Luminaria, Solem, Lunam & ſtellas; quinto ſenſiti-
 uam naturam; ſexto hominem creauit; ſeptimo, ab
 omni opere quod patrarat, requieſcit, quod ſeptenario
 numero ſcitè exprimitur.

Vndè Septenarius ſacratiffimus in Oraculis nu-
 merus, & myſteriorum pleniffimus, tam ſacrum augu-
 ſtumque decus obtinet, vt inter eos numeros, qui in
 denario includuntur, ſingularem eximiamque præ cæteris
 rationem habeat. Nam eorum alij procreant, non pro-
 creantur; alij procreantur, non procreant; alij vtrumque
 faciunt; ſolus ſeptenarius nec procreat vllum eorum, nec
 à quoquam procreatur. Vnitas enim vti principium om-
 nis numeri, ita gignit omnes ſequentes, ipſa à nullo genita,
 Sic 2. 3. 4. gignunt 4. 6. 9. 10. non tamen gignuntur; 4. ve-
 rò, 6. 8. 9. 10. non gignunt ſed gignuntur, Septena-
 rius verò non gignit, nec gignitur, cùm non habeat
 infra ſe numerum, à quo gignatur, neque intra dena-
 rium

*Septenarius
 numerus ar-
 cana conti-
 net myſteria*

*Septenarius
 intra dena-
 rium neque
 gignit, neque
 gignitur.*

rium vllus sit, quem gignat. Hinc appositè à veteribus Pythagoræis Symbolum fuit Ducis & Rectoris omnium, vt qui cum immobilis sit, nec gigni, nec gignere perhibeatur; quæ Plutarchus his verbis describit: *Est Dux & Princeps rerum omnium Deus, semper vnus, stabilis, motu carens, ipse sui similis, aliorum dissimilis, septuplo entium choro stipatus*. Eam ob causam Pythagorici hunc numerum Mineruæ ex Iouis capite genitæ, semper Virgini, sine matre natæ, Symbolum posuerunt. Hunc Ægyptij præ cæteris in summa semper veneratione habuerunt, rerum omnium sigillum statuentes: hic enim in vniuerso septem entium genera denotat, in superiori Mundo septenos Principes Spiritus; in Zodiaco firmamenti septem configurationes seu aspectus Signorum ad inuicem, in planetario Cælo septem Errones, in Elementari totidem metallorum genera, in Microcosmo totidem principalia membra, in Luna septenas phases, & quatuor septenorum, id est, 28 dierum periodum; in incremento hominis septem ætates; in foetus perfectione septem tempora; atque innumera alia quæ mensuræ septenariæ substant.

Septenarius in honore apud Ægyptios.

Vniuersum septenario numero figuratum est.

Cùm itaque Ægyptij totum rerum vniuersum hoc septenario numero signatum viderent, fieri non posse existimarunt, quin aliquod insigne & reconditum sub eo mysterium latitaret. Hinc varijs modis eum hieroglyphicè exhibebant; Septenarium Cœlestem sic, III ⊗; & septenarium sublunarem sic, III Ψ. Cœlestem per tres lineas & circulum quadripartitum; sublunarem per tres lineas & Crucem III ✱; quæ occultè

M m

de-

Ægyptij quo
modo Septe-
narium ex-
primerent.

denotabant septenariam seu vniuersalem ſupremi Numinis virtutem tum exeri, cum ex triade in tetradem, & primò in cœleſtem, deindè in ſublunarem mouetur, & reuolutione factà ſibi reſtituitur. Quod myſterium pulchrè nobis per hieroglyphicos characteres in limbo ſolij Osiridis ſupramundani incifos exhibetur, vbi ſeptem circuli quadripartiti, & totidem Cruces ordine ponuntur, quos circulos, & Cruces ſingulas præcedunt tres lineolæ, ſeptem Mundorum ſeptemplici claſſiũ ordine diſtinctorum Symbolum. Ita vt primus Mundus exhibitus ſit per III & . Circulum quadrifidum, quæ qua tuor partes Mundi adiunctis tribus lineis præfixis, faciunt ſeptem hebdomades rerum iſtius Mundi; & ſic ordine ſequenti ſingulis Mundis quadrifidis tres lineas addidere, vt rerum claſſes, quibus dicti Mundi conſtabant, arcanè indicarentur. Idem expreſſerunt per Crucem cum adiuncto ternario linearum, videlicet diffusionem per Mundum elementarem. Sed myſterium aperiamus. Mundum primum Archetypum vocabant *Hempha*, ſive *Oſirin* ſupramundanum, primam rerum vnitatem triformem. Secundus Mundus eſt Angelicus, ſeptem claſſibus iuxta Aegyptiorum dogma diſtinctus, in quem ſeſe ſupramundani Osiridis viſerit. Tertius Mundus eſt materialis, ex ſeptem orbitis planetarijs conſtitutus. Quartus Mundus eſt inanimatorum corporum, ſeptem metallorum ſpeciebus diſtinctus. Quintus Mundus vegetabilis, in ſeptem peniter claſſes viuentium diſtributus. Sextus Mundus eſt Senſitiuæ naturæ, in ſeptem ſimiliter claſſes diſpoſitus.

tus . Septimus Mundus est Microcosmus homo, in septem status diuisus: post quem in se ipsum redit supremū Numen . Atque hi sunt septem septemplici graduum seu classium genere distributi, quos hieroglyphicum Schema indicat .

Vides igitur, quomodò ex Monade illa suprema, & Archetypa, veluti ex centro euoluta, primò intellectualis Mundus septem principalium Genitorum regimine munitus prodierit; quomodò illa deinde euoluta & veluti in circulum acta, materialem Mundum, Caelestem, septem Planetarum choro decoratum produxerit; postea Mundum inanimatorum, Terram inquam, septemplici metallorum genere foetam produxerit; & in eo deinde vegetabilis naturæ Mundum septem plantarum Classibus distinctum fundauerit; postea ad sensitiuæ naturæ septem animalium ordinibus distributum processerit; tandem hominem Microcosmum omnium complementū condiderit, & sic in Monadis & infiniti centri abyssum se recipiens, ab vniuerso opere, quod patrarat, quieuerit . Vides Aegyptios tam aptè hos septem Mundos expressisse, vt ad hexameron opus à Mose descriptum respexisse videantur . Verùm cum hæc omnia fusius in Tabulæ Bembinae expositione tradiderimus, hic ea tantum indicasse sufficiat .

Octonarius ex duplicato quaternario exurgit, sensibilemque cuborum primatum gerit, primus post Monadem cubus; siquidem monas cum sit intellectualis numerorum abyssus, omnisque multitudinis principium, omnem sibi inter regulares numeros dominatum

Processus
Monadis
supreme .

Octonarius
mysteria .

vendicat. Est enim monas primus trigonus, quadratus primus, primus pentagonus, prima pyramis, cubus denique primus, & uti nullo se visibili contextit amictu, ita quoque primus cubus est sine angulis, sine lateribus, quia monas tota est angulus, tota latus, tota cubus; adeo ut quæ in imperti monade sine specie, sine vlla partium varietate complicata existunt, in reliquo numerorum à monade effluxu, sensibiliter expressa cernantur. Octonarius igitur primus à Monade sensibilis cubus, è dyadis primi sensibilis numeri fonte scaturit; bis enim 2, generant 4, primum sensibile quadratum, & bis 4, generant 8, primum cubum, congruum sanè hylæi minorisque Mundi symbolum; sicuti enim Mundus hylæus quatuor constat elementis, ita minor Mundus Homo, præterquam quod ex quaterna elementorum combinatione constituatur, præcipue quoque quatuor constare videtur; ipsa videlicet anima, substantia, intelligentia, voce & scripturà; uti enim, teste Platone, anima Megacosmi ad mundi totius, ita anima microcosmi ad corporis sui domicilium se se trahet, unde Octonarius cubus primus per duorum quadratorum compositionem emergens symbolum est.

Paradoxon
monadis.

Octonario
numero
ocho Numi-
na designa-
bant Aegyp-
tici.

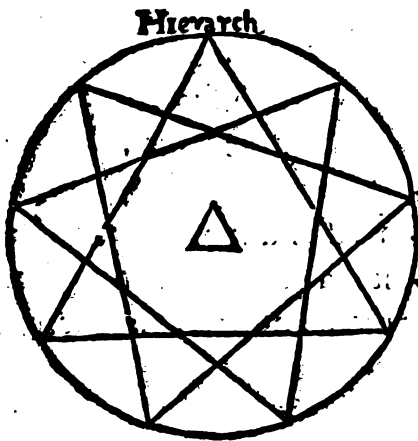
Rursus, quemadmodum Septenarius septem-
entium Symbolum est, ita Octonarius Aegyptijs octo-
Geniorum siue Numinum principalium, quibus se-
ptemplex Mundus gubernatur, Symbolum erat; atque
haud sine ratione, Martiano teste, ex Pallade & Amo-
re, id est, ex nocte, & spiritu diuinà quadam ratione
consurgit. Hinc Orphæus quotiescumque Diuinam

volebat monstrare Iustitiam, per Octonarium iurare consueverat, per quem & rerum summæ imperare dicebat Evander: scilicet Ignem, Aquam, Terram, Cœlum, Solem, Lunam, Mythram & noctem indigitando. Hinc Aegiptij eum exprimebant vel per stellam, vel per circulum octo radijs insignem. In columna quoque hieroglyphica, teste Diodoro, octo Numina ponebantur, Saturnus, Rheo, Osiris, Spiritus, Cœlum, Luna, Nox, Dies.

Nouenarij
mysteria.

Nouenarius ex triade in se ducta refultat, tantò arcanior est, quantò triadem trinitè inuoluens, dum eius efficit quadratum, maiora in se continet mysteria. Sicuti enim trias summi illius Boni primique principij numerus est, summum autem Bonum primumque principium à cunctis fidelibus in eiusdem substantiæ unitate, sub diuinarum hypostasium triade adoratur, pulchrè sanè elucefcit, quomodò indiuisa hæc tri-unitas rerum omnium creatrix triplicata nouenarium generet. Angelicæ substantiæ à Deo immediatè productæ primæ crea-

turarum propaginis, ac nouenæ in ordines cælestes distinctionis Symbolum sunt conuenientissimum; & appositè in adiuncta figura patet, vbi Diuina & superimmensa Trinitas simplicissima & indiuisibilis unitas, ad extramota se triplicans, tres hie-

rar-

rarchicas intellectualium mentium Monarchias internos Choros distributas produxit, quæ SS. Triadis signaculo notatæ, eiusdem primam, proximam & immediatam imaginem in se exprimunt, quam & homo quatuor internis, & quinque externis potentijs refert, uti hîc.

Quæ ad eò scitè per hanc Enneadem referuntur, ut vel ipsi Gentiles, nescio quo instinctu, respexisse videantur, dum nouem Musas orbium cælestium præsidēs Intelligentias, ad Mundi harmoniam indicandam, disposuerint; quin & Hebræorum Mecubalim huc respexisse videntur, dum per nouenarium hunc triplicatum, triplicem Mundum, Angelicum, Sidereum & Hylæum.

Seraphin.	Mens.	Vrania.
Cherubin.	Intellectus.	Polyhymnia.
Throni.	Ratio.	Euterpe.
Dominaciones.	Imaginatio.	Erato.
Potestates.	Auditus.	Melpomene.
Virtutes.	Visus.	Terpsichore.
Principatus.	Olfactus.	Calliope.
Archangeli.	Gustus.	Clio.
Angeli.	Tactus.	Thalia.

indigitarint; iuxta Alphabeti mystici dispositionem, uti sequitur, quæ hic referre libuit ad curiositatem, non quod analogiæ huiusmodi quicquam reale in Naturæ funderent.

En-

*Enneas Angelica iuxta Hebraorum Alphabetum
disposita .*

ש ה י ו ה ד ג ב א
Ang. Arch. Princ. Potest. Virt. Dom. Thr. Cher. Ser.

ז פ ע ס נ מ ל כ י
Luna. Merc. Ven. Sol. Mars. Iupp. Satur. Firmam. I. Mob.

ק ח ט ז ט ה ד ש ק
Intell. Ratio. Sens. Veget. Inanim. Terra. Aqua. Aër. Ignis.

Vbi vides primò per primum nouenarium Alphabeti, Mundum Angelicum indicari, in quo nullo terrenæ missionis inuolucro vestitæ mentes, per primam literarû enneadem, quam Hebræi עולם המלאכים. Mundum Angelorum vocant, indicantur: cui succedit proximus huic Mundus, quem Mundum Sphærarum vocant, עולם הגלגלים, per secundam literarum enneadem signatam, & continet primum Mobile, Firmamentum, cum cæteris sequentibus septem planetarum orbibus. Tertium Mundum vocant עולם היסודות Mundum fundamentorum, per tertiam literarum enneadem significatum, & est Mundus elementorum; quorum quidem Mundorum mira inter se, & à se inuicem est dependentia, ita vt sidereus Mundus influxibus subsit Mundi Angelici, elementaris verò seu hylæus vtriusque & sideri & Angelici. Quia tamen nihil hæc omnia profunt, nisi supremæ & Archetypæ Monadis influxus accedat; hinc vnitæ addita suprema, fiet totius naturæ creatæ Denarius; hic enim influens in Angelicum, & hic in sidereum, & hic in Elementarem, omnia conficiunt, animant, incitant, confortant, perficiunt: Hanc autem.

Mo-

Monadem enneadi Mundorum additam Hebræi vocant אין סוף, *Inſinitum*; ſed iam Catenas rerum naturalium, quæ hinc reſultant, exponamus.

CAPVT V.

De Catenis rerum naturalium per numeros expreſſis.

Reperitur & aliud in natura rerum arcanum, quod niſi numeris explicari non poteſt. Et eſt quædam ex Archetypo deprompta ratio, qua opifex rerum ſapientia, ſingulos entium ordines ita numeris allegauit, vt exinde in multas claſſes diffuſæ, ad quam quodlibet reuocetur, ex numerica conſtitutione cognoſci poſſit: Atque tum in omnibus, tum poſſimum in vegetabilis naturæ Oeconomia ſpectantur. Membra vegetabilium ſunt ſeptem, radix, ſcapus, cortex, folia, flores, fructus, femina. Sunt plantæ quæ vna tantum radice gaudent, vt in plerisque cæpis, rapis cæterisque plantis cernitur. Sunt quæ in duas radices ſatiſcunt, vt orchides, mandragora, gentiana; aliæ triplicem fortiuntur radicem, vt helenium, ſimilesque.

Arcanum
numericum
Naturæ.

Radix.

Sunt in nonnullis ſcapi, quorum internodia arithmetica quadam longitudinis proportione creſcunt, & decreſcunt, vti Phu, quam Valerianam vocant, Erithrodanum, hippuris ſiue equiſetum, Sambucus: nonnullorum caules ſunt teretes, triquatræ, quadræ, vti mentaſtrum aquaticum, Vlmus ſcabioſus, & alia hiſce ſimilia. Si foliorum numerosam facturam contemplemur, in

Folia:

ijs

ijs ingentem numerosæ constitutionis differentiam reperiemus; habent aliquæ vnum solummodo folium, vnde & nomen adeptum, vnifolium; alia tria, vti trifoliorum innumeræ species, alia quaterna, quæ ad caulis intermedia se vt plurimum exerunt; vti tetraphylla: sunt iterum pentaphylla, heptaphylla, &c. iuxta naturalem numerorum seriem constituta in herbis foliorum multiplicitas.

Mirum est quod in equiseto obseruatum fuit. Horologiũ
ex Equiseto. Habet hac herba caulem in varia internodia distinctum, ex quibus singulis 24 folia sub continua angulorum æqualitate emittuntur tanta naturæ industria, vt si caulis ad altitudinem æquinoctialis detorqueatur, & ad situm austro-boreum, haud incongruè horologium, quod æquinoctiale vocant, constituat; cuius caulis per centrum transiens in folijs vmbra sua horas, quas folia expriment, demonstrat: mirum naturæ ludibrium.

Sed progredi amur ad florum numerosam sobolem, quorum proprium est sub determinato numero, iuxta diuersas species, suam propriam exhibere. Flores. In Ficu folium, flos, fructus, idem est. Omnes serè flores, determinato foliorum numero gaudent, quibus ex centro ad circumferentiam veluti in radios quosdam diffusis, mira florum pulchritudo exprimitur: sunt flores duorum, trium, quatuor, quinque foliorum vsque in infinitum, quorum singuli suam à foliorum numero sortiuntur nomenclaturam, quæ & fructibus seminibusque accidere perito phytotæ patebit: neque quispiam mysterio carere censeat, quod opifex sapientia in na-

mero, pondere, & meſura tam aptè diſpoſuit: ſiqui-
dem ab arcaniſſimæ naturæ exploratoribus Phytoptis
obſervatum fuit, diſverſas plantarum ſpecies, quæ eo-
dem radicum, florum, foliorumq; numero conſtant, quod
inquam, earum naturales vires inter ſe adeo concordare
reperiuntur, vt indè in natura vegetabili certæ quædam
numericæ conſtituantur catenæ, quibus in medicas
compoſitiones aſſumptis, vires mirum in modum in-
tendi dicunt; & patet in pentaphyllorum diſverſis ſpecie-
bus in unam aſſumptis. Certè quinque digitorum ra-
dicem, quam & palmam Chriſti vocant, inſignem in-
manus affectæ cura effectum præſtare; cui ſi plantagi-
nem quinqueneruiam iunxeris, manuum, pedumque
curam intendes; mentaſtrum aquaticum caule quadrato
quartanæ, vti & triquetra tertianæ mederi dicunt;
adeò vt numerus in plantarum membris, nil niſi ſigna
quædam ſint, & arcani characteriſmi ſive ſignaturæ,
ex quarum inſpectione, in interioris indolis talis & ta-
lis plantæ notitiam prouehamur. De quibus vide ſuſè
agentem Io: Baptiſtam Portam in ſua phytognomia, &
nos in Oedipi Aegyptiaci Tom. II. Sintagm. V. de me-
dicina Aegyptiorum hieroglyphica, & lib. 3. de Arte
Magnet. quam ampliſſimè huius rei argumentum ex-
poſuimus, ad quæ curioſum Lectorem remittimus.

Ludit & natura numeralis ſimili prorsùs modo
in criſtallo, topazio, amethiſte, cæterisque præcioſis
lapidibus, quorum nonnulla Natura in triquetram,
quædam in tetradram, alia in hexadram, dodecae-
dram, icosaedramque figuram compegit, id eſt, ternis,
qua-

quaternis , senis , duodenis , vigenis lateribus constantem , de quorum genesi & viribus , cum in 8. lib. Mundi subterranei vbertim ratiocinati sumus , hic rjs immorari nolumus .

Ludit & in animalium Regno numerica coloris diuersitas : siquidem in animalibus , volucris potissimum , quædam cernimus vno , aliqua binis , alia ternis , quaternis coloribus . nonnulla quoque innumeris imbuta spectamus . Quæ ad certas classes sub identitate , numerorum reducta , vnâ iunctis in triplicis naturæ Regno ordinibus , catenas subministrare poterunt , magnarum in natura rerum indices .

CAPVT VI

De mysticis numerorum catenis .

Diuinæ & opificis mentis effluxum supra diximus contigisse ex vnitatem illa supramundana & archetypa , primò per triadem tri-unam ad intra , ab æterno ; in ineffabili verò illo æternitatis puncto ad extra , per quaternarium in totius corporeæ naturæ ambitum , singulosque productarum rerum ordines , per intelligentias totidem præfides . Et primò quidem in massam hylæam siue elementarem : quicquid enim corporum materiale & sensibus obuium , è quatuor illis rerum omnium principijs elementis compositum esse in Itineratio Extatico exposuimus . Per quaternarium itaque archetypum in Intelligentijs Angelicis triplicatum

Ternarij
catena.

tum in quadripartitam Mundi peripheriam ſeſe exeruit ſapientia *νομοτεχνη*, dum ſuprema, media, infima mundi entia conſonantiſſimo numero in quatuor mundi plagas, Auſtrum, Boream, Eurum & Zephyrum, per quaternas triplicitates, igneam, aëream, aqueam, terream diſtribuit. Vnde mox diuina mens Solis præſidio, per mentes Angelicas annuum curſum in quatuor diſtribuit tempora, Ver, Aëſtatem, Autumnum, Hyemem: quibus per analogiam quandam ætates hominum, pueritia, adoleſcentia, virilitas & ſeneſtus reſponderent, vt quod vitæ ſuæ in vere cœpit exordium, id in æſtate maturaret & decoqueret, in autumno vitæ tranſactæ fructus proderet, & tandem hyeme ſubſequenti in interitum abiret, ſub venis initium ad renaſcentiam ſuam rediturum; ſit autem huiuſmodi effluxus in quadruplicem naturæ Inanimatæ, Vegetabilis, Senſibilis, & Rationalis gradum, quorum conſeruatio à quatuor primis qualitatibus elementaribus, calido, humido, frigido, ſiccō, ex quibus compoſita ſunt, dependet. Sed iam ad ſeptenarium progrediamur.

Quaternarij
caena,

Septenarij
caena,

Gaudet natura numero ſeptenario. Archetypus quippe mundus in ſeptem ſpiritus, qui in conſpectu Dei ſtantes, perpetuò diuinas contemplantur Ideas, quorum præſidio ſeptem planetarum ſidera ad vniuerſi bonum regantur, gubernanturque. In firmamento quoque ſeptem Virgæ ſtellas in nauigantium commodum moderantur. Lunæ pariter quartarum ſeptemdiarium periodum 28. dierum ſpacio conficiunt, quarum opera à ſidereo mundo ſeptem metallorum ſpeciem argumen-
tum,

aurum, ferrum, strannum, plumbum, mercurius in minerali natura; in vegetabilis naturæ membris septem, quæ sunt plantarum radix, caulis, cortex, ramus, folium, flos, fructus, alimentum suum hauriunt. In microcosmo exteriori septem membra principalia, caput, ceruix, pectus, manus, venter, inguen, pedes: in interiori verò septem vasa vitæ, quæ sunt cerebrum, cor, stomachus, lien, iecur, pulmo, renes, augentur & conseruantur. Deus per septem dona Spiritus Sancti, propter septem misericordiæ opera insuit in auiuas, queis corroboratæ, in consortium filiorum Dei admittæ, eò vnde profluxerunt, reuertuntur. Denarium iam prosequamur.

Denarius harmonicus est, & inter omnes perfectissimus; omnes enim numerorum parium impaziumque differentias, omnes proportiones harmonicas complectitur, vti ex quaternario expanso patet, qui potentia denarius est: siquidem 1, 2, 3, 4, iuncta simul constituunt denarium; & vt sic consideratus, omnes inter se 5 harmoniarum proportiones continet; in proportione enim 2 ad 1, dupla repetitur, quæ à Musicis *diatessarôn* vocatur: in 2 ad 3, sesquitertia proportio resultat, quæ est *diatessera*: in 3 ad 4, proportio sesquitercia, & *diatessera* vocatur: in 3 ad 1, tripla, *diatessarôn* dicitur: in 4. denique ad 1, quadrupla proportio emanat, dicta *diatessarôn*. Quibus vniuersa non solum artificialis, sed & mundi maioris musica, vnà cum Angelica, & omnium supremo chorago Deo Opt. Max. continetur. Antequam enim eorum opifex vnitatem

Denarij
catena.

ic

Denarij
catena.

rebus inferioribus communicaret, ex vnitae sua archetypa in ternarium & quaternarium, & tandem in denarium; tanquam in decem Ideas & mensuras omnium numerorum rerumque faciendarum exemplaria se diffudit; vltra enim denarium, alius numerus, nisi replicatus, dari non potest, redeunte vnitae ad suum principium, suprema mens iuncta nouenario, rerum creaturarum denarium conficit; quem & veteres Mythologi per nouem Musas & Apollinem haud inscite exprimebant. Hoc pacto noueni Angelorum chori in tres hierarchias dispartiti, cum Deo omnium complemento denarium conficiunt; In scientijs totius *ἐπισκοπῆς* *παιδείας* denarium compleunt, nouem Categoriae cum substantia; In moralibus Legis decem praecipua vtriusque Legis complementum praestant. Quae omnia hucusque dicta Hebraeorum sapientes per decem numerationes, quas Sephiroth, seu numerationes vocant, exprimebant, vt in sequenti schemate patet, circa quam merito tota Hebraeorum machina versatur. Sunt itaque decem ספירות seu numerationes, quas & emanationes, & vestimenta Dei, quibus ad extra in creatione Mundi processit, vocant; quarum tres superiores, altissimas, spirituales, & intellectuales, plerique מַעֲשֵׂה מִרְבֵּב opus quadrigae, quo innuunt mysticum Diuinae Maiestatis currum ab Ezechiele descriptum: Septem vero inferiores, vocantur מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית opus mundanae fabricae vocant, atque sunt decem diuina nomina, quorum tria prima emanationes vocant, reliqua vero septem, attributa appellant, iisque humani corporis membra applicant, non quod nos in-

ter

ter & Deum quæpiam figuræ aut substantiæ existat similitudo, uti rectè S. Dionysius, sed membrorum solummodo veluti quædam intentio. Hanc eandem ob causam Deo cor, oculi, aures, manus, pedesque in sacris literis affinguntur, non quod ad nostri membra corporis Deus ullam proportionem & habitudinem præferat, sed quod sit in ipso altissimo & incomprehensibili entium ente, aliquid intrinsecum, ineffabile, & prorsus *divinissimum*, à quo uniuersa profluunt, quodque altissimarum, absconditarum, menteque incomprehensibilium rerum rationem denotat, quorum humani corporis membra Deo improprie attributa, non nisi signa sunt & typi. Numerationum itaque intentio nullum terminum, mensuram nullam, nullum numerum molemque, ceterasque qualitates, sed tenuem quandam umbratiliemque diuinarum virtutum (in quantum eas homo corporarum imaginum assuetus, iuxta species numerosas concipere potest) similitudinem & analogiam exhibent: per decem enim hæc numerationes, veluti per canales quosdam, Deus per Angelos in Mundum sidereum, & hinc in elementarem, adeoque totius naturæ inferioris ambitum influit. Primò siquidem ponunt globum lucidotenebrosam, quo Diuinam essentiam notant, & *Ensuph* vocatur, id est, infinitum, omnis termini & finis expertum, à quo omnis influxus deriuatur. Quod secretiores Hebræorum Theologi decem diuinis nominibus exprimunt, iuxta decem summas, quæ in ipso elucent, perfectiones, quibus secundam occultam quandam analogiam, eundem Angelicæ naturæ ordines attribunt:

Quomodo
Deus homi-
nis membra
habere in-
telligendum
sit.

Tabula influxus 10 Sephiroth.

1 Kether, Corona.	influx in	Seraphim.	& per hos in spha- ram.	Primi mobilis.
2 Cochma, Sapientia.		Cherubim.		Firmamenti.
3 Binah, Intelligentia.		Thronos.		Saturni.
4 Gedula, Magnitudo.		Dominationes.		Iouis.
5 Geburath, Fortitudo.		Potestates.		Martis.
6 Tiphereth, Pulchritudo.		Virtutes.		Solis.
7 Nizah, Victoria.		Principatus.		Veneris.
8 Hod, Honor.		Archangelos.		Mercurij.
9 Iesod, Fundamentum.		Angelos.		Lunæ.
10 Malcuth, Regnum.		Animasticum ordinem.		Mundi clo- mentaris.

& 5

& in Mundo sensibili totidem mobilium corporum cœlestium systemata : in microcosmo totidem membrorum principalium constitutiones . Deus itaque per decem nomina, quæ sunt vestimenta eius, in mundum Angelicum, per eadem deindè in mundum sidereum & elementarem, & per eadem denique in microcosmum, quæ tamen analogia, vti supra diximus, nihil influit effectiue . Atque hæ sunt decem numerationes, à quibus Hebræi mundum creatum conseruari tradunt . Et primæ quidem tres propriè considerantur vt intrinsecæ Deo, cœternæ, infinitæ &c. de quo R. Isaac Comma. in Ietsitrah. *tres numerationes sunt Kether, Cochma, Binah, altissima sedes & thronus vnus, in quo sedet Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth* . Atque quid aliud Hebræi veteres hac numerationum triade velint, non video, nisi Sanctissimæ Trinitatis mysterium : tametsi Iuniores talpis cæciores, neque eam agnoscere velint, & per eam non nisi tres proprietates innuant : de quibus quam amplissimè actum vide in Cabala Hebræorum, quam in II. parte Oedipi Aegyp. tradidimus . Atquæ hæc est descriptio decem numerationum seu Sephiroth, vnà cum 22 canalibus, per quos vnus in alterum influit, & tot sunt, quot in Alphabeto Hebraico literæ, videlicet 22. estque systema in tres partes diuisum, quarum prior indicat mundum archetypum vnà cum Angelico, secunda mundum sidereum; tertia mundum elementarem; hoc pacto, aiunt, Deus per Angelos suos influit in mundum sidereum, & hic in elementarem, nihilque asserunt esse in archetypo & an-

Canales Sephiroth. 22 canalibus alphabeti Hebraici signati .

gelico mundo, quod non ſub certa quadam analogia ſit in ſidereo, elementari, & microcoſmo. Totius huius philoſophandi rationem videat Lector in noſtra Caba-
la, vbi quidquid deſiderare poterit circa hanc mate-
riam, amplè tractatum reperiet. Nobis, ne numerorum
myſteriorum limites excederemus, ea hoc loco non
tam explicare, quam inſinuare tantum viſum fuit.
Sed iam ad inſtitutam materiam, in qua duodenarij vi-
explicandæ reſtat, progrediamur.

Duodenarij,
cetera,

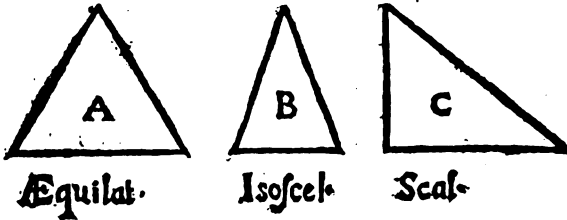
Duodenarius exurgit è ductu triadis in tetadrem, ex diuina ſcilicet monade triuna, in naturæ creatæ qua-
ternarium, quam & in ſacris literis ad vniuerſitatem re-
rum ſignificandam aſſumpſiſſe videtur. Hinc Ciuita-
tem ſupernæ Ieruſalem 12. portis, totidemque funda-
mentis inſtructam deſcripſit S. Ioannes; quo ſub my-
ſterio ſeu anagocico ſenſu vniuerſitatem ſaluandorum
innuit, & aſpoſitè ſanè per 12. Tribus Iſraël in lege na-
turæ, & in gratiæ lege per 12. Apoſtolos, qui Euan-
gelium per ter quaternas mundi partes diſſeminarunt ad
ſalutem mortalium reparandam, indicatum fuit, ut
ergo ter quater faciunt 12.; ita quadrifidus Mundus niſi
in fidè Trinitatis ſaluari non poteſt, utpotè per lau-
acrum regenerationis, quod per lutherem Salomonis 12
bobus ſuſtentatam aptè indicatur. Quia verò homo
ſine rerum neceſſariarum ſubſidio viuere non poteſt,
hinc in ſidereo mundo, Solem ex aulſtro in boream, &
contra, per duodecim ſigna Zodiaci totidemque men-
ſes vagari voluit, ut ea quæ ad vſum hominum con-
ſtituta fuerunt, per duodecim menſium annum ſpacium

ad

ad eiusdem conseruationem vndequaue conspirarent, & tandem ad vltimum suum finem, expleta mortalitatis vita pertingerent: adeoque nil non in sacris literis per duodenarium exponatur, quod non ad dicta respiciat. Verum numeri duodenarij mysteria vide in sequenti figura. Sed iam quomodo, per hucusque dictos numeros mundi vniuersitatem exposuerint Plato & Pythagorici, exponendum restat.

Plato in
Alcimo.

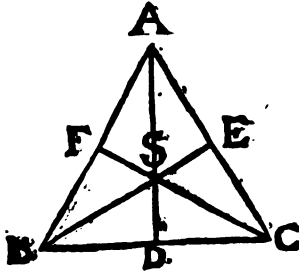
Sciendum est Aegyptios, ad Dei signandas virtutes, Geometricis vt plurimum figuris (quod Platonem, & Pythagoram eos secutos fecisse Laertius, & Malchus in vitis eorum ostendunt) vsos esse. Inter ceteras autem triangulum maximè obseruarunt, & in ipso tres iterum affectiones. Vel enim triangulus constat tribus æqualibus lateribus, & dicitur Isopleurus; vel duobus tantum, & dicitur Isoceles; vel tribus lateribus inæqualibus, & dicitur Scalenus. Per Isopleu-

ron diuinitatis triformis in mundum corporeum processum (vnde, teste Platone, corporei Mundi præsidi- bus Dijs dicabatur) per Isocelem, processum eiusdem in sidereum; per Scalenum trium angulorum inæqua- lium, quorum prior rectus, alter tertij duplus est, Mundum alterationis, hoc est elementarem: per circu-

lum verò ſolitariam Dei tri-unam naturam, vt poſtea dicitur, aptè denotabant. Quomodo verò hunc ordinem & ſeriem generationis rerum omnium oſtenderent, Alcinous Platonicus ſeſè, & pulchrè deducit, vt ſequitur .

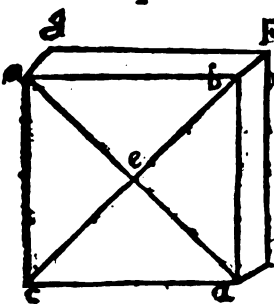
Quomodo verò Plato ex mente Aegyptiorum, quatuor regulares figuras compoſuerit ex ſcalenis, cuius vnus angulus reſtus, alter duas tertias vnus reſti, reliquus verò eiufdem tertiam partem habeat, id eſt, cuius vnus angulus 90. alter 60, tertius 30 graduum ſit; cum huc ſque Commentatores eius latuerit, no-

ſtrarum partium eſſe rati ſumus, id geometrico ratiocinio hoc loco demonſtrare. Primò itaque deſcribentur triangulum æquilaterum ABC , ex cuius angulis $A B C$ totidem perpendicularares $AD, CE, \& BE$, ducebant, diuidebaturque triangulus æquilaterus in ſex triangulos ſcalenos, omnes æquales, & ſimiles, vti numeri oſtendunt, quorum ſinguli vnus angulum reſtum, & reliquos duos, partim 60, partim 30 graduum conſtituunt: & ij quidem qui puncto medio S inſiſtunt, 60; qui terminant in punctis $A B C$ triangulum, 30; qui denique medijs lateribus in punctis $F D E$ conſiſtunt, 90 graduum ſunt, lateraque ſortiuntur ſub ea proportione, quam numeri 3, 4, 5, habent, quorum myſterium poſtea explicabitur. Huiusmodi itaque triangulum dicebant nunc geneticum, modò auptialem figuram, quod principium eſſet generationis rerum omnium ſublunarium, hoc pacto. Per baſim BA notabant principium rerum paſſiuum, humidum

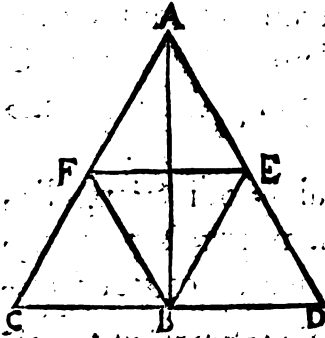
videlicet, siue Iſim; per normalem C B ipſi A B inſiſtentem, innuebant principium rerum actiuum, calidum videlicet, siue Oſirin, maſculam vim; per A C verò hypothenuſam, ex vtroque compoſitum, siue Horum.

Iam videamus, quomodo huiusmodi triangulis, Iſoſcele ſcilicet, & ſcaleno tanquam primis principijs quatuor figuræ regulares, & conſequenter quatuor elementa, quorum ea Symbola ſunt, producantur. Ter-

Symbolum cubum ita conſiciebāt; Iſoſcelem A B C. quadruplicabant, & proueniebat quadratum A B E D, hoc ductum in 6, cubum conſtituebat A B E D C F G. ita vt Iſoſceles, Proclo teſte, eſſet terræ primum principium, quadratum vero proximum.

Porro ignis Symbolum, pyramidem ſeu Tetraedron ita conſiciebant. Cum Tetraedron quatuor conſtet triangulis æquilateris, quorum vnusquifque iterum, vt paulò ante oſenſum fuit, ex ſex Scalenis conſtituitur, 4 ducta in 6, producebant 24 Scalenos geneticos (ita enim impoſterum appellabimus huiusmodi triangulum) pyramis itaque tetrapleura hoc pacto non ignem tantum, ſed & totum Vniuerſum, in quod ignea viſe occultè diffundeſcit, notabat; hoc autem pacto in corpus id deducebant. Triangulum Iſopleurum A. C. D, ſubdiuidentes bifariam, duos efficiebant Scalenos B A C, B A D. quo quidem notabant proceſſum Numeriſis ex Mundo archetypo in Mundum alterationibus.

Iſopleuri
myſteria .

Octaedron
genetiſſ.

bus mutationibusque expoſi-
tum : hos Scalenos bifariam
iterum ſecantes producebant
Iſoſcelia B F A, B E A, pro-
ceſſus Numinis per influxum
ſyderum indices : hos Iſoſce-
les iterum bifariam ſecabant per
lineam F E, & producebant
quatuor triangulos Iſopleuros
A F E, F E B, E B D, F C B: quibus complicatis effor-
mabant primum omnium ſolidorum corporum Tetrac-
edron, triade abeunte in tetradem, id eſt trianguli oriebatur
figura quatuor planorum, ſiue pyramis trilatera, & ex tri-
bus angulis naſcebatur anguli duodecim, adeo ut in vnica
hac figura haberent omnem totius Mundi tam ſiderei
quam elementaris ſeriem . Trigonus enim triade ſua-
rerum exprimebat generationem, ut poſtea oſtenderetur,
quaternarius laterum, elementa ; tria, & quatuor con-
iuncta dabant ſeptenarium ſiderei Mundi, ſeptem pla-
netarum circulis conſpicui ; duodecim anguli, Aplanes,
ſiue Zodiaci duodecim denotabant dimensiones ; figura
erat acuta & pyramidalis, qua innuebant ignem, ſiue
calorem, generationis rerum principium actiuum,
quod Elementa, planetas, Aplanem, verbo omnia per-
mearet . Iterum cum Octaedron ex octo Iſopleuris,
ſiue æqualium laterum triangulis conſtitueretur, quo-
rum vnusquisque iterum ex ſex Scalenis geneticis con-
ſicitur ; 8 ducta in 6, dabant 48 Scalenos, quibus
conſtituitur Octaedron aëris Symbolum . Denique cum
Ico-

Icofaedron 20 triangulis æquilateris conficit, vnusquisque autem eorum sex Scalenis; hi ducti in 20, dabunt 120 Scalenos, ex quibus tanquam principijs Icofaedron constituitur, ac proindè in aquæ Symbolum fuit assumptum.

Icofaedri
genetis.

Habemus itaque in Tetraedra pyramide 24; in Octaedro 48; in Icofaedro denique 120 Scalenos geneticos, ex quorum comparatione Plato ab Aegyptijs, & Pythagoræis doctus, in notitiam venit proportionis Elementorum, quam vnumquodque ad alterum obtinet. Nam quia ignis, aër, & aqua pro primo principio Scalenum habent, terra vero Isofcelem; colligit hæc omnia in se inuicem nequaquam dissolui, atque permulari posse, terram, inquam, cum reliquis tribus; tria verò aërem, aquam, & ignem, ob commune singulis principium geneticum, in se inuicem actu dissolui, & permulari. Significauit quoque, quæ in numeris triangulorum, ex quibus tanquam ex primis principijs tria elementa constant, proportio existit inter 24, 48, & 120, eandem esse in densitate, & raritate substantiæ inter ignem, aërem, & aquam, proportionem, vt scilicet ignis aëre sit duplo rarior, aqua verò quadruplo, & se habent sicuti Scaleni Tetraedri 24, ad Octaedri Scalenos 48, & Icofaedri Scalenos 120. Cubus verò terræ Symbolum, vt ex heterogeneo, videlicet Isofcele triangulo componitur, ita quoque cum reliquis tribus Elementis ex hoc ipso permulari non posse iudicauit; subesse tamen cubo terræ Symbolo harmoniam quandam, totius harmoniæ Mundanæ moderatricem.

Scaleni notæ

ex:

Harmonia
Mundi nu-
meris ex-
preſſa.

ex partibus eius cognouit, videlicet ex ſex planis, duodecim lineis, octo angulis ſolidis, viginti quatuor planis, ex quibus cubus conſtat, id eſt proportiones harmonicas 6 ad 12, duplam, diapafon; 6 ad 9, ſeſquialteram, diapente; 12 ad 8, ſeſquitertiam, diateſſaron; 8 ad 24 triplam diapafon diapente; 6 ad 24 denique quadruplam diſdiapafon.

Dodecaedri
ſignificatio.

Sed præter has quatuor ſolidas figuras regulares, quintam etiam conſtitui poſſe videbant ex pentagonis, quorum tria in vnum compacta, ſolidum angulum conficerent, atque ita figuram completerent duodecim baſium, ſiue dodecaedram, vt corpora, quæ natura conſtant, omninò reſponderent Mathematicis; quæ Pythagorici Aegyptios ſecuti, naturalium idè rerum prima dicebant principia. Atque hoc dodecaedron Vniuerſo adſcribebant, non, vt nonnulli putant, quintæ eſſentiæ ſuperlunari, ſed quinto magno corpori Vniuerſi, ex quatuor primis corporibus ſimplicibus composito. Hoc pacto igitur, cum duodecim pentagonos Iſopleuros, quorum vnusquiſque in quinque Iſoſcelia diuidebatur, ità in vnum coaptari poſſe viderent, vt nihil vacui remaneret inter commiſſuras laterum, ac prætereà hos in centro circuli coniuñctos duodecim pyramides pentagonas conſtituere; myſterium Vniuerſi ſubolſcientes, per duodecim latera dodecaedri primo duodecim ſedes Zodiacy, quem ipſi totius Vniuerſi terminum dicebant, referebant; hæ enim ſedes quaſi ſtellarum radioſo influxu in centro terræ coniuñctæ, totidem pyramides conſtituebant pentaedras, duodecim penètraliū, per quæ Numi-

na

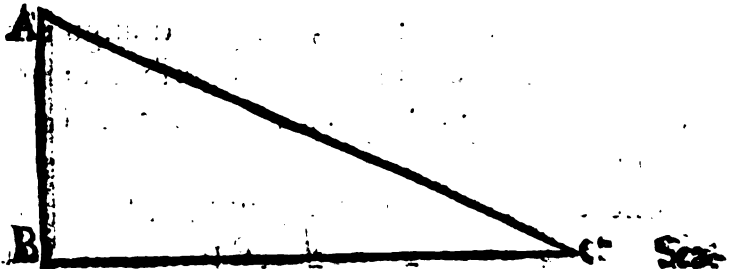
na in inferiorem Mundum influerent, symbolum, de quorum mystica ratione cum in Obelisco Pamphilio iam egerimus, cum Lector consulere poterit. Quemadmodum itaque hæ dodecim pyramides pentaedræ verticibus suis in centro terræ connexæ, ita aptè coniunguntur, vt nullum vacuum intermedium relinquant; sit Mundi vita per Numina, quæ dodecaedris Zodiaci præcident, ita per omnia diffunditur, vt nihil sit, quod eam non participet. Iterum quemadmodum cubus terræ symbolum ex Isoscelibus componitur, ita ex pentagonis dodecaedron; quo quidem mysterio, nescio quem occultum consensum notabant, Zodiaci masculi cum Terra scemina, è quorum coitu omnia nasci dicebantur. Nam sicuti ex bisectione Isoscelis, & pentagonorum in dodecaedro nascuntur Scaleni, ita ex terra, ceu principio passiuo, atque ex motu planetarum sub 12 Firmamenti (quæ sunt veluti principium quoddam actiuum) signis influxuque eorum in terram facto, nascuntur Scaleni genetici, hoc est, omnia in mundo sensibilium diuersa genera.

Vides igitur, quomodo ex primis & simplicissimis lineis & figuris, ad corporum genesin, totiusque corporeæ naturæ arcanum procedebant. Sicuti autem per circulum centro, radio, circumferentiâ trinum, suo modo tri-unam diuinitatem; ita per triangulum æquilaterum tri-unam diuinitatem in operibus creationis se se exhibentem, vt dictum est, notabant. Et circulus quidem nihil ex se gignit, vtpotè complementum, & polygonorum omnium maximum, infinitis lateribus

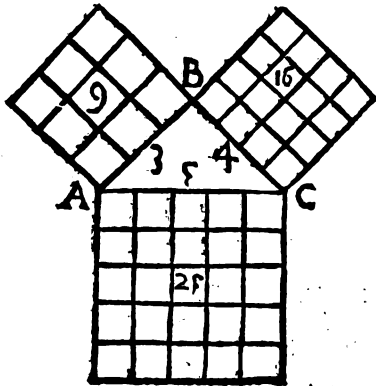
Scaleni my-
ſterium.

constans, abditè ſolitariam vnitatem trinam ſignat; trigonus verò principium totius generationis, omnium reliquorum, ſiue figurarum polygonarum, ſiue corporum, vt paulò ante oſtenſum fuit, genitor eſt. Hunc proxime ſequitur Iſoſceles, terræ & firmamenti ſymbolum; quod ſequitur Scalenum rectangulum ad ſumma geneticæ naturæ myſteria indicanda. Conſtat rectangulum Scalenum, vti ſupradictum eſt, tribus lateribus inæqualibus, totidemque angulis, recto vno, & duobus acutis: per rectum conſtantem, & immutabilem naturæ in operando legem; per duos reliquos, vnum maiorem ſubduplum, motum augmentationis, per tertium ſubſeſquialterum diminutionis diuifionifque rationem indicabant. Per lineam præterea inferiorem BC, quæ baſim trianguli conſtituit, ſignificabant, teſte Plutarcho, principium paſſiuum rerum, maximè terrâ, ſiue Iſidem, per normalem ei rectâ inſiſtentem BA principium rerum actiuum; formam, Ofirim, ſiue Solem, per hypotenuſam denique, ſiue ſubtenſam AC vtramque lineam coniungentem, compoſitum, Horum filium ex vtroque natum acutè indicabant, vt paulò anteciam diximus.

Sed, videamus modò arcanum Totius ſub citatè

Scaleni figura reconditum. Latera huius se habent ad inuicem, sicuti 3 4 & 5. vt in figura patet, vbi vides sub triangulo Isopleuro ternarium numerum, quaternarium sub Isoscele, quinarium verò sub Scaleno contineri.

Porro 3, 4, & 5. simul iuncta faciunt duodecim, dodecaedron naturæ. Vnde sicuti numeri in numeris, lineæ in lineis, figuræ in figuris implicite continentur, ita omnia in omnibus esse occultè hisce præfigurabant. Præterea latus A B 3 in se ductum constituit 9. latus B C 4. in se du-

Hecatombe
Pythagorica.

ctum constituit 16; quæ simul iuncta constituunt tantum, quantum latus A C 5 in se ductum, videlicet 25. arcanum ingens in Mathematicis, & inuentionum infinitarum ferax, ab Aegyptijs primùm inuentum, à Pythagora verò sub suo nomine propalatum, quo mundanorum corporum, adeoque totius vniuersi genesin per geneticos triangulos, subtili sanè ratiocinio, occultè indicabant.

Porro reliquæ omnes numerorum vltra denarium formæ, in decade monadica semper implicitum sensum habent, numerorumque in prima decade contentorum mysteria respiciunt; hoc pacto quater 10 faciunt 40, & laboriosi huius temporis Sacramentum innuit, quo sub lege Christi aduersus Satanam notatur concertatio, & ex 40 dierum ieiunio

40 mysteria :

Reliquorum
comp. fito-
rum numero-
rum myste-
ria.

Chriſti, Moſis, & aliorum luculenter patet.

50 myſt.

Iterum quinque in 10 ducta, dant 50, remiſſionis & indulgentiæ Symbolum, & nota Pentecoſtes eſt, quo die 50. poſt Reſurrectionem Chriſti, Spiritus Sanctus ſupra Apoſtolos apparuit, eſtque Jubilæi magni, & Sabbathi Sabbathorum in fine mundi Sacramentum, quo electi in conſortio filiorum Dei, atque æternæ felicitatis ſtatu perpetuò quiſcentes, laboribus & tribulationibus finem imponent.

153. myſt.

Hæc dum ſcriberem, occurrit eodem tempore Euangelium de piſcatione Petri poſt Chriſti Reſurrectionem, ubi & de 153 piſcibus magnis in terram ſine retis ruptura extractis mentio fit. Quæſitum itaque quid ſibi velint, quoad myſticam ſignificationem 153 piſces, numero non multum vſitato expreſſi? Dixi hunc numerum eſſe electorum in ſuprema patria congregandorum Symbolum, qui ex periculis mundanarum tentationum integri, & meritis grandes, ſine retis euangelici ruptura, in æternæ felicitatis litus extracti, finem ſuum vltimum conſecuti ſunt. Sed videamus ubi myſterium lateat. Componitur hic numerus ex 10. & 7, quorum ille numerus perfectionis, omnia in ſe complicat, hic verò, id eſt, 7, Septemplices Spiritus Sancti gratias & chariſmata notat, quæ per triadem multiplicata, conſiciunt 5.1. Diximus autem ſupra, 50 remiſſionis, Indulgentiæ & quietis, Jubilæi magni, & Sabbathi Sabbathorum Sacramentum denotare; quies verò perfecta niſi in vno, indiviſo, immutabili, qui eſt Deus Opt. Max. obtineri

non

non potest, neque septem Spiritus sancti dona cœlitus nobis concessa vim habere possunt, nisi præiis Sacramentis, & 7 operibus misericordiæ per Sacrosanctæ Triadis fidem in militante Ecclesia formentur. Hinc per Sacram Triadem multiplicata dant 153. Quia ergo omnis operatio in militante Ecclesia in fide S. Trinitatis peracta, ad requiem tendit; hinc 17 ter multiplicamus, ut ad 51 pertingere valeamus; quoniam verò nostra requies tunc est, cum ipsam Trinitatis claritatem, in vnione diuinitatis esse confitemur; per hanc itaque, qua videlicet 3 in 51 ducta dant 153. electorum in suprema patria collocandorum summam intelligimus, qui uti per 153 pisces in Euangelio signantur, ita quoque textum luculenter expositum proferunt. Faxit diuina bonitas & misericordia, ut inter illos 153. pisces, numerum nempè saluandorum, peracta huins corruptibilis vitæ mortalitate æternum felices connumerari mereamur.

Monas tri-una apud Aegyptios: ὁμοῦλο-πλοῦτος

*Omnia ad. maiorem Dei Gloriam
Virginisque Mariæ.*

IN

INDEX

Rerum quæ in hoc Libro continentur.

A

- A** *Braxas quis.* fol. 174
Tot numeros continet,
quot in anno dies. 175
Superstitiones sub hoc no-
mine. 192
Eiusdem Sigillum. 190
Quid serpentiini pedes. *ibid.*
Quid scutica. *ibid.* 192
Eius in capite quid statua
Martis. 196
Abracadabra quid. 192
Aeones cur ophionei sint dicti.
fol. 177
Aegyptij Senario numero so-
lium Dei decorabant.
fol. 272
Aegyptiorum nominum inter-
pretatio. 196. & seq.
Agla nomen Cabalisticum. 221
Alphonsus Rex Astronomiam
instaurat. 49
Sumptus eiusdem in Astro-
nomia instauracione ex-
pensi. 50
Alteritas & inequalitas sunt
simul natura. 252
Amuletum Isiacum. 206
Anubis quid. 184
Arabes numerorum notas à
Brachmanibus didice-
runt. 41
Eorundem nota numerales
ab Indis proceſſerūt. 43
In literis numeralibus se-
quuntur ordinem litera-
rum hebraicarum. 44
Eorum Tabula Astronomi-
ca in Africa. 49
Authores apud eos celebres
euocantur in Hispan-
iam. *ibid.*
Eorum Superstitiones in
numero. 55
Arcanum numericum natu-
ra. 280
Astrologia omnes magicas ope-
raciones ingreditur. 175
Authoris defensio contra eos,
qui

INDEX RERVM.

qui mysteria numerica Cur H, 100 notaret. 8
 numismatis incisa fuisse
 negant. 211

C

Cabala Pythagorica 236.
 226.
 In ea nihil sanum est. 230.
 Cabalistica Alphabeta. 227.
 Modus operandi per alpha-
 beta. *ibid.*
 Cabalistarum in operando er-
 rores ostenduntur. 230.
 Omnia ad decem reuocant.
 fol. 261.
 Numerandi ratio. 5.
 Caij Duailly contra Cartha-
 ginenses victoria. *C.*
 spolia. 35.
 Charchidon nomen est urbis.
C. Genij tutelaris. 213.
 Cicero testimonium. 32.
 Clauorum fixio per numeros
 Romae olim usitata. 20.
 Combinatio irregularis qua.
 fol. 80.
 Quot combinationes fieri
 possunt in quadrato dis-
 positorum numerorum. 81.

D

Δ Denarij nota, *C.* cur. 8
 Denarij catena. 285
 Deus omnia in omnibus est suo
 modo. 271
 Quomodo uenerare conse-
 tur, *C.* quomodo nos-
 trus intellectus. 242.
 Cur dicitur sit. Ens *C.* non
 Ens à S. Dionysio. 246
 Quomoda humana membra
 habere intelligendum
 sit. 287
 Quid in Deo unitas. 242
 Dearum Dearumque omnia
 nomina, unum solare
 nomen exprimunt apud
 mythologos. 186.
 Dispositio numerorum Liliij
 Giraldi. 27
 Dodecaedri significatio. 296
 Duodenarij catena. 290
 Dyas est primus recessus à Deo.
 fol. 248.
 Eius mysteria. *ibid.*
 Quomodo alteritatem in-
 ducit. 254

Dya-

INDEX RERVM.

Dyadis & Triadis comparationes. *ibid.*

E

E Nneadum dispositio. 23

Ephesia litera. 214

Quales fuerint. *ibid.*

Quid significauerint. *ibid.*

Nomina qua ijs scribuntur. 215

Branchus Ephesijs literis famem Milesiorum dissipasse fertur. *ibid.*

Enoticorum nominum expositio. 172

G

G Eomantia *vanitas.* *fol.* 225.236

Geomantarum deliramenta. *fol.* 237

Inuectiua contra illos. 225

Gnostici quinam & quales. *fol.* 170

Eorum turpia dogmata. *fol.* 171

Superstitutiones. 177

Stalida eorum signamenta in

oetionario. 173

Deriuatio nominum peregrinorum illis xfitatorum. 176

Gnosticorum librorum iutuli. 188

Omnia numeris tribuebant. *fol.* 219

H

H Armonia Mundi numeris expressa. 296

Harpocrates Loto insidens. 198
199.

Hebdomas sacra quid. 185

Hecatombe Pythagorica. 299

Hecate triceps. 197

Hexalpha quid. 217

Horologium ex Equifeto. 281

Horus quomodo pingeretur. *fol.* 189

Quid significaret. 190

I

I Ao quis. 174

Quid significet. 193

Icosaedri genesis. 295

Isoptauri mysteria. 294

I si.

INDEX RERVM.

Isidis mysteria. 208

L

L *Atinorum Veterum in numeris varia dispositio.* 21

Origo numerorum. 19

7. *litteris omnis eorum numerus exponitur.* *ibid.*

Leo cum Luna & Stellis quid. *fol.* 196

Libri Homeri qualibus litteris signarentur. 7

Literarum pro numeris introductio. 4

M

M *Agorum proprium est miscere sacra profanis.* 218

Maximus Planudes Author de Numeris. 46

Annis quo vixit. 47

Maximum absolutum quid sit. 243

Maximum absolutum omnia est. 244

Maximum & Minimum

absolute coincidunt absque ulla contradictione. *fol.* 243

Maximi unitas aequiparata unitati Minimi. 245

Membra hominis ex litteris constituta. 173

Mercurius siue Anubis biceps. *fol.* 200

Mercuriale numen. 202

Minimum absolute quid sit. *fol.* 243

Michaël cur ophionius. 185

Milesij interitus. 214

Millenarij nota sunt noue. 30

Millenarie nota X origo. *ibid.*

Mniziel quis Genius. 200

Modus computandi Rusticorum. 4

Modus veterum Gracorum in dispositione numerorum. 8

Monas centenaria & millenaria. 265

Monadis paradoxon. 276

Monadis suprema processus. *fol.* 275

Mydras est Genius solaris. *fol.* 174

Qq

Neo.

INDEX RERVM.

N

- N** Eoriel quid. 185
- Nomina, barbara eorumq; significatio. 209
- Nil nisi pacto cum Satana inito valent. 209
- Notarum numerorum fabrica apud veteres. 24
- Nota 10000. 32
- Nota 50000. ibid.
- Nota varie numeri millenarij. 28
- Nota octonarij numeri. 36
- Nouenarij mysteria. 277
- Numerus ratio explicata. 1
- Numerorum inuentio & expositio. 2. 166
- eorum admiranda proprietates. 123
- Numeri ex Iod hebraico veluti unitate componebantur. 3
- Numerus Psalmorum per litteras indicatur. 5
- Numerorum descriptio iuxta alphabeta. 6
- Numerorum Græcorum apud Herodianum dispositio. fol. 10
- Numerus populi ab Augusto recogniti. 12
- Numerus Iudaorum in Captiuitate Babylonis. ibid.
- Numerorum iconiastica quid. ibid.
- Numerorum difficultates soluantur ex Tab. Rosæ. in Capitolio superstite. 33
- Numeri quales Dij dicati. 59
- Numerorum quadratorum estimatio. 60
- Eorum proprietates. 61
- Numeri septem Planetis dicati quales. 62
- Numeris Deum omnia administrare, exemplo docetur. 63
- Magna sub ijs mysteria. fol. 73
- Eorum dispositio in cellulis. 75
- in Quadrato Martis. 89
- in Quadrato Solis. fol. 91
- in Quadrato Venetis. 97
- in Quadrato Mercurij. 99
- Nu.

INDEX RERVM.

Numerorum in Quadratorum
Gnomonibus dispositio.
fol. 112
Numeris omnia constant. 239
Numerorum compositorum my-
steria. 299
Numisma Soli dicatum, 203
Numerus quadratus 4, cur
imperfectus dicatur. 74

O

Octaedri genesis. 294
Octonario numero octo
nomina designabant Ae-
gyptij. 276
Octonarij mysteria. 275
Origo numeri V. 24
Origo notæ L. 20
Origo & fabrica C. ibid.
Origo \in numeri centenarij. 25
Origo \triangleright numeri 500. 26
Origo ∞ millenaria notæ. 29
Origo numeralis notæ V, X, D,
M ibid.

P

Pentalpha quid. 217
Pythagoræ Veritatem

in magna Veneratione
habebant. 59

Q

Quadrati 16. dispositio
difficilis. 83
Quaternarij catena. 284
Quaternarius numerus est in
potentia denarius. 260
Eius factus multiplex. ibid.
Idem vel conficit pyrami-
dem trilateram, vel cu-
bum. 259
Quid Quadratum cubicum.
fol. 106
Quid Quadratum Martis in
numeris. 67
Quid Sigillum Solis in nume-
ris. 68
Quid Sigillum Veneris in nu-
meris. 70
Quid Sigillum Mercurij in
numeris. 71
Quid Sigillum Luna in nu-
meris. 72
 Π Quinarij nota & cur. 8
Quinarij numeri mysteria.
fol. 267
Arcanum quid in eo. 268
Qq 2 Est

INDEX RERVM.

- Est circularis.* *ibid.*
Quinarius & Senarius numerus semper seipsum respiciunt. 269
Quinarii numeri prerogativa. *ibid.*
L. Quinquagenarii nota ex duabus lineis oblique ductis nascitur. 25
Quomodo Veteres numeros ultra centum millia disponerent. 39
- R
- R** *Ratio proprietatis numerorum in dispositione.* fol. 76
Rambam doctor perplexorum. fol. 3
Rota Vitae & Mortis descriptio. 234
Stulta eiusdem dispositio. *ibid.*
Eiusdem praxis & confirmatio. 235
- S
- S** *Sabaoth quid.* 193. 194. 196. 197.
- Satanae fraus in nominibus per acrostichides.* 222
Scaleni mysterium. 298
Scaleni nota. 299
Senarius numerus perfectorum numerorum Coryphaeus. 270
Representat. reuolutionem quatuor unitatum in unitatem absolutam. *ibid.*
Septenarius numerus arcana continet mysteria. 272
Intra denarium neque gignit, neque gignitur. *ibid.*
Erat in honore apud Aegyptios. 273
Septenario numero Uniuersum signatum est. *ibid.*
Septenarium quomodo exprimerent Aegyptij. 274
Septenarii catena. 284
Significationes Symbolorum. fol. 207
Sigillum Anacl. 217
Sigilla reliqua. 218
Sigillum ab Arch. Leopoldo Guilielmo transmissum. fol. 187

Si-

INDEX RERVM.

Sigillum magicum. 220
Sistrum quid. 184

T

T*Etraëctys pythagorica.*
 fol. 262
Quidnam sit. 172
Reperitur in omnibus re-
bus. 260
Ternarij numeri genesis. 250
Eiusdem laus. *ibid.*
Est perfectissimus, quod
contineat principium,
medium & finem. 251
Theologia negativa qua. 247
SS. Trias cum triangulo equi-
latero comparatur. 255
Triadis excellentia. 249
Trinitatis creata & increata
differentia. 259
Trismegisti effatum explica-
tur. 253

V

V*Unitas geometrica quid*
notet. 256
Unitas quadruplex explica-
tur. 261
Unitatum singularum natura

declaratur. 261
Unitas monadica diuinam ef-
sentiam notat. 262
Unitatis prima prerogatiua.
fol. 263
Secunda denariae vis &
natura. 264
Tertia centenariae vis &
natura. *ibid.*
Quarta millenaria vis &
natura. 266
Unitas natura prior est alteri-
tate. 251
Unitas, aequalitas, & connexio
sicuti habent unum esse,
ita habent aeternum esse.
fol. 252
Unitas rationem quadrati &
cubi obtinet. 62

Z

Z*Ambres Iudaeus Magus.*
fol. 215
Zyphrarum origo à Brackma-
nibus. 40
Earum commendatio. 34
Tempus quo zyphra nume-
rales introducta sunt. 50
Tempus quo zyphra mo-
derna in Europam sunt
allata. 49

Errata sic corrige.

fol.			
60	varietatis.	varietati.	
64.	arcas	arcas.	
65	abditos	additos!	
68.	fin.	in	
74.	obeat	oleat.	
77.	diagonos	diagonaliter.	
149.	Cristologia.	Criptologia.	
170.	in Arithmologia &c.	in I. Arithmologia &c.	
183.	numeri	numen.	
184	κυνεκέφαλον	κυνεκέφαλον	
219.	contaminant.	contaminent.	
222.	fortis	fortis.	
223	ανελκμεινοι	ανελκμεινοι	
	δκ	δκ	
	χρυσωις	χρυσωιν	
	χρυσον	χρυσωιν	
224.	veritatem	virtutem.	
	וברר	וברר	
	סמ	סמ	
189.	eiusdem quz	eiusdemque.	
209.	quz	quod	
211.	possint.	possim.	
213.	apicem.	picem.	
	multum.	mutuum!	
245.	Maxima	Maximi.	
254.	Dyras.	Dyas.	
		Nota figuram fol. 299 contentam sub	
		improportionato triangulo rectangulo à	
		Sculptore expressam	

XXXXX VII.87

